Kalignanai Malikai Series, No. 3.

உ

சிவமயம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டும்,

அருட்புலம்பல்.

சென்னை நகரத்துச்

சில செந்தமிழ் வித்வசிகாமணிகளால்

இயற்றப்பட்ட

விசேஷ உதாரணங்களோடு கூடிய

உரையுடன்,

சிதம்பரம் முனிசிபல் சேர்மன், ஆகிய ஆனரெபில்,

S. Rm. M. இராமசாமி செட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவியால்,

சென்னை மெய்கண்டசந்தான சபையிலொருவரும்

சைவநூலுரைப்பிரசாரணருமாகிய

ஸ்ரீ-குமாரவேலாயுத முதலியாரவர்களால்

சென்னை:

மதராஸ் டைமண்டு அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சாதாரண௵ கும்பரவி.

1911.

Copy-right] [Registered.

K. M. Sawmy & Co. Madras.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவேகம்பமாலை.

திருக்கச்சியில்

திருக்கோயில்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும்

ஏகாம்பரரைத்துதித்துக்கூறியபடியால்

இப்பெயர் பெற்றது.

அறந்தானியற்று மவனிலுங்கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தானவனிற் சதகோடியுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தானறக்கற் றறிவோடிருந்திரு வாதனையற்
றிறந்தான்பெருமையை யென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்) அறம்தான் இயற்றும் அவனிலும் - (அகந்தூய்மையாய்) இல்லறத்தில் நடக்கவேண்டிய தருமங்களை முறையுறச்செய்து மறுமைக்கண் சுவர்க்காதி பதங்களைப்பெறும் இல்லறத்தானிலும், இல்லம் துறந்தான் - கிருகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு நீங்கியபுறப்பற்று அற்றவன், கோடியதிகம் - ஒரு கோடி பாகம் உயர்ந்தவனாவான், உள்ளத்துறவுடையோன் - அகப்பற் றற்ற சந்நியாசி, அவனில் - முன்னர்க்கூறிய இல்லத்துறவியிலும், சதகோடி - நூறு கோடிபங்கு உயர்ந்தவனாகிறான், மறம்தான் அற - தீவினையாகிய துன்பங்கணீங்க, கற்று - அறிவுநூல்களைக்கற்று, அறிவோடிருந்து - நல்லறிவுதலைப்பட்டு, இருவாதனையற்று - புண்ய பாபங்களின் செயலற்று, இறந்தான் - உலகவொழுக்கநீங்கித்தவ வொழுக்கங்கைக்கொண்ட மகாதுறவியின், பெருமையை - சிறப்பினை, என்சொல்லுவேன் - என்னவென்று கூறுவேன், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே. எ - று

(கு - ரை) அறமாவது - மனுமுதலிய நூல்களில்விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள் ஒழுக்கமாவது - அந்தணர்முதலியவருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற்கோதியஅறங்களின் வழுவாதொழுகல், வழக்காவது - ஒருபொருளைத் தனித்தனியே யெனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத்தம்முண் மாறுபட்டு அப்பொருண் மேற்செல்வது, அது கடன் கோடன்முதற்பதினெட்டுப்பதத்ததாம், தண்டமாவது - அவ் வொழுக்க நெறியினும், வழக்குநெறியினும் வழீஇனரை

அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தகவொறுத்தல். இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்தும் அரசன் கொண்டாளுதற் பயத்தவன்றி ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்குறுதி பயத்தற் சிறப்பில வாகலானும், அவைதாம், நூலானேயன்றி உணர்வு மிகுதியானும் தேயவியற்கையானும் அறியப்படுதலானும், அவற்றை யொழித்து ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவராற் சிறப்புடைய ஒழுக்கமே யறமெனக் கொள்ளப்பட்டதென, ஆசிரியர் பரிமேலழகராற் கூறப்பட்டது. ஆதலின் அவ்வொழுக்கமே யீண்டு அடிகளாலும் அறமெனப்பட்டது. அதுதான் நான்கு நிலைத்தாய் வருணங்கடோறும் வேறுபாடுடைமையின் சிறுபான்மையவாகிய அச்சிறப் பியல்புகளொழித்து எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந்துறவறமென இருவகையாற்கூறப்பட்டது. அவற்றுள் இல்லறமாவது - இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச்சொல்லுகின்ற நெறிக்கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவது. துறவறமாவது - புறமாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாயபற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கிவிடுதல் இத்துறவை மேற்கொண்டோன் துறவி. அத்துறவி, குடீசன், பகூதன், ஹம்ஸன், பரமஹம்ஸன் என நால்வகையர். இதனை விரிக்கிற்பெருகும். இதில் மறந்தானறக்கற்றிருவாதனையற்றவன் மஹாஞானி அவனது பெருமை கூறுதலருமையாம். "கன்றுதலின்றி யாறிக்கழிந்த காமத்தனுகி, யொன்றவெவ் வுயிருந் தன்னையொக்கவே யுணருஞானி, சென்றதோர் நெறி பின்செல்வன் சென்னிமேலவன் காற்றூளி, துன்றுமேற் சுத்தனுவேனெனு மிது துணிவிற் கொண்டே." என்பதாலறிக. (க)

கட்டியணைத்திடும் பெண்டிருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுரிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டிமுழக்கியழுவார் மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடிவைப்பரோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ-ள்) கட்டி அணைத்திடும் - கட்டி யணைத்துக் கொள்ளும், பெண்டிரும் - மனைவியரும், மக்களும் - பிள்ளைகளும், காலத்தச்சன் - யமனாகிய தச்சன், வெட்டிமுரிக்கும் - வெட்டி முரித்துவிடுகின்ற, மரம்போல் - மரத்தைப்போல், சரீரத்தை - தேகத்தை, வீழ்த்திவிட்டால் - விழும்படி செய்துவிட்டால், கொட்டிமுழக்கி-பலபறைகளை யடித்துமுழக்கி, அழுவார்-அழாநிற்பர், மயானம்குறுகி - இடுகாட்டினை நெருங்கி, அப்பால் - அம்மயானத்தைக் கடந்து, எட்டி - தாண்டி, அடி - தமது கால்களை, வைப்பரோ - வைப்பார்களோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே - எ - று.

(கு - ரை.) கட்டி அணைத்திடும், என்பதனைப் பிரித்துக் கட்டிடும் பெண்டிரும், அணைத்திடும் மக்களும் எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம். கட்டி அணைத்திடும் என்பது இருவினை முதலியொருவினை. இம்மைக்கும் மறுமை

க்கும் உறுதி பயப்பக்கொள்ளும் மனைவியரும் மக்களும் என்பார், கட்டியணைத்திடும் பெண்டிரும் மக்களும் என்றார். உறுதி யெவ்வாறு பயத்தல் எனின், அறத்தின் வழி நின்று இல்லறநடத்தின் இகத்தில் எல்லா இன்பங்களையு மனுபவித்து மறுமைக்கண் சுவர்க்காதி போகங்களை யடைதலினாலும், மக்கள், இம்மைக்கண் "மக்கண் மெய்தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் சொற் கேட்ட லின்பஞ்செவிக்கு" என்றபடி, இன்பந்தந்து மறுமைக்கண் புத் எனும் நரகத்தி னின்று நீக்குதலின் என்க. பெண்டீர் - இதனின் ஈர் என்பது ஒருமையினிற் பன்மை வந்த வழுவமைதி, இது உயர்வுபற்றியது தச்சன் மரங்களைச் செகுத்து வெவ்வேறு உருக்கள் செய்யுமிடத்து வாள் உளிமுதலியகொண்டு அழித்தலின் வெட்டிமுறிக்கும் என்றார். வாழ்நாள் முடிந்த மக்களுயிரை பாசத்தாற்கட்டி யீர்க்குமிடத்து உடல் மரம்போல் வீழ்தலின் காலனுக்குத் தச்சனை யுவமை கூறினார். வீழ்த்தி விட்டால் என்பதில் விடு துணிவுப் பொருட்டு. உயிர் நீங்கா வுடற்கணீக்கமறநின்ற சீவான்மாவிற்குச் செய்யும் உபசாரமாக சவ வுடற்கு அபிடேகமுதலிய சடங்குகளியற்றிப்பறைமுதலிய முழக்கி யிடுகொட்டிடுதல் வழக்காதலின்கொட்டி முழக்கி என்றார். "சென்றேயெறிப வொருகால் சிறுவரை, நின்றேயெறிப பறையினை - நன்றேகாண், முக்காலைக்கொட்டினுண் மூடித் தீக்கொண்டெழுப. செத்தாரைச் சாவார்சுமந்து," எனப் பிறரும் இதுபற்றிக் கூறினார் என்க, இவ்வாறு கொட்டுமுழக்குடன் சவத்தை யடக்குதல் சிலர்க்கு இன்றெனின் இதுபன்மைபற்றிய வழக்கு. அழுவார் என்றதனான், இறந்தார்க்கு மிக்க உறவினராகிய பெண்டிரு மக்களுமே யென்பது பெறப்பட்டது. மற்றவர்க்கு அவர்க்குற்ற விருப்பு இன்மையின் என்க. அழுவார் என்பதில் வகரம் நிகழ்காலப் பொருட்டு, ஸ்மசானம் என்பது மயானம் என நின்றது. ஸவாநாம் ஸயனம் ஸ்மஸர்னம், என்பதால் ஸவங்களுக்குச் சயனமான இடம் என்பதுபொருள். குறுகியென்றதால் சிதையின் மீதிட்டபின்னர் என்க. அப்பால் என்றது அந்த இடுகாடு கடந்து என்க. அன்றிச் சிதைக்கண் எனினுமாம் எட்டுதல் ஒருகாலினைவைத்தல். அடி என்பது ஆகுபெயர். வைப்பரோ என்பதின் ஒகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு. மக்கள், நித்யபகுவசனம். கட்டியணைத்திடும் என்பதற்கு, கட்டி, அணைத்து, இடும், எனப்பிரித்து இடும் அன்னபானாதிகளையிடுகின்ற என்னினுமாம். பெண்டிரு மக்களும் என்பதின் உம்மை எண்ணுப்பொருட்டு. (உ)

கைப்பிடிநாயகன் றூங்கையிலே யவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னி லசையாமன் முன்வைத்த யல்வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினீத்துப் பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படிநா னம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ-ள்.) கைப்பிடி - (கன்னிகைப்பருவத்தில் உற்றாரறிய) பாணிக்கிரகணஞ் செய்துகொண்ட, நாயகன் - கணவன், தூங்கையில் - (தன்னைமறந்து) நித்திரை செய்கையில், அவன்கையை - அந்நாயகன் தன்னை யணைத் துறங்

கும்) கையை எடுத்து - லகுவாக எடுத்து, அப்புறம் தன்னில் - தன்னையொழிந்த அப்பக்கத்தில், அசையாமல்வைத்து - (அவன் விழிக்காவகை) அசையாமல்வைத்து, அயல்வளவில் - அண்டை வீட்டுச்சோரநாயகனிடத்தில், ஒப்புடன் - மனச்சம்பந்தத்துடன், முன்சென்று - கடுகிப்போய், துயில் நீத்து - கலவிமுதலிய முடித்து, பின்வந்து - பிறகு (அவனைப்பிரியும் வருத்தத்துடன்) வந்து, உறங்குவளை - (பழமைபோல்) நித்திரைகொள்வாளை, நான் எப்படி நம்புவேன் - அடியேன் எப்படி நம்பி அவளிடம் வாழ்வேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - கச்சியில் திருக்கோயில்கொண்ட ஏகாம்பரனே. எ - று.

கொண்ட கணவனைவிட்டுச் சோரநாயகனிடத்தில் அன்புமிக்குறங்கிப் பின்வந்துறங்கும் பெண்களை யெப்படி நம்பலாம். என்பதுகருத்து. இது பெண்களிடம் அன்பு செய்யாமையும் அவரது வஞ்சனையையும் குறிப்பித்ததாம்.

(கு - ரை) ஊருணர நாள்கேட்டுப் பறைகொட்டித் திக்குப்பாலகர், இறைவன், அருந்ததி, சூர்யசந்திரர், மற்றைய கிரகங்கள், கிராமத்தார், புரோகிதர், ஏனையதேவர்களும், மற்ற பந்து மித்திரர்களுமறியப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தவன் என்பார், கைப்பிடி நாயகன் என்றார். தான் இல்லாளிடத்துக் கலவிசெய்த விளையாட்டானும் பிறவாற்றானும் களைகொண்டு தன்னை மறந்துகொள்ளுஞ் சுழுத்திக்கண் என்பார், தூங்கையிலே - எ - ம், அச்சுழுத்தியில் கரணங்களோய்ந்து யாது செய்யினும் தெரியாத அந்நிலையில் என்பார், அவன்கையை எ - ம், கையை யெடுக்கையில் பரிசவுணர்ச்சியால் உணரினும் உணரும் அங்ஙனம் உணராவகை மெல்லச்சிறிது சிறிதா வொதுக்கமுறநகர்ந்து தன்னையணைத்தகை நிலத்தி லுறத்தாங்கிப் புறத்தில் வைப்பாள், என்பார், "அப்புறந்தன்னி லசையாமன் முன்வைத்து, எ - ம், அயல்வளவு என்றதனானே அது இல்வரையிகந்ததும் இல்வரையிகவாததும் என விருவகைத்து. பெரும்பான்மை களவிற் புணர்ச்சிக்குரிய சோரமகளிர், இற்கண்ணெருங்கிப் பகற்சிபயில நோன்பாற்று விடர்க்கண்ணே நேசங்கொள்ளுத லியல் பாதலின், அது பெரும்பான்மையில் வரை யிகவாததாம். இகந்ததாயின் கவாடந்திறத்தல். அயலவர் விழித்தல் 'முதலியவற்றால் தான் கொண்டகருத்து முற்றாறுது தடைபடு மாதலினடிக ளீண்டுக்கூறியது இல்வரையிகவாத தேயாம்' சிறுபான்மை அயலவர் அறியாராயின், இல்வரை யிகந்ததுமாம் என்க. வளவு என்பது ஆகுபெயர். தன் கணவன் "ஏந்தெழின்மிக் கானிளையா னிசைவல்லான், காந்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான் - வாய்ந்த, நயனுடையின் சொல்லான்கேள் எனினுமாதர்க் கயலார்மே லாகுமனம்." என்றபடி இவற்றான் மிக்கானேனும் தன்னால் காமுறப்பட்டான், இவையிலனாய குரூபியாயினும் அவள் மனமொக்கின் அவனை யிவையுடையவனாக வெண்ணிச் செல்வாள் என்பார், ஒப்புடன்சென்று எ - ம், தனதிச்சைப்படி யவனுடன்கரண லீலைகள்செய்து இன்புற்றுறங்கி யென்பார், துயில்நீத்து என

வுங் கூறினர். துயில், என்பது ஆகுபெயர். அவனைப்பிரியும் வருத்தத்துடன் கணவனிடங்கொண்ட வெறுப்புடன் மீள்வாள் என்பார், பின்வந்து - எ - ம், அங்ஙனம் வந்தால், அவனுடன் முயங்கும் முயக்கமும் அவள் துயில் கொள்கையும் பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் போல்வதன்றி, மெய்ம்மையன்றென்பார், உறங்குவளோ என்றார். இங்ஙனம் கொண்டானுடனிருந்தும் "அச்சம் பெரிதாலதற் கின்பஞ் சிற்றளவால், நிச்ச நினையுங்கால் கோக் கொலையால், நிச்சலும், கும்பிக்கே கூர்த்தவினை" யென்றுணராது சென்று உறங்குவாள் சோரபுருஷனிடத்துக் கொண்ட காதலால் என்னையுந் தன்னிடத்துக் காதல்கொண்ட மைந்தனையுங் கொலைமுதலிய பிறசெய்தல் கூடும். அவ்வகைச் செயல்கொண்டாரைக் கண்கூடாகக்கண்ட நான் இவர் எமக்குற்ற துணையென நம்பி யவர் வழிசெல்லேன் என்பார், எப்படி நான் நம்புவேன் எனவுங் கூறினர். கைப்பிடி என்பதில் பிடித்தல் இருவர்க்குமுள்ள வினையாதலினிது இருவினை முதலினொருவினை. (ரு)

நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப் பாவைநன் னார்தப்பினுற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப்பிரிந்தா
லென்னாலிங் காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ - ள்,) நல் நாரில் - நல்ல நாரினால், பூட்டிய - கட்டிய, சூத்திரப் பாவை - சூத்திரனைக்கொண்ட பிரதிமை, நல் நார் தப்பினால் - நல்ல அச்சூத்திரம் அற்றுத்தவறின், தன்னாலும் - (அதுச் சூத்திரிகன் வழியன்றி) தனக்குத்தானே, ஆடி - நடித்து, சலித்திடுமோ - ஓய்ந்துபோமா, அந்த தன்மையைப்போல் - அவ்விதம்போல, உன்னால் - சூத்திரிகனாய நீ முன்னின்று ஆட்டுவிக்க, திரிவது அல்லால் - நான் ஓடியுலாவித் திரிவது அல்லாமல், மற்று உனைபிரிந்தால் - அங்ஙனம் ஆட்டுவிக்கும் உன்னை ஒருகணம் பிரிந்து நிற்கின், என்னால் - (பிரிந்துநிற்கும் சூத்திரமொழிந்த பாவையொத்த) என்னால், இங்கு - இவ்வுலகத்தில், ஆவது உண்டோ - ஆகும் செயல் ஒன்று உளதாகுமோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் ணெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே - எ - று.

இது, இறைவனையன்றி யுயிர்கள்தாமாக இயங்கும் வலியிலவென வுயிர்களின் செயலின்மையும், இறைவனது சர்வ வியாபகமும் கூறியதாம்.

(கு - ரை.) அறுதல், சிக்குறல் முறுக்கேறுதல் ஒழிந்து உறுதியுள்ளதென்பார், நல் நார், எ - ம், (நாரில், என்பதில் இல் எனும் ஐந்தனுருபு எதுப்பொருளது.) நல் நாரினால் இயக்குதற்குச் சூத்திரிகன் மனக்கோட்பாட்டின் விதம் செய்வித்த பாவையென்பார், நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவையென்றார். அதனை யியக்குவிப்போ னெண்ணப்படி அப்பாவை நடிக்கும் அச்சூத்திர நார் தவறின் செயலற்று இயங்குதலொழிந்து கிடக்கும், அது போல், இறைவனே நீர் இயக்க அடியேன் இயக்குதலன்றி யெனக்குச் சிறி

தும் செயலின்று என்பார், நன்னுர் தப்பினுற் றன்னுலுமாடிச் சலித்திடுமோ என்ருர். இக்கருத்தானன்றே திருநாவுக்கரசுகளும் "ஆட்டுவித்தாலா ரொருவர் ஆடாதாரே யடக்குவித்தாலா ரொருவரடங்காதாரே. ஓட்டுவித்தாலா ரொருவரோடாதாரே யுருகுவித்தாலா ரொருவ ருருகாதாரே, பாட்டுவித்தாலா ரொருவர் பாடாதாரே பணிவித்தாலா ரொருவர் பணியாதாரே, காட்டுவித்தாலா ரொருவர் காணுதாரே காண்பாரார் கண்ணுதலாய்க் காட்டாக்காலே" எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியது. யான்கொண்ட என்புதோல் போர்த்தவுடம்பு, தானே திரியவற்ருேவெனின் அதினுவ்வொன்று மேலுள்ளபொருள்களை நோக்கத்தாழ்வடைந்து பொய்படும். அங்ஙனம் பொய்பட்ட புறக்கரணங்களொழிய அகக்கரணங்களாகிய அந்தக்கரணங்கள் தாம் குணம் பெருவோ வென்னில் அவையும் மனதை நோக்க புத்தியும் புத்தியை நோக்க சித்தமும் சித்தத்தைநோக்க அகங்காரமும் ஒன்றிலொன்று ஏற்றத்தாழ்வு கொண்டனவாய்ச் சேதனப்பொருளுடன் உவமிக்கத்தக்கவை யன்ருய்க் கெடுமாதலினுன் அவன் என்னிடத்து நீக்கமற நிற்கினன்றி யென்னுலாவதொன்றில்லையென்பார், உன்னுல் யானுந் திரிவதல்லால் என்ருர். இதனு லன்றே "தானுடத் தன் தசையாடும்" எனும் பழமொழியும் ஆளப்பட்டு வருவது; ஈண்டுத் தசையென்பது தனுகரணம் பெற்ற ஆன்மவர்க்கங்களையாம். சலித்திடுமோ என்பதில் ஓகாரம் வினுப்பொருட்டு. சலித்தல், தொழிலிற்றலைப்பட்டான் முயற்சியின்றி நிற்றல். ஈண்டுத்தன்மை குணப் பண்பின்மேலதன்று தொழிற் பண்பின்மேலது. எனக்கெனச் சுதந்தரமின்று நீயேயெல்லாம் வல்லவன் என்பார், உன்னுலியானுந் திரிவது என்ருர். யானும் என்பதின் உம்மை எதிரது மிறந்ததுந் தழுவியதாம். முற்றுப் பிறிதென்னும் பொருளது. அன்றியசை நிலை யென்னினுமாம். இங்கு என்பது இடப்பொருளுணர்த்தி யிவ்வுலகத்தைச்சுட்டி நின்றது. இதில், கு, இடப்பொருளுணர்த்திய விகுதி. ஆவதுண்டோ, என்பதின் எகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு, பாவை, பிரதிமை யென்பதின் மரூஉ. (ச)

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசை நேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுளதோ வகமும் பொருளு
மில்லாளுஞ் சுற்றமுமைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம் வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(இ - ள்,) நல்லார் இணக்கமும் - நவ்லவர்களுடைய நட்பும். நின்பூசை நேசமும் - தேவரீரைப் பூசித்தலும் அதில் அன்பும், ஞானமுமே அல்லாது - சிவஞானமும் அல்லாமல், வேறுநிலையுளதோ - வேறு தரிக்கத்தகும் நிலை உண்டோ (இல்லை,) அகமும் - வீடுமனை நில முதலியவும், பொருளும் - தனதான்யாதி ஐஸ்வர்யங்களும், இல்லாளும் - மனைவியும், சுற்றமும் - உறவினர் முதலாயினுரும், மைந்தரும் - புத்ரவர்க்கங்களும், வாழ்வும் - இறுமாப்புடன் வாழும் செல்வ வாழ்க்கையும், எழில் உடம்பும் - அழகுகொண்டதேகமும்,எவ்லாம்-மற்றெல்லாமும், வெளிமயக்கே-புறமயக்கமே, இறைவா - தலை

வனே, கச்சி யேகம்பனே - திருக்கச்சியி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர னே - எ - று.

(கு - ரை.) ஈண்டு நல்லார் என்பது நற்குண நற்செய்கைகொண்ட மாந்தரை யன்று. மனத்தூய்மைகொண்டமாசற்ற சிவஞானிகளை யென்க. நல்லார் எனப் பன்மையாற் கூறியதனுன் அவ்வொழுக்கங்கொண்ட பலரைக் குறிப்பித்ததாம். அவரொடுசேர்ந் தொழுகின் பாலொடு அளாயநீர் பாலாகு மாறுபோலச் சேர்ந்தானது தீமையைக் கெடுத்து நன்மை பெறச்செய்தலின் இணக்கம் என்ருர். இவர்இணக்கத்தைப் பொருள்கொடுத்தும் வழிபட்டும் போற்றின் நலமென நாயனுரும் "மருவுக மாசற்ருர்கேண்மை யொன்றீத்து, மொருவுகவொப்பிலார்நட்பு." எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளினுர். பின்னும்,"ஓட வல்லார் தமரோடு நடாவுவன். பாடவல்லா ரொலிபார்மிசை வாழ்குவன், றேடவல்லார்க் கருள்தேவர் பிரானெடுங், கூடவல்லாரடி கூடுவன்யானே." என்ற திருமந்திரத்தானு மறிக, உன்னைப் பூசித்தலொன்றில் அமையாது, அங்ஙனம் பூசிக்கினும் நேசமில்லாது பூசிக்கின் பயனில்லையென்பார்,நின்பூசை நேசமும்என்ருர். அங்ஙனம் பூசிக்குமிடத்து ஆசை யென்றேயமையாது சிவ ஞானமும் கலந்து நிற்கின் ஏற்றமென்பார், ஞானமுமே யென்ருர். ஞான மெனப் பொதுப்படக் கூறியதனுனே அது சிவஞானமென்பது பெறப்பட் டது. அச் சிவஞானம் எல்லாக் கலைஞானங்களிலும் ஏற்றமுள்ளதென்பதை "சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞானம், உவமையிலாக் கலைஞான முணர்வரிய மெய்ஞ் ஞானம், தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தா ரந்நிலையில்." என்ற சேக்கி ழார் திருவாக்காலறிக. இச் சிவஞானம் பிரகாசிக்கின் ஏனைய ஞானங்கள் தலை தூக்காவென்பதை "அன்றிய பாசவிருளு மஞ்ஞானமும், சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிரகாசத்தா, லொன்று மிருசுடரா மருணோதயந், துன்றிரு ணீங்குதல்போலத் தொலைந்ததே." என்ற திருமூலர் திருமந்திரத்தானறிக. இதனையன்றி யான்மாக்கள் எவ்வகை யோகநிலைகள் அப்பிய சித்து அதில் சித்திமுதலிய அடைந்து நிலைபெற்றிருப்பினும் சிவஞானங்கைவரி னல்லது தரித்தலியலாது என்பார், வேறு நிலையுளதோ என்ருர். இல்லும் கிராமாதி, பட்டணங்களும் மாடமாளிகை முதலியவற்றை யடக்கிஅகம், எ - ம், பொ ன்மணிமுதலிய லோகத் திரவ்யங்களை யடக்கிப் பொருளும், எ - ம், கற்பு டைப் பெண்டிர்: காமக் கிழத்தியர் முதலியவரையடக்கி இல்லாள், எ - ம், உறவினர், நட்பினர், மற்ருேர்களையு மடக்கிச் சுற்றமெனவும், கற்புடை மனை யாளிடத்துப் பிறந்தாரையும் மற்றக் காமக்கிழத்தியரிடத்துப் பிறந்தாரையு மடக்கி மைந்தர் எ-ம். இப்பெருஞ்செல்வத்தால் சிறிதுங்குறைவின்றி வாழு ம் பெருவாழ்க்கையினை யடக்கி வாழ்வும், எ-ம், சிறிதும் மனக்கவலையி ன்றி பக்ஷணதிகளால் போஷித்தும் நோய்முதலியவராது அதற்கேற்ற பெற்றிமருந்து முதலியவுண்டு காயகற்பஞ்செய்ய அழகுகொண்டதேகமென் பார், எழில் உடம்பும் எனவுங் கூறினர். இவை முறையே அடிகள் இச்செய் யுளால் செல்வ நிலையாமையும், யாக்கை நிலையாமையுங் கூறிச் சிவஞான

மொன்றே நிலைத்தது என அதனது ஏற்றங் கூறுவார், அவைபுறத்தில் கண்டார்க்கு அழகு முதலியவற்றையும் பெருஞ் செல்வ வாழ்க்கையான் எனத் தெரிவிக்குமேயன்றி மனத்தூய்மைசெய்து உண்மையாகிய சிவஞானப்பேற்றினைத்தரா வென்பார், எல்லாம் வெளிமயக்கே எனவுங் கூறினர். நின்பூசை நேசமென இறைவனை முன்னிலை யொருமையாற் சுட்டியதனாற், அது அவற்கு அன்பென்பதைத் தெரிவித்ததாம். நல்லார்எனப் பொதுப்படக்கூறினும் அது சிவனடியார்கள், எ-ம் பூசை எனப்பொதுப்படக் கூறியதனானே அது சிவபூசை, எ - ம், நேசமென்றதனாற்சிவநேசம், எ-ம், பெறப்பட்டன. உம்மைகள் எண்ணுப் பொருள. ஞானமுமே என்பதின் ஏகாரம் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம், நிலை, தரித்துநிற்கு நிலை பேற்றினை யுணர்த்தி ஆகுபெய ராயிற்று. உளதோ என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருட்டு.

பொல்லா தவனெறி நில்லாதவ னைம்புலன்கடமை
வெல்லாதவன் கல்விகல்லாதவன் மெய்யடியவர்பாற்
செல்லாதவ னுண்மை சொல்லாதவனின் றிருவடிக்கன்
பில்லாதவன் மண்ணிலேன் பிறந்தேன் கச்சியேகம்பனே.

(இ - ள்) பொல்லாதவன் - நற்குணநற்செய்கையில்லாதவன், நெறி நில்லாதவன் - சிவாகமத்திற்கூறியகட்டளைப்படி நில்லாதவன், ஐம்புலன்கள் தமை - பஞ்சேந்திரியங்களாகியபகைமையை, வெல்லாதவன் - வெற்றிகொள்ளாதவன், கல்விகல்லாதவன் - பலநூல்களைக்கற்றுவல்லனாகாதவன், மெய் அடியவர்பால் - உண்மையாகிய சிவனடியவர்களிடத்து, செல்லாதவன் - போகாதவன், உண்மைசொல்லாதவன் - வாய்மையென்னுஞ் சத்தியத்தைப்பேசாதவன், நின்திருவடிக்கு - தேவரீருடைய அழகிய திருப்பதங்களில் அன்பு - (நீங்காத) பேரன்பினை, இல்லாதவன் - அடையாதவன், மண்ணில் - இப்பூமியில், என்பிறந்தேன் - ஏதுக்காகப்பிறந்தேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஏகம்பனே, (எ - று.)

(கு - ரை) எடுத்தஜநநங்கடோறும் தாய்மாருதாத்திற்பட்ட கொடுமையும், பிறந்து பல்லுயிர் செகுத்தும் பெரியாரைத்துணை கொண்டொழுகாமலுயிரோம்பி வாணாள் வீணாள்கழித்தமையும் தோன்றப்பொல்லாதவன், எனவும், இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களில் உத்தமோத்தமமாகிய காமிகாதி ஆகமங்களின் வழிநின்று ஒழுகினேனல்லன் என்பார், நெறிநில்லாதவன்-எ-ம், இவ்வகையுடையனாயினும் தன்னிடத்ததாகியஐம்புலன்கள்தமைப்போக்கேன்என்பார்,வெல்லாதவன் எ-ம்,கல்வி'' இம்மைபயக்குமாலீயக்குறைவின்றால், தம்மைவிளக்குமால்தாமுளராக்கேடின்றால், எம்மையுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன்மம்மாறுக்குமருந்து, எ - ம், எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமைதீர்ந்தான், மொழித்திறத்தின்முட்டறுப்பானாகு - மொழித்திறத்தின், முட்டறுத்தநல்லோன் முதனூற்பொருளுணர்ந்து, கட்டறுத்து வீடுபெறும்,'' எ - ம், ஒருமைக்கட்டான் கற்றகல்வியொருவற்கெழுமையுமே மாப்புடைத்து, எ - ம், கூறியவாற

ருற் கல்வி இம்மைக்கண் வேண்டிய கொடுத்து மறுமைக்கண் இறைவனது திருவடிக்கண்ணுறும் பேரன்பினைத் தருதலின் கல்வி கல்லாதவன், எ - ம், ''தலை தலை சூலங் கடுங்கனல் கண்டை கட்டங்கங்கொடி, சிலையிவையேந்திய வெண்டோட் சிவற்குமனஞ் சொற்செய்கை, நிலைபிழையாது குற்றேவல் செய்தார் குன்ற மேருவென்னு, மலைபிழையாரென்பரா லறிந்தோர்களிம் மாநிலத்தே'' எ - ம், ''மாயனன் மாமணிகண்டன் வளர்சடையாற் கடிமை, யாயினதொண்டர் துறக்கம்பெறுவது சொல்லுடைத்தே, காய்சினவானை வளருங்கனக மலையருகே, போயின காக்கையு மன்றேபடைத்தது பொன் வண்ணமே.'' எ - ம், கூறியவாற்ருன் சிவனடியார்க்கன்புசெய்து அவர் திருக்குறிப்பின் வழிநின்று ஒழுகின் அவரடையும் பேற்றினை யொழுகி ஞனுமடைதல் திண்ணமாதலின் ''மெய்யடியவர்பால் செல்லாதவன், எ - ம், உண்மைப்பொருளா யுலப்பில்காலம் நிற்பது சிவமாதலின் அது மெய் எனவும், அதனைப் பொருளெனக்கொண்டு புகலானுர் மெய்யடியவர் எனவும் கூறப்பட்டது. பல அறங்களையு மேற்கொண்டொழுகி யவ்வவற்றிற்குக் கூறியப்பயனை யடைதற்கருமையால் சிலதவறிற்குற்றப்படுதலின், அவையெல்லாவற்றின் பயனையுந் தானேதர வல்லதாதலின் அதனைக் கடைப்பிடித்தான் உண்மைப் பொருளாகிய சிவத்தினையுங் கைக்கொண்டு வாழ்வன் என்பார், உண்மைசொல்லாதவன் என்ருர். இக்கருத்தேபற்றி தேவரும் ''பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினறம்பிற, செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ - ம், பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை யெல்லாவறமுந்தரும்.'' எ - ம், கூறியவாற்ருனறிக. ''சொல்லாதன கொழுநாவல்ல சோதி யுட்சோதிதன்பேர், செல்லாச் செவி மறந்தேறித் தொழாதகை மண்டிணிந்த, கல்லாநினையா மனம்வணங் காத தலையும் பொறையா, மல்லாமவை யவந்தானு மனிதர்க்கசேதனமே.'' ''ஓதவனும முரையவன் பல்குணமுன்னைவிட்டேன், போதவன் பின்னே பொருந்தவன்வாழ்க்கை திருந்தச்சென்று, மாதவமாகிடு மாதவமா வளர் புன்சடையான், யாதவன்சொன்னது கொண்டொழி யினியாரணங்கே'' என்று அருளியபடி சிவ மூர்த்தியின் திருவடிக்கண் அன்பிலா மனத்தாலும் மற்றையவுறுப்பாலும் பயனின்மையின் நின்திருவடிக்கு அன்பு இல்லாதவன் எனக்கூறினர். சிவன்றன் திருவுருவைக் காணத கண்முதலிய அங்கங்களால் பயனின்மை கூறப்பட்டிருத்தலால் அக்கண்முதலியவற்றைக்கொண்ட தேகமும் பயனின்று என்பார், மண்ணிலேன் பிறந்தேன் என்ருர்.

பிறக்கும் பொழுதுகொடுவந்ததில்லைபிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுதுகொடுபோவதில்லையிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ்சிவன்றந்ததென்றுகொடுக்கறியா
திறக்குங்குலாமருக்கென்சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே. (எ)

(இ - ள்.) பிறக்கும்பொழுது - அடியேன் பூமியில்பிறக்குங்காலத்தும், கொடுவந்தது - கொண்டுவந்ததாகியபொருள், இல்லை - வேருென்றுங் கிடையாது, மண்மேல் - பூமியில், பிறந்து - தோன்றி, இறக்கும்பொழுது-சாங்காலத்திலும், கொடுபோவது - கொண்டுபோகும்பொருள், இல்லை - இல்லையாம், இடை -

நடுவில் - இப்பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும் நடுவனதாகிய வாழ்க்கைக்கண், குறிக்கும் - தோன்றியதாக எண்ணப்படும், இச்செல்வம் - இந்த நிலையிலாச் செல்வம், சிவன் - (எல்லாம் வல்லவனுகிய) சிவமூர்த்தி, தந்த தென்று - (ஆன்மாக்களின் கர்மங்களுக்கீடாக) கொடுக்கப்பட்டதென்று, (எண்ணி) கொடுக்க அறியாது - இரப்பார்க்குக்கொடுக்க அறியாது, இறக்கும் - வீணு உயிரை விடும், குலாமருக்கு - கீழ்மக்களுக்கு, என் சொல்லுவேன் - நான் ஏதுசொல்லுவேன், கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியைத் திருக்கோயிலாக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரனே. (எ - று.)

(கு - ரை.) ஆன்மா, கன்மவயத்தால் ஒருதேகத்தை நீங்கி மற்றொருதேகத்தைச்சேருமிடத்து மண், பொன், பெண். முதலிய சகல பொருள்களையும் விட்டுப் புரியட்டகத்துட னடைகையில் அவை உடன்செல்லாது நிற்றலின், பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்தது இல்லை என்வும், அங்ஙனம் பூமியிற்பிறந்து தனதான்யாதிகளை யார்ச்சித்து அநுபவித்து அத்தேகத்தை நீங்குமிடத்தும் அவ்வான்மா தான் தம்முறவினர்க்குந் தனக்கு முறுதியெனக் கொண்ட அப்பொருள்களைக்கொள்ளாது நீங்குதலின் இறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை, எ-ம், பிறக்கும்பொழுது எனப் பொதுப்படக்கூறி யதனுனே சநநங்களனைத்தையுங்கொள்க. தோற்றக்கேடுகளின் உடன் கொணரப் பட்டதும் உடன் கொண்டுபோகப்பட்டது மன்மை கூறியதனுனே அச்செல்வம், இடையில் ஆன்மா பூர்வசன்மத்தி லார்ச்சித்த புண்ணியபாவத்தினளவு இடையிற்பட்ட தென்பார், இடைநடுவிற் குறிக்குமிச்செல்வம் என்ருர். இச்செல்வம், சடமாதலிற் ருமேகுறித்த இடத்திற்செல்லா. அன்றிக் கர்மஞ் செல்லுமாயின் அவை வாசனுமாத்திரமாய் ஆன்மாவைப் பின்பற்றிச் சிவசத்தியேவலால் புண்ணியபாவங்களை விளக்குமன்றி அவற்றிற்கு வலியில வென்பார், சிவன் தந்தது என்ருர். இறைவன் புண்ணியத்திற் கீடாகத்தந்த தாதலின் அச்செல்வந் தோன்றியபோது "என்னுனுமொன்று தங்கையுறப் பெற்றக்காற், பின்னுவதென்று பிடித்திரா - முன்னே, கொடுத்தாருயப்போவர்" எ - ம், நின்றன நின்றன நில்லாவென வுணர்ந், தொன்றின வொன்றினவல்லே - செயிற்செய்க, சென்றன சென்றன வாழ்நாள் செறுத்துடன், வந்தது வந்தது கூற்று." என்றபடி உடனே சிவனடியார்க்குக் கொடுத்தனலம் என்பார், சிவன் தந்த தென்று கொடுக்கரியாதிறக்கும் எனவும், இங்ஙன மிறைவன்றந்த அறிவு பெற்றிருந்துஞ் செல்வஞ் சேகரிக்க அதைப்பயன்படுத்திச் செல்வம் பெற்றத்தாற் பெறும் பெரும்பயனை யடைய அதனைப்பயன்படுத்தாது அறிவிலராயிறத்தலின் அப்பெற்றிகொண்டாரைக் குலாமர் என்ருர். இச்செல்வம் நிலையாமையும், அதைக்கொண்டு அநுபவிக்கும் யாக்கை நிலை யாமையையும் கண்கூடாகக்கண்டும், சுருதி புராணங்களாலும், நல்லோராலும் உணர்ந்தும் அறியாதிருந்த அடியேன்கூறினும் அறியார் என்பார், அங்ஙனம்கொடாது முன் பிறப்பிற்செய்த புண்ணியத்தை யிழந்து இனி மறுமைக்கு மிச்செல்வத்துடனிருக்கப் புண்ணியத்தைப்புரியாது வாளாவிறக்கும் பயனின் மாந்தரைக்கண்டு இரக்கமுற்று அடிகள் என் சொல்லுவேன் எ - ம், கூறினுர். இச்செய்யுள்

செல்வம் இடையில் தோன்றியதெனவும், அதுதோன்றியபொழுதே அறஞ் செய்து புண்ணியங்கொண்டு பிழையுங்கள் எனவும் அங்ஙனங் கொடா தொழியின் பயனின்று வாணாள் வீணாளாமெனத் தம்மையொத்த மனித ரைக்கண்டிரங்கிக் கூறியதாமென்க. பொழுது என்பது இறப்பு பிறப்புக்களி ன்காலத்திற்கு ஆகுபெயராய் நின்றது. கொண்டுவந்ததென்பது கொடுவந்தது என நின்றமையால் மரூஉ. கொடுவந்தது - ஒருசொல்லின் றன்மைத்தாய்ப் பொருளை யுணர்த்தி நின்றது. கொடுபோவ தென்பதும் அது. கொடுக்கஅறி யா என்பதில் அகரம் தொகுத்தல்.

அன்னவிசாரமதுவேவிசாரமதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந்தொலையாவிசாரநற்றோகையரைப்
பன்னவிசாரம்பலகால்விசாரமிப்பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம்வைத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (அ)

(இ - ள்.) அன்னவிசாரமதுவே - (பொய்யாகிய தேகத்தினைப்போஷி த்தற்பொருட்டுத் தேடும்) அன்னத்தின் விசாரம் அதுவே, விசாரம் - என க்குப் பெருவிசாரமாம், அது வொழிந்தால் - அவ்விசாரம் எவ்வகையேனும் நீங்கின், சொன்னவிசாரம் - பொருள்தேடியின்புறச்செய்யும் விசாரம், தொ லையாவிசாரம் - நீங்காதவிசாரமாம், (அதுவொழிந்தால்) நல் - அழகுவாய் ந்த, தோகையரை - மயில்போலுஞ் சாயலை யுடைய பெண்களை, பன் - புகழ் ந்து பேசும், அ-விசாரம் - அந்தவிசாரம், பலகால்விசாரம் - பலகாலத்தும் விசாரமாம், இப்பாவி நெஞ்சுக்கு - சித்த சாந்தம் அடையாத இந்தப்பாவி யின் மனதிற்கு, என்னவிசாரம்வைத்தாய் - என்னவிசாரத்தினை வைத்தாய், இறைவாகச்சி யேகம்பனே - இறைவனே திருக்கச்சிநகர்க்கணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ - று.

(கு - ரை.) "சேவித்துஞ் சென்றிரந்துந் தெண்ணீர்க்கடல்கடந்தும் பா வித்தும் பாராண்டும் பாட்டிசைத்தும்" பிறரிடத்து இச்சகம் முதலிய பேசி யும் சம்பாதித்தல் நாழியரிசிகொண்டவுதரபோஷண நிமித்தமாதலின் அன்ன விசாரம்........விசாரம் என்றார். இங்ஙனம் பல்வகையி னுத்யோகித்து அன்ன விசாரம் ஒழிந்தோன் அதன்மேல் பொருள்தேடுதற்கும் அவ்வீட்டிய பொரு ளைக்கள்ளர் முதலியோர் கவராது காத்தற்பொருட்டும் அதனைப் பல்வகையில் விருத்திசெய்து அதி லோபமின்றி லாபம்பெறச்செய்யும் விசாரம் அதினு மிக்கதாதலின் சொன்னவிசாரம்........விசாரம் என்றார். இதனை "இன்னறரும் பொருளை யீட்டுதலுந் துன்பமே, பின்னதனைப் பேணுதலுந் துன்பமேயன்ன தழித்தலுந் துன்பமேயந்தோபிறர்பால், இழத்தலுந் துன்பமேயாம்" என் று பிறர் கூறியதனுனறிக. பெண்களிடம் அவர்தமைப் புகழ்ந்து அவர் விருப் பத்தம்மேல் வர இவற்கும் அவளிடத்து மத முண்டாம்" இதனை "கல்விற் பிறக்குங் கதிர்மணிகாதலி சொல்விற் பிறக்கு முயர்மதம் என்றதாலறிக. அங் ஙனமதமுண்டாகவே அவன் பன்னாள் வருந்திச் செய்த தவங்குறையும், அத்த வங்குறைந்த அடைவே அது குறைந்த இடத்து அவம் வந்து தங்கும், அது

வந்த அவ்வேல்வையி லதனை யடுத்தே பாவம் வந்துகூடும். இஃதொன்றோ அப்பெண்களைப் பல்காற்புணர்தலால் அவன் உறுதியாகப் பன்னாள் அநுபவிக்கக்கொண்டிருந்த வுடம்பிலடங்கியிருந்த நோய்கள் மேற்றோன்றி யழிவைத்தரும், ஆதலின் நற்றோகையரைப் பன்....பலகால் விசாரம் என்றார். இதனை "அருப்புப்போன் முலையாரல்லல் வாழ்க்கைமேல், விருப்புச்சேர்நிலை விட்டு நல்லிட்டமாய்த், திருப்புத்தூரனைச் சிந்தைசெயச்செயக், கருப்புச்சாற்றினு மண்ணிக்குங்காண்மினே" என்ற திருவாக்கானறிக. மேற்கூறிய ஈஷணைத்திரயங்கள் மனத்தையழுத்தினேன் பாவம் மேலிட்டுப் பாழ்ங் கும்பிக்கே யிரையாதல் திண்ணமாதலின் பாவிநெஞ்சென்றார். இவை யொழிந் துன் திருவடிமாட்டு அன்பாம் விசாரத்தையாக்கி மற்றதையொழிப்பா யிறைவனே யென்றிரங்குவார் என்னவிசாரம் வைத்தா யிறைவா என்றார்.

கல்லாப்பிழையுங்கருதாப்பிழையுங்கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையுநினையாப்பிழையுநின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந்துதியாப்பிழையுந்தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

(இ - ள்.) கல்லாப்பிழையும் - நீர் அருளிச்செய்த வேத சிவாகமங்களைக் கற்காதபிழையும், கருதாப்பிழையும் - அதன்கணுள்ள அருமைகளை மனக்கண்கொள்ளாப் பிழையும், கசிந்து - மனம் உருகி, நில்லா - உன்திருவடி பற்றாகநிற்காத, பிழையும் - தவறும், நினையாப்பிழையும் - தேவரீர் திருவடியை நினையாத்தவறும், நின் அஞ்சு எழுத்தை - உனது மந்திரத்திருமேனியை யுணர்த்தும் மந்திரமாதாவாகிய ஐந்தெழுத்தினை, சொல்லாப்பிழையும் - வாயாரச்சொல்லிச் செபிக்காதபிழையும், தொழாப்பிழையும் - உன்னை வணங்காத பிழையும், எல்லாப்பிழையும் - இவையொழிந்த மற்றெல்லாப்பிழையும், பொறுத்தருள்வாய் - பொறுத்துக்கொண்டு அருள்புரிவாய், கச்சி யேகம்பனே - திருக்கச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகம்பனே. எ - று.

(கு - ரை.) கற்கவேண்டுழிசிவகதை யன்றிய வக்கதை யொன்றையும் அறிவுளார் கல்லாராதலினானும் ஏனையராமன்கதை நளன்கதை அரிச்சந்திரன் கண்ணன் முதலியோர் கதைகள் இம்மையில் சிற்றின்ப மாத்திரையே யன்றிச் சிவகதைபோல மன மெய் முதலியவற்றை யுருக்கி இம்மை மறுமைப் பயன்களைத் தரா ஆதலினான் இஃதொன்றே நெஞ்சை யுருக்கு மெல்லென ஆணவத்தின் வலியடக்கி யருமை முத்திதர வல்லாதாதலின் கல்லாப்பிழையும் எனவும், கற்று வல்லனாய் அக்கல்விச் செருக்கால் தம்மை யொத்தாரிடஞ் சென்று வியாகரணந் தருக்க முதலியவற்றி லவர்களுடன் வாதிட்டு வெற்றி பெறும் நோக்கங்கொண்டு திரிவது வாணாள் வீணாள்போக்கினேனன்றி நன்னூற்களாகிய வேதசிவாகமங்களைக் கற்று அவற்றினைச் சிந்தித்தல் முதலிய செய்யேன் என்பார், கருதாப்பிழையும், எ . ம், அம்முனைவன்கண்ட முதனூல் கற்றல் சிந்தித்தல் செய்தான் மனமொழி மெய்முதலிய வுருகித்தன்னையுந்தலைவனையு மறியும் நோக்கங்கொண்டு முதல்வன் திருவடி பற்றாகக்கொண்டு நிற்ப

ளுதலின் கசிந்துருகி நில்லாப்பிழையும். எ - ம், அங்ஙனம் பன்னூலாய்ந் தோய்ந்து ஆராய்தல் சிந்தித்தல் முதலிய செய்யானுயினும் அரைக்கணமே னும் திருவடிக் கன்புபூண்டு நினைப்பனுயினும் மேற்கூறிய செயல்களைச் செய்து முத்தி புகுவார் புகுமிடம் அவனு மடைவனுதலின் அதுவம் அடியேன் செய்திலன் என்பார், நினையாப் பிழையும், எ - ம், இவையனைத்துங்கூடிலனு யினும் மந்திர மாதாவாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை, உபரம்சு, வாசிகம், மானதம், ஆகிய மூவிதங்களாலாயினும் ஜெபித்திலேன் என்பார், ஐஞ்செழுத்தைச்சொல்லாப்பிழையும், எ - ம், ஐந்தெழுத்தால் துதித்திலனுயினும் உன்பல்லாயிர நாமங்களில் ஒன்றையும் கூறியப்பேறு அடைகிலேன் என்பார், துதியாப்பிழையும், எ - ம், இவையனைத்து மில்லேனுயினும் கைகுவித்தேனும் உன்திருக் கோயிலைத் துதியேன் என்பார், தொழாப்பிழையும். எ - ம், இவ்வாறு பலபிழைகளும் பெற்றுளேனுயினும் தேவரீர் திருச்சந்நிதானத்து நான்செய்த தவறுகளைப் பொறுத்துக் காத்தருள்செய்க என்பார், எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் என்ருர்.

மாயநட்போரையுமாயாமலமெனுமாதரையும்
வீயவிட்டோட்டிவெளியேபுறப்பட்டுமெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் தாதையைக்கூடிப்பின்ருயைமறந்
தேயுமதேநிட்டையென்ருனெழிற்கச்சியேகம்பனே. (கo)

(இ - ள்.) மாயநட்போரையும் - வஞ்சனைகளைச்செய்துமயக்கும் நட்பினையும், மாயா - அழியாத, மலம் எனும் - மலமே வடிவுகொண்ட, மாதரையும் - பெண்களையும், வீய - அழிவடைய, விட்டு - விடுத்து, ஓட்டி - அவை தன்னிடம் நிலைக்காதுகெடுத்து, வெளியே புறப்பட்டு - (சர்வசங்க பரித்தியாகஞ்செய்து) துறவியாய் வெளிப்பட்டு, மெய் அருளாம் - உண்மையாகிய சிவசத்தியாகும், தாயுடன்சென்று - தாயைப் பின்பற்றி, பின்தாதையைக்கூடி, பிறகுதந்தையாகிய இறைவனையணைந்து, தாயைமறந்து - தான் தந்தையையணைதற்குப் பற்றுக்கோடாகிய தாயைமறந்து, ஏயும் அது ஏ-பொருந்தியிருக்கு அத்தன்மையே, நிட்டை என்ருன் - நிட்டையென் றருளிச்செய்தான், எழில் கச்சி ஏகம்பனே - அழகுதங்கிய திருக்கச்சிக்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பன். எ - று.

(கு - ரை) பொய், களவு, கவறுமுதலிய பயின்று அவற்றின் வழிபுக்கு இன்பமடைந்துபொருள்நாடு மனைவிபுத்திரர்முதலியோரை விடுத்தோம், தனியேபரதேசிபோல்வசித்துளோமெனும் வஞ்சகர் செய்கையைப் பலரால் கேட்கப்படுதலின் அவ்வகை பயில்வோர் பலருடன் நட்புச்செய்தல் தீ தென்பார், மாயநட்போரையும் எனவும், மலமேதன்னைமயக்கபெண்ணுருக்கொண்டுமுன் வந்து இறைவன் மாட்டுள்ள அன்பினைக் கெடுத்துத் தன்னைத் தன்வசப்படுத்திக்கெடுத்தலின் அதனை மலமாக உருவகப்படுத்தி மாயாமலம் எனும்மாதரையும் என்ருர். இவற்றை முதலறக் கெடுத்தல் வேண்டுமென்பார், வீயவிட்டோட்டி யென்ருர். கெடுத்ததுணையானே யவைமீண்டும் வந்து தம்மையணையா

வாறுதுறவும்கொள்ளல்வேண்டுமென்பார், வெளியேபுறப்பட்டு என்றூர். ஆன் மாக்கள்தாம் பூமியிற்பிறக்குந்தோறும் ஜனனவலைப்பட்டு அழுந்தாவாறு (தாய் பிள்ளையின்மாட்டு மிக்க கவலையுடனிருந்து அப்பிள்ளைக்குத்தீமைநேரிடாவாறு காத்தல்போல்) காத்தலின் இறைவியை மெய்யருளாந்தாயுடன் சென்று, எ - ம், இங்ஙனம் சத்திநிபாத மடைந்தான்சிவத்துடன் கூடிப்பேரின்பமாகிய முத்தி யினை யநுபவிப்பான் என்பார், தந்தையைக் கூடியென்றூர். இங்ஙனமன்றித் தன்னுடன் அநாதியே நெல்லுக்கு உமி தவிடுமுதலியன போல் விட்டு நீங்கா திருக்கு மாயை கன்மங்களை மாயநட்போர் என்றூர் எனினுமாம். அவ்விரண் டையும் நீங்கினவாறே மலத்தினையும் அவ்வகை நீங்கிச் சிவசத்திபதிய இறை வனையணைய வேண்டு முபாயங் கூறினர் என்னலுமாம்.

வரிக்கோலவேல்விழியாரநுராகபயக்கிற்சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத்தஞ்சுஞ்சொலேன்றமியேனுடல
நரிக்கோகழுகுபருந்தினுக்கோவெய்யநாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிரையெதுக்கோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கக)

(இ - ள்.) வரி - செவ்வரிகளையுடைய, கோலம் - அழகிய, வேல்விழியார், வேலையொத்தகண்களையுடைய பெண்களின், அநுராகமயக்கில் - காமமயக்கத் தில், சென்று-போய், சரிக்கு-அவருடன் நட்புக்கொண்டுலாவுதற்கு, ஓதுவேன்- அதற்கு வேண்டிய காமநூல்களை யோதுவேன், எழுத்துஐஞ்சும் - பஞ்சாக்ஷ ரங்களைந்தினையும், சொலேன் - செபியேன், (ஆதலால்) தமியேன் உடலம் - அடியேனது தேகம், நரிக்கோ - நரிகளுக்கோ, கழுகு பருந்தினுக்கோ - கழுக் கள் பருந்துகள் முதலிய வற்றிற்கோ, வெய்ய - கொடிய, நாய்தனக்கோ - நாய்க ளுக்கோ, எரிக்கோ - நெருப்பினுக்கோ, எதுக்கோ - வேறெதற்கோ, இரை - இரையாவது அறியேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சிக் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே - எ - று.

(கு - ரை.) அனைத்தையுந் துறந்து விட்ட துறவியையும் வேல்போல் தை த்துருவி அவர்களைத் தம் வயப்படுத்த வல்லது கண்ணுகலின் அதனை வரி க்கோல வேல்விழியென்றூர். அவர் அநுராகத்தில் மயக்க முற்று அவர்க்கு வேண்டிய நூல்களைக் கற்பதற்குக் காமநூல் பழகிவாணுள் வீணிற் கழிப்பே ணுதலின் சரிகோது வேன் எ - ம், அவ்வாறு சரிக்கும் நான் இவற்றை ப்பற்றுக்கொண்ட நாட்கள் வீணுளாம் எனத்தேறி யெழுத்தைந்தும் ஓ தேன் என்பார், எழுத்தைந்துஞ் சொலேன் என்றூர்- இவ்வகை கரசரணு திகளும் தலைமுதலிய வுறுப்புக்களும் புறக்கரண அந்தக்கரணங்களும் அவன் திறத்திற்பணி செய்யாது கெடுதலின் அவ்வகையழிந்தவுடல் உயிர் நீங்கிய பின் நாய் நரி முதலிய உண்ணப்படினுறுமே யன்றி வேருகாது என்பார், இரை யெதுக்கோ என்றூர்.

காதென்றுமூக்கென்றுகண்ணென்றுகாட்டியென்கண்ணெதிரே
மாதென்றுசொல்லிவருமாயைதன்னைமறலிவிட்ட
தூதென்றெண்ணுமற்சுகமென்றுநாடுமித்துற்புத்தியை
யேதென்றெடுத்துரைப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(இ - ள்.) காதுஎன்றும் - காதினழகையும், மூக்கு என்றும் - மூக்கினழகினையும், கண் என்றும் - கண்ணின் அழகினையும், காட்டி - எனக்குமுன்னே தெரிவித்து, என்கண் எதிரே - எனதுகண்ணுக்கெதிரில், மாது என்று-பெண்ணெனப்பேர் கொண்டு, சொல்லி - மதமுண்டாம் வார்த்தைகளைக்கூறி, வரும் மாயைதன்னை - வருகின்ற மாயா வுருக்கொண்ட பெண்ணை, மறலி - யமன், விட்ட - என்னுயிரைக்கொலைபுரிய ஏவிய, தூது என்று - தூதாகவந்தவள் என்று, எண்ணமல் - நினையாமல், சுகம் என்று - இதுவே சுகப்பேறு என்று, நாடும் - ஆராயும், இத்துற்புத்தியை - இத்தீமதிகொண்டானை, ஏதென்று எடுத்து உரைப்பேன் - ஏதென்று எடுத்துச் சொல்வேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்கணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ - று.

(கு - ரை.) பெண்ணினைக்கண்ட காலத்து முதற்கண் தோன்றுவது முகமாதலில் அதிற்சிறந்த வுறுப்புகளைக்கூறிடுவார் காதுமுதலியவற்றைக்கூறினார். இங்ஙனங் கூறவே காண்பானுக்குக் காது வெள்ளைத்தண்டினையும், மூக்கு எள்ளின்போதினையும், கண் வேலினையும் ஒத்து வருத்தஞ்செய்தலின் காட்டி என்றார். இவைகொண்டாள் பெண்ணயின் பெண்ணுக்குரிய மடமையாதி குணங்க ளிருத்தல்வேண்டும் அங்ஙனமிலாது துயரஞ்செய்தலின் மாதென்று சொல்லி எ - ம், இவ்வகை நல்வழி செல்லொட்டாது, என்னைத் தடுத்துத் தன்வழி யொழுகச்செய்தலி னிதை மாயை யென்பார், மாயை தன்னை எ - ம், இவ்வாறு அப்பெண் வழி யொழுகினன், அடையவேண்டிய பேரின்பத்திற் குரிய முயற்சியினைச் செய்யாது இம்மையிற் சுகம் நில பேறுடையதாக்கொண்டு அதின்வழி யொழுகி யமன்றூதரால் தண்டிக்கப்பட்டு நிரயத்தில்வீழ்ந்து இறைவன் திருவடியை மறத்தலின்மறலி விட்டதூதென்றும், இவ்வகையொழுகும் காலத்துச் சிறிதும் நல்லறிவால் சிந்தித்திலேன் என்பார், எண்ணமல். எ - ம், சுகமல்லா இதனைச் சுகமாக எண்ணினேன் இது நல்லோரால் மதிக்கத்தக்கதன்று என்பார், துற்புத்தி எ - ம், இப்புத்தி யுலகப்பொருள்களில் ஒன்ருகக்கொள்ளத் தக்கதன்று என்பார், ஏதென்று எடுத்துரைப்பேன் எனவுங் கூறினர். மாயாவுருக்கொண்ட பெண்ணினை மாயையெனவும், துற்புத்தியையுடையானை துற்புத்தியெனவும் ஆகுபெயராற் கூறினர்.

ஊருஞ்சதமல்லவுற்ருர்சதமல்லவுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்லபெண்டீர்சதமல்லபிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்லசெல்வஞ்சதமல்லதேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்லநின்ருள்சதங்கச்சியேகம்பனே. (கரு)

(இ - ள்.) ஊருஞ்சதம்அல்ல - (ஒருவற்குத் தம்முன்னோராலும்தன்னாலும்வந்த கிராமாதிகளும் நெடுநாள் அநுபவிக்கப்படும் பொருள்களாகா, உற்ருர் - (உடன்பிறந்தார் மனைவிமக்கள் முதலிய) உறவினரும், சதம் அல்ல - நெடுநாளாகச் சூழ்ந்து உறுதி கூறத்தக்கவராகார், உற்று - (புத்திரப்பேறு வேண்டி விரதமுதலிய செய்து) கவலை அடைந்து, பெற்றபேரும் - பெற்ரு

ராகிய தாய்தந்தையர்களும், சதம் அல்ல - எக்காலத்துமிருந்து நமக்குறுதி யாகார், பெண்டீர் - (பல்லாரறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுத் தன்தேக ரக்ஷணார்த்தம்கொண்ட) மனைவியரும், சதம் அல்ல - சாங்காலத்து உறுதியை த்தரார், பிள்ளைகளும் - தாம் தவஞ்செய்து பெற்ற புத்திரர்களும், சதம் அல்ல அத்தந்தையருக்கு இறுதிக்காலத்துத் துணையாகார், சீரும் சதம் அல்ல - தனது புகழாகிய சீர்மையும் உறுதியைத்தராது, செல்வம் சதம் அல்ல - தான் உட ம்புவருந்தச் சேகரித்த செல்வமும் சதமாகாது, தேசத்திலே - இப்பூமியில், யாரும்சதம் அல்ல - யாவரும் உறுதியாகார், நின்றாள்சதம் - தேவரீர் திருவ டிகளே இம்மை மறுமை யிரண்டிற்கு முறுதி தரத்தக்கவையாம், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சிக்க ணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே, ஏ-று.

(கு - ரை.) உலகத்துத்தோன்றிய வொருவன் தன்வாழ்நாட்களில் தன் குடும்பத்துடன் சீவிக்கவேண்டியதற்குத் தேடிக்கொள்வது நாடு முதலியவை யாதலின் முதலில்தேடிக்கொள்ளுமதனை ஊரும், எ - ம். அங்ஙனமின்றி யிடவா கு பெயராய் ஊரில் தனக்குநட்பாகவுள்ளாரும் என்னினுமாம், இங்ஙனம் தனக்கு உதவியாகப்பெற்ற வூரும் ஊராரும் அநுபவிக்கு மாத்திரையே யன் றித் தன்னைப் பின்பற்றுவனவாகக் கொள்ளப்படுவனவன்று என்பார், சதமல்ல எ - ம், கூறினார். தன்னைப்பற்றித் தனக்கு இடுக்கண் நேர்ந்த ஆங்குச் சென் றுதவும் உண்மைச் சுற்றத்தவரும் இம்மைக்கண் கைப்பொருள் நீங்கிய கால த்து அகல நிற்பர் அவ்வகை யகலாராயினும் உடல் நீங்கும் மரண காலத்து ஒருபோதும் பின்பற்றாராதலின் அவ்வகைச் சுற்றத்தினரும் உறுதியென வெ ண்ணப்படார் என்பார், உற்றார்....அல்ல, எ - ம், பத்துமாதஞ் சுமந்து வருந் தியீன்று பிணிமுதலியவற்றிற்கஞ்சிக் காத்துக் குருவிபறவாமற் கோதாட்டிய தாயும், தனக்குறுதியெனப் பலபண்டங்களை யருத்திக் கல்விமுதலிய பயில் வித்துக்காத்த முதுகுரவர் இருவரும் காலன்வந் துயிர்கொள்ளு மக்காலத்து னைக்காத்துத் தடுக்கவல்லரல்லராதலின் அவர்களு முறுதியல்லர் என்பார், உற்று....சதமல்ல, எ-ம், எனக்குறுதியென நான் பலவணிபூட்டிப்பல்லாரறியப் பறையறைந்து நாள்கேட்டுக்கொண்ட மனைவியும் வெம்புவாள் விழுவாள் மேல்விழுந்தழுவாள் சாகிறேனென்று என்னுடன் கூறியானிறக்குந் தருண த்து என்னுடன்வந்துதவாளாதலின் பெண்டீர் சதமல்ல, எ - ம், என்னுலூ ட்டப்பட்டு வளர்ந்துகல்விமுதலிய கற்றுவல்லாராய் நன்னிலையடைந்த புத்தி ரரும் யானுண்ணாது தேனீப்போல்வைத்த பொருளைக்கொண்டு இன்பமனுப விப்பரேயன்றி யான்படுமரணத்துயரைக்கண்டு அதனைவிலக்கார் நானிறந்து செல்லுமிடத்திற்கு மென்னைப் பின்பற்றாரெ ன்பார், பிள்ளைகளுஞ் சதமல்ல, எ - ம், நான் பன்னாள்பலர்க்குச்செய்த வுதவியாலும் கொடையானு மடை ந்த கீர்த்திமுதலியவும், வருந்திப்பெற்ற பெருஞ்செல்வமும் என்னுடன் வந் தெனக்குறுதி பயவாஎன்பார், சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல எனவும், இவையே யன்றி உயர்திணை யஃறிணை யாகிய உலகத்துப்பொருண் முழுதும் போக்கியப்பொருளேயன்றி யென்னுடன் சென்று எனக்குற்ற மரணத்துய ரத்தைப்போக்கிச் செம்மைதரவல்லனவன்றென்பார், உயர்திணையையுமுடன் படுத்தியாருஞ் சதமல்ல என்றார். இவையனைத்தும் தேவரீரது திருவடிகளை

அடைதற்குரிய உபகரணங்க ளாகமாட்டாது நிலையில் பொருள்களாயொழிதலின், அங்ஙனமன்றித் தம்மை யடைந்தோர்க்குப் பெறுதற்கரிய பேறாய் இம்மை மறுமைக்குத் துணையாய், அந்தமிலின்பத் தழிவில்வீட்டினை அளிக்க வல்லதாய் விளங்குவதுதேவரீர்திருவடிகளே யென்பார் "நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே" என்றுகூறினார்.

சீறும்வினையதுபெண்ணுருவாகித்திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையுமிறைச்சியுமாகிக்கொடுமையினாற்
பீறுமலமுமுதிரமுஞ்சாயும்பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (கச)

(இ-ள்.) சீறும்வினையது - (ஆன்மாக்களை) வருத்துகின்றவினையானது, பெண்உருவாகி - பெண்வடிவாகி, திரண்டு உருண்டு - திரண்டுருண்டு, கூறும் (யாவராலும் புகழ்ந்து) சொல்லப்பட்ட, முலையும் - தனங்களும், இறைச்சியும் ஆகி - மாமிசமுமாகி, கொடுமையினால் - கொடுமையால், பீறும் - கிழித்து வெளிப்படுகின்ற, மலமும் - மலமும், உதிரமும் சாயும் - இரத்தமும் ஊற்றெடுக்கின்ற, பெருங்குழிவிட்டு - பெரும்பள்ளமாகிய நிதம்பத்தை யொழித்து, ஏறும் - ஏறுதற்குரிய, கரைகண்டிலேன் - (முத்தியாகிய) கரையைக்கண்டேனில்லை, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) இருவினைச்சம்பந்தத்தால் தேகமும், தேக சம்பந்தத்தால் ஊழ்வினையும், ஊழ்வினையால் பல்வகையிடுக்கணும் முறையே தோன்றுமாப்போல், மாதரைக்காண்டல் சிந்தித்தல் அவர் சொற்கேட்டல் முதலியன பல்வகைத்துயரிற்கும் ஆகரமாதலின் "சீறும் வினையது பெண்ணுருவாகி" எனவும், மானுட அவயவமுப்பத்திரண்டனுள் நீண்டும் பரந்தும் தடித்தும் மாமிசம் பெற்றும் திரண்டும் உருண்டும் இருக்கவேண்டிய அவ்வவ்வவயவங்கட்குரிய சாமுத்திரிக விலக்கணப்படி அழகு நிரம்பப்பெற்றவரென்பார் "திரண்டுருண்டு கூறுமுலையும் இறைச்சியுமாகி" எனவும், மானுடதேகத்திலுள்ள நவத்துவாரங்களுள் மலமுறுமாப்போலக் கடிதடம் மலமேயன்றி, உதிரமும் பாயுமியல்பினதாகலின் "பீறுமலமும் உதிரமும் சாயும்" எனவும் மாதர்களே எமசுவரூபமெனவும், அவருடைய விழிகள்பாசமெனவும், அல்குல் நரகமெனவுங் கூறி, ஏனைய நரகங்கள் தம்மிடத்து வீழ்ந்தோரை ஒரோகாலங்களில் வெளிவிட்டு விடுமியல்பினவாதல் போலன்றி, எக்காலத்தும் நீங்காது துன்புறுத்துமியற்கையினதாகலின் "பெருங்குழி விட்டேறுங் கரைகண்டிலேன்" எனவும், கூறினார். இதனை "மாதர்யமனுமவர் தம்மை விழியேவன்பாசம் - பீதிதருமல்குல் பெருநரகம்-ஓதிலதில், வீழ்ந்தோர்க்குமேறவிதியில்லை போரூரைத், தாழ்ந்தோர்க்கு மில்லை தவறு" எனவும், "ஓரிரண்டுவாழைக் கிடையிருந்தவாளரவின் வாய்படார்- பீழைக்கிடைவருந்தார்பின்" எனவும் வருந் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை யானுமுணர்க.

சீறும் வினையது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி-திரண்டுருண்டு ஒரு சொன்னீர்மைத்து. பெருங்குழி என்றது நிதம்பத்தை. "பவக்கடல் கடந்து முத்தியங்கரையிற் படர்பவர்" என்று பெரியார்கூறியதனுல் 'கரை' என்றதற்கு முத்தியாகிய கரையெனப் பொருள்கூறலாயிற்று.

பொருளுடையோரைச்செயலினும்வீரரைப்போர்க்களத்துந்
தெருளுடையோரைமுகத்தினுந்தேர்ந்துதெளிவதுபோ
லருளுடையோரைத்தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி
லிருளறுசொல்லினுங்காணத்தகுங்கச்சியேகம்பனே. (சரு)

(இ-ள்.) பொருள் உடையோரை - பொருட்செல்வமுடையவரை, செயலினும் - அவரது தொழிலாலும், வீரரை - போர்வீரரை, போர்க்களத்தும்-போர்க்களத்து(அவர் செய்யும் போராலும்) தெருள் உடையோரை கல்வித்தேர்ச்சியுடையவரை, முகத்தினும் - அவரது முகத்தாலும், தேர்ந்து தெளிவதுபோல் - ஆராய்ந்து உணர்வதுபோல, அருளுடையோரை - தேவரீருடைய திருவருளுடையாரை, தவத்தில் - (அவர்செய்யும்) தவத்தாலும், குணத்தில் - அவரது குணத்தாலும், அருளில் - (அவர்க்குப் பிறவுயிர்களிடத்துள்ள) கிருபையினுலும், அன்பில் -(அவர்க்குத்தம் தொடர்புடையாடத்துள்ள) அன்பினுலும், இருள் அறுசொல்லினும் - (கேட்பவருடைய அஞ்ஞான மென்கிற) அந்தகாரம் அறுதற்குக்காரணமாகிய அவரது சொற்களாலும், காணத்தகும் - உணரலாகும், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) தமக்குச் செல்வம் உள்ளபொழுது யாசிப்பவர்கட்குக் கொடுத்துவருவராதலால் "பொருளுடையோரைச் செயலினும்" என்றூர். இதனை "அற்ருரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன் பெற்ருன் பொருள்வைப்புழி" என்பதனுலறிக. போர்செய்துமென்று எண்ணி மறத்தைக் கொண்டிருக்கும் வீரர் தம்மார்பிலே தைத்து நின்ற வேலைப் பறித்து, தம்மோடெதிர்த்த யானையின் மருப்பிடையிட்டு அது விண்ணிடங்கொள்ளவும் அவ்வேலுக்குண்டான வளைவைத் தம்மார்பின் கண்ணுள்ள புண்ணிலேயே நுழைத்துநிமிர்த்துக்கொள்ளவும், போர்க்களத்திற் போரைச்செய்வராதலால் "வீரரைப்போர்க்களத்து" என்ருர். இதனை "கைவேல் களிற்ருெடு போக்கிவருபவன், மெய்வேல்பறியாநகும்" என்றதனுலறிக கற்ருேர் சொற்பொருள்களின் சுவையையனுபவித்தலாலும், புகழ்பொருள் பூசைபெறுதலாலும், அறம் வீடு அடைதலாலும், மிக்காரோடுகூடி அறிந்தனவெல்லாம் அறிந்தமையாலும், யோகநூல் முதலியவற்றைச் சான்ருேர்பால் கற்றதனுல் வயதும் பலவாக நரையும் திரையும் இல்லாமையாலும், முகமலர்ச்சியோடிருப்பராதலா லதனை யாராய்ந்துணரவேண்டு மென்பார். "தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவது' எனவும், தவத்தோர் முன்செய்த தவப்பழக்கத்தால் அறிவும், ஆற்றலும், ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியும், காம வெகுளி மயக்கமின்மையும், தொடர்புடையார்மாட்டும் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடையாமையும், தமக்கும் பிறர்க்கும் தீமைபயவாத சொற்களைச்சொ

ல்லுதலுமுடையராதலால் அவற்றை அவர் செய்யுந் தொழில் முதலியவற்றால் காணத்தகும் என்பார். "அருளுடையோரைத் தவத்திற்குணத்திலருளிலன்பி,லிருளறு சொல்லினுங் காணத்தகும்" எனவும் கூறினார்.

பருத்திப்பொதியினைப்போலேவயிறுபருக்கத்தங்க
டுருத்திக்கறுசுவைபோடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டாரவரையிம்மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே .(௧௬)

(இ-ள்.) பருத்திப்பொதியினைப்போலே- பருத்திமூட்டையைப்போல, வயிறுபருக்க - வயிறுபருக்கும்படி, தங்கள்துருத்திக்கு - தங்கள் தோற்பையாகிய வயிற்றினுக்கு, அறுசுவை - அறுசுவையோடுகூடிய உணவுகளை போடுகின்றார் - நிரப்புகின்றார்கள், துறந்தோர்தமக்கு - துறவினர்க்கு, வருத்தி அமுது இடமாட்டார் - வரவழைத்து உணவளிக்கமாட்டார்கள், அவரை - அப்படிப்பட்டவர்களை, இம்மாநிலத்தில் - இப்பெரியபூமியில், இருத்திக்கொண்டு - இருக்கும்படி செய்துகொண்டு, ஏன் இருந்தாய் - யாதுகாரணத்தாலிருந்தனை, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) யாக்கைக்கு வரைந்தநாள் கழியுங்காலத்து, உரையாவண்ணம் நாவையடக்கி விக்குள் எழ, உயிர் ஒருகணப்பொழுதாயினும் நில்லாது, புள்ளுப் பருவம்வந்துழிக் குடம்பையினின்றும் பறக்குமாப்போல நீங்கி, நேற்றிருந்தானின்றில்லையென்று உலகஞ்சொல்ல, உறங்குந்தன்மைபோலக் கிடக்குஞ் சரீரத்தை நிலையதென்று கருதி, அதற்கு அறுசுவையோகூடிய வுணவையிட்டு,தீயினுக்கு எதிர்த்து நிற்காத பருத்திப் பொதியைப்போலப் பருக்கும்படி வளர்க்கின்றார் என்பார், "பருத்திப் பொதியினைப்போலே வயிறுபருக்கத் தங்கடுருத்திக்கறுசுவை போடுகின்றார்" எனவும்,முன்செய்த நல்வினைப்பயனாற் செல்வம் பெற்றோர் மாதவர்க்கு அமுது செய்வித்துப் பொழுதுபோக்க வேண்டுமாதலான் அங்ஙனஞ்செய்யாது கள்ளுக்குஞ் சூதுக்கும் பொருள்செலவிட்டு வாணாளைக்கழித்து யாதொருபயனையும் அடையாது இந்நிலவுலகத்திற்குப் பாரமாய் இருத்தலேயன்றி அவர்களால் யாதொருபயனு மில்லை என்பார், "துறந்தோர்தமக்கு வருத்தியமுதிட மாட்டாரவரை யிம்மாநிலத்தி லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாய்"எனவும் கூறினார்.

பொல்லாவிருளகற்றுங்கதிர்கூகையென்புட்கண்ணினுக்
கல்லாயிருந்திடுமோருக்குமேயறிவோருளத்தில்
வல்லாரறிவாரறியார்தமக்குமயக்கங்கண்டா
யெல்லாம்விழிமயக்கேயிறைவா கச்சியேகம்பனே.   (௧௭)

(இ-ள்.) அறிவு - ஞானத்தால், ஓர் - (விடயஞான ஆராய்ச்சியை) உணர்தற்குரிய, உள்ளத்தில் வல்லார் - மனக்கிளர்ச்சியில் வல்லவர்களாகிய ஞானிகள், அறிவார் - (உண்மைப்பொருளை) உள்ளபடி தமது ஞானக்கண்

ணால் காண்பார்கள், அறியார்தமக்கு - அப்படிப்பார்த்தற்குரிய ஞானக் கண் இல்லாதவர்க்கு, மயக்கம் - (அவ்வுண்மைப்பொருள் உணர்ச்சி) மயக்கமேயாம், (அது எது போல எனின்) பொல்லா இருள் அகற்றும் கதிர் - கொடிய இருளை யொழிக்கும் சூரியகிரணம், கூகை என் புள் கண்ணினுக்கு - கூகையென்கின்ற பறவையின்கண்ணுக்கு, அல் ஆய் இருந்திடும் ஆறு - இருளாய் இருக்கும் தன்மையை, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும், (ஆதலால்) எல்லாம் விழிமயக்கே - யாவும் கண்ணாலாகிய தவறேயாம், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு - ரை.) நண்பகலில் எவ்வகைப்பட்ட இருளையும் ஒழிக்கும் சூரியகிரணங்களாலேகண்கள் ஒளிமயங்கிக்கிடக்கின்ற கூகையை வலியற்ற காக்கை வெல்லுதலால் அக்கூகையின்கண்ணுக்குச் சூரியகிரணங்கள் இருளாய்த்தோன்றிடும் என்பார், "பொல்லாவிருளகற்றுங் கதிர்கூகையென் புட்கண்ணினுக் கல்லாயிருந்திடும்" எனவும், சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக்கழித்து நின்றவுண்மையைக் காண்பது அறிவுடையோருடைய தன்மையாதலால், "அறிவோருளத்தில் வல்லாரறிவர்" எனவும், தொன்று தொட்டுள்ள அவிச்சையென்னும் அஞ்ஞானமும், அவ்வஞ்ஞானம்பற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அவ்வகங்காரம்பற்றி எனக்கு இது வேண்டுமென்னும் விருப்பும், அவ்விருப்புப்பற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அவ்வாசைபற்றி அப்பொருளிற்கு எதிராயிருப்பதில் செல்லும் கோபமுமுடையவர்கள் ஊனக்கண்களன்றி ஞானக்கண்களால் மெய்ப்பொருள் காணப்படாமல் மயங்குவராதலால் "அறியார் தமக்கு மயக்கங்கண்டா யெல்லாம் விழிமயக்கே" எனவும் கூறினர். ஞானிகள் மனத்துக்குப் பரம்பொருள் தோன்றும், அஞ்ஞானிகள் மனத்துக்குத்தோன்றாதென்க. அஞ்ஞானிகள் மனத்துக்குத்தோன்றாமைக்குக் காரணம் அவர்கள் மனக்குற்றமென்க.

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவார் வருவார்வழக்குரைப்பார்
தீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்துமயங்கிடுவார்விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தாரிறைவா கச்சியேகம்பனே. (கஅ)

(இ - ள்.) வாதுக்கு - வீண்வாதத்துக்கும், சண்டைக்கு - வீண்சண்டைக்கும், போவார் - போவார், வருவார் - மீண்டுவருவார், வழக்கு - தமது வழக்கை, உரைப்பார் - மற்றவர்கேட்கச் சொல்வார்கள், தீதுக்கு உதவியும் செய்திடுவார் - தீமைக்குத் துணையும் செய்வார், விதிமாளுமட்டும் - தமது ஆயுளளவும், ஒன்று - ஒப்பற்றதாகிய பொருளை, தினம்தேடி - நாள்தோறும் சம்பாதித்துவைத்து, மாதுக்கு - (தம்மால் விரும்பப்பட்ட) பெண்ணுக்கு, அளித்து - கொடுத்து, மயங்கிடுவார் - மயங்குவார்கள், இவர் - இத்தன்மையான குணங்களையுடைய இவர், ஏதுக்குப்பிறந்தார் - என்னகாரணத்தின் பொருட்டுப் பிறந்தார்களோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று,

(கு - ரை.) தீவினையுடையார் இம்மை மறுமை வீடுகட்குரிய புகழ் அறஞானங்களைத் தேடாது, தம்மைச்செய்தாரை யிருளிற் சேர்க்கும் பழிமுதலியவற்றைத் தேடும்பொருட்டு, "வாதுக்குச்சண்டைக்குப் போவார் வருவார் வழக்குரைப்பார் தீதுக்குதவியுஞ்செய்திடுவார்" எனவும், தாம்தேடிய பொருள்களைப் பிறர்க்கீதலும் துய்த்தலும் செய்யாமல் அப்பொருளை நாள்தோறும் தாம் விரும்பிய மாதர்க்குக்கொடுத்து, அப்பயனை அவர் நுகருந்தோறும் ஆண்பாலர்களாலும் நாணத்தக்கதோர் நாணைப்பெற்று அறிவழிந்து ஆயுள்காறும் மயங்கிடுவர் என்பார், "தினந்தேடியொன்று மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டும்" எனவும். தாம் பிறந்தும் இம்மை மறுமைக்குரிய பயனை யடையாமையால் "ஏதுக்கிவர்பிறந்தார்" எனவும் கூறினர்.

ஓயாமற்பொய்சொல்வர்நல்லோரைநிந்திப்பருற்றுப்பெற்ற
தாயாரைவைவர்சதியாயிரஞ்செய்வர்சாத்திரங்க
ளாயார்பிறக்குபகாரஞ்செய்யார்தமையண்டினர்க்கொன்
றீயாரிருந்தென்னபோயென்னகாண்கச்சியேகம்பனே. (கக)

(இ-ள்) ஓயாமல் பொய்சொல்வர் - ஒழியாமல் பொய்பேசுவார்கள், நல்லோரை - நல்லவர்களை, நிந்திப்பர்-பழிப்பார்கள், உற்றுப்பெற்ற - கருப்பநோய் முதலியவற்றை அடைந்து ஈன்ற, தாயாரை - அன்னையை, வைவர் - பழிப்பார்கள், ஆயிரம்சதி - பலவஞ்சனைகளை, செய்வர் - செய்வார்கள், சாத்திரங்கள் - ஞானசாஸ்திரங்களை, ஆயார் - ஆராயார், பிறர்க்கு - அன்னியர்க்கு, உபகாரம் செய்யார் - உதவியும் செய்யார், தம்மை அண்டினர்க்கு ஒன்று ஈயார்-(தம்மைநெருங்கினவர்கட்குஒருபொருளையும்) கொடுக்கமாட்டார், (இத்தன்மையான இவர்) இருந்து என்ன - உலகிலிருந்தால் என்ன பயன், போய் என்ன-இறந்தொழிந்தால் யாது கெடுதி, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்று கருதாமல் பொருள்கொடுப்பார் யாவராயினும் அவரைக்கூடி முயங்குதல் பொருட்பெண்டிர்க்கு இயல்பாதலால் அப்பெண்டிரைத் தாமும்கூடி முயங்கவும் அதற்குப் பொருள் தேடவும் வேண்டுதலின், "ஓயாமற்பொய்சொல்வர்" எனவும், நகுடனென்பான் இந்திரப்பதவிபெற்றுச் சிவிகையேறிச் செல்கின்ற காலத்துத்தான் பெற்ற களிப்புமிகுதியால் அகத்தியமுனிவர் வெகுள்வதோர் தவறுசெய்ய, அதனால் அவன்சாபமெய்தி அப்பதத்தை இடையே இழக்கப்பெற்றானென்பதனைத் தாம் கருதாமையால் "நல்லோரை நிந்திப்பர்" எனவும், ஈரைந்து திங்கள் சுமந்து பெற்றதையும், அன்னையும்பிதாவும் முன்னறிதெய்வம் என்பதையும், தாயோடறுசுவைபோம், என்பதையும் உணராமையால் "உற்றுப்பெற்றதாயாரை வைவர்" எனவும், பிறர்க்குரிய பொருளை எண்ணி அதனை வஞ்சித்துக்கொள்ளுவதற்கு, அப்பொருளுடையாரது சோர்வுபார்க்கும் மயக்கமுடையவராதலால் "சதியாயிரஞ்செய்வர்" எனவும், இம்மை மறுமைப்பயனைத்தரும்சிவசரிதங்களையாராயாது இருளிற் சேர்க்கும் காமநூல் முதலியவற்றை யாராய்ந்து தம்வாணாளைக்கழிப்பராதலால், "சாத்

திரங்களாயார்" எனவும், பிறர்க்குதவாதார் ஈட்டியபொருளைத் தாம் உண்டற் பொருட்டன்றியே பிறர்க்குதவி செய்யாமல் இம்மை மறுமைப்பேற்றை அடையாராதலால், "பிறர்க்குபகாரஞ்செய்யார்" எனவும், தம்மை அடைக்கலம்புகுந்தபுறவினைக்காத்தசிபிச்சக்கிரவர்த்திபோல் தொடர்புடையாரையும் பிறரையும் ஆதரவுசெய்யாதார் நிலவுலகில் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தாலும் பயனில்லை யாதலின், "தமையண்டினர்க்சொன்றீயாரிருந் தென்னபோயென்னகாண்" எனவும் கூறினர்.

அப்பென்றும்வெண்மையதாயினுமாங்கந்நிலத்தியல்பாய்த்
தப்பின்றியேகுணவேற்றுமைதான்பலசார்தலினற்
செப்பிலபக்குவம்பக்குவமாயுள்ளசீவரினு
மிப்படியேநிற்பனெந்தைபிரான்கச்சியேகம்பனே. (உ0)

(இ-ள்) அப்பு - நீரானது, என்றும்-எப்பொழுதும், வெண்மையது ஆயினும் - வெண்ணிறமுடையதானாலும், ஆங்கு - அது மேகத்தினின்றும் வீழ்ந்தகாலத்து, அந்நிலத்து இயல்பு ஆய்-அப்பூமியின்தன்மையையுடையதாகி, தப்பு இன்றி-குற்றமில்லாமலே, குணவேற்றுமை பலசார்தலினால்-தன்னியற்கைக் குணத்தினின்றும் பலவேறுபட்ட குணங்களையடைதலால், செப்பில் - சொல்லுமிடத்து, அபக்குவம் பக்குவம் ஆய் உள்ள - அபக்குவமாயும் பக்குவமாயுமிருக்கின்ற, சீவரினும் - சீவர்களினும், எந்தைபிரான் - எமது தந்தையாகிய சிவபிரான்,இப்படியே- இவ்விதமாகவே, நிற்பன் -(பக்குவ அபக்குவானுகுணமாக வேறுபாட்டையடைந்து) நிற்பன், கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண்எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) மேகத்தின்கண் எஞ்ஞான்றும்வெண்மையதாய்த் தங்கிய நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தகாலத்தில், நிறம் சுவை முதலியகுணங்கள் வேறுபடுமென்பார் "அப்பென்றும் வெண்மையதாயினு மாங்கந்நிலத்தியல்பாய்த் தப்பின்றியே குணவேற்றுமைதான் பலசார்தல்" என்றார். இதனை "நிலத்தியல்பானீர் திரிந்தற்றாகுமாந்தர்க்-கினத்தியல்பதாகுமறிவு" என்றதனுலுணர்க. ஐம்புலன்வழியே சென்று அழியும்பகுதியவாயவிஷயங்களை மெய்யென்று கருதாமல், அவற்றைப்பொய்யென்றுகளைந்து சிவனே மெய்யென்று கருதும் விஞ்ஞானகலர்க்கு உள்ளந்தோறும் அறிவுக்கறிவாய்த் தங்கி ஒருமலம் அகற்றிச்சிவானந்தத்தேனையூற்றுதலும்; பிரளயாகலர்க்கு மான்மழுசதுர்ப்புச காளகண்டதிரிநேத்திரங்களோடு இடபவாகனனாய்த் தன்னியற்கைவடிவே குருவடிவாகக்காட்டி இருமலம் அகற்றிக் காட்சி தந்தருளுதலும்: அவிச்சை யைத்தராயுள்ள சகலர்க்கு ஸ்ரீபஞ்சாக்கரநடனத்தால் திரிபதார்த்தஞானத்தை விளக்கி மும்மலமுந்தீர்த்துத் திருவடிசூட்டியாளுதலும் இறைவனது முறைமையாதலால்"செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவரினு மிப்படியேநிற்பனெந்தைபிரான்" என்றார். இதனை "நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர்நாடுமலமொன்றினையு, மந்நிலையே யுணர்ந்தறுத்தருளிப்—பின்னன்பு, மேவாவிளங்கும் பிரளயாகலருக்குத், தேவாய்மலசன்மந் தீர்த்தரு

ளிப்—பூவலயந், தன்னின்றுநீங்காச் சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்று மும்ம லந்தீர்த்தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்.'' என்னும் போற்றிப் பஃறொடையானுணர்க.

நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடிநயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றினரராய்ப்பிறந்துபின்சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும்வறளாங்குளமுங்கல்லாவுமென்ன
வீயாமனிதரையேன்படைத்தாய்கச்சியேகம்பனே. (உ௧)

(இ-ள்.) நாய் ஆய்-நாயாகி, பிறந்திடின் - பிறந்தாலும், நல்வேட்டை ஆடி - நல்லவேட்டையாடி, நயம்புரியும்-(தன்னை வளர்ப்பவனுக்கு) பிரயோசனத்தைச் செய்யும், தாயார்வயிற்றில் - தாய்வயிற்றில், நரராய் பிறந்து - மனிதராய்ப் பிறந்து, பின்சம்பன்னராய் - பின்செல்வமுள்ளவர்களாய், காயா மரமும்-காயாதமரத்தையும், வறள் ஆம் குளமும் - நீர்வற்றிப்போனதடாகத்தையும், கல்ஆவும் என்ன - கற்பசுவையும் போல, ஈயாமனிதரை - (ஒருவர்க்கும் ஒன்றனையும்) கொடாதமனிதரை, என்படைத்தாய்-(இப்பூமியில்) யாதுகாரியத்துக்குப்படைத்தனை,கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

உலகில் நன்றிபுரியாதும், பிறர் தமக்குப் புரிந்தநன்றியைக் கருதாது முள்ளார் மக்கட்பிறப்பாய்ப் பிறத்தலினும், நன்றியறியும்பிராணியுள் தலைமையாயுந்தன்னைவளர்ப்பவனுக்குப் பயனைச்செய்வதாயுமுள்ளநாயாய்ப்பிறந்திடின்பயனுண்டென்பார்''நாயாய்ப்பிறந்திடினல்வேட்டையாடிநயம்புரியும்'' என்றும், வீட்டையடைதற்குரிய மானுடப்பிறவியெடுத்தலும், அப்பிறவியெடுத்தகாலத்துப்பொருள் கல்வி ஞானம் கைகூடுதலும், அவை கூடியகாலத்து அவற்றை நீங்காது வாழ்தலும், முன்செய்ததவப்பயனால் நிகழவேண்டுதலான் ''தாயார்வயிற்றினராய்ப்பிறந்து பின்சம்பன்னராய்'' என்றும், நடுவூரின்கணிருந்தும், மரமெனப்பெயர் பெற்றும் பறவை முதலியவைகட்குப் பயன்படாமையானும், குளமெனப்பெயர் பெற்றும் நுகரப்படுவதாகிய நீரின்மையானும், ஆவெனப்பெயர் பெற்றும் பால் சுரத்தற்குரிய பண்பின்மையானும், அவற்றால் உலகினருக்கு யாதொரு பயனின்மையால் ஈயாமனிதர்க்கு உவமைகூறுவான் ''காயாமரமும்வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமென்ன'' என்றும், அநுபவியாதவராகி அதன்மேலும் தகுதியுடையவருக்கு அவர் வேண்டியதொன்றனையுங்கொடுக்குந் தன்மையில்லாதவர் தாம்பெற்ற செல்வத்திற்கு ஓர் நோயாதலால் அவரைப்படைத்ததனால் உலகினுக்கு யாதொரு பயனுமில்லை யென்பார், ''ஈயாமனிதரையேன்படைத்தாய்''என்றுங் கூறினர்.

காயாதமரமும் நீர்வற்றியகுளமும் கல்லாவும் பிறர்க்குப் பயன்படாதது போல ஈகையில்லாத மனிதரும் பிறர்க்குப்பயன்படார் என்பது கருத்து.

ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையாபுரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்குன்றவில்லுடையா
யேற்றுக்கொடியுடையாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உஉ)

(இ-ள்.) ஐயா - ஐயனே, புரம் மூன்றுஎரித்து - திரிபுரங்களைத்தகித்து, கூற்றை-யமனை, பணிகொளும் தாளுடையாய் - அடிமைகொண்டதிருவடியுடையவனே, குன்றவில் உடையாய்-மகாமேருமலையாகிய வில்லுடையவனே, ஏற்றுக்கொடியாய் - இருஷபக்கொடியுடையவனே, என் அன்பைஎல்லாம்-என் அன்புமுழுமையும், ஆற்றில் கரைத்த-நதியில் கரைத்துவிட்ட, புளி ஆக்கிடாமல் - புளியாகச்செய்யாமல், போற்றி-(என் அன்புவடிவம் கெடாவண்ணம்) பாதுகாத்து, திருவுளம் பற்றும்-மனம்பற்ற வேண்டும், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) நுமது திருவடியிற்செலுத்தும் அன்புமுழுதும் கண்ணப்பர்முதலியோர் செலுத்திய மெய்யன்போடு ஒப்பாகாமையால் நிஷேதப்பொருளென்றுகருதி, சமரிற் சிந்திய அமுது பயன்படாவாறுபோல அவ்வன்புமுழுதும் பயன்படாவண்ணம் செய்யாது பாதுகாக்கத்திருவுளம்வைக்கவேண்டுமென்பார், "ஆற்றிற்கரைத்த புளியாக்கிடாமலென்னன்பையெல்லாம் போற்றித்திருவுளம்பற்றுமையா" என்றும், இருப்பினாலும் வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் இயன்றமதில்களையுடையராய் மூவுலகினுக்கும்துன்பஞ்செய்தஅசுரர்களுள்தாரகன்கமலாக்கன்வித்துன்மாலிஆகியமூவர்நீங்கவனைய, அசுரர்களையழித்துத்தேவர்முதலியவர்களைக்காத்தருளினமையும்,ஊழ்வினையாற்பதினாறாண்டுபெற்றமிருகண்டு புத்திரராகிய மார்க்கண்டேயரென்பவர், கூற்றுவன்வந்துகாலபாசத்தாற் கட்டியிழுக்குங் காலத்துச்சரணமடைய,அக்கூற்றுவனைக்காலாலுதைத்தழித்து அம்முனிவர்க்கு என்றும் பதினாறாண்டு கொடுத்தருளினமையும், நுமது திருவடிச்செயலும் வரதாபயமாகிய திருக்கரங்களின் செயலும் என்பார், "புரமூன்றெரித்துக்கூற்றைப்பணிகொளுந்தாளுடையாய்"என்றும்,திரிபுரதகனஞ் செய்தஞான்று மேருவை வில்லாகவும் திருமாலாகிய ஏற்றைக்கொடியாகவும் கொண்டமையால் "குன்றவில்லுடையாயேற்றுக்கொடியுடையாய்"என்றுங்கூறினார்.

பெண்ணாகிவந்தொருமாயப்பிசாசம்பிடித்திட்டென்னைக்
கண்ணால்வெருட்டிமுலையான்மயக்கிக்கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத்தள்ளியென்போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுனைமறந்தேனிறைவா கச்சியேகம்பனே. (உரு)

(இ-ள்) பெண்ஆகிவந்த - பெண்வடிவுகொண்டுவந்த, ஒருமாயப்பிசாசம் - ஒரு மாயப்பேயானது என்னைப்பிடித்திட்டு - என்னைத்தொடர்ந்து, கண்ணால் வெருட்டி - கண்களால் வெருட்டி, முலையால் மயக்கி - தனங்களால் என்னறிவு மயங்கச்செய்து, கடிதடத்துப்புண் ஆம் குழியிடை-அல்குலிடத்ததாகிய புண் என்கிற பள்ளத்தில்,தள்ளி - தள்ளி,என்போதப்பொருள் பறிக்க - என்ஞானமாகிய பொருளைக் கைப்பற்றிக்கொள்ளுதலால்,உன்னை எண்ணாது - தேவரீரை நினையாமல், மறந்தேன் - மறந்துவிட்டேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை.) பெண்களிடத்துவைத்த ஆசையாலுண்டான மயக்கமிகுதியி னால் நெஞ்சிலே கண்ணாகிய வேலையேற்றும், அவர்க்குப்பொருள் கொடுத் தற்குக் களவுசெய்து கழுவேறியும், அவரைக்களவு செய்து யானைக்காலில் மிதிக்கப்பட்டும் துன்பக்கடலிலழுந்தினார் பலராயினரென்பதை யறிந்திருந் தும், அவரையே பெண்ணே, அமுதோ எனப்புகழுமயக்கித் தம்வசப்படும் படி செய்தமையாலே, "பெண்ணாகிவந்தொருமாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டு" என்றும், அவரது முகத்திலுள்ளது, கண்ணோ, வேலோ, வாளோ, அம்போ, விடமோ, என்று புனைந்துரைத்து இன்புற்று மயங்கிக் கண்வலையிலகப்பட் டேனை வெருட்டுதல் எளிதென்பார், "என்னைக்கண்ணால்வெருட்டி" என் றும, காமவேள் என்னும் பகைஞனுக்குப் புறங்கொடுத்து மின்னார் முலை யென்னும் வெற்பில் ஓடி யொளித்துக் கொள்ள அவரது மார்பிலுள்ளது முலையோ, சூதோ, சிமிழோ, வெற்போ என்று புகழ்ந்து மயங்கித்திரிந்தமை யால், "முலையால் மயக்கி" என்றும், அவர்வசப்பட்டேனுதலின்சற்றுங் கருணை செய்யாது மீளாநரகிற்கேதுவாகிய மலமும் புண்ணும் நிறைந்த அல்கு லாகிய பள்ளத்திற்றள்ளிவருத்தி யென்னறிவு கெடுப்பர் என்பார், "கடிதட த்துப்புண்ணாங்குழியிடைத்தள்ளி யென்போதப் பொருள்பறிக்க" என்றும், அறிவைக்கெடுத்ததினாலே யுள்ளீடற்றத் தேவரீரை நினையாதுமறந்துவிட் டேனென்பார், "எண்ணாதுனை மறந்தேன்" என்றுங்கூறினார்.

நாவாரவேண்டு மிதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்தாற்
சாவேனென்றேயிருந்தொக்கவுண்பார்கள்கைதான்வறண்டாற்
போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டும்பூவையருக்
கீவார்தலைவிதியோவிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உச)

(இ-ள்.) நா ஆர - நாநிரம்ப, வேண்டும் இதம் சொல்லுவார் - வேண் டிய பிரியவசனங்களைச் சொல்லுவார்கள், உன்னை நான் பிரிந்தால் - உன்னை நான் நீங்குவேனாயின், சாவேன் என்றே - இறந்துவிடுவேன் என்றுசொல் லாநின்றே, ஒக்க இருந்து உண்பார்கள் - கூடஇருந்து புசிப்பார்கள், கைவற ண்டால் - கையிற்பொருள் அற்றுப்போனால், போய்வாரும் என்று - போய் வாருமென்று வாயாற்சொல்லி, நடுத்தலைக்கு-நடுத்தலையில், குட்டும் - கையா ல் மோதியனுப்புகின்ற, பூவையருக்கு - வேசையருக்கு, ஈவார் - (தம்பொ ருள் முதலியவற்றை) கொடுப்பார்கள் அறிவீனர்கள், தலைவிதியோ - (இங்ங னம் இவர்கள் செய்தற்குக் காரணம் இவர்களது) தலையில் பிரமன் எழுதிய ஊழின் நியதியோ, இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) அன்புகாரணமாக விரும்பாராகிப் பொருள்காரணமாக விரு ம்பி அப்பொருள் கைவருமளவும், அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமைபயக்கு மினிய சொற்களைச் சொல்லுதல் தமக்கியல் பாதலால் "நா வாரவேண்டுமிதஞ் சொல்லுவார்" என்றும், அக்கினிசான்றாக மணந்தமனை

வியர் நாயகனிறந்த காலத்து உடன்கட்டையேறி இறத்தல் போலவும் நாயகன் உண்டபின் மிச்சிலையுண்ணுதல் போலவும், பொருள் நிமித்த மாசத்தாமும் சாவேனென்று கூறுதலும், ஒருங்கேயுண்ணலும் தமக்கியல் பென்பார், "உனைநான் பிரிந்தாற் சாவேனென்றே யிருந்தொக்கவுண்பார் கள்" என்றும், உள்ளபொருளை யளந்தறிந்து அப்பொருள் கிடைக்குமளவும் தமது குணமுடைமையைச் சொல்லும் குணமில்லாதாரது நடக்கையை யாராய்ந்தறிந்து நீங்காதாரைப் பொருள்வற்றியகாலத்து நிந்தித்தும் தலையிற்குட்டியும் துரத்தும் பெண்களுக்கே பொருளைத்தேடிக்கொடுக்க முயலுமிவர் இங்ஙனஞ் செய்வது பிரமன் இவர்தலையில் எழுதிய எழுத்தோ என்பார், "கைதான்வறண்டாற்போய் வாருமென்று நடுத்தலைக் கேகுட்டும் பூவையருக்கீவார் தலைவிதியோ" என்றுங் கூறினார்.

கல்லார்சிவகதைநல்லோர்தமக்குக்கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடார்குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தைநினையார்நின்னாமநினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென்னிறந்தென்புகல்கச்சியேகம்பனே. (௨௫)

(இ-ள்.) சிவகதை - சிவகதைகளை, கல்லார் - படியார், நல்லோர்தமக்கு - நல்லவர்களுக்கு, கனவிலும் - கனவிலும், மெய்சொல்லார் - உண்மைபேசார்கள், பசித்தவர்க்கு - பசித்துவந்தவர்களுக்கு, அன்னம்கொடார் - சோறுபகிர்ந்துகொடார், குருசொன்னபடி - ஆசாரியன் உபதேசித்தபடி, நில்லார் - நிற்கமாட்டார்கள், அறத்தை - தருமத்தை, நினையார் - (செய்யமனத்திலும்) நினைக்கமாட்டார்கள், நின்நாமம் - தேவரீரது திருநாமம், நினைவில் - நினைப்பில், சற்றும் இல்லார் - சிறிதும் உடையரல்லாதவர்களாகிய இவர்கள், இருந்துஎன் - பூமியில் உயிரோடுகூடி இருந்தால் யாதுபயன், இறந்துஎன் - இறந்தால் யாதுகெடுதி, புகல் - சொல்வாய், கச்சி எகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய வகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) பாற்கடலுட்பிறந்து அதனுள் வாழுமீன்கள் அப்பாலைவிரும்பாது வேறுபலவற்றை விரும்புதல் போலச் சைவசமயத்துட் பிறந்தும் சிவசரிதங்களைக்கற்காது புறச்சமய நூல்களைக் கற்றுப்பொழுது போக்குவர் என்பார், "கல்லார் சிவகதை" எனவும், தம்செல்வக்களிப்பால்அருந்தவரிடத்துப் பொய்கூறல் முதலிய பிழைசெய்வொரானால், அச்செல்வம் அவர் கோபத்தீயால் ஒருகணத்துள்ளே அழிந்துவிடும் என்பதையுணராமையால், "நல்லோர் தமக்குக் கனவிலு மெய்சொல்லார்" எனவும், தேசத்தை வளர்த்தலானும் தேசம் நிலைபெற்றுச்செய்யவேண்டிய அறங்களையெல்லாஞ் செய்வித்தலானும், முனிவர் தேவர் முதலியோர் உண்ணக்கருதலானும்பசித்தவர்க்கு உணவையெவ்வகையானும்அளித்திடுதல்மேலாகுமென்பதையுணராமையால், "பசித்தவர்க்கன்னங்கொடார்" எனவும், ஞானோபதேசம் பெற்றவர் ஓர்காலத்துத் தம்மைப் பழைய மலந்தாக்குதலால் உபதேச மொழியைமறந்து தம்மனம்

போனவாறு நிற்பர் என்பார், "குருசொன்னபடி நில்லார்" எனவும், ஞானாசாரியன் உபதேசித்தமொழியை மறந்தோராதலின் தீவினை வயத்தராகிப் பாவத்தொழில்களையே மேன்மேலும் செய்ய நினைப்பாராதலால், "அறத்தை நினையார்" எனவும், "இயமன்றூதரு மஞ்சுவரின்சொலா, னயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினல்" என்பதை யுணராமையால் தேவரீரது திருநாமத்தை நினையாதார் இவ்வுலகில் உயிரோடிருந்தும் யாதொரு பயனடையாமையால் இறந்தவரோடொக்குமென்பார், "நின்னாம நினைவிற்சற்று மில்லா திருந்தென்னிறந்தென்" எனவும் கூறினர்.

வானமுதத்தின்சுவையறியாதவர்வண்கனியின்
றூனமுதத்தின்சுவையெண்ணல்போலத்தனித்தனியே
தேனமுதத்தின்றெளிவாயஞானஞ்சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவைநன்றல்லவோகச்சியேகம்பனே. (உசு)

(இ - ள்) வான் - தேவலோகத்திலுள்ள, அமுதத்தின் - அமிர்தத்தின், சுவை அறியாதவர்-உருசியைத்தெரியாதவர், வண்கனியின் - வளமாகியபழங்களின், அமுதத்தின் சுவை - இரசங்களின் சுவையை, எண்ணல்போல் - நினைத்தல்போல, தனித்தனியே - தனித்தனியாகவே, தேன் அமுதத்தின் தெளிவு ஆய - தேனும் அமுதமாகிய இவற்றின் தெளிவையொத்த, ஞானம் - ஞானத்தை, சிறிதும் இல்லார்க்கு - சற்றுமுடையரல்லாதவர்க்கு, ஈனம் - குற்றமாகிய, அமுதச்சுவை - (விடயமாகிய) அமுதத்தின்சுவையானது நன்று அல்லவோ- நன்மையல்லவோ, கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) கண்ணுக்கினிமையும் உண்ணுந்தோறும் புதிது புதிதாகவுள்ள சுவையினையுமுடைய அமுதத்தின் சுவையையறியாதவர் மிகமுதிர்ந்து இன்பஞ்செய்யாது அழியுந்தன்மையினையுடைய கனிகளையெண்ணுதல் அவரது இயற்கையென்பார், "வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர்வண் கனியின்றூனமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போல்" எனவும், ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியில்லாதவர்கட்கு விஷய ஞானங்களின் சுவையே நன்றென்பார் "தேனமுதத்தின் றெளிவாய ஞானஞ்சிறிதுமில்லார்க் கீனமுதச்சுவைநன்றல்லவோ" எனவும் கூறினர்.

தேவலோகத்திலுள்ள அமிர்தத்தின் சுவையை அறியாதவர் பழங்களின் சுவையை மதித்தல்போல ஞானமாகிய அமிர்தத்தின் சுவை சிறிதும் அறியாதவர் விஷயமாகிய அமிர்தத்தின் சுவையை நன்மையதாகக்கருதுவர் என்பதாம். வானமுதம் - தேவாமிர்தம். வண்கனி யாவன வாழை, பலா, மா என்பன. தெளிவு-வடிதல். அல்லவோ என்பதில் ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளது.

ஊற்றைச்சரீரத்தையாபாசக்கொட்டிலையூன்பொதிந்த
பீற்றற்றுருத்தியைச்சோறிடுந்தோற்பையைப்பேசரிய

காற்றிற்பொதிந்தநிலையற்றபாண்டத்தைக்காதல்செய்தே
யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேனிறைவாகச்சியேகப்பனே. (உஎ)

(இ - ள்.) ஊற்றைச்சரீரத்தை-அழுக்குடம்பை, ஆபாசக்கொட்டிலை - நிந்தனைகளாகிய சரக்குகளைச்சேர்த்து வைத்திருக்கும் ஒதுக்கிடத்தை, ஊன் பொதிந்த - தசைபொருந்திய, பீற்றல் துருத்தியை-பலதுவாரங்களையுடையதுருத்தியை, சோறு இடும் தோல்பையை - அன்னத்தை யிட்டு நிரப்பின தோலாற் செய்யப்பட்டபையை, பேசு அரிய - சொல்லுதற்கு அருமையான, காற்றில் பொதிந்த - காற்றைச்சேர்த்துவைத்த, நிலை அற்ற பாண்டத்தை-நிலையற்றதாகிய மட்பாத்திரத்தை, காதல்செய்து - விருப்பங்கொண்டு, ஏற்றுத்திரிந்துவிட்டேன்-அதைத்தாங்கித் திரிந்துவிட்டேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி எகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண்எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று,

(கு-ரை.) "ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக் கொட்டிலையூன்பொதிந்த. பீற்றற் றுருத்தியை" என்றதை, மூன்றரைக்கோடிநாடியவ்வளவே முற்றிய மயிரெயிறெண்ணான், கான்றகையடியினுகிரிருபது வீரியமாழாக்குடற்பித்த முழக்கு.மான்றுறுமிட ற்றுக்கபமுரியுடனுழிவண்ணிணத் தொடியைந்நான் கேன்றமேதைக்குத் தொடிகளோரைஞ்ஞூறீண்டு மூன்றொடியொருநூறே. எனவும்,"இளகுநெய்த்தோரு மிறுகுநெய்த்தோருமியம்புறிற்றொடியொருமூன்றும், வளமலிமூளைபன்னிருதொடியாமயிர்முதலனைத்தையுந்தொகுத்திட்டளவிடிலாக்கை யாயிரந்தொடியாமருவருப்புறு மியக்கங்கட், களவிலையிந்தப் புலையுடற்பொறையைப் பொருளெனமதிப்பரோ வறிந்தோர்" எனவும். கூறியவாற்றானுணர்க .இவ்வுடல் அன்னமயத்தால்நிற்றலாலே "சோறிடுந் தோற்பை"எனவும், அது பிராணவாயுமுதலிய வாயுக்களாலும், நிலையற்றதாயும் இருத்தலாலே, "காற்றிற்பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தை, எனவும், ஒருகணப்பொழுதாயினும் விரும்பத்தகாததைப் பன்னாளும் விரும்பிச்சுமந்துதிரிந்தேனென்பார், "காதல்செய்தே யேற்றுத்திரிந்துவிட்டேன்" எனவும் கூறினார்.

அழுக்குடம்பும், நிந்திக்கத்தக்க ஒதுக்கிடமும், தசையோடுகூடிய பலதுவாரங்களையுடைய துருத்தியும், சோறிடுந் தோற்பையும், காற்றுப் பொருந்திய நிலையற்ற மட்பாத்திரமுமாகிய சரீரத்தை விரும்பி அதைத்தாங்கித் திரிந்துவிட்டேன் என்பதாம்.

சொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால்வருந்தோடஞ்செய்த
பொல்லாததீவினைபார்வையிற்பாவங்கள்புண்ணியநூ
லல்லாதகேள்வியைக்கேட்டிடுந்தீங்குகளாயவுமற்
றெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே. ()

(இ - ள்) சொல்லால்வரும்குற்றம் - சொற்களாலுண்டாகும் பிழையும், சிந்தனையால் வரும் தோடம் - நினைப்பினாலுண்டாகும் தோஷமும், செய்த

பொல்லாததீவினை - செய்த கொடிய தீச்செயல்களும், பார்வையின் பாவங்கள் - பார்த்தலினுலுண்டாகும் பாவங்களும், புண்ணியநூல் அல்லாதகேள்வியை- புண்ணிய சாத்திரங்களல்லாதனவாகிய கேள்விகளை (என் செவிகள்) கேட்டிடும்-கேட்கும், தீங்குகள் ஆயவும் - தீமைகளானவையும், மற்ற எல்லாப்பிழையும்-மற்றெல்லாத்தவறுகளையும், பொறுத்து அருள்வாய்-பொறுத்தருளல் வேண்டும், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) அறத்தினை அறிந்தவரது வாய்ச்சொற்கள் அன்போடு கலந்து வஞ்சனையில்லனவாயிருக்கும், அங்ஙனமன்றி என்வாய்ச்சொற்களால்பெருங்குற்றமுண்டாகு மென்பார், "சொல்லால் வருங்குற்றம்" என்றும், மனத்தின் குற்றமாகிய அழுக்காறுடைமை, வெஃகாமை முதலியனஉடையரல்லாதஅறிவுடையோரது மனம்போலாது என்மனத்தில்தோஷமேயுண்டாமென்பார் "சிந்தனையால்வருந்தோடம்" என்றும், வேறொருகாலத்திலும், வேறோரிடத்திலும் வேறொருடம்பிலும் போய்ச்சுடுதலாகிய கொடியதீவினைக்கு அஞ்சாதுமுன்னேதொடங்கி அதனைச்செய்து பழகிவந்ததென்பார், "செய்தபொல்லாத தீவினை" என்றும், புறப்பகைகளை யடக்குதலேயன்றி யுட்பகையாகிய காமத்தையும் அடக்காது அதனுல்நிகழும் பிறனில் விழைந்துகாண்டல் முதலிய குற்றமுடையோனுதலின், "பார்வையிற் பாவங்கள்" என்றும, புண்ணிய சரிதங்களைக் கேளாத என்செவிகள் தோற்செவி மரச்செவி நரப்புச்செவிகள் போல் யாதொருபயனு மில்லாத வீண்சரிதங்களைக் கேட்கும் என்பார், "புண்ணியநூலல்லாத கேள்வியைக்கேட்டிடும்" என்றும், இத்தீங்குகள் பிராயச்சித்த மில்லாததோர் தீங்காதலின் இவற்றைத்தேவரீரேபொறுத்தருளல் வேண்டுமென்பார் "தீங்குகளாயவுமற்றெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய்" என்றும் கூறினர்.

வாய்ச்சொற்களாலுண்டாகும் பிழையும், நினைத்தலா லுண்டாகும் பிழையும், செய்தகொடிய தீச்செயல்களும் பார்த்தலினுலுண்டாகும் பாவங்களும், சிவசரிதங்களல்லாத நூற்கேள்விகளை என்செவிகள் கேட்டலும் அதனுலுண்டாகும் தீமைகளாகிய எல்லாப் பிழைகளையும் பொறுத்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

முட்டற்றமஞ்சளையெண்ணெயிற்கூட்டிமுகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டுப்பித்தளையோலைவிளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில்வெளிமயக்கேசெயும்பாவையர்மே
லிட்டத்தைநீதவிர்ப்பாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (உகூ)

(இ-ள்) முட்டு அற்றமஞ்சளை - பிழையில்லாத மஞ்சளை, எண்ணெயில் கூட்டி-எண்ணெயிற்சேர்த்து, (அதைத்தடவி) முகம்மினுக்கி - முகத்தைமினுக்கி, மெட்டுஇட்டு - காலாழி இட்டு, பொட்டு இட்டு -திலகமிட்டு, பித்தளை ஓலை விளக்கி இட்டு-பித்தளையோலையைத் துலக்கித்தரித்து, பட்டப்பக

வில் - நடுப்பகலில், வெளிமயக்கு செய்யும்-வெளிமயக்கஞ் செய்கின்ற, பாவையர்மேல்- பெண்கள்மேலுள்ள, இட்டத்தை-இஷ்டத்தை, நீதவிர்ப்பாய் -தேவரீர் ஒழித்தருளவேண்டும், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே- திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) பெண்களானோர் இயற்கையழகோடு செயற்கையழகுமுண்டாக மஞ்சட்சுண்ணத்தை யெண்ணெயிற்கலந்து முகத்துக்குப் பூசிமினுக்குவது பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்காதலின் "முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற் கூட்டி முகமினுக்கி"எனவும், விரல்களில் மெட்டும் முகத்திற்றிலகமும் கழுத்திற் காரையென்னும் ஓணியும் தரித்தல் அவர்க்கியல்பென்பார், "மெட்டிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலை விளக்கியிட்டு" எனவும், இவையெல்லாம் கானலில் நீர்போலவும் சிப்பியில் வெள்ளிபோலவும் தோன்றியாதொருபயனுமில்லாமல் மயக்குமென்பார் "பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கே செய்யும்"எனவும், தேவரீர் அம்மகளிர்பால் என்மனத்தைச்செலுத்துவிக்காது நும்பால் செலுத்துவிக்கவேண்டு மென்பார், "பாவையர் மேலிட்டத்தை நீதவிர்ப்பாய்" என்றுங் கூறினர். திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே! குற்றமில்லாதமஞ்சளை யெண்ணெயிற்சேர்த்து அதைத்தடவிமுகத்தை மினுக்கிக்காலாழியிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பித்தளையோலையைத் துலக்கித்தரித்து நடுப்பகலில் வெளிமயக்கஞ் செய்கின்ற பெண்கள்மீதுள்ள விருப்பத்தைத்தேவரீர் ஒழித்தருளல் வேண்டும் என்பதாம்.

> பிறந்துமண்மீதிற்பிணியேகுடிகொண்டுபேரின்பத்தை
> மறந்துசிற்றின்பத்தின்மேன்மயலாகிப்புன்மாதருக்குட்
> பறந்துழன்றேதடுமாறிப்பொன்றேடியப்பாவையர்க்கீந்
> திறந்திடவோபணித்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௰)

(இ-ள்.) மண்மீதில் - இவ்வுலகத்தில், பிறந்து - தோன்றி, பிணியேகுடிகொண்டு - நோய்களே வாழிடமாகத்தங்கப் பெற்று, பேரின்பத்தை மறந்து - பேரின்பத்தைமறந்த, சிற்றின்பத்தின் மேல் மயல் ஆகி - சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு, புல் மாதருக்குள் - புல்லிய ஒழுக்கத்தை யுடையபெண்கள் நடுவில், பறந்து உழன்று - (பட்சிபோலப்)பறந்து திரிந்து, தடுமாறி - தடுமாற்றமடைந்து, பொன் தேடி - பொருளைச்சமபாதித்து, அப்பாவையர்க்கு ஈந்து - அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்து, இறந்திடவோ - இறந்துபோகவோ, பணித்தாய் - அடியேனை யேற்படுத்தினாய், இறைவா - தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண்ணெழுந்தருளிய ஏகம்பனே, எ-று.

(கு-ரை) "நாலிருகண்டத்தோரும்விண்ணுளோரு நரகினருமவ்விடத்தினண்ணிவைகி, மேலையிருவினையாற்றி யவற்றிற்கேற்ற வியன்பயன்கடுப்பரெனவிளம்புமாற்றூற், சீலமிகுபாரதமாங்கண்டமொன்றேதீவினை நல்வினையாகுஞ்செயற்கைக்கெல்லா, மூலமொருகுறைபெறினேவந்துதேவர்முனிவர்களுந்தவம் பூசைமுயல்வாரங்கண்" என்றதனால், புண்ணியபாவங்களைப்புரி

தற்கும் அவற்றையனுபவித்தற்கும் அவ்விரண்டையும் நிவாரணித்துக்கொள்வதற்கும்தகுதியுடையது இப்பரதகண்டமொன்றேயாதலால்அதிற்பிறப்பது நல்வினைப்பயனாலாகுமென்பார், "பிறந்துமண்மீதில்" எனவும், 'ஈங்குரைத்த விருநான்குகண்டத்துளெல்லோர்க்கு, மோங்கியிடுங்கிருதயுகம்போலொழிந்தயுகமெல்லாம், நீங்கரிய நன்மையினை நிறத்தியிடு நிறையறிவு, சாங்கிடுவரவருட லினுரமாதிசன்னையுமே" என்றதனால், அவ்வெட்டுக்கண்டங்களிலும் வசிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் துயரமும், நோயும், நரையும், திரையும், மூப்பும அடையமாட்டாதவர்களாக, அங்ஙனமன்றி இப்பரதகண்டத்தில் வசிக்கும் தன்மையுடையவர்களே அத்துயரமுதலியவற்றை யுடைமையால், "பிணியே குடிகொண்டு" எனவும் கூறினார். இதனை "கருவினின்மழவிற்கற்குங் காலையிற்பருவமாயிற், பெருகியபொழுதினேயிற் பிரிவினிற் பகையினீட்டும், பொருள்வயின் வேட்டதெய்தாப் புன்மையின் முதுமைதன்னின், மருவியதிழப்பிற்சாவின்வன்றுயர் மனிதர்க்குண்டே" என்பதனானுணர்க. எஞ்ஞான்றும் ஒரேதன்மைத்தாகியபேரின்பத்தைமறந்து கணப்பொழுதுதோன்றியழியும் சிற்றின்பத்தைக்காமுற்று வருந்தியீட்டிய பொருண்முழுதும் அம்மாதர்க்குக்கொடுத்து மண்மீது வாளாவிருந்திடுவோர் தமக்கும் பிறர்க்கும் யாதொருபயனுமில்லை யென்பார், "பேரின்பத்தைமறந்து சிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப் புன்மாதருக்குட் பறந்துழன்றே தமோறிப் பொன்றேடியப்பாவையர்க்கீந்திந்திடவோபணித்தா" என்றுங்,கூறினார். இதனை "இருவகையிக்கங்கழிப்புழி யுண்டாமின்ப மெவ்வளவையத்துணைத்தே, கருவிழிச்செவ்வாய் மகளிரைக்கலந்து கழிப்புறு மின்பமுமதற்சே, யருவருப்பெவரு மெய்துறும் பவ்வீக்கடர்ந்தெழும் வன்றிநாய்போலத், தெருளிலாரெல்லாமிவர்ந்திருபயனுஞ் சிதைத்தரும்பழிச்சுமைதரிப்பார்" என்பதனானுணர்க. இவ்வுலகத்திற்றோன்றி நோய்களே வாழிடமாகத் தங்கப்பெற்று, பேரின்பத்தைமறந்து சிற்றின்பத்தின்மீது ஆசைகொண்டு பெண்கள் நடுவிற் பட்சிபோலப் பறந்து திரிந்து தமோற்றமடைந்து பொருளைச்சம்பாதித்து அப்பெண்களுக்குக் கொடுத்து இறந்துபோகவோ அடியேனை நியமித்தனை என்பதாம்.

பூதங்களற்றுப்பொறியற்றுச்சாரைம்புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப்பேராசைதானற்றுப்பின்முனற்றுக்
காதங்கரணங்களுமற்றவானந்தக்காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௧)

(இ-ள்.) பூதங்கள் அற்று -(நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசும்பு என்று சொல்லப்பட்ட) பூதங்கள ஒழிந்து, பொறி அற்று-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்று சொலலப்பட்ட) பொறிகள் ஒழிந்த, சார்- அவைகளைச்சார்ந்த, ஐம்புலன்கள் அற்று -(சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றமென்று சொல்லப்பட்ட) ஐம்புலன்கள் ஒழிந்து, பேதம் குணம் அற்று - ஒன்றற்கொன்று மாறு

பாடுள்ள குணங்கள் ஒழிந்து, பேராசை அற்று - பெரிய ஆசை ஒழிந்து, பின் முன் அற்று - பின்னும் முன்னும் ஒழிந்து, காது - வருத்துகின்ற, அம்கரண ங்களும் அற்ற - அழகிய அந்தக்கரணங்களும் ஒழிந்த, ஆநந்தக்காட்சியில் - இன்பப்பார்வையில், ஏதம் களைந்து இருப்பேன் - குற்றம் ஒழிந்திருப்பேன், இறைவா - தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) பஞ்சபூதங்கள் முதலியவை யொழிந்து ஈசமென்கின்றஎட் டிதழினையும் வைராக்கிய மென்கின்ற பொகுட்டினையும் வாமை முதலிய சத்திகளென்கின்ற மகரந்தங்களையு முடைய அநாகத மாகியதாமரையில்எழுந் தருளிய இறைவனைத் தரிசிக்கவேண்டுமென்பார் "ஆநந்தக் காட்சியில் ஏதம் களைந்திருப்பேன்" என்றார். பஞ்சபூதங்களும், பஞ்சேந்திரியங்களும், அவை களைச்சார்ந்த ஐம்புலன்களும், ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுள்ள குணங்களும், அவாவுமாகிய இவையெல்லாம் ஒழிந்து, வருத்துகின்ற அந்தக்கரணங்களும் ஒழிந்த இன்பநோக்கத்தில் குற்றம் ஒழிந்திருப்பேன் என்பதாம்.

நல்லாயெனக்குமனுவொன்றுதந்தருண்ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும்பொழுதியல்பூசைசெபஞ்
சொல்லார்நற்கோயினியமம்பலவகைத்தோத்திரமு
மெல்லாமுடிந்தபின்கொல்லுகண்டாய்கச்சியேகம்பனே. (கூஉ)

(இ-ள்) நல்லாய் - நன்மையுடையோய், எனக்கு - அடியேனுக்கு, மனு ஒன்று - விண்ணப்பம் ஒன்றுளது, தந்தருள் - (அதனை) அநுக்கிரகித்தல் வேண் டும், (யாதெனில்) ஞானம் இல்லா - ஞானமில்லாத, பொல்லாஎன்னை - பொல் லாமையாகிய என்னை, கொன்றுபோடும்பொழுது - கொல்லுஞ்சமயத்து, இயல்பூசை - எம்மால் செய்யக்கூடிய பூசையும், செபம் - ஜபமும், சொல் ஆர் - புகழ்நிறைந்த, நல்கோயில் நியமம் - நல்ல சிவாலயதரிசன முதலிய நியமங்களும், பலவகைத்தோத்திரமும் - பலவகையாகிய துதிகளுமாகிய, எல்லாம் - யாவும், முடிந்தபின் - முடிவுபெற்றபின், கொல்லு - கொல்லு வாய், கச்சிஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளியஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இம்மானுடப்பிறவியெடுத்து உழன்று திரியுங்கால்சரியை கிரி யை யோகஞானங்களைக் குறைவறமுடித்து நுமது திருவடியை யடையஅடி யேனுக்குஓர் விண்ணப்பம் செய்தருளல், வேண்டுமென்பார் "நல்லாயெனக் கு மனுவொன்றுதந்தருள்" என்றும், அறிவிலியாகியயான் மரணவேதனையு றுங்கால்மெய்யறிவுகலங்கிநும் திருவடியை மறப்பது திண்ணமாதலின் அங் ஙனம்நிகழ்வதற்கு முன்னமே பூசை செபம் கோயில் நியமம் முதலியவற்றை முடித்தபின்னர் அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டுமென்பார், "ஞானமிலாப் பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும் பொழுதியல் பூசைசெபஞ் சொல்லார் நற்கோயினியமம் பலவகைத்தோத்திரமுமெல்லா முடிந்தபின் கொல்லு கண்டாய்" என்றுங்கூறினார். நல்லோய்! அடியேனுக்கு விண்ணப்பம் ஒன்று

செய்தருளல்வேண்டும்; யாதெனின் ஞானமில்லாதகொடியேனுகியஎன்னைக் கொல்லுஞ்சமயத்து எம்மால்செய்யக்கூடிய பூசையும் ஜபமும் சிவாலயசரி சனமுதலிய நியமங்களும் பலவகைத்துதிகளும் யாவும் முடிவுபெற்றபின் கொல்லுவையென்பதாம்,

சடக்கடத்துக்கிரைதேடிப்பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண்டிறுமாந்திருந்துமிகமெலிந்து
படக்கடித்தின்றுழல்வார்கடமைக்கரம்பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழுதேதுசெய்வார்கச்சியேகம்பனே (௩௩)

(இ-ள்.) சடக்கடத்துக்கு - சடவடிவாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப்பின் பொருட்டு, இரை தேடி - ஆகாரத்தைத்தேடி, பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று - பலவுயிர்களைக்கொன்று, விடக்கு அடித்துக்கொண்டு-(அவற்றின்) மாமிச த்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, இறுமாந்திருந்து - செருக்கடைந்திருந்து, மிக மெலிந்துபட - மிகவும் மெலிவடைந்து வருந்த, கடித்தின்று - கடித்துத் தின்று, உழல்வார்கள் தம்மை - உழல்வோர்களை, நமன் - யமன், கரம்பற்றி- கையினல்பிடித்துக்கொண்டு, இடக்கடிக்கும் பொழுது - வருத்தப்படுத்தும் பொழுது, எது செய்வார் - யாதுசெய்வார்கள், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச் சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) "கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான்வாழ்நாண்மேற், செல்லாதுயிருண் ணுங்கூற்று" என ஆன்றோர் கூறியதை யுணராது தோன் றியழியும் சரீரத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுப் பலவுயிர்களைக்கொன்று அவ ற்றின் மாமிசத்தைப் புசித்து இறுமாந்திருப்பார் என்பார், "சடக்கடத்துக்கி ரைதேடிப் பலவுயிர்தம்மைக்கொன்று விடக்கடித்துக் கொண்டிறுமாந்திருந் தும்" எனவும், அவ்வுயிர்களைப் பிறர்கொல்லாதுதாமே வருத்திக்கொன்று தின்பார்என்பார், "மிகமெலிந்துபடக்கடித்தின்று" எனவும், அத்தன்மையோ ரை யமன் காலபாசத்தினல்கட்டிக்கைப்பற்றியிழுத்துக்கொண்டுபோய்வருத் துகையில் அவர் அவன்கையினின்று முய்யும்வகை இல்லாமையினல் வாளா விழிப்பார் என்பார், "உழல்வார்கடம்மை.....ஏதுசெய்வார்"எனவுங்கூறினர்.

இச்செய்யுளால் ஊன் உண்பவர் யமனிடத்து அகப்பட்டு வருந்துவது நிச்சயம் என்பது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. சடரூபமாகிய சரீரத்தின் பாதுகாப் பின்பொருட்டு உணவைத்தேடிப்பலவுயிர்களைக் கொன்று அவற்றின் மாமி சத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செருக்கடைந்திருந்து, மிகவுமெலிவடைந்து அவைவருந்தக் கடித்துத்தின்று உழல்வோர்களை யமன்கையினல் பிடித்துக் கொண்டு வருத்தப்படுத்தும்பொழுது அவர்கள் யாதுசெய்வார்கள் என்பதாம்

நாறுமுடலைநரிப்பொதிசோற்றினைநான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியுநிரப்பியபாண்டத்தைத்தோகையர்தங்
கூறுமலமுமிரத்தமுஞ்சோருங்குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௪)

(இ-ள்.) நாறும் உடலை - நாறுகின்றதேகத்தை, நரி பொதிசோற்றினை - நரிகட்குப்பொதிசோறாயிருப்பதொருபொருளை, நான்-அடியேன், தினமும்-நாள்தோறும், சோறும்கறியும் - சோற்றையும் கறியையும், நிரப்பிய - நிறைத்துவைத்த, பாண்டத்தை - மட்பாத்திரத்தை, தோகையர் - பெண்களது, கூறும் - (இழித்துச்) சொல்லப்படுகின்ற, பலமும் இரத்தமும் சோரும் - மலமும் உதிரமும் ஒழுகாநின்ற, குழியில்விழாது - (அல்குலாகிய) பள்ளத்தில் விழுத்தாமல், ஏறும்படி - முத்தியாகிய கரையேறும்படி, அருள்வாய் - கருணைபுரிவாய், கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) இச்சரீரம் அருவருக்கும்படியான நீர் ஒழுகுகின்ற பலதுவாரங்களோடு கூடி மேலே ஒருதோல்போர்த்து அதனாலே கண்ணுக்கு இனியதாகத்தோன்றுகின்றதேயன்றி உண்மையாகப் பார்த்தால் மலமூத்திரங்கள் பொதிந்துதீநாற்றத்தையுடைமையால், ''நாறுமுடலை'' எனவும், 'நாய்நமதென நரிநமதென' என்று ஆன்றோர் கூறியதனால் இவ்வுடல் அழிந்த ஞான்று நரிக்குக்கட்டுச் சோறாயிருப்பதால், ''நரிப்பொதிசோற்றினை'' எனவும், அடியேன்இவ்வுடல் பருக்க நாடோறும் சோறும் கறியுமிட்டு வளர்க்கின்றமையால் ''நான்றினமுஞ் சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தை'' எனவும், இங்ஙனமாகியவுடலை ஞானசொரூபமாகியதேவரீரது திருவடியிற் சேர்க்காது,பெண்களதுமலமுமுதிரமுமொழுகாநின்ற அல்குலாகியபள்ளத்திற்சேர்ப்பது தேவரீரது பெருங்கருணைக்குத் தகுதியன்மையின் அருளல்வேண்டுமென்பார்,''தோகையர்தம் கூறமலமுமிரத்தமுஞ் சோருங்குழியில் விழாதேறும்படியருள்வாய்'' எனவும் கூறினார். விழாது என்னும் எச்சம் ஈண்டுப்பிறவினைமேற்று. பொதிசோறு - கட்டுச்சோறு. நாறுகின்றதேகமும், நரிகட்குப்பொதி சோறாயிருப்பதொரு பொருளும், அடியேன் நாள்தோறும் சோற்றையும்கறியையும்நிறைத்துவைத்த மட்பாத்திரமு மாகிய சரீரத்தைப் பெண்களுடைய இழித்துச் சொல்லப்படும் மலமுமுதிரமும் ஒழுகாநின்ற அல்குலாகிய பள்ளத்தில் விழுத்தாமல் முத்தியாகிய கரையேறும்படி கிருபைசெய்வாய் என்பதாம்.

சொக்கிட்டரண்மனைப்புக்குட்டிருடியதுட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோற்சிவநிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்கசங்கமநிந்தித்துவீடிச்சிக்கு (௩௫)
மெக்குப்பெருத்தவர்க்கென் சொல்லுவேன்கச்சியேகம்பனே

(இ-ள்,) சொக்கு இட்டு - (பிறரைமயக்குகின்ற) மாயப்பொடி தூவி, அரண்மனை உள்புக்கு-அரண்மனையி னுள்ளேபுகுந்து, திருடிய-களவுசெய்த, துட்டர் - துட்டர்கள், வந்து - (இராஜசேவகர்களால் அரசர்க்கெதிரில்) கொண்டுவரப்பட்டு, திக்கு உற்ற மன்னரை - திக்குகடோறும் புகழ்பொருந்திய அவ்வரசரை,கேட்பதுபோல்-(தம்மைத்தண்டனைசெய்யாதுவிடும்படி) கேட்டுக்கொள்ளுவதுபோல, சிவநிந்தைசெய்து - சிவதூஷணஞ்செய்து, மிக்கு-

மிகுதியாக, குருலிங்க சங்கமம் நிந்தித்து - குருலிங்க சங்கமங்களைத்தூஷணஞ்செய்து, வீடு இச்சிக்கும் - முத்தியடைய விரும்புகின்ற, எக்கு பெருத்தவர்க்கு - தீமையில் மேம்பட்டார்க்கு, என்சொல்லுவேன் - யாதுசொல்லுவேன், கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே எ-று.

(கு-ரை.) செருப்பைக்காலிற்கோத்து அரையிற்கச்சைக்கட்டி நூலேணியைச்சுற்றி உளியையெடுத்துவாளைப்பிடித்துத் திரியுங் கள்வர்பேரணிகலங்களைநச்சுதலாலே அவற்றைக்களவாடுதற்குரிய அரண்மனையிற் பதினைந்துநாழிகையை முடிவாகக்கொண்ட கங்குற்போதிற்புகுந்து மாயப்பொடிதூவிகளவாடுத லியல்பென்பார், "சொக்கிட்டரண்மனை புக்குட்டிருடியகள்வர்" எனவும், வலிய யானையை விரையாகப் பார்க்கும் வலிய புலியைப்போல உளவைப்பார்க்கையினாலே துயில் கொள்ளாதகண்களும், களவிற்றொழிலையறிந்தவர்களாலே புகழப்பட்ட களவிற்றொழிலையாளுந்தன்மையும், ஊரைக்காத்தற்றொழிலுமுடையவராய ஊர்காப்பாளர் காவலிற் றவறுதவராய்ச்சென்று உலாவுகையினாலே அக்கள்வர் அவர்கையில்சிக்குண்டு புகழ்பெற்ற அரசன்முன் கொணரப்பட்டுத் தம்மைத்தண்டனைசெய்யாவண்ணம் அவ்வரசனைக்கேட்பதுஇயல்பாதலின், "வந்துதிக்குற்றமன்னரைக்கேட்பதுபோல்" எனவும், காமிகமுதலிய நூல்கள் ஏனையதவறுசெய்தவர்க்குப்பிராயச்சித்தங்கூறியுளவேனும் சிவநிந்தை, குருலிங்க சங்கம நிந்தைகள்செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தங்கூறாமையினால் மோட்சத்தைவிரும்பிய அக்கொடியோர்க்குக் கூறுவது ஒன்றுமில்லை என்பார், "சிவநிந்தைசெய்து மிக்குக்குருலிங்கசங்கமநிந்தித்து வீடிச்சிக்கு மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென் சொல்லுவேன்" எனவும் கூறினார். குருலிங்கசங்கமங்களைப் பூசிப்பார் அடையும்பயனை "எங்குமீசனைப் பூசைசெய்திகபரமடைவா, ரெங்கு மன்பரைப்பூசைசெய்தெழு பிறப்பறுப்பா, ரெங்குமாகமஞ்செவி மடுத்தெதிர் வினைசடுப்பா, ரெங்கு நாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார்" எனும்ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க.

பிறரை மயக்குகின்ற மாயப்பொடிதூவி அரண் மனையினுள்ளே புகுந்து களவாடிய திட்டர்கள் இராஜ சேவகர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு திக்குக டோறும் புகழ்பொருந்திய அவ்வரசரைத் தம்மைத்தண்டனை செய்யாது விடும்படி கேட்டுக்கொள்வதுபோலச் சிவநிந்தைசெய்தும்மிகுதியாகக் குருலிங்க சங்கமங்களை நிந்தித்தும் முத்தியடைய விரும்பும் தீமையில் மேம்பட்டார்க்கு யாதுசொல்லுவேன் என்பதாம்.

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்னமிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வளம்பெறவாழ்வார்நின்னுமத்தைப்போற்றிநித்த
மருந்தாமுலைப்பங்கரென்றுதைபாதகரம்புவியி
விருந்தாவதேதுகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௬)

(இ - ள்) விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கு- (பண்டு அறிவுண்மையிற் குறித்தும் அஃதின்மையிற் குறியாதும்) விருந்தினராய் வந்தவர்களுக்கு, அன்னம் - உணவை, மிகக்கொடுக்கப் பொருந்தார் - மிகத்தரவாய்க்காதவர், வளம்

பெறவாழ்வார் - செல்வம்பெறவாழ்வராகி, நித்தம் - தினந்தோறும், நின்நாமத்தைப்போற்றி - தேவரீரது திருநாமத்தைத்துதித்து, அருந்தாமுலைப்பங்கர் - உண்ணாமுலையம்மையை ஒருபாகத்திலுடையவரே, என்னாத - என்றுசொல்லாத, பாதகர் - பாவிகள், அம்புவியில் - பூமியில், இருந்து - இருந்ததனால், ஆவது எது - இவ்வுலகினுக்கு அவர்களால் நேர்வதாகிய பயன்யாது, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகப்பனே. எ - று,

(கு-ரை) தம்மைநோக்கியும்நோக்காதும்வந்தவிருந்தினரைஎஞ்ஞான்றும் உபசரித்துவருவாரது இல்வாழ்க்கையானதுவறுமையால்கெடுதலில்லையாதலுண்மையின் அங்ஙனஞ்செய்யாதாரும் செல்வம் பெற்றிருத்தல் முன்செய்த நல்வினைப்பயனுதலே யன்றி மறுமைக்குத் தங்கட்கு யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்னமிகக்கொடுக்கப்பொருந்தார் வளம்பெற வாழ்வார்" எனவும், மனத்தை மூடிய ஆணவவிருளை யொழித்தற்குத் தேவரீரது திருநாமங்கள்பலவற்றுள்ளும் உண்ணாமுலைப்பங்கரென்னுந் திருநாமமே சிறப்புடைத்தாதலால் அதனை நாள்தோறும் போற்றித்துதியாதார் இவ்வுலகத்தில் இருந்ததனுல் தமக்கும் பிறர்க்கும் யாதொருபயனுமில்லை என்பார், "நின்னாமத்தைப்போற்றி நித்தமருந்தா முலைப்பங்கரென்னாதபாதகரம்புவியிலிருந்தாவதேதுகண்டாய்" எனவும் கூறினர். இதனை 'புரியுநின்னருளாலுயர்ந்தவரனேசர் புரவுபூண்டெட்டுரு வெடுத்தோய், வரிவிழியுமையாண்மணந்தபேரின்ப வடிவமே யிடும்பை நோயறுக்கும்" என்பதனானுணர்க. அறிமுகத்தால் எண்ணியும் அறிமுக மில்லாமலெண்ணியும் வந்தவிருந்தினர்களுக்கு அன்னம் மிகக்கொடுக்கப் பொருந்தாதவரும் செல்வம்பெறவாழ்வாராகி, நாள் தோறும் தேவரீரது திருநாமத்தைத்துதித்து உண்ணாமுலையம்மையை ஒருபாகத்திலுடையவரே என்று சொல்லாதபாவிகள் பூமியில் இருந்ததனுல் இவ்வுலகினுக்கு அவர்களால் உண்டாவதாகிய பயன் யாது என்பதாம்.

எல்லாமறிந்துபடித்தேயிருந்தெமக்குள்ளபடி
வல்லானறிந்துளனென்றுணராதுமதிமயங்கிச்
சொல்லான்மலைந்துறுசூழ்விதியின்படிதுக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலேயென்பர்காண்கச்சியேகம்பனே.

(இ-ள்) எல்லாம் அறிந்து - எல்லாச்செயல்களையும் காட்சிப்பிரமாணமாகக்கண்டறிந்தும், படித்தேயிருந்து - ஒலிப்பிரமாணமாக வாசித்திருந்தும், எமக்கு உள்ளபடி - எமக்கு உள்ளதன்மையை, வல்லான் - முத்தொழிலும் வல்லனாகிய இறைவன், அறிந்துளன் என்று உணராது - தெரிந்திருக்கின்றானென்று தெரியாமல், மதிமயங்கி - அறிவுகலங்கி, சொல்லால் மலைந்து - பிறர்சொல்லும் சொற்களால் மலைவடைந்து, சூழ்வுறு-(தம்மை வந்து) சூழ்ந்துகொண்ட, விதியின்படி - ஊழின்படி, துக்கித்து - வருத்தமடைந்து, பின் - பிறகு, எல்லாம் - யாவும், சிவன் செயலே என்பர் - சிவன்செய

லே என்று கூறி ஒருவாறு மனந்தெளிவார்கள், கச்சி ஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) பலசாஸ்திரங்களைப்படித்தும் சைவாகமத்திற் கூறும் எண்குணங்களையு முடையான் சிவபெருமானே என்று தெரிந்தும் அவரே தமது செயலெல்லாமுணரத்தக்கவரென்றறிந்தும் ஆணவவயத்தராய்ப்பிறர் கூறும் பொய்ம்மொழிகளை மெய்ம்மொழிகளாகக் கருதி மயங்கினர் என்பார், "எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக்கு.........சொல்லான் மலைந்து" எனவும், தாம் இடுக்கணுற்று வருந்துகையில் நல்வினைப்பயனால் அறிவு தோன்றி இவ்விடுக்கண் தம்மைச்சூழ்ந்துகொண்ட ஊழின்படி நிகழ்ந்ததெனவும், சிவன்செயலெனவும் தெளிகின்றமையின், "உறுசூழ்விதியின்படி துக்கித்துப் பினெல்லாஞ்சிவன்செயலே யென்பர்" எனவும் கூறினார். எல்லாநூல்களையும் படித்துணர்ந்தவரும் ஒருதீங்கு மேலிட்டபோது இதுஇறைவன் செயலென்றுணராமல் மதிமயங்கி வருந்திப் பிறகுஇறைவன்செயலே என்று தெளிவது இயற்கையாமென்க.

எல்லாச்செயல்களையும் கண்டறிந்தும் வாசித்திருந்தும் எமக்குஉள்ள தன்மையை முத்தொழிலும் வல்லவனாகிய இறைவன் அறிந்திருக்கின்றானென்று அறியாமல் அறிவுகலங்கி, பிறர்சொல்லும் சொற்களான் மலைவடைந்து தம்மைவந்து சூழ்ந்துகொண்ட ஊழின்படி வருத்தமடைந்து பிறகு யாவும் சிவன்செயலே என்று கூறி ஒருவாறு மனந்தெளிவார்கள் என்பதாம்

பொன்னைநினைந்துவெகுவாகத்தேடுவர் பூவையன்னா
டன்னைநினைந்துவெகுவாயுருகுவர் தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங்குனைப்பூசியாதவுலுத்தரெல்லா
மென்னையிருந்துகண்டாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௮)

(இ-ள்.) பொன்னை நினைந்து - பொருளைச்சேகரிக்க எண்ணி, வெகுவாகத்தேடுவர் - மிகுதியாகத்தேடுவார்கள், பூவை அன்னாள் தன்னை - நாகணவாய்ப்புள்போல் வாளாகியமாதை, நினைந்து - தழுவ எண்ணி, வெகுவாய் உருகுவர் - மிகுதியாய் மனம் நைவார்கள், தாரணியில் - பூமியில், உன்னை நினைந்து - தேவரீரை எண்ணி, இங்கு - இப்பொழுது, உன்னைப்பூசியாத - தேவரீரைப்பூசிக்காத, உலுத்தர் எல்லாம் - உலோபிகளெல்லோரும், இருந்து - உயிரோடிருந்து, என்னை - என்னபயன், இறைவா - தலைவனே, கச்சியேகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) மறுமையின்பமடைய முயற்சிசெய்யாது இம்மை யின்பத்தையடையப் பொருளினையேதேட மிகமுயல்வார்என்பார், "பொன்னைநினைந்து வெகுவாகத்தேடுவர்" எனவும், அங்ஙனந்தேடிய பொருளைச் சிவபுண்ணிய முதலியவற்றைச் செய்யாது மாதரைத்தழுவ எண்ணி அவர்களுக்கு அதனைக்கொடுத்து, அப்பொருள் வறண்ட ஞான்று அம்மாதர் தம்மோடு சேர இணங்காமையால் அவரை நினைந்து உருகுவர் என்பார், "பூவையன்னா டன்னை

நினைந்து வெகுவாயுருகுவர்'' எனவும், இவ்வுலகத்தில்தேவரீரைநினைத்துப்பூசியாத உலுத்தர்கட்கு நரகமே உறைவிடமாதலின் அவர்உயிர்பெற்று ஈண்டு இருத்தலின் தமக்கு யாதொருபயனுமில்லை என்பார், ''தாரணியிலுன்னை நினைந்திங்குனைப் பூசியாத வுலுத்தரெல்லா மென்னையிருந்து'' எனவும்கூறினார். பொருளைத்தேட எண்ணிமிகுதியாய்த் தேடுவோர்களும், பெண்களைத் தழுவ எண்ணி மிகுதியாய் மனம் நைவார்களுமாகிப் பூமியில் தேவரீரை எண்ணியிப்பொழுது பூசிக்காத உலோபிகளெல்லோரும் உயிரோடிருந்து யாதுபயன் என்பதாம்.

கடுஞ்சொல்லின்வம்பரையீனரைக்குண்டரைக்காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயுநிர்மூடர்தம்மைக்குவலயத்து
ணெடும்பனைபோலவளர்ந்துநல்லோர்தநெறியறியா
விடும்பரையேன்வகுத்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௩௯)

(இ-ள்.) கடுஞ்சொல்லின்-(பாவம்பயக்கும்)கடுஞ்சொற்களையுடைய,வம்பரை-வீணர்களையும்,ஈனரை-இழிந்தார்களையும்,குண்டரை-வியபசாரி புத்திரர்களையும், காமுகரை - விடர்களையும், கொடும்பாவமே செய்யும் - கொடிய பாவத்தையே செய்கின்ற, நிர்மூடர்தம்மை - நிர்மூடர்களையும்,குவலயத்தில்-பூமியில், நெடும்பனைபோல வளர்ந்தும் - நெடிய பனைமரம்போல வளர்ந்திருந்தும், நல்லோர்தம் நெறி அறியா - ஞானியர்களுடைய மார்க்கத்தையறியாத, இடும்பரை - இக்கொடியோர்களையும்- ஏன்வகுத்தாய்- யாதுகாரணமாகப்படைத்தாய், இறைவா-தலைவனே, கச்சிஏகம்பனே-திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை) இனிமையும் மெய்ம்மையுமுதலிய சொற்குணங்கள் பயவாது பாவம் பயக்கும் கடுஞ்சொற்களை யெந்நாளுமுடையார் என்பார், ''கடுஞ்சொல்வம்பரை'' எனவும், புகழ்முதலிய ஒழித்துப் பழிமுதலியசெய்யாநின்றும் யாதுங்கவலையுடையவரல்லராகலின், ''ஈனரை'' எனவும், கொண்டகணவரைப் பிழைத்துப் பெற்றமக்களாதலின், ''குண்டரை''எனவும், பிறர் மனைவியிடத்து நெறிகடந்து செல்வோர்க்குப் பகையும் அச்சமும் குடிப்பழிப்புமுண்டாதற்குக்காரணமாகிய காமங்குடிகொண்டிருத்தலின், ''காமுரை'' எனவும், பிறரிடத்துச் செய்த தீவினைகள் தம்மிடத்துத்துன்பம்பயத்தலையாராயாது மேன்மேலும் அவற்றையே செய்வராதலின், ''கொடும்பவமே செயுநிர்மூடர்தம்மை'' எனவும், பனைமரம் ஒருவர் நிற்கவும் நிழலாகாதது போல இப்பூமியில் ஞானமார்க்கங்களை யாராய்ந்து ஞானிகளைப் பற்றுக்கோடாகக்கொள்ளாதார்யாதொருபயனுமடையாமையால்,''குவலயத்துணெடும்பனைபோல.........யேன்வகுத்தாய்'' எனவும் கூறினார். பாவம் பயக்கும் கடுஞ்சொற்களையுடைய வீணர்களையும், இழிந்தார்களையும், வியபசாரிபுத்திரர்களையும், விடர்களையும், கொடியபாவத்தையே செய்கின்ற நிர்மூடர்களையும் பூமியில் நெடியபனைமரம்போல வளர்ந்திருந்தும் ஞானியர்களுடைய மார்க்கத்தையறியாதகொடியோர்களையும்யாதுகாரணமாகப்படைத்தாய்என்பதாம்.

கொன்றேனனேகமுயிரையெல்லாம்பின்புகொன்றுகொன்று
தின்றேனதன்றியுந்தீங்குசெய்தேனதுதீர்கவென்றே
நின்றேனின்சன்னிதிக்கேயதனாற்குற்றநீபொறுப்பா
யென்றேயுனைநம்பினேனிறைவாகச்சியேகம்பனே. (௪௦)

(இ-ள்) அனேகம் உயிரை எல்லாம்-அனேகமான பிராணிகளையெல்லாம், கொன்றேன் - கொலைபுரிந்தேன், பின்பு - பிறகு, கொன்று கொன்று-தின்றேன் - கொலைசெய்து கொலைசெய்து உண்டேன், அது அன்றியும்-அதுவல்லாமலும், தீங்குசெய்தேன் - மற்றும் பலதீமைகள் செய்தேன், அவை தீர்க என்றே-அவைகள் நீங்குகவென்றே, நின்சன்னிதிக்கே நின்றேன் - தேவரீரது சன்னிதியிலே நின்றேன், அதனால் - ஆதலால், குற்றம்- என்குற்றங்களையெல்லாம், நீபொறுப்பாய் என்றே - தேவரீர் பொறுத்தருளுவை என்றே, உன்னை நம்பினேன் - தேவரீரை நம்பியிருக்கின்றேன், இறைவா-தலைவனே, கச்சி ஏகம்பனே - திருக்கச்சியின்கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பனே. எ-று.

(கு-ரை.) உயிர்க்குறுதியானவற்றைச் செய்யாது தீத்தொழிலினையே செய்தேனென்பார், "கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம்" எனவும், நீரிற்குமிழிபோலழியும் இவ்வுடம்பைப்போற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களைப்புசித்தேன் என்பார், "பின்பு கொன்று கொன்று தின்றேன்" எனவும், அதன்மேலும் கழுவாயில்லாப் பலதீங்குகளைச் செய்துளேனாதலின் அவற்றை யொழித்துக்கொள்ள தேவரீரதுத் திருவருளைப்பெறவேண்டு மென்பார், "அதுதீர்கவென்றே நின்றேனின் சன்னிதிக்கே," எனவும், விருப்பு வெறுப்புஇல்லாததோர் குணமுடையோராதலின் அடியேனையும் ஆட்கொள்வது உண்மையென்று நம்பியுளேன் என்பார், "அதனாற் குற்றநீ பொறுப்பாயென்றே யுனைநம்பினேன்" எனவும் கூறினார். அனேக உயிர்களையெல்லாம் கொலைபுரிந்தும் பிறகு கொலைசெய்தும்உள்ளேன் கொலைசெய்து உண்டும், அதுவல்லாமலும் மற்றும் பலதீமைகள்செய்து அவைகள் ஒழிகவென்றேதேவரீரது சந்நிதியிலே நின்றேன்; ஆதலால் என்குற்றங்களை யெல்லாம் நீர் பொறுத்தருளுவீரென்றே தேவரீரை நம்பியிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

திருவேகம்பவிருத்தம்.

அன்னையெத்தனையெத்தனையன்னையோ
வப்பனெத்தனையெத்தனையப்பனோ
பின்னையெத்தனையெத்தனைபெண்டிரோ
பிள்ளையெத்தனையெத்தனைபிள்ளையோ
முன்னையெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
மூடனாயடியேனு மறிந்திலே
னின்னமெத்தனையெத்தனைசன்மமோ
வென்செய்வேன்கச்சியேகம்பநாதனே.

(இ-ள்.) அன்னை - தாயென்றால், எத்தனை எத்தனை அன்னையோ - எத்தனை எத்தனை தாய்மார்களோ, அப்பன் - பிதாவென்றால், எத்தனை எத்தனை அப்பனோ - எத்தனை எத்தனை பிதாக்களோ, பின்னை - பின்பு, எத்தனை எத்தனை பெண்டிரோ - எத்தனை எத்தனை மனைவிகளோ, பிள்ளை - புத்திரரென்றால், எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ - எத்தனை எத்தனை புத்திரர்களோ, முன்னை - பூர்வத்தில், எத்தனை எத்தனை சன்மமோ - எத்தனை எத்தனை பிறப்புக்களோ, மூடனாகிய அடியேனும் - அறிவிலியாகிய அடியேனும், அறிந்திலேன் - உணர்ந்திலேன், இன்னம் - இன்னமும், எத்தனை எத்தனை சன்மமோ - எத்தனை எத்தனை பிறப்புக்களோ, என்செய்வேன் - (இவைகளின் நீக்கத்தின் நிமித்தம் நான்) யாது செய்யக்கடவேன், கச்சி ஏகம்பநாதனே - திருக்கச்சியின் கண் எழுந்தருளிய ஏகம்பநாதனே. எ-று.

"ஊர்வபதினொன்றா மொன்பது மானுட, நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்தாஞ் - சீரிய, பந்தமாந் தேவர்பதினா லயன்படைத்த, வந்தமில்சீர்த் தாவரநா லைந்து" என்றபடி உயிர்கள் பிறவி யெடுக்குந்தோறும் அப்பிறவிகட்குத்தாயரும் தந்தையரும் பலராதலின், "அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ வப்பனெத்தனை யெத்தனைவப்பனோ" எனவும், அவற்றுள் ஒன்பது மானுடம் எனக்கூறினமையால் அம்மானுடதேகமெடுத்துப் பதினாறாட்டைப் பிராயத்தராய காலந்தோறும் மணப்பதும் பலமாதராதலின் "பின்னையெத்தனை யெத்தனைபெண்டிரோ" எனவும், மணாளனும் மணாட்டியுமாய்க் கூடிவாழுங்கால் பெறும்மக்களும் பலராதலின், "பிள்ளையெத்தனை யெத்தனைபிள்ளையோ" எனவும், வினைக்கீடாய்ப் பெறுஞ்சன்மங்களும் பலவாதலின், "முன்னையெத்தனை யெத்தனை சன்மமோ" எனவும், அறிவிலியாகிய யான் அப்பிறவிகளினுண்மையை யறிந்தேனில்லை யென்பார், "மூடனாயடியேனுமறிந்திலேன்" எனவும், இனி எவ்வகைப்பிறவிகளைப்பெற்றுய்வேனோ யான் அறிதிலன்; அஃதன்றி அவற்றைப் போக்கிக்கொள்வதோருபாயமுந் தேடிக்கொண்டேனில்லை என்பார், "இன்னமெத்தனை யெத்தனைசன்மமோ வென்செய்வேன்" எனவும் கூறினார். முன்னமெத்தனையெத்தனை சன்மம் என்றதை "புல்லாகிப் பூடாய்ப்புழுவாய் மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக், கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச், செல்லாஅ நின்றவித்தாவரசங்கமத்து, ளெல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய மணிவாசகப் பெருமான்" திருவாக்கானுணர்க.

தாயென்றால் எத்தனைஎத்தனை தாய்மார்களோ, பிதாவென்றால் எத்தனை எத்தனை பிதாக்களோ, பின்பு எத்தனை எத்தனை மனைவிகளோ, புத்திரரென்றால் எத்தனை எத்தனை புத்திரர்களோ, பூர்வத்தில் எத்தனை எத்தனை பிறப்புகளோ அறிவிலியாகிய அடியேனும் உணர்ந்திலேன், இன்னமும் எத்தனை எத்தனை பிறப்புகளோ இவைகளை யொழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நான் யாது செய்யக்கடவேன் என்பதாம். இதுகாறும் யான்எடுத்தஜன்மங்கள் எத்தனையோ இனிமேல் யான் எடுக்கும் ஜன்மங்கள் எத்தனையோ அறியேன் என்க.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தில்லை.

காம்பிணங்கும்பணைத்தோளார்க்கும்பொன்னுக்குங்காசினிக்குந்
தாம்பிணங்கும்பலவாசையும்விட்டுத்தனித்துச்செத்துப்
போம்பிணந்தன்னைத்திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங்கத்துதையோவென்செய்வேன்றில்லைச்சங்கரனே. (க)

(இ-ள்) தில்லைச்சங்கரனே-திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானே, காம்பு இணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும்-மூங்கிலை யொத்தபருமையாகிய தோள்களையுடைய பெண்கள் நிமித்தமாகவும், பொன்னுக்கும் காசினிக்கும் தாம்பிணங்கும் பல ஆசையும் விட்டு - பொருள் நிமித்தமாகவும் பூமியின் நிமித்தமாகவும் தாம் வருத்தமடைதற்குரிய பலவாகிய ஆசையும் ஒழித்து, தனித்துச்செத்துப்போம் பிணம்தன்னை- தனிமையாகிச் செத்துப்போகின்ற பிணங்களினிமித்தம், இனிமேல் சாம்பிணம்திரளாகக் கூடி புரண்டுகத்துது - இனிச்சாகப்போகின்ற பிணங்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து (பூமியில் வீழ்ந்து) புரண்டுகூச்சலிடாநின்றன, ஐயோ என்செய்வேன் - அந்தோ இவரது அறியாமையை நோக்கி யாதுசெய்கேன், எ-று.

(கு-ரை) மனக்கருத்து விருப்பம், இன்பமுதலியவை ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரிய மகளிரும், அதற்கேற்ற இடமும், காலமும், உபகரணங்களும் பெற்று அனுபவித்தற்குத் துணையாயுள்ளது பொருளாதலால், அப்பொருளையீட்டுதற்கு மிக்கவருத்தமுடைமையாலே அப்பொருள்முதலியவற்றிலுண்டான பல ஆசையை யொழித்து எண்ணியதொன்றையும் உடன்கொண்டு போகாமல் இறக்கின்றார் என்பார் "காம்பிணங்கும் பணைத்தோளார்க்கும் பொன்னுக்குங் காசினிக்குந்தாம் பிணங்கும் பலவாசையும்விட்டுத் தனித்துச்செத்துப்போம் பிணந்தன்னை" எனவும், உலகில் இறந்தாரைத் தம்உறவினர் கூட்டமாகக் கூடிச்சூழ்ந்து தரையில் வீழ்ந்து புரண்டு அழுது கூச்சலிடுதல் இயற்கையாதலால் "திரளாகக்கூடிப்புரண்டினிமேற் சாம்பிணங்கத்துது" எனவும், உலகினர்தாம்இறத்தலைக்கண்கூடாகக்கண்டிருந்தும் அதற்கு வருந்தாது பிறர் இறத்தலை நோக்கிவருந்துகின்றஅறியாமையைச் சுவாமிகள் எண்ணியிரங்கி யவர்களைத்தம்வழித்திருத்தற்கு முடியாமையால், "ஐயோ வென்செய்வேன்" எனவும் கூறினார். இனிமேற் சாம்பிணம் என்றது உயிர்வாழ்ந்திருக்கும் மாநுடரை - சங்கரன் என்பதற்குச் சுகத்தைச் செய்பவன் என்பது பொருள். (சம் - சுகம், கரம்- செய்பவன்.)

ஈஷணாத்த்ரயங்களை விரும்பி முயன்றும் அவை கைகூடாமையால் அவற்றினாசையை யொழித்துச் சாகும் பிணங்களைக்குறித்து இனிச் சாம்பிணங்கள் கத்துகின்றன இவரது அறியாமையைக்குறித்து யாதுசெய்வேன் என்பதாம்.

சோறிடுநாடுதுணிதருங்குப்பைதொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினையெப்பொழுது
நீறிடுமேனியர்சிற்றம்பலவர்நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்களுருகிடுநெஞ்சமென்னுள்ளமுமே. (௨)

(இ-ள்.) நாடுசோறு இடும் - தேயமானது உணவைத்தராநிற்கும், குப்பைதுணிதரும் - குப்பைமேடுகள் துணியைக் கொடாநின்றன, தொண்டு அன்பரை கண்டு - சிவத்தொண்டுசெய்கின்ற அடியவரைத் தரிசித்து, கைகள் ஏறிடும் - என்கைகள் சிரமேல் ஏறுகின்றன, தீவினை இறங்கிடும் - (அங்ஙனஞ்செய்தலால் என்னைத் தொடர்ந்த) தீவினைகள் இறங்காநின்றன, எப்பொழுதும் நீறு இடும் மேனியர் - எக்காலத்தும் திருவெண்ணீறு பூசிய திருமேனியையுடையவரும், சிற்றம் பலவர் - திருச்சிற்றம்பலத்தை யுடையவருமாகிய நடேசப்பெருமானது, நிருத்தம் கண்டால் - திருநடனத்தைத் தரிசித்தால், கண்கள் ஊறிடும் - என்கண்கள் ஆனந்தநீரைச் சுரவாநின்றன, என் நெஞ்சம் - என்மார்பும், (என்) உள்ளமும் - என்மனமும், உருகிடும் - உருகாநின்றன. எ-று.

(கு-ரை.) உழவருடைமையாலும், மிசவிளைதலாலும் மிக்கபசியடையாத நாட்டைச்சிவனடியார்கள் அடைவார்களாயின் அவர்கட்குவேண்டியவுணவைத்தாங்களிருந்தவிடத்திலேயே அந்நாட்டார் உணவுகொணர்ந்து அளிப்பார் என்பார், "சோறிடு நாடு" எனவும், சிவனடியார்கள் கிடைத்தற்கரிய உயர்ந்தசெம்பட்டாடை முதலியவற்றை விரும்பியுடுக்காமல் குப்பையின்கண்ணுள்ள கந்தை முதலியவற்றையே விரும்பி அணிந்து கொள்வாராதலால் அக்கந்தைமுதலியவற்றைப் பெறுதல் எளிதென்பார், "துணிதருங்குப்பை" எனவும், சிவனடியார்களைக்கண்டு வணங்கக்கருதவேண்டுவதில்லை கண்டமாத்திரத்தில் கைகள்தாமே சிரமேற் கூம்பிநின்றமையால் தமக்குரிய தீவினைகள் தாமேயொழியுமென்பார், "தொண்டன்பரைக் கண்டேறிடுங்கைகளிறங்கிடுந்தீவினை" எனவும், உயிர்கட்கெல்லாம் புண்ணியம்வளர்க்கும் வைதிகநீறு சைவநீறுபோலாது விண்ணவர் உடல்முழுதையும் பொடித்த வெண்ணீற்றையெப்பொழுதும் அணிந்தனர் என்பார், "எப்பொழுது நீறிடுமேனியர்" எனவும், வியாக்கிரபாத முனிவர் முதலியோர் பொருட்டுத் தில்லையின்கண் செய்தருளிய திருநடனத்தைத்தரிசித்தால்கண்கள் ஆனந்தநீர் சொரிந்து, நெஞ்சம் நெகுதலடைந்துமனம் உருகிடும் என்பார், "சிற்றம்பலவர் நிருத்தங்கண்டால் ஊறிடுங்கண்களுருகிடு நெஞ்ச மென்னுள்ளமுமே" எனவும் கூறினார்.

சோற்றினுக்கும் கூறைக்கும் முயலவேண்டுவதில்லை; அன்பரைத்தரிசித்தலும் சிவபெருமானது நிருத்தத்தைக் காண்டலுமே இன்றியமையாதன என்பதாம்.

அழலுக்குள்வெண்ணெயெனவேயுருகிப்பொன்னம்பலத்தார்
நிழலுக்குணின்றுதவமுஞற்றுமனிட்டரேமின்னார்

குழலுக்கிசைந்தவகைமாலைகொண்டுகுற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலையிட்டிறைத்தேனென்விதிவசமே. (௩)

(இ-ள்.) அழலுக்குள் வெண்ணெய் எனஉருகி - தீயிலிட்டவெண்ணெய் போலமனமுருகி, பொன் அம்பலத்தார் - பொற்சபையையுடையாரது, நிழலுக்குள் நின்று - திருவடிநிழலில் நிற்க, தவம் உஞற்றாமல் - தவஞ்செய்யாமல், நிட்டூரம் - கொடுஞ்சொற்களையுடைய, மின்னார் - மின்னலையொத்த பெண்களது, குழலுக்கு இசைந்த - கூந்தலுக்குப்பொருத்தமான, வகை-பலவகைப்பட்ட, மாலைகொண்டு - பூமாலைகளை யேந்திக்கொண்டு, குற்றேவல் செய்து - குற்றேவல்களைச்செய்து, (அதனால்) விழலுக்கு - விழற்புல்லைப்பயிர்செய்தனிமித்தம், முத்துலை இட்டு - மூன்றுதுலைபோட்டு, இறைத்தேன் தண்ணீர் இறைத்தவனானேன், (இது) என்விதிவசமே - என் ஊழ்வசப்பட்டமையே (வேறன்று.) எ-று.

(கு-ரை.) மகளிரிடத்துக்கொண்ட மயக்கத்தால் புழுங்கப்படும் என்மனம் தீயிற்பட்ட வெண்ணெய்போலுருகிப் பொன்னம்பலத்தின் கண் திருநடனஞ்செய்தருளிய நடேசப்பெருமானது திருவடி நிழலில் தங்குந்தவத்தைச் செய்யவில்லை என்பார், "அழலுக்குள் வெண்ணெயெனவே யுருகிப்பொன்னம்பலத்தார் நிழலுக்குணின்று தவமுஞற்றாமல்" எனவும், யாவரும் பழிக்கத்தகும் மகளிரது கூந்தலென்னும் காட்டிற்கு கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ என்னும் நால்வகைமலர்களால் மாலைகளைக்கட்டியணிந்து அவர்கள் ஏவியகுற்றேவற்றொழில்களைச்செய்து வாணாளை வீணாளாகக்கழித்து, மூளிபுல்லுக்கு நீர்வார்த்து வளர்ப்பதுபோல யாதொரு பயனுமில்லாமலாயினேன் என்பார், "நிட்டூரமின்னார் குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைகொண்டு குற்றேவல்செய்து விழலுக்கு முத்துலையிட்டிறைத்தேன்" எனவும், சிவபெருமானது திருவடித்தொண்டு செய்யும்படியான வழிதேடாது மகளிர்பால்திரிந்து அலைந்தது என்தீவினைப்பயன் என்பார், "என்விதிவசமே" எனவுங்கூறினார்.

சிவபெருமானது திருவடிநிழலையடைய முயலாமல் மாதரது குற்றேவலாகிய வெப்பத்தையடைய முயன்றது என்தீவினைப்பயனாகும் என்பதாம்.

ஓடாமற்பாழுக்குழையாமலோரமுரைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர்கூட்டம்விடாமல்வெங்கோபநெஞ்சி
னாடாமனன்மைவழுவாமலின்றைக்குநாளைக்கென்று
தேடாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (௪)

(இ-ள்.) சிதம்பரதேசிகனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய பரமாசாரியனே, ஓடாமல் - (ஒவ்வொருவிடயமாக) ஓடாதிருக்கவும், பாழுக்கு உழையாமல் - வீணுக்கு உழையாதிருக்கவும், ஓரம் உரைப்பவர்பால் கூடாமல் - (பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்று பகுதியினும்) பக்ஷபாதமாய்ப்பேசுவோரிடத்துச் சேராதிருக்கவும், நல்லவர்கூட்டம்விடாமல் - ஞானிகளது இனத்தை நீங்காதிருக்கவும், நெஞ்சில் வெம்கோபம் நாடாமல்-(என்)

மனத்தில் கொடியகோபம் தலையெடாதிருக்கவும், நன்மை வழுவாமல் - நன்மையென்னைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், இன்றைச்கு நாளைக்கு என்று - இன்றைக்குவேண்டும் நாளைக்குவேண்டும் என்று, தேடாமல் - பொருள்முதலியவற்றைத்தேடாதிருக்கவும், செல்வம் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தை, தருவாய் - அடியேனுக்குக் கொடுத்தருள்வாயாக. எ-று.

(கு-ரை.) மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் கடவுளு மில்லையெனவும் மற்றுமித்தன்மையவும் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குகளை மெய்ந்நூல் வழக்கெனத் துணிந்து அந்நூல்களையாராய்ந்த அச்சமயக்கோட்பாடுகளை யுடையாரிடத்துச் செல்லாதிருக்கவேண்டுமென்பார், "ஓடாமல்" எனவும், சாமவெகுளிமயக்கங்களென்னும் முக்குற்றங்களைக்கடிந்து இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொழுக்கம், தாரணை, தியானம், சமாதியென்று சொல்லப்படும் யோகநெறிகளிலேயே எஞ்ஞான்றும் உழைக்க வேண்டுமேயல்லாமல் பிறவிஷயங்களி லுழைக்கலாகாதென்பார், "பாழுக்குழையாமல்" எனவும், ஓரஞ்சொல்லாதிருத்தலை யொழிந்து சொல்லநினைப்பினும் அந்நினைவு தாம்கெடும் உற்பாதமாதலால் அத்தன்மையோரைச் சேர்ந்தோர்களும் கெடுவராதலால்அவரொடுசேராமலிருக்கவேண்டுமென்பார், "ஓரமுரைப்பவர்பாற்கூடாமல்" எனவும், நீதியும் அறமுமுடைய பண்புடையோரைச்சேர்ந்தோரும் அந்நீதியும் அறமுமடைவர்; அப்பண்பில்லோரை யடைந்தோர் ஓர்சார்புமின்றி மண்ணின்கட்புக்குமாய்வராதலால் நல்லவரினத்தைநீங்கலாகாதென்பார், "நல்லவர்கூட்டம்விடாமல்" எனவும், உலகத்து நெருப்புச்சுடுவது தான்சேர்ந்தவிடத்தையே, சினமென்னும் நெருப்போ தான்சேர்ந்தவிடமேயன்றி முற்றத்துறந்து தவஞானங்களாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரையும் சுடுமாதலால் அக்கோபத்தை மனத்தில் கொள்ளலாகாதென்பார், "நெஞ்சில்வெம் கோபம் நாடாமல்" எனவும், இன்பத்தின்காரணமாகச் செய்யும் தீவினைகள் அஃதொழிந்து துன்பமேஇடமாய்ப்பிறிதொருகாலத்தும் பிறிதொருதேயத்தும் பிறிதோருடம்பினும் சென்றுதாக்குதலால் அவற்றைச்செய்யாது, ஒருவருக்குச்செய்த நன்மையையெழுவகைப்பிறப்பினுள்ளும் நினைப்பராதலால் அந்நன்மையினைச்செய்யவேண்டுமென்பார், "நன்மைவழுவாமல்" எனவும், தாமீட்டிய இருவினைக்கீடாக எடுத்த உடலுக்கு முன்னரேயமைந்து கிடக்கும்பொருள்முதலியவற்றையே தேடுகின்றார்; அவற்றைத்தேடவேண்டுவதில்லை யென்பார், "இன்றைக்கு நாளைக்கென்று தேடாமல்" எனவும், இருவினைகளால் அடையப்படாத தேவரீரது திருவடிச்செல்வத்தை யடையவேண்டுமென்பார், "செல்வந்தருவாய்" எனவும் கூறினார்.

தோன்றியழியும் பொருள்முதலியவற்றைத்தேடாமல் தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைத் தேடக்கருணைபுரிய வேண்டும் என்பதாம்.

பாராமலேற்பவர்க்கில்லையென்னுமற்பழுதுசொல்லி
வாராமற்பாவங்கள்வந்தணுகாமன்மனமயர்ந்து

பேராமற்சேவைபிரியாமலன்புபெருதவரைச்
சேராமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (ரு)

(இ-ள்.) சிதம்பரதேசிகனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய பரமாசாரியனே, பாராமல் ஏற்பவர்க்கு - தமது பழைய நிலைமை கருதாது யாசிப்பவர்கட்கு, இல்லை என்னுமல் - யான் இது பொழுது பொருளுடையனல்லேன் என்று சொல்லாமலிருக்கவும், பழுதுசொல்லி வாராமல் - (இரப்பவர்மீது) குற்றங்களையே எடுத்துக்கூறி வாராமலிருக்கவும், பாவங்கள்வந்து அணுகாமல் - பாவங்கள்வந்து (என்னை) யடையாமலிருக்கவும், மனம் அயர்ந்து பேராமல் - மனஞ்சோர்ந்து (முன்னின்ற நிலைமையினின்றும்) நீங்காமலிருக்கவும், சேவை பிரியாமல் - தேவரீரது தரிசனம் என்னைவிட்டு நீங்காமலிருக்கவும், அன்பு பெருதவரை சேராமல் - தேவரீரிடத்து ஆசை வையாதவரை அடையாமலிருக்கவும், செல்வம்தருவாய் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். எ-று.

(கு-ரை.) இரப்பவர் சொல்லும் இளிவரவைத்தமக்குச் சொல்லுவதற்கு முன்னே அவர் குறிப்பறிந்து கொடுத்தலும், அவ்விளிவரவைப்பின்னும் மற்ருெருவர்பால் அவர் சொல்லாவண்ணம் கொடுத்தலும் யாம் இப்பொழுது பொருளுடையனல்லேம் எனக்கரப்பார் சொல்லும் இளிவரவைச்சொல்லாது கொடுத்தலுமாகிய இவை ஈகையுடையார்க்குரிய குணங்களாதலால் அவற்றைப்பெறவேண்டுமென்பார், ''பாராமலேற்பவர்க்கில்லையென்னுமல்'' எனவும், பிறர்மேற் குற்றங்களை யெடுத்தக்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவராதலால் அவற்றைக்கூருமலிருக்கவேண்டுமென்பார், ''பழுதுசொல்லி வாராமல்'' எனவும், ஏதிலரைப்புறங் கூருதவர்க்கு வரும் பிறவிகளினும்பாவங்கள் வந்தணுகா வாதலால் அவ்வணுகாமையைப் பெறவேண்டுமென்பார், ''பாவங்கள் வந்தணுகாமல்'' எனவும், வீடெய்துவார்க்குச்செவிமுதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்குரிய ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும் கெடுத்தல்வேண்டும்; அங்ஙனஞ்செய்யாத ஐம்புலன்கள் மனத்தைத் துன்பத்திலும் பாவத்திலும் தேடப்படும்பொருள்களின் மேலல்லாமல் முத்திவழியாகிய யோகஞானங்களிற் செல்லவொட்டாமற் செய்யுமாதலால் அவற்றிற்குச் சலியாமலிருக்கவேண்டுமென்பார், ''மனமயர்ந்துபேராமல்'' எனவும், சோமநாதர் முதலியோர் தேவரீரைத்தரிசித்து முத்திப்பேற்றையடைந்தமையால், அச்சேவையை யென்கண்களும் என்றும் பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்பார், ''சேவைபிரியாமல்'' எனவும், தேவரீரது அன்புபெருதவரைச் சேர்தலால் இருளில் புகுவதேயல்லாமல் ஞானத்தையடைதலில்லாமையால், அவரைச்சேராதிருக்கவேண்டுமென்பார், ''அன்புபெருதவரைச் சேராமல்'' எனவும், தேவரீரது திருவடிச்செல்வம் இம்மை மறுமைப்பயனைத்தரும் செல்வம்போலாது நிரதிசயானந்தத்தைத் தருதலால் அதனையே தரவேண்டுமென்பார், ''செல்வந்தருவாய்'' எனவுங்கூறினர்.

யாசிப்பவர்கட்குப் பொருள்முதலியவற்றைக் கொடுத்துப் புண்ணியத்தைப் பெற்றுத் தேவரீரது திருவடியையடைய அருளல்வேண்டுமென்பதாம்.

கொல்லாமற்கொன்றதைத்தின்னாமற்குத்திரங்கோள்களவு
கல்லாமற்கைதவரோடிணங்காமற்கனவினும்பொய்
சொல்லாமற்சொற்களைக்கேளாமற்றோகையர்மாயையிலே
செல்லாமற்செல்வந்தருவாய்சிதம்பரதேசிகனே. (௬)

(இ-ள்.) கொல்லாமல் - (ஒருயிரையும்) கொல்லாமலிருக்கவும், கொன்றதை தின்னாமல் - கொன்றவுயிரைப் புசியாமலிருக்கவும், குத்திரம் கோள் களவு கல்லாமல் - வஞ்சகத்தையும் கோட்சொல்லையும் திருட்டுத்தனத்தையும் கற்காமலிருக்கவும், கைதவரோடு இணங்காமல் - வஞ்சகரோடு சேராமலிருக்கவும், கனவினும் பொய்சொல்லாமல் - சொப்பனத்திலும் பொய்ச்சொற்களைச் சொல்லாமலிருக்கவும், சொற்களை கேளாமல் - துன்பம் விளைக்குஞ் சொற்களைக்கேளாமலிருக்கவும், தோகையர் மாயையில் செல்லாமல்- பெண்கள் மயக்கத்தை யடையாமலிருக்கவும், செல்வம் தருவாய் - தேவரீரது திருவடியாகிய செல்வத்தைக் கொடுத்தருள்வாய். எ-று.

(கு-ரை.) ஒருயிரையும் கொல்லாமையும் கொன்றதைத்தின்னாமையுமாகிய விரண்டறமும் ஒருங்கே யுடையவர்கட்கல்லாமல் ஒன்றே யுடையவர்கட்கு அதனால் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை யென்பார், "கொல்லாமற்கொன்றதைத் தின்னாமல்" எனவும், துறந்தார்க்குப் புறத்திலே போகாமல்மடங்கி ஓரிடத்தையுற்று உயிரைநோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் வஞ்சனையால் அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பலவிடத்தையுற்று உடம்பின் பொருட்டுப்பொருளை நோக்குதலே யல்லாமல் அப்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளநினைத்தலும் அவருக்குப்பெரியதோர் குற்றமாதலாலும், காணாதவிடத்தே தம்மைக்குறித்து மற்றொருவராலே சொல்லப்பட்ட கோட்சொல்லைக்கேட்டவர், சொன்னவர் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்துஎதிரேசொல்லுவராதலானும்;ஒருவர்க்குக் களவு பிறர்பொருளைவஞ்சித்துக்கொள்ளும் ஆசையையுண்டாக்கிப் பாவமும் பழியுமுண்டாக்குதலானும், அம்மூன்றையும் கல்லாதிருக்கவேண்டுமென்பார், "குத்திரங்கோள் களவு கல்லாமல்" எனவும், ஒருவர்க்கு நல்லினம் அறியாமையை யொழித்துத் துணையாய் நிற்கும்; தீயினம் அங்ஙனமாகாது அறிவையொழித்துத் துயரப்படச்செய்யுமாதலால் தீயினஞ் சேராமலிருக்க வேண்டுமென்பார், "கைதவரோடிணங்காமல்" எனவும், பொய்பேசுவாராயின் அதனை அறிந்த தமது மனமானது அப்பாவத்திற்குச் சாக்ஷியாய்நின்று தம்மையழிக்குமாதலின் கனவிலும் பொய்பேசலாகாதென்பார், "கனவினும் பொய்சொல்லாமல்" எனவும், பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்யாத இனியசொற்கள் ஒருவர்க்கு இம்மை மறுமையினும இன்பம் உண்டாகாநிற்கும்; அங்ஙனமாகாது தமக்கும் பிறர்க்கும் துன்பம் விளைவிக்கும் சொற்களைக் கூறுதலேயன்றிக்

கேட்டலுமாகாதென்பார், "சொற்களைக்கேளாமல்" எனவும், இன்பங்காரணமாகப் பெண்களை விரும்பி அவர் வழிநடப்பாராயின் தமக்குத் துணையாகிய அறத்தையடையாராகி யழிவைப் பெறுவராதலின் "தோகையர் மாயையிலே செல்லாமல்" எனவும், மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல் போலத்தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழி கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலாகிய பொருட்செல்வம் போலாது தேவரீரது திருவடிச்செல்வம் இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும் தருதலால் அதனையே தரல்வேண்டும் என்பார், 'செல்வந்தருவாய்'' எனவுங்கூறினார்.

கொலை முதலியவற்றைச் செய்யாது தேவரீரது திருவடிச்செல்வத்தை யடையக்கிருபைசெய்யவேண்டும் என்பதாம்.

முடிசார்ந்தமன்னருமற்றுமுள்ளோருமுடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்துமண்ணாவதுங்கண்டுபின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வைநினைப்பதல்லாற்பொன்னினம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்யவேண்டுமென்றேயறிவாரில்லையே. (எ)

(இ-ள்) முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றும் உள்ளோரும் - முடிதாங்கிய அரசரும் மற்றுமுள்ளவரும், முடிவில் ஒருபிடி சாம்பர் ஆய்வெந்து - அழிவுகாலத்தில் ஒருபிடிசாம்பலாகவெந்து, மண் ஆவது கண்டும் - மண்ணுருவாவதைப்பார்த்தும், பின்னும் - மேலும், இந்தப்படி சார்ந்தவாழ்வை நினைப்பது அல்லால் - இவ்வுலகத்தை யடைந்த நிலையற்றவாழ்க்கையை அடைய எண்ணுவதேயல்லாமல், பொன்னின் அம்பலவர் அடிசார்ந்து - பொன்னம்பலவாணரது திருவடிச்சரணடைந்து, நாம் உய்யவேண்டும் என்று அறிவார் இல்லை - நாம் பிழைக்கவேண்டுமென்று உணர்வோர் இவ்வுலகத்தில் ஒருவருமில்லை. எ-று.

(கு-ரை) பகையரசர்களைவென்று அவர்களதுநாடு முதலியவற்றைக்கவர்ந்து வித்துவான்களையும் பாணர்களையும் வரவழைத்து அவர்கட்குயானைமுதலியவற்றைக்கொடுத்துச் சுற்றமொடுவிளங்கி வாழ்ந்த முடிமன்னர் முதலியோர் தம்பிறப்பொழித்துக்கொள்ளமுயலாது பயனின்றிக்கழிந்து முடிவில் சாம்பராய்ப்போதலையறிந்தும் இவ்வுலகவாழ்வினையேநினைக்கின்றாரென்பார், "முடிசார்ந்த மன்னருமற்றுமுள்ளோரும்,.........படிசார்ந்த வாழ்வைநினைப்பதல்லால்'' எனவும், அழியாவின்பத்தைத்தரும் தேவரீரது திருவடிவாழ்வையடைந்து உய்யவேண்டுமென்பதை நினைந்திலர் என்பார், "பொன்னினம்பலவர்.........அறிவாரிலை'' எனவும் கூறினார்.

உலகில்முடிமன்னர்கள் அழிந்ததையறிந்திருந்தும் நிலையற்ற வாழ்வை நினைந்து பாழ்போகாது தேவரீரது திருவடிகளைச் சரணடைந்துய்யவேண்டும் என்பதாம்.

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிதமா
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
யாலமுகந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. (அ)

(இ-ள்) காலைஉபாதி மலம் சலம் ஆம் - காலையிலுண்டாகும் துன்பம் மலஜலவிஸர்ஜநங்களாகும், அன்றி - அதுவுமல்லாமல், கட்டுச்சியில் சால உபாதி பசிதாகம் ஆகும் - கடும்பகலில் உண்டாகின்ற மிக்கதுன்பம் பசிதாகங்களாகும், முன்சஞ்சிதம் ஆம் - முன்னே சேகரித்ததாகிய, மாலை உபாதிதுயில் காமம் ஆம் - மாலைக்காலத்தில் உண்டாகின்ற துன்பம் உறக்கமும் காமமும் ஆகும், இவை மாற்றிவிட்டு - இத்துன்பங்களை யொழித்துவிட்டு ஆலம் உகந்தருள் அம்பலவா என்னை ஆண்டருள் - விஷத்தை யமிர்தமாக ஏற்றருளிய பொன்னம்பலவனே என்னையாட்கொண்டருளவேண்டும். எ-று.

(கு-ரை.) "இருவகையியக்கங்கழிப்புழியுண்டா மின்பம்" என்றபடி அவைகழியாமுன்னர் உண்டாதல் துன்பமே என்பார், "காலையுபாதிமலஞ்சலமாம்" என்றும், "பிணிபலவற்றுண்மேலாம் பிணிபசியதன்பாலான, பிணிநறுந்தெண்ணீர் வேட்கைபிணியிவை யுயிர்கட்கெல்லாந், தணிமருந்தன்னந்தெண்ணீர் சார்பசியொழிவினுண்டாந், தணிவில்பல்வேட்கை நீக்குமவையெலாந் தமக்குப் பின்னும்" என்றபடி அவ்விருவகை யின்பமேயல்லாமல் நண்பகலில் பெருந்துன்பமாக உண்டாவதுபசியும் நீர்வேட்கையுமாதலின், "அன்றிக்கட்டுச்சியில் சாலவுபாதிபசிதாகமாகும்" என்றும், 'விதித்தனவாண்டுநூறு மேவரிதாண்டுசில்ல, கதித்திடுமிளமை தின்னுங்காமநோய் சில்லதின்னும்" என்றபடி தூக்கமும் காமமும் அறைதியாகவுள்ளனவாய் அவைமாலையில் துன்பத்தையே தருதலின், "முற்சஞ்சிதமாம் மாலையுபாதிதுயில்காமமாம்" அவற்றைத்தேவரீர் போக்கி யாட்கொள்ளவேண்டுமென்பார், "இவைமாற்றி......என்னையாண்டருள் "என்றுங் கூறினார்.

சஞ்சிதமுதலிய வினைகளையொத்துத் தில்லையம்பலவாணர் ஆட்கொள்வர் என்பதாம்.

ஆயும்புகழ்த்தில்லையம்பலவாணரருகிற்சென்றாற்
பாயுமிடபங்கடிக்குமரவம்பின்பற்றிச்சென்றாற்
பேயுங்கணமும்பெருந்தலைப்பூதமும்பின்றொடரும்
போயென்செய்வாய்மனமேபிணக்காடவர்போமிடமே. (௯)

(இ-ள்.) ஆயும்புகழ்தில்லை அம்பலவாணர் - அறிஞரால் ஆராயப்படுகின்ற புகழையுடைய தில்லையம்பலவாணருக்கு, அருகில் சென்றால் - சமீபத்திற் போனால், இடபம்பாயும், அரவம்கடிக்கும் - இருஷபம்பாயும் பாம்புகடிக்கும், பின்பற்றிசென்றால் - பின்தொடர்ந்துபோனால் பேயும் கணமும் பெருந்தலைப் பூதமும் பின்தொடரும் - பேய்களும் பூதகணங்களும் பெருந்தலையையுடைய

பூதங்களும் பின்தொடர்ந்துவரும், மனமே - மனமே, அவர் போமிடம் - அவர்போகுமிடம், பிணக்காடு - பிணக்காடாம், போய் என்செய்வாய் - (அவ்விடத்தில்) நீபோய் யாதுசெய்வாய். எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுக்குத் தருமதேவதையும் திருமாலும் இடப வாகனமாகவிருத்தலை, "அத்தகுமுடி வொன்றெய்தலுமுலக மழிவு நோக்கியவ் வறக்கடவு, ளித்தகுமுடிவிங்கெய்துமே நமக்குமென்றுளம் விரும்பியேற்றுறுக் கொண்,டுத்தமற்பணியவுரன் முதலருளியூர் தியாக்கினன்விறன்மாலும், வித்தகன் புரங்கொன்ஞான்றருள் பெறுவான் விடையெனத் தாங்கினன்றிதி" என்பதனானுணர்க. சிவபெருமான் போமிடம்பிணக்காடென்பதை, "கட்டிட்ட தலைகையேந்திக் கனலெரியாடிச்சீறிச், சுட்டிட்டநீறுபூசிச்சுடுபிணக்காடராகி, விட்டிட்ட வேட்கையார்க்கு வேறிருந்தருள்கள்செய்து, பட்டிட்டுடைய ராகிப் பருப்பதநோக்கினாரே" என்பதனானுணர்க.

மனமே தில்லையம்பலவாணரது திருவடியையடைய எவ்வகைப்பட்ட துன்பமடைந்தபோதிலும் அதனைவிடாமற்பற்றவேண்டுமென்பதாம்.

ஓடுமெடுத்ததளாடையுஞ்சுற்றியுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதியற்றவர்போ
லாடுமருட்கொண்டிங்கம்பலத்தேநிற்குமாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக்கென்னகாண்சிவகாமசவுந்தரியே. (௰)

(இ-ள்.) ஓடும் எடுத்து அதள் ஆடையும் சுற்றி - பலிபாத்திரத்தையும் ஏந்திக்கொண்டு தோலாடையையும் அரையிற்சுற்றி, மெள்ள உலாவி - மெல்லத்திரிந்து, வீடுகள்தோறும் பலிவாங்கி - வீடுகள்தோறும் பிச்சையேற்று, விதியற்றவர்போல் - குணநீங்கினவர்போல், ஆடும் மருள்கொண்டு - தலைசுற்றியாடுகின்ற மருட்சியைக்கொண்டு, இங்கு அம்பலத்தே நிற்கும் ஆண்டி தன்னை - இந்த அம்பலத்தில் நிற்கும் ஆண்டியை, தேடும்கணக்கு என்னகாண் - தேடுங்காரணம் யாது, சிவகாமசவுந்தரியே - சிவகாமசவுந்தரியம்மையே. எ-று.

(கு-ரை.) பிரமனது அகந்தை கெடநடுத்தலையைக்கிள்ளி அதனைக்கபாலமாகக்கொண்டு திருமால்முதலியோரிடத்து உதிரப்பலியேற்க எடுத்தமையின் "ஓடுமெடுத்து" எனவும், தாருகவனமுனிவர் சிவபெருமானைக் கொல்லும் பொருட்டு அபிசாரயாகமொன்று செய்து அவ்யாகத்திற்றோன்றிய புலியினை அப்பெருமான்மீது செலுத்த, அதனையுணர்ந்து தன்மீதுபாயும் புலியினைத் தான்கொன்று அதன்றோலை யாடையாகவுடுத்தமையின், "அதளாடைசுற்றி" எனவும், தாருகமுனிவர் மகளிருடைய இறுமாப்புக்கெடும்படி பிக்ஷாடன கோலங்கொண்டு அம்மகளிர் கற்புக்கெட அகங்கடோறும் பலியேற்றுத்திரிந்தமையின், "உலாவி மெள்ளவீடுகடோறும் பலிவாங்கி" எனவும், பித்துங்கொண்டவர்போல் அம்பலத்து ஆடும் ஆண்டியைச் சிவகாமசவுந்தரியே நீ விரும்புதல் தகாதென்பார், விதியற்றவற்போல்.............................சிவகாமசவுந்தரியே எனவும் கூறினார். இக்கருத்தினை, "படங்கொளுகஞ்சென்னி சேர்த்திப் பாய் புலித்தோலரையில் வீக்கி, யடங்க லாரூ ரெரியச் சீறியன்று

மூவர்க் கருள் புரிந்தீர், மடங்கலானைச் செற்றுகந்தீர் மனைகடோறுந் தலை கையேந்தி, விடங்காகித் திரிவதென்னேவேலைசூழ் வெண்காடனீரே'' என் பதனுனுணர்க. இது தில்லையில், பசிமிகுதியால், ''பன்னுகவாடகப் பொற் பாதம்'' என்றுபாடுதலும், உலகமாதாவாகிய சிவகாமிஅம்மையார் வேதியப் பெண்ணுருவாய் உச்சி நிவேதனப் பிரசாதத்தை வட்டகையினின்றும் கொடுத்தருள, உண்டு பசியாறினவுடன் மறைந்தருளலும் பிராட்டியாரென் றுணர்ந்து ஆராமை மிகுதியால் பாடப்பட்டது. சிவகாம சவுந்தரியே! ஓடெடுத்துத் தோலாடைசுற்றி வீடுதோறும் பிச்சையேற்கும் ஆண்டிதன் னைத்தேடுவது யாது காரணம் என்பதாம். இதுநிந்தாஸ்துதி.

ஊட்டுவிப்பானுமுறங்குவிப்பானுமிங்கொன்றெடொன்றை
மூட்டுவிப்பானுமுயங்குவிப்பானுமுயன்றவினை
காட்டுவிப்பானுமிருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டேதில்லையம்பலத்தே. (கக)

(இ-ள்) ஊட்டுவிப்பானும் - உண்ணச்செய்பவனும், உறங்குவிப்பானும்- உறங்கச்செய்பவனும், இங்கு ஒன்றொடு ஒன்றை மூட்டுவிப்பானும் - இவ்வி டத்தில் ஒருபொருளோ டொருபொருளை மூட்டிவிடுவோனும், முயங்குவிப் பானும் - சேரச்செய்பவனும், இருவினைப்பாசம் கயிற்றின்வழி - நல்வினை தீவினையென்கிற பாசமாகிய கயிற்றின்வழியாய், ஆட்டுவிப்பானும் - அசை யச்செய்பவனுமாகிய, ஒருவன் தில்லை அம்பலத்து உண்டு - ஒருவன் தில்லை யம்பலத்தின் கண்ணேயுளன். எ-று.

(கு-ரை.) காத்தல் அழித்தல் முதலியன சிவன் செயலே யென்பார், ''ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானும்'' எனவும், உயிர்களை யுறவும் பகையும் செய்வித்தற்குமுரியனென்பார், ''இங்கொன்றெடொன்றை மூட்டுவிப்பா னும்'' எனவும், ஆணொடுபெண்ணைச்சேர்ப்பவனும் தானேயென்பார், ''முயங்கு விப்பானும்'' எனவும், உயிர்கட்கு இருவினைப்பயனை யுண்பிப்பவனுந்தானே யென்பார், ''முயன்றவினை காட்டுவிப்பானும்'' எனவும் உயிர்களை நல்வினை தீவினை என்கின்ற பாசக்கயிற்றினல் ஆட்டுவிப்பவனும் தானேயென்பார், ''இருவினைப்பாசக்கயிற்றின்வழி யாட்டுவிப்பானுமொருவனுண்டே'' எனவும் கூறினர். இதனை, ''வானாகிமண்ணாகிவளியாகியொளியாகி, யூனாகியுயிராகியுண் மையுமாயின்மையுமாய்க், கோனாகியானெனதென்றவரவரைக் கூத்தாட்டு, வானாகிநின்றாயையென்சொல்லி வாழ்த்துவனே''என்பதனுனுணர்க.

தில்லையம்பலத்தின்கண்ணுள்ள நடேசப்பெருமான் உயிர்களை உண்பித் தல்முதலிய செய்கைகளைச்செய்து இருவினைப்பாசமென்கின்ற கயிற்றினல் ஆட்டுவிப்பார் என்பதாம்.

அடியார்க்கெளியவரம்பலவாணரடிபணிந்தான்
மடியாமற்செல்வவரம்பெறலாம்வையமேழளந்த
நெடியோனும்வேதனுங்காணுதநித்தநிமலனருட்
குடிகாணுநாங்களவர்காணுமெங்கள்குலதெய்வமே. (கஉ)

(இ-ள்). அடியார்க்கு எளியவர் - தன்னடியவர்க்குஎளிமையராயிருப்பவர், அம்பலவாணர் - பொன்னம்பலத்தில் வாழ்பவர், (அவரது) அடிபணிந்தால் - திருவடியைவணங்கினால், மடியாமல் - இறவாமல், செல்வம் வரம் பெறலாம் - முத்திச்செல்வத்தைப் பெறுதற்குறிய வரத்தை அடையலாம், வையம் எழ்அளந்த நெடியோனும் - ஏழுலகங்களையும் அளந்த திரிவிக்கிரமனும், வேதனும் - பிரமனும், காணாதநித்தநிமலன் - பார்த்தறியாத சாசுவதனும் நிர்மலனுமாகிய சிவபெருமானுக்கு, நாங்கள் அருட்குடி - நாங்கள் அருட்குடிகளாவோம், அவர் - அக்கடவுள், எங்கள் குலதெய்வம் - எங்கள் குலத்திற்குத் தெய்வமாவார். எ - று.

(கு-ரை.) அடியார்க்கு எளியவர் அம்பலவாணர் என்பதனை, "காரானை யீருரிவைப்போர்வையானைக் காமருபூங் கச்சியேகம்பன் றன்னை, யாரேனுமடியவர்கட் கணியான்றன்னை யமரர்களுக் கறிவரிய வளவிலானைப், பாரோரும் விண்ணோரும் பணியநட்டம் பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில், பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாதநாளெல்லாம் பிறவாநாளே" என்பதனானுணர்க. அம்பலவாணரது திருவடியை வணங்கினால் முத்தியாகிய செல்வத்தைப் பெறலாம் என்பதனை, "பிறவிதனை யறமாற்றிப் பிணி மூப்பென்றிவை யிரண்டு முறவினொடு மொழியச் சென்றுலகுடைய வொருமுதலைச், செறிபொழில் சூழ்தில்லை நகர்த்திருச் சிற்றம்பலமன்னி, மறையவரும் வானவரும் வணங்கிட நான்கண்டேனே" என்பதனானுணர்க. தாமரையாகிய திருவடியைத் தேடவேண்டுவது அன்னமும் சடையாகியகாட்டைத் தேடவேண்டுவதுபன்றியுமாதலான், அங்ஙனந் தேடப்புகாது, திருமாலும்பிரமனும்பன்றியு மன்னமுமாக வுருக்கொண்டு மாறுபட்டுப் பன்றிதாமரையும் அன்னம் காடுமாகப்படர்ந்து தேடுதலால் கண்டிலர் என்பார், "வையமேழளந்தநெடியோனும் வேதனுங் காணாதநித்த நிமலன்" எனக்கூறினர் இதனை, கோணாகணையானுங் குளிர்தாமரையானுங், காணார் கழலேத்தக்கனலாயோங்கினான், சேணார்வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலமேத்த, மாணாநோயெல்லாம் வாளாமாயுமே" என்பதனானுணர்க.

எம்குலதெய்வமாகிய நடேசப்பெருமானை வணங்கினால் முத்திச்செல்வத்தை யடையலா மென்பதாம்.

தெய்வச்சிதம்பரதேவாவுன்சித்தந்திரும்பிவிட்டாற்
பொய்வைத்தசொப்பனமாமன்னர்வாழ்வும்புவியுமெங்கே
மெய்வைத்தசெல்வமெங்கேமண்டலீகர்தம்மேடையெங்கே
கைவைத்தநாடகசாலையெங்கேயிதுகண்மயக்கே. (கரு)

(இ-ள்.) தெய்வச்சிதம்பரதேவா - தெய்விகமான சிதாகாயத்தில் நடிக்கின்றதேவனே, உன்சித்தம் திரும்பிவிட்டால் - தேவரீரது திருவுள்ளம் மீது பதிந்துவிட்டால், மன்னர்வாழ்வும் - அரசரதுவாழ்வும், பொய்வைத்த - பொய்த்தன்மையுள்ள, சொப்பனம் ஆம் - கனவையொக்கும், புவியும் - பூமியும், எங்கே - எவ்விடத்தது, மெய்வைத்த செல்வம் எங்கே - மெய்த்தன்மை

யமைத்து வைக்கப்பட்ட செல்வம் எவ்விடத்தது, மண்டலீகர்தம் மேடை எங்கே - மண்டலாதிபதிகளுடைய மேடைஎவ்விடத்தது, கைவைத்த நாடக சாலைஎங்கே - அலங்காரஞ்செய்த நாடகசாலை எவ்விடத்தது, இதுகண்மயக்கே - இதுகண்மயக்கமேயாம். எ - று.

(கு - ரை.) சிவபெருமானது திருவருள் அடியவரிடத்துப் பதிந்துவிடின் யாவும் பொய்யெனத்தோன்று மென்பதை, "இந்திரசாலங் கனவுகானலினீ ரென்வுலகி மெமக்குத்தோன்றச், சந்ததமுஞ் சிற்பரத்தா லழியாத தற்பரத் தைச்சார்ந்துவாழ்க, புநிமகிழுற நாளுந்தடையறவானந்தவெள்ளம் பொலிக வென்றே, வந்தருளுங்குருமௌனிமலர்த்தாளையநுதினமும் வழுத்தல் செய் வாம்" என்பதனுலுணர்க. சித்தம் திருப்பிவிட்டால்- திருவருள்பதிந்துவிடல்.

சிதம்பரதேவனே! தேவரீரது திருவுள்ளம் பதிந்துவிடின் மெய்யாகக் கருதிய அரசச்செல்வம்முதலியன பொய்யாகத்தோன்றும் என்பதாம்.

உடுப்பானும்பாலனமுண்பானுமுய்வித்தொருவர் தம்மைக்
கெடுப்பானுமேதென்று கேள்விசெய்வானுங்கெதியடங்கக்
கொடுப்பானுந்தேகியென்றேற்பானுமேற்கக்கொடாமனின்று
தடுப்பானுநீ யல்லையோதில்லையானந்தத்தாண்டவனே. (கச)

(இ-ள்.) உடுப்பானும் - ஆடைமுதலியவற்றைத்தரிப்பவனும், பால்அன்னம் உண்பானும் - பாற்சோற்றைப்புசிப்பவனும், ஒருவர்தம்மை உய்வித்து- ஒருவரைவாழ்விதது, கெடுப்பானும்-(ஒருவரைக்) கெடுப்பவனும், ஏது என்று கேள்வி செய்வானும் - யாதென்று கேட்பவனும், கெதிஅடங்கக் கொடுப்பானும் - வறுமையொழியக்கொடுப்பவனும், தேகிஎன்று ஏற்பானும் - கொடு என்று இரப்பவனும், ஏற்க-அங்ஙனமேற்க, கொடாமல் - (கொடுப்பவரைக்) கொடாதவண்ணம், நின்று தடுப்பானும் - உறுதியாய் நின்று தடுப்பவனும், நீஅல்லையோ - தேவரீரன்றோ, தில்லை ஆனந்தத் தாண்டவனே - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளி ஆனந்தநிருத்தஞ்செய்பவனே, எ-று,

(கு-ரை.) உயிர்கடோறும் ஊனுயும் உயிராயு முள்ளவராதலின் அவ்வுயிர்கள் உடுத்தலும் உண்ணலும் நம்செயலேயென்பார், "உடுப்பானும் பாலனமுண்பானும்" எனவும், சாபாநுக்கிரகஞ் செய்வதும் நம்செயலேயென்பார், "உய்வித்தொருவர் தம்மைக்கெடுப்பானும்" எனவும், உயிர்கள் படுந்துன் பத்தைக்கண்டுயாதென்றகேட்கச் செய்வதும் நம்செயலே யென்பார், "ஏதென்று கேள்விசெய்வானும்" எனவும், இரப்பவர்கள் மீட்டுமோரிடத் திச்சென்று இரக்காது கொடுக்கச்செய்வதும் நம்செயலேயென்பார், "கெதியடங்கக்கொடுப்பானும்" எனவும், தானீட்டியசெல்வங்ளையெல்லாம் தீவினையினுலிழந்து ஒருவன்பாற்சென்றுயாசிக்கும் நிலைமையுண்டாக்குவதும் நம் செயலேயென்பார், "தேகியென்றேற்பானும்" எனவும், அங்ஙனம் ஏற்றும் கொடாமற்செய்வதும் நம்செயலேயென்பார், "ஏற்கக்கொடாமனின்று தடுப்பானுநீயல்லையோ" எனவும் கூறினுர். யாவும் சிவன் செயலென்பதனை

“சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேறேனுளு, மவந்தருநினைவையெல்லாமகற்றிலேனுசை வெள்ளங், கவர்ந்துகொண்டிழுப்ப வந்தக்கட்டிலேயகப்பட்டையோ, பவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன் பாவியேனே” என்பதனுலுணர்க.

தில்லையில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்பவனே! உயிர்கள் செய்யும் தொழில்களெல்லாந் தேவரீரது தொழிலே என்பதாம்.

வித்தாரம்பேசினுஞ்சோங்கேறினுங்கம்பமீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப்பவுரிகொண்டாடினுந்தம்முன்றம்பி
யொத்தாசைபேசினுமாவதுண்டோதில்லையுண்ணிறைந்த
கத்தாவின்சொற்படியல்லாதுவேறில்லைகன்மங்களே. (௧௫)

(இ-ள்.) வித்தாரம் பேசினும் - விஸ்தாரமாகப் பேசினுலும், சோங்கு ஏறினும் - மரக்கலமேறிப்போனுலும், கம்பம் மீதுஇருந்து - கம்பத்தின் மீதேறியிருந்து, தத்தா என்று ஓதி - தத்தாவென்றுசொல்லி, பவுரிகொண்டாடினும் - பவுரிக்கூத்தாடினுலும், தம்முன் - தமையனும், தம்பி - தம்பியும் ஒத்தாசைபேசினும் - உதவியாகப்பேசினுலும், ஆவதுஉண்டோ - ஆவதொருகாரிய முண்டோ, தில்லையுள்நிறைந்த - தில்லையிலிருந்தாலும் சர்வ வியாபகனுய் எவ்விடமும் நிறைந்திருக்கின்ற, கத்தாவின் சொற்படி அல்லது-கர்த்தனது சொற்படியேயல்லாமல், கன்மங்கள் வேறுஇல்லை - உலகத்தில் நிகழுந்தொழில்கல் வேறில்லையாம், எ-று,

(கு-ரை.)பிறர்மயங்கும்படி அணிமா முதலிய அட்டமாசித்திகளையுடையேனென்று விரிவாகப் பேசினுலும் யாதொருபயனுமில்லை என்பார், “வித்தாரம் பேசினும்” என்றும, ஆகூழில்லையாயின் மரக்கலமேறிப் பொருள் தேடமுயன்ருலும் சிறிதும் கைகூடாதென்பார், “சோங்கேறினும்” என்றும், மூங்கிலின் மீதிருந்து கழைக்கூத்தாடினும் அடைவதொரு பயனுமில்லை என்பார், “கம்பமீதிருந்து தத்தாவென்றோதிப் பவுரிகொண்டாடினும்” என்றும் தனக்குத் துணையாகத் தமையனும் தம்பியுமாகப் பேசினுலும் யாதொருகாரியமு மாகாதென்பார், “தம்முன்தம்பி யொத்தாசைபேசினு மாவதுண்டோ” என்றும் உலகத்தில் நிகழும்தொழில்களெல்லாம் சிவபெருமானது சொற்படியன்றி நிகழாதென்பார், “தில்லையுண்ணிறைந்த கத்தாவின் சொற்படியல்லாதுவேறில்லைகன்மங்களே” என்றுகூறினுர்:வித்தாரம்பேசுதலை, “மட்டறுகடற்புவியனைத்துமோரிமைப்பினின் மறைத்துடன் விடுத்திடுவென்மற், றெட்டுவரையைக்கடலை முட்டியுளடைக் கிடுவன்” என்பதனுலுணர்க,

திருத்தில்லையின்கணுள்ள சிவபெருமானது சொற்படியன்றி ஓர்காரியமும் நடவாதென்பதாம்.

பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும்பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்கமருந்துண்டுகாணிதுவெப்படியோ

வறமார்புகழ்த்தில்லையம்பலவாணரடிக்கமல
மறவாதிருமனமேயதுகாணன்மருந்துனக்கே. (கசு)

(இ-ள்.) மனமே - நெஞ்சே, பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும் (இவ்வுலகத்தில்) பிறவாதிருக்கும்படி வரம்பெறுதலேதகுதி, பிறந்துவிட்டால் இறவாதிருக்க மருந்து உண்டு - பிறந்துவிடின் இறவாமலிருக்கும்படி மருந்துளது, இது எப்படியோ - இதுஎப்படி என்றாலோ, அறம் ஆர் புகழ்தில்லையம்பலவாணர் - தருமமார்க்கம் நிறைந்திருக்கின்ற புகழையுடையதில்லையம்பலவாணரது, அடிக்கமலம் மறவாது இரு - திருவடியாகிய தாமரையை மறவாமலிரு, அது உனக்கு நல் மருந்து - (அவ்வாறு) மறவாதிருத்தலே உனக்குச் சாகாமைக்கேதுவாகிய நல்ல மருந்தாகும். எ-று.

(கு-ரை.) "இப்பிறவியென்னுமோரிருட்கடலின்மூழ்கிநானென்னுமொரு மகரவாய்ப்பட்டிருவினை யெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புதமெனக் கொங்கைவரிசைகாட்டுந், துப்பிதழ் மடந்தையர் மயற்சண்ட மாருதச்சுழல்வந்து வந்தடிப்பச் சோராதவாசையாங்காறு வானதிதிறந்த தெனமேலு மார்ப்பக், கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்கைவிட்டு மதிமயங்கிக்கள்ள வங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே கண்ணருவி காட்டுமெளியேன்" எனவும், "காகமோடுகழுகலகைநாய் நரிகள் சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக் காலிரண்டு நவவாசல் பெற்றுவளர் காமவேணடனசாலையை, மோகவாசை முறியிட்ட பெட்டியைமுமல மிகுந்தொழுகு கேணியை மொய்த்து வெங்கிருமிதத்து கும்பியை முடங்கலார்கிடை சரக்கினை, மாகவிந்திரதனு மின்னை யொத்திலகவேதமோதிய குலாலனுர் வனைய வெய்யதடி காரனுனயமன் வந்தடிக்குமொருமட்கலத், தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதிடையவைய மிசைவாடவோ," எனவும், 'ஊன்மிசையுதிரக்குப்பையொருப்பொருளிலாதமாய, மான்மறித்தனையநோக்க மடந்தைமார் மதிக்குமிந்த, மானிடப்பிறவிவாழ்வு வாழ்வதோர்வாழ்வுவேண்டே, ஞனல்வெள்ளேற்ற வாரூரப்பனேயஞ்சினேனே" எனவும் ஆன்றோர் கூறியபடி பிறவி யெடுக்குந்தோறும் துன்பமும் பலவுளவாதலின் அப்பிறவியெடுக்காமலிருக்கக் கருணைபுரியவேண்டுமென்பார், "பிறவாதிருக்கவரம்பெறல்வேண்டும்" என்றும், "கரணங்களெல்லாங் கடந்துநின்றகரைமிடற்றன், சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தானெனக்கு, மரணம் பிறப்பென்றிவை யிரண்டின் மயக்கறுத்த, கருணைக்கடலுக்கே சென்றூதாய்கோத்தும்பீ" என்றபடி, பிறவியெடுத்தலின் அப்பிறவியைப்போக்கிக்கொள்வதற்குத், தேவரீரது திருடிமருந்தன்றிவேறில்லையென்பார், "தில்லையம்பலவாணரடிக்கமலம்மறவாதிரு..........நன்மருந்துனக்கே" என்றுங்கூறினார், அம்பலவாணரது திருவடியை நினைப்பவர்கட்குப் பிறப்பொழியும் என்பதை, "மின்னைவினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான் பின்னைப்பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—றென்னன், பெருந்துறையின்மேய பெருங்கருணையாளன், வருந்துயரந்தீர்க்கு மருந்து"எனவும், கறங்கோலைபோல்வதோர்காயப்

பிறப்போறப்பென்னு. மறம்பாவ மென்றிரண்டச் சந்தவிர்த்தென்னை யாண்டு கொண்டான், மறந்தேயுந்தன் கழனுன் மறவா வண்ணநல்கிவத், திறம்பாடல் பாடி நாங்தெள்ளேணங்கொட்டாமோ" எனவும்கூறியவற்று னுணர்க.

தில்லையம்பலவாணரது திருவடியை நினைத்தல் முத்திக்குக்காரணமாகி யமருந்தாகும் என்பதாம்.

> தவியாதிருநெஞ்சமேதில்லைமேவியசங்கரனைப்
> புவியார்ந்திருக்கின்றஞானாகரனைப்புராந்தகனை
> யவியாவிளக்கைப்பொன்னம்பலத்தாடியையைந்தெழுத்தாற்
> செவியாமனீசெவித்தாற்பிறவாமுத்திசித்திக்குமே. (கஎ)

(இ-ள்) நெஞ்சமே - மனமே!, தவியாது இரு-இளைக்காமலிரு, தில்லைமேவியசங்கரனை - திருத்தில்லையின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானை, புவிஆர்ந்து இருக்கின்ற ஞானாகரனை - உலகமுழுமையும் நிறைந்திருக்கின்ற ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமாயிருப்பவனை, புராந்தகனை - திரிபுராந்தகனை. அவியவிளக்கை - அவியாததீபத்தை, பொன்அம்பலத்து ஆடியை - பொற்சபையில் நடிப்பவனை, ஐந்துஎழுத்தால் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைக்கொண்டு, செவியாமல் நீசெபித்தால் - நீசெபிக்காமல் செபித்தால், பிறவாமுத்தி சித்திக்கும் - பிறவாமைக்குக் காரணமாகிய முத்தியுண்டாகும். எ-று.

(கு-ரை.) மனம் ஒருவழிநில்லாது பலவழியிற்சென்று இளைக்குமாதலின் அதனைநோக்கி யொருவழிநிற்க வேண்டுமென்பார், "தவியாதிரு நெஞ்சமே" எனவும், ஆன்மாக்களுய்யவும் பஞ்சகிருத்திய நடனஞ்செய்யவும் தில்லையின்கண் எழுந்தருளியிருப்போனாதலின், "தில்லைமேவிய சங்கரனை" எனவும், உலகமெங்கு நிறைந்திருப்போனும் ஞானமேதிருமேனியாக வுடையவனுமாதலின், "புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானாகரனை" எனவும், தேவர்களைக்காக்கும் பொருட்டுத் திரிபுரத்தையெரித்தோனாதலின், "புராந்தகனை" எனவும், அகத்திற்கொளுத்தும் தகளிநெய்திரியோடு கூடிய விளக்குப்போலாது உலகுக்கோர் தூண்டாவிளக்காயுள்ளானாதலின், "அவியாவிளக்கை" எனவும், திருநடனஞ்செய்தற்குப் பொன்னம்பலமேயிடமாகக் கொண்டுள்ளானென்பார், "பொன்னம்பலத்தாடியை" எனவும், நியமமுதலியயோகங்களைச்செய்யாது ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை யிடைவிடாமற் செபித்தலே முத்தியைத்தரும் என்பார், "ஐந்தெழுத்தாற் செவித்தார் பிறவா முத்திசித்திக்குமே" எனவும் கூறினர். மனம் ஒருவழிநில்லாதென்பதனை, "காடுங்கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோட வதன்பிறகே, யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோ" என்பதனாலுணர்க. சிவபெருமானுலகமெங்குநிறைந்திருத்தலை."வானாதி பூதமாயகிலாண்ட கோடியாய் மலையாகி வளைகடலுமாய், மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி" என்பதனாலுணர்க.

பொன்னம்பலத்தில் நடிப்பவராகிய சிவபெருமானை ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தால் இடைவிடாமல் செபித்தால் முத்தியடையலாம் என்பதாம்.

> நாலின்மறைப்பொருளம்பலவாணரைநம்பியவர்
> பாலிலொருதரஞ்சேவிக்கொணாதிருப்பார்க்கருங்கல்

மேலிலெடுத்தவர்கைவிலங்கைத்தைப்பர்மீண்டுமொரு
காலினிறுத்துவர்கிட்டியுந்தாம்வந்துகட்டுவரே. (௧௮)

(இ-ள்) நாலின்மறைப்பொருள் அம்பலவாணரை நம்பி - நான்குவேதங்களின் பொருளாயுள்ள அம்பலவாணரை யுறுதியாக எண்ணி, அவர் பாலில் - அவர்பக்கத்தில், ஒருதரம் சேவிக்கொணாதிருப்பார் - ஒருதடவைத் தரிசிக்கப் பெறாதவர்களை, (யமபடர்) கருங்கல்மேலில் எடுத்து - கருங்கல்லினை (உடல்)மீதில்ஏற்றி, அவர்கை விலங்கைத்தைப்பார் - அவர்கையில் விலங்கைப் பூட்டுவர், மீண்டும் - மீளவும், ஒருகாலில் நிறுத்துவர் - ஒருகாலாலே நிற்கச் செய்வர், தாம் வந்து கிட்டியும் கட்டுவர் - தாம் நெருங்கியும் வந்து கட்டுவர். எ-று,

(கு-ரை.) "அரியானையந்தணர் தஞ்சிந்தையானை யருமறையினகத்தானை" என்றபடி வேதப்பொருளாயிருப்பினும் அடியவர்கள் எளிதிற்றரிசித்து உய்யும்படி அம்பலத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்றார் என்பார், "நாலின்மறைப்பொருளம்பலவாணரை" எனவும், செல்வழியாதொரு துன்பமுமடையாது எளிதிற்சென்று தரிசிக்கும் மன்றினைத் தரிசித்தால்முத்திப்பேற்றினையடையலாமென்பதனைக் கருதாதார்க்கு யமதண்டனையன்றி வேறில்லையென்பார், "நம்பியவர் பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணா திருப்பார்க்கருங்கல்மேலெடுத்தவர்....வந்துகட்டுவரே" எனவும்கூறினார். தம்மைத்தரிசித்ததொண்டர்கட்கு யமதண்டனை நேரிடாதென்பதனை "மடித்தாடு மடிமைக்கணன்றியே மனனே நீவாழுநாளுந், தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர் செக்கிலிடும்போது தடுத்தாட்கொள்வான், தடுத்தாடுங் கரதலத்திற் றமரகமுமெரியகலுங் கரியபாம்பும், பிடித்தாடிப்புலியூர்ச்சிற்றம்பலத்தெம்பெருமானைப் பெற்றாமன்றே" எனவும் "கருமையா தருமனார் தமர் நம்மைக் கட்டியகட்டலுப் பிப்பானை" எனவும் பெரியோரும் பணித்தவற்றானுணர்க.

அம்பலவாணரைச் சேவிக்காதிருப்பாரை யமபடர் விலங்குபூட்டுதல் ஒருகாலில் நிறுத்துதல் முதலிய கொடியசெய்கைகளைச்செய்வார் என்பதாம்.

ஆற்றோடுதும்பையணிந்தாடுமம்பலவாணர்தமைப்
போற்றாதவர்க்கடையாளமுண்டேயிந்தப்பூதலத்திற்
சோற்றாவியற்றுச்சுகமற்றுச்சுற்றத்துணியுமற்றே
யேற்றாலும்பிச்சைக்கிடையாமலேக்கற்றிருப்பர்களே. (௧௯)

(இ-ள்.) ஆற்றோடுதும்பை அணிந்து - கங்கை நதியோடு தும்பைமலரையுந் தரித்து, ஆடும் அம்பலவாணர் தம்மை - நிருத்தஞ்செய்கின்ற அம்பலவாணரை, போற்றாதவர்க்கு அடையாளம் உண்டு - துதியாதவர்க்கு அடையாளமுளது, (யாதெனில்) இந்தப்பூதலத்தில் - இப்பூமியில், சோற்றுஆவி அற்று - சோற்றுவாசனை யொழிந்து, சுகம் அற்று - சுகமொழிந்து, சுற்றத்துணியும் அற்று - (அரையில்) உடுக்க ஆடையுமொழிந்து, ஏற்றாலும் பிச்சைக்கிடையாமல் - யாசித்தாலும் பிச்சையகப்படாமல், ஏக்கற்றிருப்பார்கள் - ஏக்கமடைந்திருப்பார்கள். எ-று.

(கு-ரை.) ஒருகாலத்துக்கைலைமலையின்சோலையில் உமாதேவியார்சிவபெருமானது இரண்டுகண்களையும் மூடினமாத்திரத்தில் புவனம்யாவும் இருள் பரந்தது. அதனைக்கண்டு சிவபெருமான்தமது நெற்றிக்கண்ணாலே அவ்விருளை யொழித்துச்சிறந்த பேரொளியையீந்தனர். அவ்வொளியைக்கண்ணுற்றஉமாதேவியாரச்சமெய்தி மூடியகையை விரைவாகவெடுத்தமாத்திரத்தில் அவ்விரல்களினின்றும் பத்துநதிகளாய்த்தோன்றிய வெள்ளம் உலகமழியப் பரவலும், அவ்வெள்ளத்தைக்கண்ணுற்ற திருமால்முதலியோர் சிவபெருமானைச்சரணமடைய, அப்பெருமான் அவர்களைக்காக்கும்பொருட்டு அவ்வெள்ளத் தையும், "செங்களத்து மறங்கருதிப், பைந்தும்பைதலைமலைந்தன்று" என்றபடி, திரிபுரமழிக்கவும், காலனையுதைக்கவும், வில்விசையனொடுபோர் புரியவும் தும்பைமாலையினையும் தரித்தமையால், "ஆற்றோடுதும்பையணிந்தாடு மம்பலவாணர்" எனவும், அவரைத்துதியாதார் ஆகூழிருந்தும் உணவொதிகளற்றிருப்பார்என்பார், "தம்மைப்போற்றாதவர். . . . . ஏக்கற்றிரப்பர்களே" எனவும்கூறினர். கங்கையணிந்ததை:—"என்றலுநதிசடோற்றமியம்பியெவ்வுலகுஞ் சூழ்போய், நின்றவநீத்தந்தன்னை நினைத்தவணழைத்து நாத, னென்றுதன் வேணிமேலோருரோமத்தினும்பருய்ப்ப, மன்றலங்கமலத்தோனுமாலு மிந்திரனுஞ்சொல்வார்." என்பதனாலறிக. போர்க்குரியோர் தும்பை சூடுவதை, "கார்கருதி நின்றதிருங்கௌவை வழுப்பணையான், சோர்குருதி சூழநிலநனைப்பப்-போர்கருதித், துப்புடைத்தும்பை மலைந்தான் துகளறசீர், வெப்புடைத்தானையெம் வேந்து" என்பதனாலறிக. அம்பலவாணரைத்துதியாதார்சோறும் சுகமும் உடுக்கவாடையுமற்று வாழ்வார்என்பதாம்.

அத்தனைமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை
நித்தனையம்மைசிவகாமசுந்தரிநேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம்பலத்தாடுமையனைக்காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடியுகமோதவஞ்செய்திருக்கின்றவே. (௨௦)

(இ-ள்) அத்தனை- யாவர்க்கும் தந்தையை, முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கு அதிபதியை, முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களுக்கும் அதிபதியாயுள்ளவனை, நித்தனை- சாசுவதனை, அம்மைசிவகாமசுந்தரி நேசனை- எமது தாயாகிய சிவகாமசுந்தரிக்கு நேசனை, எம்கத்தனை- எமதுகர்த்தனை, பொன் அம்பலத்து ஆடும் ஐயனை- பொற்சபையின்கண் நிருத்தஞ்செய்கின்றதலைவனை, காண- தரிசிக்கும் பொருட்டு, கண்கள்- விழிகள், எத்தனைகோடியுகமோ-எவ்வளவுகோடி யுகங்களோ, தவம்செய்திருக்கின்றன- தவத்தைச்செய்திருக்கின்றன. எ-று.

(கு-ரை) திருமால்முதலியயாவரையும்பெற்றுஅவர்க்குப்பிதாவாயிருத்தலின், "அத்தனை" எனவும், தன்னை முப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் வழிபட்டு உய்ந்தமையின், "முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்க்கதிபதியை" எனவும், சர்வசங்காரகாலத்தில் யாவரும் அழிந்துந்தான்மாத்திரம் அழியாது நிற்றலால், "நித்தனை" எனவும், தன்னைநீங்காதிருந்து சராசரங்களைப்பெற்றுத்தன் நடனத்தை

க்கண்டுகளிப்பவளாதலின், "அம்மைசிவகாம சுந்தரிநேசனை" எனவும், திருமால் முதலியோரை யாட்கொண்டதுபோலத் தன்னையும் ஆட்கொண்டமையின், "எம்அத்தனை" எனவும், வெள்ளியம்பலமுதலிய அம்பலமிருப்பினும் அவற்றைவிரும்பாது இதனையேவிரும்பியாடுகின்றார் என்பார், "பொன்னம்பலத்தாடுமையனை" எனவும், கண்கள் அந்நடத்தைக் காணமுன் தவஞ்செய்திருக்கின்றமையின், "காணக்கண்களெத்தனை கோடியுகமோ தவஞ்செய்திருக்கின்றவே" எனவுங்கூறினார். பொன்னம்பலத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் நடேசப்பெருமானைத் தரிசிக்கக் கண்கள் எத்தனை கோடியுகமோ தவஞ்செய்திருக்கின்றன என்பதாம்.

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர்செங்காட்டிலாத்திநிழலருகே
யிருப்பார்திருவுளமெப்படியோவின்னமென்னையன்னைக்
கருப்பாசயக்குழிக்கேதள்ளுமோகண்ணன்காணரிய
திருப்பாதமேதருமோதெரியாதுசிவன்செயலே. (க)

(இ-ள்.) நெருப்பானமேனியர்- தீப்போலுந்திருமேனியுடையவர், செங்காட்டில்ஆத்திநிழலருகேஇருப்பார்- திருச்செங்காட்டில்ஆத்திமரத்தினிழலில் வீற்றிருப்பவர், [அவரது] திருவுளம் எப்படியோ- திருவுளப்பாங்கு எவ்வாறுளதோ, இன்னம் - இன்னமும், என்னை - அடியேனை, அன்னைக்கருப்பாசயக்குழிக்கே தள்ளுமோ- தாயினது கருப்பாசயக்குழியின்கண்ணே கொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ, (அல்லது) கண்ணன்காணரிய - திருமால்காணுதற்கரிய திருப்பாதமேதருமோ - தன்திருவடிகளைக் கொடுக்குமோ, சிவன்செயல் தெரியாது - சிவபெருமானதுசெய்கை இன்னதென்றுதெரியாது. எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் பவளம்போலுஞ் செந்நிறம்வாய்ந்த திருமேனியுடையராதலின், "நெருப்பானமேனியர்" எனவும், அவர்திருச்செங்காட்டில்ஆத்திவிருட்சத்தையேயிடமாகக்கொண்டிருப்போராதலின், "செங்காட்டிலாத்திநிழலருகேயிருப்பார்" எனவும், தம்மிடத்து அன்புசெய்வாருடையமனத்திற்குத்தக்கபடிதாழும்மனமுடைமையின், "திருவுளமெப்படியோ" எனவும் பல்பிறவி யெடுத்துப் பையுளடைந்துள்ளேனைமீட்டுங் கருப்பக்குழியிற்றள்ளுமோ அல்லது திருமால்முதலியோர்காணுதற்கரியதிருவடிதந்து ஆட்கொள்ளுமோ அவற்றுள்சிவன் செயல்யாதென்று தேறுகிலேன் என்பார், "இன்னமென்னையன்னை... தெரியாது சிவன்செயலே" எனவுங்கூறினார்.

தீப்போலுந் திருமேனி யுடையவரும், திருச்செங்காட்டில் ஆத்திமரத்தினிழலில் வீற்றிருப்பவருமாகிய சிவபெருமானது திருவுளப்பாங்கு எவ்வாறுளதோ, இன்னமும் அடியேனைத்தாயினது கருப்பாசயக்குழியின்கண்ணேகொண்டுபோய் வீழ்த்துமோ அல்லது திருமால் காணுதற்கருமையாகிய தன்திருவடிகளைக்கொடுக்குமோ (ஆதலால்) அவரதுசெயல்இன்னதென்றுதெரியாது என்பதாம்.

திருவோற்றியூர்.

ஐயுந்தொடர்ந்துவிழியுஞ்செருகியறிவழிந்து
மெய்யும்பொய்யாகிவிடுகின்றபோதொன்றுவேண்டுவல்யான்
செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர்திருநீறுமிட்டுக்
கையுந்தொழப்பண்ணியைந்தெழுத்தோதவுங்கற்பியுமே. (க)

(இ-ள்.) ஐயுந்தொடர்ந்து - கோழையும் தொடர்ந்து, விழியுஞ்செருகி- கண்களும்பஞ்சடைந்து, அறிவு அழிந்து-உணர்வுகெட்டு, மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோது - சரீரமும் பொய்யாகிவிடுங்காலத்து, யானொன்றுவேண்டு வல் - அடியேன்ஒன்றைவிரும்புகின்றேன், (யாதெனில்) செய்யுந்திருவொ ற்றியூருடையீர் - (அலங்காரங்கள்) செய்தமைந்த திருவொற்றியூருடை யீரே, திருநீறும் இட்டு - விபூதியினையும் தரித்து, கையுந்தொழப்பண்ணி - கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் செய்து, ஐந்துஎழுத்து ஓதவும் கற்பியும் - ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தையுச்சரிக்கவும் கற்பித்தருள்வீராக. எ-று.

(கு-ரை.) மரணகாலத்தில்வாதபித்தசிலேத்துமமென்னுமூன்றும்ஒன்றினி ன்றுமொன்று அதிகரித்து முடிவில்சிலேத்துமசம்பந்தமாகிய கோழையொன் றேபற்றிநிற்குமாதலின், ''ஐயுந்தொடர்ந்து''எனவும், இறக்குஞ்சமயத்துச்கண் கள் ஒளிமழுங்கிக் கருமணிப்பாவையுடைந்து செருகுமாதலின், ''விழியுஞ் செருகி'' எனவும், அக்காலத்தில் மெய்யுணர்வு அழியுமாதலின், ''அறிவழி ந்து'' எனவும், மெய்யெனப்பெயர்வாய்ந்ததற்கேற்ப நிலைபெற்றிராதஒருகண ப்பொழுதிற் றோன்றியழியுந்தன்மை யுடைமையால், ''மெய்யும்பொய்யாகி விடுகின்றபோது'' எனவும், அப்போதுயான்விரும்புவது பலவாதலின் அங்ங னம்விரும்பாது ஒன்றையே விரும்பவேண்டுமென்பார், ''ஒன்றுவேண்டுவல் யான்'' எனவும், முத்திக்கேதுவாகிய திருநீறுபூசுதல் தேவரீரைப்பணிதல் பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தல் முதலியசெயல்களைத் தேவரீர் கற்பித்தருள வேண்டுமென்பார், ''செய்யுந்திருவொற்றியூருடையீர்...... ஐந்தெழுத்தோ தவுங்கற்பியுமே'' எனவுங்கூறினர்.

அலங்காரங்கள் செய்தமைந்த திருவொற்றியூருடை யீரே! கோழை யுந்தொடர்ந்து கண்களும் பஞ்சடைந்து அறிவுகெட்டுத் தேகமும்பொய்யாகி விடுங்காலத்தில் அடியேன் ஒன்றை விரும்புகின்றேன், யாதெனில்விபூதி யினையும்தரித்து, கைகளால் அஞ்சலிசெய்யவும் செய்து ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிக்கவும் கற்பித்தருள்வீராக என்பதாம்.

சுடப்படுவாரறியார்புரமூன்றையுஞ்சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமதிற்றென்னொற்றியூரன்றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பதந்தலைமேற்படநன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமேவிதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே. (உ)

(இ-ள்) மனமே - மனதே, புரமூன்றையும் சுட்டபிரான் - முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானும், திடப்படுமாமதில் தென்ஒற்றியூரன் - உறுதிப்பட்ட பெரியமதில்சூழ்ந்த தென்னொற்றியூரின் கண்ணெழுந்தருளினவனுமாகிய சிவபெருமானது, தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் - வீதிப்பரப்பில் நடப்பவரது, பொன்பதம் - திருவடிகள், நம்தலைமேல்பட - நமதுதலையின்மீது பொருந்தும்படி, நன்குஉருண்டுகிடப்பது-நன்றாயுருண்டுகிடத்தலே, விதிஎட்டைக்கிழிப்பது - பிரமனது எட்டைக்கிழித்தலாகும், (இதனை) சுடப்படுவார் அறியார் - (இறந்து சுற்றத்தாரால்) சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள் தெரியார்கள். எ-று.

(கு-ரை) இறந்து உறவினராலே தூலதேகத்தைச் சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகளுக்கு உண்மை விளங்காதென்பார், "சுடப்படுவா ரறியார்" எனவும், பாதலத்தும் பூதலத்தும் மீதலத்துந் திரியும் இரும்பும் வெள்ளியும் பொன்னுமாகிய சாதிவேறுபாடுடைய புரமூன்றையும் ஒருங்கேயழித்துத் தேவர்களைக் காத்தமையின். "புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்" எனவும், பகைவரையழிக்கப் புகுவார் முன்னர் மதிலினைவகுத்து அதன்கணிழிந்தே அப்பகைவரை வெல்லுதலியல்பாதலின், "திடப்படுமாமதிற்றென்னொற்றியூரன்" எனவும், பிறவியை யொழித்துக் கொள்வதோருபாயந்தேடாமலே திருவொற்றியூரின்கண்நடப்பவரது பாதம் நந்தலையிற்படின் எளிதிற் பிறவியை யொழித்துக்கொள்ளலாமென்பார், "தெருப்பரப்பில் நடப்பவர் ......விதியேட்டைக்கிழிப்பதுவே" எனவுங்கூறினார். தென் ஒற்றியூர்- அழகிய ஒற்றியூர், அல்லது தெற்குத்திக்கின் கண்ணுள்ளஒற்றியூர். விதி-பிரமன். பொற்பாதம்-அழகியபாதமெனவும், பொன்போலும் அருமையானபாதமெனவுமாம் காண் - அசை. திருவொற்றியூர்த்தெருவில் நடப்பவரது பொன்னடிகள்நமது தலைமேற்படின்பிரமனெழுத்தை அழிக்கலாமென்க.

மனமே! முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானும், உறுதிப்பட்டபெரியமதில் சூழ்ந்த அழகிய ஒற்றியூரின் கண்ணெழுந்தருளினவனுமாகியசிவபெருமானது வீதிப்பரப்பில் நடப்பவரது திருவடிகள் நமது தலையின் மீது பொருந்தும்படி நன்றாயுருண்டு கிடத்தலே பிரமனது எட்டைக்கிழித்தலாகும். இதனை இறந்து சுற்றத்தாரால்சுடப்படுவோராகிய அஞ்ஞானிகள்தெரியார்கள் என்பதாம்.

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்னகாற்றேபுசித்தென்னகந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்னவுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்ணோர்
நாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினுமெய்ஞ்ஞானவீட்டின்பமேவுவரே. (க)

(இ-ள்.) உள் அன்பு இல்லாதவர் - மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள், காடே திரிந்து என்ன - காட்டிலே திரிந்தால் யாதுபயன், காற்றே புசித்து என்ன-வாயு பக்ஷணஞ்செய்தால் யாதுபயன், கந்தைசுற்றி-கந்தைத்துணியை

யரையிற் சுற்றி,ஓடேயெடுத்துஎன்ன-ஓட்டையேகையிலேந்திலுல்யாதுபயன் ஓங்குவிண்ணேர் நாடு எய் - உயர்ந்ததேவருலகத்தை நிகர்தத, இடைமருது ஈசர்க்கு - திருவிடைமருதூர்ச் சிவபெருமானுக்கு, மெய் அன்பர் - உண்மை யன்பராயினேர், நாரியர்பால் வீடேயிருப்பினும் - மாதரிடத்து இல்வொழுக்கைக்கண்ணே யிருந்தாலும், மெய்ஞ்ஞான வீடு இன்பம் மேவுவர்-மெய்ஞ்ஞானத்தால் அடைதற்குரிய மோக்ஷசுகத்தைப் பொருந்துவார்கள். எ-று.

(கு-ரை.) திருவிடை மருதூரின்கண் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைக் குறித்து உள்ளன்பில்லாதவர் வனத்திற் சென்று நீரின் மூழ்கினும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிற் றவஞ்செய்யினும், வாயுவினையே உணவாகக் கொண்டு புசிக்கினும், மரவுரி முதலியவற்றை நீக்கிக் கந்தைத்துணியை யரையிற் றரிக்கினும், கமண்டலமுதலியவற்றையொழித்து மட்பாத்திரத்தையேகையிலெடுக்கினும்யாதொருபயனுமில்லையென்பார், "காடேதிரிந்தென்ன.........உள்ளன்பிலாதவர்" எனவும். மருதீசரிடத்து உண்மையன்புடையவர்பெண்களோடு கூடிச்சிற்றின்பநுகரினும் மறுமையில் இருளிற் புகாது நிரதிசயானந்தத்தையேயடைவர் என்பார், "இடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர்..........வீட்டின்பமேவுவரே" எனவும் கூறினர் இதனை "உள்ளூரிருந்தூந்தம் முள்ளமறப்பெற்ருரேற், கள்ளவிழ் சோலையாங் காட்டுளார்—காட்டுள்ளும், உள்ளமறப்பெறு கல்லாரே ஞட்டுள்ளும், நண்ணி நடுவூருளார்" எனவருஞ் செய்யாளாலுணர்க.

மனத்தின்கண் அன்பில்லாதவர்கள் காட்டிலே திரிந்தால் என்னபிரயோசனம். கந்தைத்துணியை யரையிற் சுற்றி யோட்டையே கையிலேந்தினல் என்னபிரயோஜனம், உயர்ந்த தேவருலகத்தை நிகர்த்த திருவிடைமருதூர்ச்சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பராயினோர் மாதரிடத்து இல்லொழுக்கைக்கண்ணே யிருந்தாலும் மெய்ஞ்ஞானத்தாலடைதற்குரிய மோக்ஷசுகத்தைப்பொருந்துவார்கள் என்பதாம்.

தாயும்பகைகொண்டபெண்டீர்பெரும்பகைதன்னுடைய
சேயும்பகையுறவோரும்பகையிச்செகமும்பகை
யாயும்பொழுதிலருஞ்செல்வநீங்கிலிங்காதலினற்
றேயுநெஞ்சேமருதீசர்பொற்பாதஞ்சுதந்திரமே. (உ)

(இ-ள்.) தோயும்நெஞ்சே - என்னேடு ஒற்றுமையாகப் பொருந்தியமனமே, இங்கு அரும் செல்வம் நீங்கில் - இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செல்வம் நீங்கிவிட்டால், தாயும்பகை - பெற்ற தாயும்பகையாவள், கொண்டபெண்டீர் பெரும்பகை - கொண்டமனைவியரும் பெரும்பகைவராவர், தன்னுடைய சேயும்பகை - தன்னுடைய பிள்ளையும் பகையாவன், உறவோரும்பகை சுற்றத்தாரும் பகையாவர், இச்செகமும்பகை - இவ்வுலகமும் பகையாகும், ஆதலினல் - ஆகையால், மருதீசர் பொற்பாதம் - மருதீசரது பொன்னடிகளே, சுதந்திரம் - நமக்குச்சுதந்திரப்பொருள் ஆகும். எ-று.

(கு-ரை.) "இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர்செல்வரை, யெல்லாருஞ் செய்வர்சிறப்பு" என்றபடிஎல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும்இன்றியமையாததாயஅ

ரும்பொருளைப்பெருதானைப்பத்துத்திங்கட்சுமந்துபெற்றதாயும்அவனால்தனக்குயாதொரு பயனுமின்மையின் இகழுமாதலின், "தாயும்பகை" எனவும் "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யுமழை" என்றபடி கற்புடையவளாயினும் நாயகன் செல்வமுடையவனல்லனாயின் நுகரவேண்டுவனவற்றை நுகருதற்கியலாமையாலவன்பால் ஒருகணப்பொழுதாயினும் பகைகொள்ளுமாதலின், "கொண்டபெண்டிரும்பகை" எனவும்' "தந்தைமகற்காற்று நன்றியவையத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்" என்றபடி தன்தந்தை தன்னை யின்பத்தையே பயக்கும் கல்வியுடையவனாகச் செயினும் அந்நன்றியைக்கருதாது அவன் துன்பம்பயக்கும் பொருளிலனாயின் அவனிடத்துப்பகைகொள்வன் என்பார், "தன்னுடைய சேயும்பகை" எனவும், " இற்பிறந்தார் கண்ணல்லதில்லை யியல்பாகச், செப்பமு நாணுமொருங்கு" என்றபடி எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியிற்பிறந்தானுக்குத் தாய்மரபும் தந்தைமரபும் யாதொரு பழியிலவாயினும் பொருளிலனேல் அவன் மீது உறவினர் பழியேற்றிப்பகை கொள்வராதலான், "உறவோரும்பகை" எனவும், "பொருளல்லவரைப் பொருளாகச்செய்யும், பொருளல்ல தில்லைபொருள்" என்றபடி அறிவுடையாரும் உயர்குலத்தாரும் பொருளிலராயின் அவரை அறிவிலாதாராயும் இழிகுலத்தாராயும் மதிக்கப்பட்டு அவரிடத்து நட்புக்கொள்ளாது பகைகொள்வராதலின், "இச்செகமும் பகையாயும் பொழுதிலருஞ் செல்வநீங்கிலிங்கு" எனவும், மருதீசரது திருவடியேயன்றி மற்றையொன்றும் சுதந்தரமாகாதென்பார், "ஆதலினால் தோயுநெஞ்சே.........சுதந்திரமே" எனவும் கூறினார்.

என்னோடு ஒற்றுமையாகப் பொருந்திய மனமே! இவ்வுலகத்தில் அருமையாகிய செல்வம் நீங்கிவிட்டால் பெற்றதாயும் பகையாவள், கொண்டமனைவியரும் பெரும்பகைவராவர், தன்னுடைய புதல்வனும் பகையாவன், சுற்றத்தாரும் பகை ாவர், இவ்வுலகமும் பகையாகும் ஆகையால் மருதீசரது பொன்னடிகளே நமக்குச் சுதந்திரப்பொருள் ஆகும் என்பதாம். வறுமைவந்தகாலத்து, தாய்முதலிய எல்லோரும் பகையாவர் ஆதலின் மருதீச பொன்னடியொன்றே நமக்கு அழியாப்பொருளாய்ப்பற்றுதற்குரியது என்க

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோசெடியோகடற்புறமோகனமேமிகுந்த
நாடோநகரோநகர்நடுவோநலமேமிகுந்த
வீடோபுறந்திண்ணையோதமியேனுடல்வீழுமிட
நீடோய்கழுக்குன்றிலீசாவுயிர்த்துணைநின்பதமே. (க)

(இ-ள்.) நீள்தோய் கழுக்குன்றில் ஈசா - நீட்சி பொருந்திய திருக்கழுக்குன்றின்கண் எழுந்தருளிய கடவுளே, தமியேன் உடல் வீழும்இடம் - தனியேனுடைய சரீரம்விழுகின்ற இடம், காடோசெடியோ கடற்புறமோ - காட்டிடமோ மரத்தடியோ சமுத்திரக்கரையோ, கனமே மிகுந்த நாடோ- சிறப்புப்பொருந்திய தேசமோ,நகரோ - ஊர்தானோ, நகர்நடுவோ-ஊரினடுவிட

மோ,நலமேமிகுந்தவீடோ-நன்மைமிகுந்தவீடோ புறந்திண்ணையோ-வெளித்திண்ணையோ,(யான் அறியேன் ஆதலால்) நின்பதமே உயிர்த்துணை-தேவரீருடையதிருவடிகளே என் உயிருக்குத் துணையாம். எ-று.

(கு-ரை.)"படுமழைமொக்குளிற்பல்காலுந்தோன்றிக்,கெடுமிதோர்யாக்கையென்றெண்ணித்-தடுமாற்றம்,தீர்ப்பேம்யா மென்றுணருந்திண்ணறிவாளரை, நேர்ப்பார்யார்நீணிலத்தின்மேல்"எனவும், "புன்னுனிமேனீர்போனிலையாமை யென்றெண்ணி, இன்னினியே செய்க வறவினை-இன்னினியே, நின்றா னிருந்தான்கிடந்தான் றன்கேளலறச், சென்றானெனப்படுதலான்,எனவும் கூறியபடியாக்கை நிலையாமை யுண்மையின் அவ்யாக்கையழியுமிடம் இன்னவிடமென்றுபகுத்தறிய முடியாமையால்,காடோசெடியோ.......தமியேனுடல்வீழுமிடம் எனவும், உடலழியுங்காலத்துத் தேவரீரது திருவடியன்றி வேறொன்றுந்துணையாகாதென்பார், "நீடோய்கழுக்குன்றிலீசா வுயிர்த்துணை நின்பதமே" எனவும் கூறினார். இனிவிளைவதையறியேன் என்பதை "மலங்கினேன் கண்ணினீரைமாற்றிமலங்கெடுத்தபெருந்துறை,விலங்கினேன்வினைகேடனேனினிமேல் விளைவதறிந்திலே, னிலங்குகின்றநின சேவடிகளிரண்டும் வைப்பிடமின்றியே, கலங்கினேன் கலங்காமலேவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே" எனவரும் மணிவாசகப்பிரான் திருவாக்கானுணர்க.

திருக்கழுக்குன்றத்தில் எழுந்தருளிய ஈசனே தமியேனது சரீரம் விழுமிடம் காடுதானோ செடிதானோ கடற்கரையோ தேசமோ நகரமோ நகரினடுவிடமோ வீடோ வெளித்திண்ணையோ யானறிகிலேன் ஆதலான் தேவரீரது திருவடிகளே என்னுயிர்த்துணையாம்என்பதாம்,

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்துபிறந்துவளர்ந்துபட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும்பூண்டோடியாடிமுடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும்பிணத்தருகேயினிச்சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண்கயிலாபுரிக்காளத்தியே. (௧)

(இ-ள்) கயிலாபுரிகாளத்தி-தென்கயிலாயமென்னுங்காளத்திக்கடவுளே, பத்தும்புகுந்து - தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்கள்கழிந்து, பிறந்துவளர்ந்து-சனித்துவிருத்தியாகி, பட்டாடைசுற்றி- பட்டுவஸ்திரத்தைத்தரித்து, முத்தும்பவளமும்பூண்டு - முத்துமாலைகளையும் பவளமாலைகளையும அணிந்து, ஓடியாடி - ஓடிவிளையாடி, முடிந்தபின்பு - ஆயுண்முடிவுபெற்ற பிறகு, செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகே -இறந்துகிடக்கின்ற பிணத்தினசமீபத்தே, இனிச்சாம்பிணங்கள் - இனிபிறக்கும் பிணங்கள், கத்தும் கணக்கென்னகாண் - கூச்சலிடும் நியாயம்யாது. எ-று.

(கு-ரை.) "உயிர்படு கருவோர் கையிற் குன்றியுலமைந்திற் புற்புதமொக்கும், பயிலிளவாறு மேழ்லீரேழிற் பரந்து செம்புனரிரளுறும்வயமுறுபீசமையைந்திற சிறிது வருஞ் சிரங்களுஞ்சிறபுறமே, வியன்முதுகென் பென்றுரைத்திடு நான்கும் விளங்குறு முப்பதுநாளில், தாளடிநிதம்பந்த

டங்கரமருங்கு சார்தருமிருமதிவரையிற், கோளுறுவடிவிற் சந்திகண்மூன்றிற் கொழுவிரனான்கிலைம்மதியில், வாளுகிர் நாசிமுகங்குய்யங் கன்னம்வாயெயிற்றொழுங்காதி னீளுறு கண்ணத்துளை யெழுமதியினிகழ் குறிவிளங்குறத் தோன்றும. திங்களோரெட்டிற் குதமுந்தியனைச் செறிதருபங்க மாதிகளுந் தங்குறும் பிராணன் முதல்வளியையா தூந்தையையு முந்தியின்வழியன்னை, நுங் குணவிரதப் வயிற்றுறு மிடைபதுஞ்பமு மஞ்சியானுகரு, மங்கண முன்னிழ்கச்சினை வெனத்தோன்ற வளாவிய மோகம்விட்டசலும், இறப்பொடுபிறப்பிற் பன்முறையித்து காரிடருழந்தன மினிப்பிறந்தாங் கறப்பெருங்கடவுள் பூசனைப்பேற்றாலவற்றினை யறுத்து மென்றெண்ணிச் சிறப்புறவிருக்கு, மூயிர் கருப்பையுஞ் செறிவழுக்கு தகமுமற்று, முறப்பெரிதழிந்து மோகன்காக் கிளர்ப்பவுணர் விழந்தரிதின்மண்சாரும்" என்றபடி தாய்வயிற்றிற் பத்துத்திங்களிருந்து பின்பிறப்பது இயல்பென்பார், "பத்தும்புகுந்து பிறந்து" என்றும், பிறந்தபின்னர் முலையூட்டிச் சீராட்டித்தாராட்டி வளர்ப்பது திண்ணமாகலின், "வளர்ந்து" என்றும் ஐந்தாட்டையராயகாலத்துப்பட்டாடைமுதலியவற்றைத்தரித்துகலைபயிலப்பள்ளியிற்புகுந்துகலைபயின்றுபதினாறாட்டையராயகாலத்துநன்மணம்புணர்ந்துஇல்வாழ்க்கையைமேற்கொண்டுபுதல்வரைப்பெற்றுமுதுமையடைந்துவாழ்நாளைக்கழிப்பராதலால், "பட்டாடைசுற்றி... ....பிணத்தருகே" என்றும், அங்ஙனம் கிடக்கும் பிணத்தருகு இனிச்சாம்பிணங்கள் கத்துதல் அறியாமையென்பார், "இனிச்சாம்பிணங்கள்கத்துங்கணக்கென்னகாண்" என்றுங்கூறினர்.

தென்கயிலாய மென்னுங் காளத்திக் கடவுளே தாய்வயிற்யிற் பத்துத் திங்கள் கழிந்து பிறந்து விருத்தியாகிப் பட்டுவஸ்திரத்தைத் தரித்து முத்துமாலைகளையும் பவளமாலைகளையும் அணிந்து ஓடிவிளையாடி ஆயுண்முடிவுபெற்றபிறகு இறந்துகிடக்கும் பிணத்தருகே இனிச்சாம்பிணங்கள் கூச்சலிடும் நியாயம் யாதுஎன்பதாம்.

பொன்னாற்பிரயோசனம் பொன்படைத்தார்க்குண்டு பொன்ப
டைத்தோன், றன்னாற்பிரயோசனம் பொன்னுக்கங்கே துண்டத்தன்
மையைப்போ, லுன்னாற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்டுனைப்
பணியு, மென்னாற்பிரயோசனமேதுண்டுகாளத்தியீச்சுரனே. (௨)

(இ-ள்.) காளத்தீச்சுரனே - காளத்திக்கடவுளே, பொன்னால்பிரயோசனம் பொன்படைத்தாற்கு உண்டு - பொன்னாலாவதோர் பயன் பொன்பெற்றவனுக்குண்டு, பொன்படைத்தோன் தன்னால் பொன்னுக்கு பிரயோசனம் அங்கு ஏதுஉண்டு - பொன்பெற்றவனால் அப்பொன்னுக்காவதோர் பயன் அவ்விடத்தே யாதுண்டு, அத்தன்மையைப்போல் - அத்தன்மைபோல, உன்னால் பிரயோசனம் வேணதெல்லாம் உண்டு - உன்னாலாவதாம் பயன் எனக்கு வேண்டியதெல்லாமுண்டு, உனைப்பணியும் என்னால் பிரயோசனம் ஏது உண்டு - உன்னைவணங்குகின்ற என்னாற் பயன் யாது உனக்குண்டு. எ-று.

(கு - ணா.) பொன்னானது தன்னை யடைந்தவனுக்குப் பயன்படுமே யன்றி யவனாலதற்கொரு பயனுமில்லா வாறுபோல திருக்காளத்தி யீசரே தேவரீராலடியேனுக்கெல்லா நற்பயனு முண்டாகின்றனவேயன்றித் தேவரீருக்கடியேனாலொரு பயனுமில்லை யென்றார். மக்கள் விழைந்துகொண்டுள்ளது பொன்னாதலி லதனை நன்கு தெரிந்துகொள்ளக் கருதிப் பொன்னை யுவமை கூறினாரென்க. அடிகள் எல்லாருமெளிதி லுணருமாறு எளிய நடையில் யாப்பமைத்தாங்கு உவமையையும் விளக்கமாக வுரைத்தார்கள்.

வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லன் றொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லனானி னிச்சென்
றாளாவ தெப்படி யோதிருக்காளத்தி யப்பனுக்கே. 3

(இ-ள்.) வாளால்-வாட்படையினால், மகவு-இளங்குழந்தையை, அரிந்து, அறுத்து, திருக்காளத்தி யப்பருக்கு - ஸ்ரீகாளத்தீசருக்கு, ஊட்ட-நிவேதனமாக அளிக்க, வல்லேன் அல்லேன்-ஆற்றலுடையவனல்லேன், மாது-மனைவி, சொன்ன-உரைத்த, சூளால்-சபதமொழியால், இளமை-யௌவன சுகத்தை, துறக்க-விட்டுவிடுவதற்கு, வல்லேன் அல்லேன்-சாமர்த்தியமுடையவனல்லேன், தொண்டு - ஊழியங்களை, செய்து - செய்யாநின்று, நாள் ஆறில்-ஆறாவது தினத்தில், கண்-நயனத்தை, இடந்து-தோண்டி, அப்ப-இறைவன் திருகண்ணில் அழுத்த, வல்லேன் அல்லேன்-துணிவுடையனல்லேன், நான்-இத்தகையவடியேன், இனிச்சென்று-இனிப்போய் (காளத்தியப்பருக்கு,) ஆளாவது - அடியவனாகவாவது, எப்படியோ-எவ்வாறோ அறிகின்றேனில்லை,—எ-று.

(கு-ரை.) சிராளதேவரை யையாட்டைச் சிறுவரெனவிளக்க மகவுஎன்றார். திருநீலகண்டமென்னுந் திருமந்திரம் இறையவ னாணையாதலிலதனைச் சூளென்றனர். பன்றிமுதலிய விலங்குகளி னூன்களையும் நிவேதனமாகவும் வாய்நீரைத் திருமஞ்சனமாகவும் தங்குடுமையிற் றரித்த பூவினைச்சாத்தும் பூவாகவும் தம்வாயுணின்று மன்புததும்பிப் போதரும் சொற்களைத் துதியமகவுங்கொண்டு ஐந்திரவு கண்ணுறங்காது நின்றதே இறைவர்க்குக் காவலாகவும் நிலையுறச் செய்தவைகளை விளக்குவான் தொண்டு என்றார்.

இப்பாசுரத்தின் முறையே சிறுத்தொண்ட நாயனார் திருநீலகண்ட நாயனார் கண்ணப்பநாயனார் ஆகிய மூவர்களின் அரியசெயல்களை விளக்கி இருத்தல் காண்க.

முப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்தினாற்
செப்போ திளமுலை யாருடன் சேரவுஞ்சீவன்விடு மப்போது
கண்கலக்கப்பட வுமமைத் தாயையனே
யெப்போது காணவல் லேன்றிருக் காளத்தி யீச்சுரனே. 4

(இ-ள்.) முப்போதும் - (காலை உச்சி இரவு என்னும்) மூன்று காலத்திலும், அன்னம்-சோற்றை, புசிக்கவும்-உண்ணவும், தூங்கவும் - நித்திரை செய்யவும், மோகத்தினால்-காமமயக்கத்தால், செப்பு-செப்பினை, ஒது-இணை கூறுகின்ற, இளமுலையாருடன்-இளமையமைந்த தனங்களையுடைய மாதர்களுடன், சேரவும்-புணரவும், சீவன்-உயிர், விடும்-நீங்குகின்ற, அப்போது; அந்தசமயத்தில், கண்கலக்கப்படவும் - துன்பப்படவும், அமைத்தாய்-வருத்தனை, ஐயனே-அனைவர்க்குந் தலைவனே, திருக்காளத்தியீச்சுரனே-திருக்காளத்தியீசரே, எப்போது-எந்தகாலத்தில், காணவல்லேன்-தேவரீர் திருவடிகளைத் தெரிசிக்கத்தக்கவனாவேன்.—எ-று.

(கு-ரை.) முக்காலத்தினும் உண்ணுதலினும் இராக்காலத்தில் மாதர் போகத்துடன் தூங்குவதனிலும் காலம் வாளாகழிதற்கிரங்கி எப்போது காணவல்லேன்.—என்றனர்

இரைக்கே யிரவும் பகலுந் திரிந்திங் கிளைத்துமின்னா
ரரைக்கே யவலக் குழியரு கேயசும் பார்ந்தொழுகும்
புரைக்கே யுழலுந் தமியேனை யாண்டருள்பொன்முகலிக்
கரைக்கே கல்லால் நிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே. 5

(இ-ள்.) பொன்முகலி - சொன்னமுகியென்னும் பெயரமைந்தயாற்றின், கரைக்கு-கரையில், கல்லால் நிழற்கீழ் - வடவிருட்சத்தின் நிழலில், அமர்ந்தருள்-எழுந்தருளியிருக்கின்ற, காளத்தியே - திருக்காளத்திநாதரே, இரைக்கே-உணவிற்கே, இரவும் பகலும்-அஹோராத்திரம், திரிந்து-சுற்றி, இங்கு இளைத்து - இவ்வுலகின் மெலிந்து, மின்னார் - மாதரின், அரைக்கு - கடிதடப்பிரதேசத்தில், அவலக்குழி - துக்கரூபமான பள்ளமாய், அசும்பு - வழுவழுப்பு, நீர் ஆர்ந்து-நீர்பொருந்தி, ஒழுகும்-கசிகின்ற, புரைக்கே-துவாரத்திற்கே, உழலும் - சுற்றுகின்ற, தமியேனை அடியேனை, ஆண்டருள் ஆட்கொண்டருளவேண்டுகின்றேன்.—எ-று.

(கு-ரை.) இரவும் பகலும் உணவிற்கும் போகத்திற்கும் அலைந்து திரிவேனைத் தேவரீரே தேகபோகமோகங்களை நீக்கி யுண்மைஞானந் தந்தாளவேண்டுமெனவும் தானாகப் பந்த நிவர்த்தி யடையவியலாதெனவும் அவனருளாலேயவன்றாள் வணங்கியென்னுஞ்சுருதிவசன வுட்கோளுடையாராய்த்தமியேனை-யாண்டருள் என்றும் கல்லானிழலமர்ந்தருள் காளத்தியே எனவும் அருளிச் செய்தனரென்க.

நாறுங் குருதிச் சலதாரை தோற்புரை நாடொறுஞ்சீ
யூறு மலக்குழி காமத்துவார மொளித்திடும்புண்
டேறுந் தசைப் பிளப் பந்தரங் கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும் பதந்தரு வாய்திருக் காளத்தி யீச்சுரனே. 6

(இ-ள்.) காளத்தியீச்சுரனே – திருக்காளத்தி யீசரெனத் திருநாமந் தாங்கி விளங்கும் ஆண்டவரே, நாறும் - துர்மணம் வீசுகின்ற, குருதி-இரத்தம் வடிகின்ற, சலதாரை-தூம்பு, தோற்புரை - தோற்குழி, காமத்துவாரம்– இச்சாரந்திரம், ஒளித்திடும் - மறைத்துவைக்கின்ற, புண்-இரணம், தேறும்– காமிகளா லிவ்விடமேயெனத் துணியப்படுகிற, தசைப்பிளப்பு - ஊனின் கீறல், அந்தரங்கத்துஉள - வேறுகூறிய இரகசிய விடத்திலுள்ள, சிற்றின்பம் - சிறிய இன்பத்தினை, விட்டு - நீங்கி, ஏறும் - உயர்ந்த, பதம் - திருவடி நிழலாகிய பேரின்பத்தை, தருவாய் - அருளுவீராக, எ-று.

(கு-ரை) மாதரந்தரங்கம் இவ்வளவு இழிவமைந்தனவாயினும பழக்க வாதனையானது அவ்விடத்திலேயே இழுத்துச்சேறல் உண்மையெனவும் அதனை வெறுக்கப் புரிவது இறைவனாலன்றிப் பிறராலாகாதெனவும் விளக்குதற்கு ஏறும் பதந்தருவாய் என்றனர்.

கைலாயம்.

கான்சாயும் வெள்ளி மலைக்கர சேநின் கழனம்பினே
னூன்சாயுஞ் சென்ம மொழித்திடு வாய்கர வூரனுக்காய்
மான்சாயச் செங்கை மழுவலஞ் சாயவனைந்த கொன்றைத்
தேன்சாய நல்ல திருமேனிசாய்த்த சிவக்கொழுந்தே.

(இ-ள்) கான் - வாசனை, சாயும் - நாற்புறமும் வீசுகின்ற, வெள்ளிமலைக்கு - கைலாயத்திற்கு, அரசே - தலைவரே, ஊன் - இறைச்சி, சாயும் - புண் முதலியவாகிக் கசிந்தொழுகின்ற, சென்மம்-பௌதிகவுடல் தாங்கும்பிறப்பினை, ஒழித்திடுவாய் - நீக்கியருளுவீராக, கரவூரனுக்கு ஆய் - கரவூரரென்பார் நிமித்தம், மான்சாய - திருக்கரத்திலேந்திய மிருகஞ்சாயவும், செங்கைமழு - செவ்விய மற்றொரு திருகரத்துள்ள பரசு என்னும் ஆயுதம் வலம்சாய - வலப்புறத்திற்சாயவும், வனைந்த திருமுடியிலணிந்த, கொன்றை- கொன்றைமலரின், தேன்சாய - மதுஒழுக, நல்லதிருமேனி - அருட்டிருவுருவை, சாய்த்த - வளைத்த, சிவக்கொழுந்தே, சிவக்கொழுந்தென்னுந் திருநாமத்தோடுவிளங்கும் இறையவரே, நின் - தேவரீருடைய, கழல் - ஸ்ரீ பாதங்களையே, நம்பினேன் - உறுதியாக நம்பியுள்ளேன்.—எ - று.

(கு-ரை) கரவூரருக்குத் திருமேனிசாய்த்த தேவரீர் திருவடிகளை நம்பினேன் என்றார். கரனென்னு மிராக்ஷதனால் பூசிக்கப்பட்டதனால் கரவூரென்றும் விரிஞ்சனால் பூசிக்கப்பெற்றதனால் திருவிரிஞ்சிபுரம் என்று வழங்குகிற அத்தலத்திலொரு பிராமணச்சிறுவன் திருமஞ்சனம் செய்கையில் திருமுடியெட்டாததுபற்றி வருந்தியதைச் சிவபெருமான் திருமுடியை வளைத்தருளினார். இச்சரிதத்தை திருவிரிஞ்சைத்தல புராணத்தின் பாலனுக்குதிருமுடிவளைத்த சருக்கத்திற் பார்க்கக் காணலாம்.

இல்லந் துறந்து பசிவந்த போதங் கிரந்து தின்று
பல்லுங் கறையற்று வெள்வாயு மாயொன்றிற் பற்றுமின்றிச்
சொல்லும் பொருளு மிழந்துசு கானந்தத்தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலு மிருப்பதென் றேகயிலாயத்தனே. 2

(இ - ள்) இல்லந்துறந்து - மனைவிமக்கள் சுற்றம் பொருளென்னும் இவைகளா லுண்டாகும் பந்தத்திற் கிடமான வீட்டைவிட்டு துறவறந் தாங்கி, பசிவந்தபோது - பசிவந்தகாலத்தில், அங்கு - சென்றவிடத்தில், இரந்து - பிச்சைவாங்கி, தின்று - புசித்து, பல்லும் - தந்தங்களும், கறையற்று - தாம்பூல வழுக்கின்றி, வெள்வாயுமாய் - வெள்ளியவாயுமுடையேனாய், ஒன்றில் - முதலிலனுபவித்த விஷயங்களெவற்றினும், பற்றும் இன்றி ஆசையுமில்லாமல், சொல்லும்பொருளும் - சொற்களையும், அவைகளின் பொருள்களையும், இழந்து - பயனில்லாதனவெனத்தள்ளி, சுகானந்தம் திருவடியின் பமாகிய, தூக்கத்தில் - துரியநிலையில், அல்லும்பகலும் — இரவும்பகலும், இருப்பது என்றோ-இருப்பதுஎக்காலமோ, கைலாயத்தனே- கைலாயபதியே;—எ - று.

(கு—ரை.) துறவறமடைந்து சகலகேவலத்தாக்கற்றுசதானந்த நித்திரை எந்நாட் பெறுவேனென்றார். அதாவது தூங்காமற்தூங்கும் நனவிற்சுழுத்தியானந்தத்திலிருக்க எக்காலத்தில் வாய்க்குமோ என்பதாம்.

சினந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையா மையுமற்று நிற்சிந்தனுய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தலி லென் றிருப் பேனத்த னேகயிலாயத்தனே. 3

(இ-ள்) அத்தனே — உமாதேவிக்கொரு புறமளித்த இறைவரே, கைலாயத்தனே - கைலாயபதியே, சினந்தனை - கோபத்தை, அற்று - அறவொழித்து, செய்கையற்று - மனமொழிமெய்களின் றொழில்களையு மறவொழித்து, பிரியமுந்தான் அற்று-எவ்விஷயத்துக்காகவும் எவரிடத்தும் விருப்பமில்லாமையும் உடையேனுகி, நினைந்ததுமற்று -யோகபாவனையில் மூர்த்திகளைப்படைத்து நினைந்தவையும் விடுத்து, நினையாமையுமற்று-நினையாதிருக்கின்றோமென்னும் நினைவையும் இல்லாதேனுகி, நிர்ச்சிந்தன் ஆய்-சிந்தையின் றொழிலற்றேனுகி, தனந்தனியே- தத்துவமெலாங்கழன்று யாமொருவனுகி, இருந்து- அருணிலையிலிருந்து, ஆனந்தநித்திரை - சிவானந்தமாகிய தூக்கம், தங்குகின்ற-பொருந்துகின்ற, அனந்தலில் - நித்திரையில், என்று-எக்காலத்தில், இருப்பேன்-அடியேனிராநிற்பேன்.—எ - று.

(இ-ள்) இறைவன் அடியார் விரும்பியவைகளை யளிக்குங் கருணையுடையரென்பார். அத்தனே என்றார். நிட்டைகூடவேண்டுவா ரடையவேண்டியவைகளை இதனுள்நன்குவிளக்கி யிருத்தல்காண்க. தேகபாவத்தை நீக்கிசங்கற்பங்களையுமொழித்து ஞானஸ்புரிப்புமற்று சிந்தனாகிதனாய்நிலைபெற்று விளங்குகின்ற சகசானந்தத்தில் என்பதாம்,

கையார வேற்று நின் றங்ஙனந் தின்று கரித்துணியைத்
தையாது டுத்துநின் சந்நிதிக் கேவந்து சந்ததமு
மெய்யார நிற்பணிந் துள்ளே யுரோமம்விதிர் விதிர்ப்ப
வையாவென் றோல மிடுவதென் றோகயிலாயத்தனே. 4

(இ-ள்) கையார - கைநிறைய, ஏற்று - பிறரிடும் பிச்சையைவாங்கி, நின்று (இருத்தலின்றி) நின்று, அங்ஙனம் - கிடைத்தவண்ணமே, தின்று - புசித்து, கரித்துணியை —பிறருடுத்து நைந்தபின்னர் குப்பையிலெறியும் அழுக்குக்கந்தையை, தையாதுடுத்து - தைக்காமற் றரித்து, சந்ததமும், அனவரதமும்; நின் - தேவரீருடைய, சன்னிதிக்கேவந்து - சன்னிதியை யே யடைந்து, மெய்யார - உண்மையன்புடன், நின் - தேவரீரை, உள் பணிந்து - வணங்குமுறையில் வணங்கி அந்தரங்கத் தியானஞ் செய்து, உரோமம் - உரோமங்கள், விதிர்விதிர்ப்ப - புளகங்கொள்ள, ஐயா - ஐய னே, என்று - என, ஓலம் இடுவது - முறையிடுவது, என்று - எக்காலத் தில்,—எ — று.

(கு-ரை.) ஆடையுமுணவு முதலியவெவையும் விரும்பாது நினது திருக்கோயிலையன்றி வேறு இடமில்லாதேனைக் கைலாயத்தனே நின்னை பணியும்பேற்றினு முயர்ந்த தொன்றின்மையால் அடியேனதனை எந்நாள டைவேனென்றனர். பகிர்முக நாட்டமின்றி அந்தர்முக நாட்டமென்பார் நிற்பணிந் துள்ளே என்றார்.

நீறார்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள நெக்கு நெக்குச்
சேறாய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத் தியானமுற் றானந்த மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீ
ராறாய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயிலாயத்தனே. 5

(இ-ள்.) கைலாயத்தனே - கைலாயபதியே, நீறுஆர்த்த - விபூதியணி ந்த, மேனியுரோமம்-உடலிலுள்ளவுரோமங்கள், சிலிர்த்து-புளகித்து, உளம்- உள்ளம், நெக்கு நெக்கு-கட்டுவிட்டுக் கட்டுவிட்டு, சேறாய்-சேறு ஆகி, கசி ந்து, கசியப்பெற்று,உகு-நெகிழ, சிந்தை-உள்ளம்,உருகி—உருகுதலுற்று, நின்- தேவரீருகுடைய, சீர்-எல்லாச்சிறப்புகளுமமைந்த, அடிக்கே-திருவடிபெற்றி ற்கே, மாறா-நீங்கா, தியானம் உற்று -தியானம் பொருந்தி, ஆனந்தம்-சந் தோஷம்; மேல்கொண்டு-அதிகரித்து, மார்பில்- மார்பினிடத்தில், கண்ணீர் கண்ணீரானது, ஆறாய்-நதியாகிப்பெருக-அதிகரிக்கும் வண்ணம், கிடப்பது சமாதியோகத்திலிருப்பது, என்றோ- எந்நாளோ ? அறிகிலேன்:—எ—று.

(கு-ரை.) சைவத்துறவி வேடமும் வேடத்துடன் றிருவடித்தியான மாறா திருத்தலையுடையேனுமாகி சாத்மீகத்தில் எந்நாளிருப்பேன்:—என்க.

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி

னெல்லையிற் புக்கிட வேகாந்த மாயெனக்காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றி நுப் பேனத்த னேகயிலாயத்தனே. 6

(இ - ள்) அத்தனே கயிலாயத்தனே - செவ்வொளிவாய்ந்த திருமேனியினையுடைய கைலாயபதியே, செல்வரை - சம்பன்னரின், பின்சென்று - பின்னாற்போய், சங்கடம் - குறைகளை, பேசி - உரைத்து, தினந்தினமும் - நாடோறும், பல்லினைக்காட்டி - பல்லையிளித்து, பரிதவியாமல் - வருந்தாமல், பரானந்தத்தின் - சிவானந்தத்தின். எல்லையில் - முடிவில், புக்கிட - பிரவேசிக்க, ஏகாந்தமாய் - தனியாய் எனக்கு - அடியேனுக்கு. ஆம் - ஆகிய, இடத்து - தானத்தில், அல்லல் - துன்பம், அற்று - இல்லாதேனாய், என்றுஇருப்பேன் - எந்நாளிலிருப்பேன்:—எ - று.

(கு - ரை.) பரானந்தத்தின் எல்லையிற் புகுங்காறும் அல்லலுமவலமும் வறுமையுமாதியனனி-வந்துகொண்டேயிருக்கும் ஆதலினிவைகளை வேண்டாமெனவும் திருவடியின்பமாகிய பரானந்தமொன்றே அடையத்தக்கதெனவும் விளக்கினமைகாண்க. எனக்கு ஆம் இடம் என்றது அருணிலையே.

மந்திக் குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ் சிந்தையை யானென் செய்வேனெனைத் தீதகற்றிப்
புந்திப் பரிவிற் குருளையையேந்திய பூசையைப்போ
லெந்தைக் குரியவன் காணத்தனேகயி லாயத்தனே.

(இ – ள்.) மந்தி - பெண்குரங்கையும், குருளை - அதன்குட்டியையும் ஒத்தேனில்லை - ஒப்பானேனில்லை, நாயேன் - அடியேனது, வழக்கு - தன்மை, அறிந்தும் – உணர்ந்தும், சிந்திக்கும் – விடயங்களையாராய்ந்தலைகின்ற, சிந்தையை - மனதை, யான் என் செய்வேன் - அடியேனென்ன செய்வேன், எனை - அடியேனை, தீது அகற்றி - குற்றநீக்கி, புந்தி - திருவுளத்தில், பரிவில் - விருப்பத்துடன், குருளையை- குட்டியை, பூசையைப்போல் - பெண்பூனையைப்போல், எந்தைக்கு – அடியேனது தந்தையாகிய தேவரீருக்கு, உரியவன் - உரிமையானவன்,—எ - று.

(கு-ரை.) குரங்குக்குட்டியானதுதானே பார்த்திருந்துதாய்க்குரங்கு மரமுதலியவற்றிலேறும்போதும் இறங்கும்போதும் தாயின்வயிற்றினை விரைந்து பற்றிக்கொள்ளும் அவ்வாறு இறைவனை ஆன்மாவலிந்தணை யாதெனமர்க்கடநியாயத்தைக் கூறிமறுப்பார் மந்திக்குருளையை யொத்தேனில்லையென்றார். பெண்பூனையானது தானெங்கே யெங்கே போகுமோ வங்கெல்லாம் தஞ்சிறுகுட்டியைக் கௌவிச்செல்லும் அவ்வாறே இறைவனுண்டாலன்றி யருணிலை வராதென்பார் மார்ச்சாலநியாயத்தை யுடன்பாடாகக் கொண்டும் புந்திப்பரிவாற் குருளையையேந்திய பூசையைப்போல்–என்றார் என்க.

வருந்தேன் பிறந்து மிறந்து மயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தே னரகிற் புகுகின்றி லேன்புகழ்வாரிடத்தி

விருந்தே னினிபவர் கூட்டம்வி டேனியலஞ்செழுத்தா
மருந்தே னருந்துவ னின்னரு ளாற்கயி லாயத்தனே.

(இ - ள்.) கயிலாயத்தனே - கைலாயப்பதியே! நின் அருளால் - தேவரீர் கருணையால், இனி, பிறந்தும் இறந்தும் - சனித்தும் மரித்தும், வருந்தேன் - துன்புறேன், புலன்வழி - சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்னும் ஐம்புலன்வழியில் போய் - சென்று, பொருந்தேன் - விஷயவியாபாரங்களில் பொருந்தமாட்டேன், நரகில் இரௌரவமுதலிய நரகங்களிலும் - புகுகின்றிலேன் - பிரவேசிக்கின்றிலேன், புகழ்வார் இடத்தில், உன்னையே சதா துதிப்பவர்களிடத்தில் - இருந்தேன், இருக்கின்றேன் - இனி அவர் கூட்டம்விடேன் - இனியவ்வடியவரின் கூட்டத்தைவிடேன், இயல் அஞ்செழுத்தாம் - தேவரீருருவமாக விளங்குகின்ற ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரமாகிய, அருந்தேன் அருந்துவன் - அரியமதுவினையுண்பேன்.—எ - று.

(கு - ரை.) கைலாயபதியே தேவரீர் திருவருளை யுடையேனாயினேனாதலிற் பிறப்பிறப்பு நரக முதலியவற்றை யடையாது அடியவர்கூட்டமடையப்பெற்று ஸ்ரீ பஞ்சாட்சர மென்னும் அருந்தேனை யருந்துவே னென்றனர்.

மதுரை

விடப்படு மோவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை விட்டு மனத்
திடப்படு மோநின் னருளின்றி யெய்தின மேயலையக்
கடப்படு மோவற்பர் வாயிலிற் சென்றுகண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படு மோசொக்க நாதா சவுந்தரபாண்டியனே 1

(இ - ள்.) இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையை – இவ்வுலகவாழ்வை, விடப்படுமோ – விட்டுவிடக்கூடுமோ, விட்டு மனந்திடப்படுமோ - அங்ஙனம் உலகவாழ்வை விடுத்து மனந்துணிவுறுமோ – நின் - தேவரீரது, அருள் இன்றி அருள்இல்லாமல் - தினமேயலைய, தினமுமலைதற்கு - கடப்படுமோ, முடியுமோ - அற்பர்வாயிலிற்சென்று, இழிஞரின்வாயிலிலே சென்று - கண்ணீர் ததும்பிப்படப்படுமோ, கண்ணீர்நிரம்பித் துன்புறக்கூடுமோ, சொக்கநாதா சௌந்தரபாண்டியனே, சொக்கலிங்கப்பெருமானே சௌந்தரநாத பாண்டியனே,—எ - று.

பொது

உடைகோ வணமுண் டுறங்கப் புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகா யிலையுண் டருந்தத்தண் ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறு மீசர் திருநாமமுண்டிந்த மேதினியில்
வடகோ டுயர்ந் தென்ன தென்கோடு சாய்ந்தென்ன வான்
[பிறைக்கே.

(இ - ள்.) உடை - உடைக்கு, கோவணம்உண்டு - கோவணமுளது உறங்க - உறங்குதற்கு, புறந்திண்ணையுண்டு - புறந்திண்ணையுளது, உணவு - போசனத்துக்கு, இங்கு - இவ்விடத்தில், அடைகாய் இலைஉண்டு - அடையுங்காயுமிலையும் உளது, அருந்த - குடித்தற்கு, தண்ணீருண்டு - குளிர்ந்த நீருளது, அருந்துணைக்கு - அரியதுணைக்கு, விடையேறும் - இடபத்திலேறுகின்ற, ஈசர் - சிவபெருமானுடைய, திருநாமம் உண்டு - திருப்பெயர்கள் உள்ளன, இந்தமேதினியில் - இந்த உலகத்தில், வான்மதிக்கு – வானிற்றோன்று மதியத்துக்கு, வடகோடு - வடக்குக்கோடு. உயர்ந்து விளங்கினாலென்ன, தென்கோடு - தெற்குக்கோடு சாய்ந்து என்ன, சாய்வுற்று விளங்கினாலென்ன,—எ–று.

(கு – ரை.) இறைவனடி மலர்த்தியான முடையவெனக்கு ஆடையும் படுக்கையும் உணவும்குடிக்க நீருந்துணையும் குறைவறக்கிடந்துள்ளன ஆதலின் இப்பிறையின்கோடு எவ்வாறாயினென்னை என்றனர் என்க.

வீடுநமக்குத்திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொல வொருவரு மிங்கில்லையே. 2

(இ - ள்.) நல்நெஞ்சமே - நல்ல எனது நெஞ்சகமே, திருவாலங்காடு- திருவாலங்காடென்னுந்தலம், நமக்குவீடு - நமக்குவீடாகும், விமலர் - சிவபெருமான், தந்த-அளித்த, ஓடுநமக்குண்டு- ஓடுநமக்குளது, வற்றாதபாத்திரம்- அக்ஷயபாத்திரம், ஓங்குசெல்வநாடு - செழித்த செல்வங்களையுடையநாடு, நமக்குண்டு-நமக்குளது கேட்டதெல்லாம் - நாம் கேட்டனவற்றையெல்லாம்தர அளித்தற்கு ஆதலின் நமக்கு ஈடுசொல - நமக்குச்சமானமாக வுரைத்தற்கு- இங்கு, இவ்வுலகத்தில் - ஒருவரும் இல்லை. ஒருவருங்கிடையாது.—எ–று.

(கு - ரை.) நாமித்தகைய துறவறப் பேற்றினை அடைந்து நிற்றலின்நமக்கு நிகரெவருளர் என்றனர், விமலர் - மலரகிதர்.

நாடிக்கொண் டீசரை நாட்டமுற் றாயிலை நாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோமென் றுங் காமாயுதங்கண் முனிந்தவென் றும்
பீடிப்பை யோநெஞ்ச மேயுனைட்போலில்லை பித்தர்களே. 3

(இ - ள்.) நெஞ்சமே-உள்ளமே, நாடிக்கொண்டு - குருநாதன் சொன்னபதேச வுளவைநாடிக்கொண்டு- ஈசரை - பரசிவத்தை நாட்டமுற்றாயிலை தியானஞ்செய்தாயில்லை, நாதரடி - குருநாதரது ஸ்ரீ பாதங்களை, தேடி இருக்குமிடங்களைத் தேடியடைந்து - கொண்டாடி, அக்குருநாரைத் துதித்து - தெளிந்தாய்இலை, அவரிடம் இறைவனையடையயு மார்க்கத்தை யஞ்

ஞான சந்தேக விபரீதங்களை நீங்கித் தெரிந்து கொண்டாயில்லை, மாயைவந்து-மாயையானது வந்து, மூடிக்கொண்டோம் என்றும் - மூடிக்கொள்ளப்பெற்றோமென்றும், காமாயுதங்கள் - மன்மதபாணங்கள், முனிந்த என்றும் - சீறினவென்றும், பீடிப்பையோ - என்னை வருத்துவையோ, உன்னைப்போல் - உன்னைப்போல, பித்தர்கள் இலை - பித்துற்றவர்கள் இலை. எ - று.

(கு - ரை.) ஈசனடி மலர்த்தியானமும் குருமுகமான சாத்திர விசாரணையும் இல்லையாகில் மாயாமோகனப் பிரபஞ்சலீலைகள் வந்துதுறவினைக் கெடுக்குமென விளக்கினமை காண்க. மன்மதபாணங்களாவன சூதவனசசாதீயுத்பல வசோக மென்பன.

கையொன்று செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்றெண்ணப்
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழு
மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசையெவ் வாறுகொள் வாய்வினை தீர்த்தவனே. 4

(இ - ள்.) வினைதீர்த்தவனே - இருவினைகளை நீக்கிய பெருமானே; யான் - அடியேன், கையொன்று செய்ய - கையொரு செயலைச் செய்ய - விழியொன்றுநாட, கண்ணொருபொருளை நாடாநிற்க, கருத்து-சிந்தை, ஒன்றெண்ண-ஒன்றைநினைக்க, பொய் ஒன்று-பொய் பொருந்திய, வஞ்சநாவு - வஞ்சகமே வாடினநாக்கு, ஒன்றுபேச - ஒரு விஷயத்தைப் பேச, புலால் கமழும்-புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற, மெய்-பரிசவுணர்ச்சி, ஒன்றுசார-ஒன்றையடைய செவி-காது, ஒன்று-ஒருவிஷயத்தை, கேட்க-கேட்டற்கு, விரும்பும்-விரும்பாநிற்கும், ஆகவே, செய்கின்ற - செய்யப்படுகின்ற பூசையை, எவ்வாறு-எவ்வண்ணம், கொள்வாய்-ஏற்றுக்கொள்ளுவை. எ-று.

(கு - ரை.) பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகமில்லாதேன் செய்யும் பூசையைத்தேவரீர் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டீராதலின் இந்திரியநிக்கிரகமருளி என் பூசையையங்கீகரிக்க வேண்டுமென்றன ரென்க.

கண்ணுண்டு காணக் கருத்துண்டு நோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டு பாடச் செவியுண்டு கேட்கப்பல் பச்சிலையா
லெண்ணுண்டு சாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டு போகுதை யோகெடு வீர்இந்த மானுடமே. 5

(இ-ள்.) காணக் கண்ணுண்டு-தரிசித்தற்குக் கண்களுள, நோக்கக் கருத்துண்டு - தியானிக்கச் சிந்தையுளது, கசிந்து - மனங்கசிந்து, உருகி உருக்கமுற்றுப்பாடுதற்கு, பண்ணுண்டு - இசைகளுள, கேட்க-கேட்டற்கு, செவியுண்டு-காதுகளுள்ளன, பல்பச்சிலையால் - பலவகைப் பச்சிலைகளை, சாத்த -

அருச்சித்தற்கு, எண்ணுண்டு - அட்டோத்தரமாதிய வெண்ணமைந்த பெயர்களுள்ளன. எதிர்சிற்க - இவ்வாறு பூசிக்கில் எதிரே தோன்றுதற்கு, ஈசன்- சிவபெருமான், இருக்கையில்-இருக்கும்பொழுது, கெடுவீர்-கெடுவோர்களே, இந்தமானிடம் - இம்மனிதப்பிறப்பு, ஐயோமண்ணுண்டுபோகுது - ஐயோ மண்ணுலுண்ணப்பட்டழிகின்றது. எ-று.

(கு - ரை.) மக்கட்பிறப்பல்லாத விலங்கு பறவையாதிகளுடைய கண்ணுதிய இறைவன்றிருவுருவினைக்கண்டு மகிழுமுரிமையற்றனவும் மக்கட்பிறப்பு இறைவன்றிருவருளைப் பெறுதற்குரிமையுள்ளனவுமாகவும் வாளா பிறந்து மடிகின்றனரே என்று உலகை நோக்கி வருந்தி யுரைத்தனரென்க.

சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியிலு
மல்லிலு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்து விட்டோ
ரில்லிலு மன்ப ரிடத்திலு மீச னிருக்குமிடங்
கல்லினுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பானெங்கள்கண்ணுதலே. 6

(இ - ள்.) சொல்லிலும்-பதத்தினும், சொல்லின் முடிவிலும் - பதாந்தமான மந்திரத்தினும், வேதசுருதியிலும்-மந்திர முற்றிலு மாலையாகக் கொண்ட வேதசுருதியென்னுங் கலையினும், அல்லிலும்-இரவினும், மாசுஅற்ற-களங்கமில்லாத, ஆகாயந்தன்னிலும்-ஆகாயத்திலும். ஆய்ந்து விட்டோர்-எது பொருளென ஆராய்ந்து சீவகோடிகளையும் தத்துவங்களையும் பொருளல்லவென விடுத்த ஞானிகளின், இல்லிலும் - இருப்பிடமான அருண்மாளிகையிலும், அன்பர் இடத்திலும் - எவர்கள் அன்பர்களோ அவர்களிடத்திலும், ஈசன்- எல்லாவைசுவரியங்களையுந் தம்மதாகவுடைய சிவனர். இருப்பது அல்லால்- இருப்பதை யன்றி, கல்லிலும் செம்பிலுமோ - மேற்கூறிய சம்பந்தமில்லாத கற்களிலும் செம்புகளிலுமோ? எங்கள் - எங்களுடைய, கண்ணுதல்-நெற்றிக்கண்ணினையுடைய சுவாமி. இருப்பான்-இருப்பான்? எ - று.

வினைப்போக மேயொரு தேகங்கண் டாய்வினை தானொழிந்தாற்
றினைப்போ தளவுநில் லாதுகண் டாய்சிவன் பாதநினை
நினைப்போரை மேவு நினையாரை நீங்கிந் நெறியினின்று
முனைப்போ லொருவருண் டோமன மேயெனக் குற்றவரே. 7

(இ - ள்.) மனமே - என்னுள்ளமே, வினைப்போகமே - இருவினைகளையு மநுபவித்தற்குற்ற விடமே, ஒருதேகம்-ஒரு சரீரம், வினைதான் ஒழிந்தால் - இருவினையின் போகமான இன்பதுன்பங்கள் ஒழிந்தால் தினைப்போது அளவு நில்லாது - தினையளவு நேரமு நில்லாது, சிவன்பாதம் நினை - அதனல் சிவபெருமானது பாதங்களைத் தியானஞ்செய், நினைப்போரைமேவு, அடியார் கூட்டத்துடன் கலந்திரு, நினையாரை - கடவுளை நினையாதாரை, நீங்கி -

விட்டு விலகி, இந்நெறியில் நின்றால்-இந்தநல்வழியினின்றால், உனைப்போல் - உன்னைப்போல, ஒருவர் உண்டோ - ஒருவருளரோ, எனக்குற்றவர்-எனக்கு வேண்டியவர்கள். எ-று.

(கு-ரை) இருவினை நுகர்ச்சிக்கே தேகம் வந்துள்ள தெனவும், போக நுகர்ந்த பின்னர் தினையினளவு குறுகிய காலங்கூடவத் தேகமிராதெனவும், ஆதலிற் சிவனார் திருவடிகளை யழியாத வீடென வுணர்ந்து தியானிக்க வேண்டுமெனவும் இத்தியானம் முதிர்வுறுவான் அங்ஙனம் இறைவனடி மலரைத் தியானிக்குமடியவர்களுடன் கலந்திருத்தல் வேண்டுமெனவும் போக நுகர்வின் முடிவில் அழியும் தேகத்தையே நம்பிக்கிடக்கிற வறிவிலிகளினுறவைவிடல்வேண்டுமெனவும் இவ்வளவுமுடையராயினும் பிறழ்ந்த நெறியில் நில்லாதிருத்தல் அருமை யாதலின் நெறியினின்றாலெனவும், கூறினரென வறிக. இங்ஙன நிற்றலருமை யாதலின் நின்றால் என்றார்.

பட்டைக் கிழித்துப் பருவூசி தன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச் சுருட்டியென் மொய்குழ லாள் கையின் முன்கொடுத்துக்
கட்டி யிருந்த கனமாயக் காரிதன் காமமெல்லாம்
விட்டுப் பிரியவென் றோவிங்ங னேசிவன் மீண்டதுவே. 8

(இ-ள்.) பட்டைக்கிழித்து - பட்டாடையைக் கிழித்து, பருவூசிதன்னை - பரியவூசியை, பரிந்து - விரும்பி, எடுத்து - எடுத்து, முட்ட - ஒன்றோடொன்று நெருங்கும் வண்ணம், சுருட்டி - சுற்றி, என் - எனது, மொய்குழலாள்- நெருங்கிய கூந்தலினையுடைய மனைவியின், கையில் - கையினிடத்தில், முன் கொடுத்து-தாம்போதற்கு முன்னே கொடுத்து, இங்ஙனே - இவ்வண்ணம், சிவன்மீண்டது-சிவபெருமான் எழுந்தருளியது, கட்டியிருந்த-பந்தவுருவமாக வென்னிற் பொருந்தியிருந்த,கனமாயக் காரிதன் - பெருத்த மாயக்காரியின், காமம் எல்லாம்-இச்சையனைத்தும், விட்டுப்பிரியவென்றோ - என்னைவிட்டு நீங்கவென்று தானோ. எ-று.

(கு-ரை.) பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசியைச் சுருட்டி என் மனையாள் கையிற் சிவனாரளித்து மறைய யான தனைப் பிரித்துப் பந்தநீக்கமுந் திருவடிஞானமுடையேனாயினேனென்றனர். இவ்வரலாற்றை இவர் சரிதத்துக்காண்க.

சூதுற்ற கொங்கையு மானார் கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்ற பூசலுக் கென்செய லாஞ்செய்த புண்ணியத்தாற்
றீதற்ற மன்னவன் சிந்தையி னின்று தெளிவதற்கோ
காதற்ற வூசியைத் தந்துவிட்டானென்றன் கைதனிலே. 9

(இ - ள்.) சூது உற்ற-சூதாடுகருவியனைய, கொங்கையும் - தனங்களையுடையவளாகிய மனைவியும், மானார் - காமக்கிழத்தியரின், கலவியும் - புணர்

ச்சியும், சூழ்பொருளும் - சூழ்ந்துள்ள பொன்நிலம்பசு மாளிகை முதலிய பொருள்களும், போதுற்ற - உடலைவிடுத்துச் செல்கின்ற காலத்திலுண்டாகின்ற, பூசலுக்கு - இந்திரியங்களின் சண்டையை விலக்குதற்கு, என்செயலாம். என்னசெய்யக்கூடும் செய்த-முன்னர்ச்செய்த, புண்ணியத்தால்-நிஷ்காம புண்ணியத்தினால், தீதற்ற - கொடுஞ்செயலற்ற, மன்னவன் - எமதிறைவன், சிந்தையினின்று - உள்ளினின்று, தெளிவதற்கோ - தெளியத்தானே, காதற்றவூசியை - காதில்லாத வூசியை, என்றன் - என்னுடைய, கைதனிலே - கையில், தந்துவிட்டான் - கொடுத்து விட்டனன். எ - று.

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணா மலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப் போதும் புகலுநெஞ் சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்ற செல்வமென் றேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 10

(இ - ள்.) வாதுற்ற - வாதிற்பொருந்திய, திண்புயர் - திண்ணியதோளினரான, அண்ணாமலையர்-அண்ணாமலை நாதரது, மலர்ப்பதத்தை-மலரனைய பாதங்களை, போதுற்று - அடைந்து, எப்போதும் - எந்நேரமும், புகலு நெஞ்சே - துதிப்பாயாக மனமே, இந்தப் பூதலத்தில் - இந்தப்பூமியில், தீதுற்ற-துன்பம் பொருந்திய, செல்வம்-செல்வத்தை, என் - எதற்காக, தேடி - சம்பாதித்து, புதைத்து-புதைத்த திரவியமென்-திரவியமெதற்காக, காதற்றவூசியும்-மூளியூசியும், வாராது-வரமாட்டாது, கடைவழிக்கு, மரணத்திற்குப் பின் செல்லும் மார்க்கத்திற்கு. எ - று.

(கு - ரை.) மரணத்துக்குப் பின் செல்வமாதிய துணைவரா அண்ணாமலையார் திருவடிகளே துணையாக வுள்ளன. ஆதலின் நெஞ்சமே அவைகளையே நினைப்பாயாக என்றனர். வாதுற்ற திண்புயரென்றது காளியோடு வாத நடனஞ் செய்த மையின்.

வேதத்தி னுட்பொருண் மண்ணாசை மங்கையை விட்டுவிடப்
போதித்த வன்மொழி கேட்டிலை யோசெய்த புண்ணியத்தா
லாதித்தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சம தாம்பொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே. 11

(இ - ள்.) வேதத்தின் - வேதத்தினது, உட்பொருள்-உட்பொருளாய், மண்ணாசை - மண்ணாசையையும், மங்கையை-மாதராசையையும், விட்டுவிட - விட்டு விடுதற்கு, போதித்தவன் - உபதேசித்தவரது மொழி-சொல்லை, கேட்டிலையோ - கேட்டாயில்லையோ, செய்த-நீசெய்துள்ள, புண்ணியத்தால் - நிட்காம புண்ணியத்தால், ஆதித்தன் - சூரியனைப்போலவும், சந்திரன்போலே-சந்திரனைப்போலவும், வெளிச்சமதாம் பொழுது - உடலைவிடுத்து நீ ஒளியுடன்

வெளிப்படுகிற காலத்தில், காதற்றவூசியும் - மூளியூசியும், கடைவழிக்கு - பிந்தியமார்க்கத்துக்கு. வாராது-வராது. எ - று.

(கு-ரை.) நாம் செய்த புண்ணியத்தால், வேதத்தினுட் பொருளான சிவபெருமானே ஆசிரியனாக வெழுந்தருளி மண்ணாசை பெண்ணாசைகளை விட்டு விடுமாறு உபதேசித்ததனைக் கேட்டுள்ளேமாதலின் மரணத்துக்குப் பின் அவை நமக்குத் துணைபுரியா என்றனர் என்க.

மனையாளு மக்களும் வாழ்வுந் தனமுந் தன் வாயின் மட்டே
யினமான சுற்றம யானமட் டேவழிக் கேது துணை
தினையா மளவெள் ளளவா கினுமுன்பு செய்த தவந்
தனையாள வென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே. 12

(இ - ள்.) மனையாளும் - பெண்டாட்டியும், மக்களும் - புதல்வர்களும், வாழ்வும் - வாழ்க்கையும், தனமும் - பொன்னும், தன்வாசல்மட்டே - (உடல் விடுத்துச் செல்லுங்கால்) தன்னுடைய வாசலளவே யலங்கரிக்கும், இனமான சுற்றம்-இனமாயுள்ள உறவுகள், மயானமட்டே - சுடுகாட்டளவே சிறப்பைத் தரும், வழிக்குத்துணை ஏது - (இவையெல்லாம் உடலுக்கமைந்தன) உயிர் போம் வழிக்கு சகாயமாக வருவது யாது, தினையாம் அளவு ஆகிலும்-தினை யரிசியின் சிறியவளவாகினும், எள்அளவு ஆகிலும்-மேற்சொன்ன தினையினுங் குறுகிய எள்ளின் அளவு ஆகினும், முன்பு - மரணத்துக்கு முன்னர், செய்த தவம் செய்துள்ள தவம் உளதேல் அது, தனையாள-உயிரைக்காக்கவதனால், பர லோகம் - வீட்டுலகம், சித்திக்கும் - கிடைக்கும், சத்தியம்-உண்மை. எ-று.

(கு - ரை.) பொன் முதலிய எவையும் மரணத்திற்குப் பின்னர் துணை யாகாவெனவும் சிறியவளவாகவேனுஞ் செய்த தவமுளதாயினது காத்துப் பர கதி சேர்க்கும் என்றும் இஃதுண்மை யெனவுங் கூறினராதலிற் பொருட் செல்வஞ் சேகரிப்பதினும் தவமாகிய அருட்செல்வஞ் சேகரித்தல் வேண்டு மென்பது கருத்து.

அத்தமும் வாழ்வுமகத்துமட்டே விழியம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல் வைத்தழுமைந்தருஞ் சுடு காடு மட்டே
பற்றித்தொடருமிரு வினைப்புண்ணிய பாவமுமே. 13

(இ - ள்.) அத்தமும் - செல்வமும், வாழ்வும்-அதனாலுளதான வாழ்வும், அகத்துமட்டே-வீட்டினளவே, மெத்திய-மிகுதியாகச்சூழ்ந்திருந்த, மாதரும்-பெண்களும், விழி - கண்களில், அம்புஒழுக - நீரொழுக, வீதிமட்டே - வீதி யளவே, விம்மி விம்மி, பன்முறைதேம்புற்று, இருகை தலைமேல்வைத்து அழும் - இருகரங்களையும் தலைமீதுருவித்தழுகின்ற, மைந்தரும்-புதல்வரும்

சுடுகாடுமட்டே-சுடுகாட்டளவே. பற்றித்தொடரும்-இறந்துசெல்வானைப் பின்ருெடர்ந்து செல்லும், இருவினைப்புண்ணியபாவமும், இவன்செய்த நல்வினை தீவினைகளின்பயனுன - புண்ணியபாவமும் - புண்ணியமும்பாவமுமென்பன.

(கு-ரை.) ஒருவன்செய்த புண்ணியபாவங்களையன்றி மற்றெவையும் மரணத்திற்குப் பின்னர் உடன் வராதென்றனர்.

சீயுங்குருதிச் செழுநீர் வழும்புஞ்செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவை யொன்றில்லாத போது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக்கிரவு பகன்
மாயுமனிதரை மாயாமல் வைக்க மருந்தில்லையே. 14

(இ-ள்.) சீயும்-சீழும், குருதிச்செழுநீர்வழும்பும்-இரத்தமாகியகொழுமையான நீர் சுரக்கின்ற நிணமும், செறிந்து-நெருங்கி மிகுந்து, எழுந்துபாயும்-வெளிப்பட்டொழுகா நிற்கும். புடவைஒன்று-சேலைஒன்று, இல்லாதபோது-கட்டிக்கொள்ளாத காலநேரிமொனலப்போது, பகல் இரவு ஆய்-பகற்பொழுதிலும் இராப்பொழுதிலுமாக, ஈயும் எறும்பும் - ஈயும் எறும்பும், புகுகின்ற-நுழைகின்ற-யோனிக்கு, பெண்குறிக்கு, இரவு பகல் - இராப்பகலாக, மாயும் மனிதரை - கெடுகின்றமானுடரை, மாயாமல்வைக்க - கெடாமல்வைத்தற்கு, மருந்து இல்லை-மருந்தொன்று மில்லை. எ-று.

(கு-ரை.) ஆய்ந்து பார்த்தால் ஆபாசமான பகத்துளையின் மனஞ்செலுத்திக்கெடுமெக்கள் எந்நாளிற் கெடாதிருப்பர் என்பார். மருந்தில்லையே,என்ருர்.

சீதப் பனிக்குண்டு சிக்கெனக் கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச் சோறு மனைதோறு முண்டு நினை வெழுந்தால்
வீதிக்கு ணல்ல விலைமாத ருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்கு நீசலித் தாய்மன மேயென்றும் புண்படவே. 15

(இ-ள்.) சீதப்பனிக்குஉண்டு - குளிரினை மிகுதியுந்தருகின்ற பனிக்காலத்திற்குளது, சிக்கெனக்கந்தை-உறுதியானகந்தைகள், தினம்-நாள்தோறும், இரந்து, பிச்சைவாங்கி, நீதுய்க்க'நீ உண்ணுதற்கு, சோறு - அன்னமானது, மனைதோறு முண்டு-வீடுகள்தோறுமுளது, நினைவுஎழுந்தால் - விஷயவிருத்தியுண்டானல், வீதிக்குள்-தெருவீதிக்குள், நல்லவிலைமாதருண்டு-அழகமைந்த பொருட் பெண்டிருளர், இந்த மேதினியில், இந்தவுலகத்தில், மனமே-எனது மனதே, என்றும் புண்பட-என்றுந்துன்புறுமாறு, ஏதுக்கு-எதற்காக-நீசலித்தாய்-நீசலித்தனை. எ-று

(கு-ரை.) எனது மனமே! குளிருக்குப்போர்வைகிடைக்கும், பசிக்குணவு கிடைக்கும், காமவிச்சைக்கு மாதருங்கிடைப்பர் இவைகளையன்றி நீ இல்ல

த்திருந்தனுபவித்தவை யென்னை யெதற்காகவருந்துகின்றனையென வவல முற்ற சிந்தைக்குச்சாந்தி கூறினர்.

ஆறுண்டு தோப்புண் டணிவீதி யம்பலந் தானு முண்டு
நீறுண்டு கந்தை நெடுங்கோ வணமுண்டு நித்த நித்த
மாறுண் டுலாவி மயங்குநெஞ் சேமனை தோறுஞ்சென்று
சோறுண்டு தூங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச் சுகமுமுண்டே. 16

(இ-ள்.) நித்தம் நித்தம்-நாள்தோறும், மாறுண்டு-மாறுபாடுற்று, உலாவி - விடயபோகங்களில் திரிந்து, மயங்கும்-மயங்குகின்ற, நெஞ்சே-மனமே, ஆறுண்டு-குளித்தற்கு ஆறுளது, தோப்புண்டு, மனோகரமாயுளத்தோப்புளது; அணிவீதி-அழகியவீதிகளில், அம்பலந்தான் உண்டு-கிடந்துறங்கப்பொதுச்சாவடியுளது, நீறுண்டு - அணிவதற்கு விபூதியுளது, கந்தை - கந்தையான, நெடுங்கோவணம்-நீண்டகோவணம், உண்டு உடுத்திக்கொள்ளுதற்கு உளது, மனைதோறுஞ்சென்று-வீடுகள் தோறும் போய்-சோறு உண்டு - சோற்றைப்பிச்சையாகப்பெற்றுண்டு, தூங்கி. நித்திரைசெய்து, பின் - பின்னர், சும்மாஇருக்க, சும்மாஇருக்க, சுகமும்-இன்பமும்-உண்டு-உளது. எ-று.

(கு-ரை.) ஆற்றிற் குளித்துத்தோப்புட்டங்கி ஊரிலுண்டம் பலத்துளுறங்கிப்பின் சும்மா விருக்கச்சுகமுளது என்பதாம்.

உடுக்கக் கவிக்கக் குளிர்காற்று வெய்யி லொடுங்கி வந்தாற்
றடுக்கப் பழைய வொருவேட்டி யுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப் புறந்திண்ணை யெங்கெங்கு முண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச் சிவனுண்டு நெஞ்சே நமக்குக் குறைவில்லையே. 17

(இ-ள்.) நெஞ்சே-உள்ளமே, உடுக்க-உடுத்தவும், கவிக்க-தலை மீது போட்டுக்கொள்ளவும், குளிர்-குளிரிலும் - காற்று-காற்றிலும், வெய்யில் - வெய்யிலிலும்.ஒடுங்கி-உடலம் ஒடுக்கமுற்று வந்தால், தடுக்க-அவைகளாலுண்டாகுந்தட்பவெப்பங்களைத் தடுத்தற்கு, பழையவொருவேட்டியுண்டு.பழையவொராடையுளது, சகமுழுதும், உலகமுழுமையும், புறந்திண்ணை-வெளித்திண்ணை, எங்கெங்கு முண்டு, எவ்விடத்திலுமுளது, படுக்க-படுத்தற்கு, பசித்துவந்தால்-பசித்தடைந்தால், கொடுக்க-கொடுத்தற்கு, சிவன் உண்டு, சிவபெருமானிருக்கின்றார் ஆதலால், நமக்குக்குறைவில்லை-நமக்குயாதொருகுறைவுமில்லை. எ-று.

(கு-ரை.) நமக்குடுத்தற்கு வேட்டியும் படுக்கவிடமும் பசியாற்றச்சிவனுமிருத்தலிற் குறைவுபாடு யாதொன்று மில்லையென்றனர்.

மாடுண்டு கன்றுண்டு மக்களுண் டென்று மகிழ்வதெல்லாங்
கேடுண்டெ னும்படி கேட்டுவிட் டோமினிக் கேண்மனமே

யோடுண்டு கந்தையுண் டுள்ளே யெழுத்தைந்து மோதவுண்டு
தோடுண்ட கண்டனடியார் நமக்குத் துணையு முண்டே. 18

(இ-ள்.) மாடுஉண்டு-மாடுஉளது, கன்றுண்டு-கன்றுளது, மக்கள் உண்டு, புதல்வர்உளர், என்று, என, மகிழ்வது எல்லாம் - சந்தோடமுறுவதெல்லாம், கேடுஉண்டுஎனும்படி-கேடுளது என்னும் வண்ணம், கேட்டு - கேள்வியுற்று, விட்டோம்-துறந்தோம், மனமே இனிக்கேள், எனது நெஞ்சமே இனியான் சொல்வதைக்கேட்பாயாக, ஓடுஉண்டு-பிச்சாபாத்திரமுளது, கந்தை, உண்டு-உடுத்தற்குக்கிழிந்தவாடையுளது, உளளே ஓத-மானதமாகச்செபிக்க, எழுத்து ஐந்து உண்டு-ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமிருக்கின்றது, தோடு உண்ட-தோடுபொருந்திய, கண்டன்-ஸ்ரீகண்டரானசிவபெருமானது, அடியார் - அடியவர்கள், நமக்குத் துணையும் உண்டு. நந்தமக்குத்துணையாகவுமுளர். எ-று.

(கு-ரை.) நாம் மாடுகன்று மக்களாதிகளாற் கேடேயுண்டாகுமென்று கேட்டுத்துறவுற்ருேம். துறவுற்றநாம் ஓடுங்கந்தையுமைந்தெழுத்தும், சிவனடியார் துணையுமுடையோம் ஆதலிற்குறைபாடற்றேயிருக்கின்ருே மென்றனர் என்க.

மாத்தா னவத்தையு மாயா புரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண் டோநித்த னன்புகொண்டு
வேர்த்தாற் குளித்துப் பசித்தாற் புசித்து விழி துயின்று
பார்த்தா லுலகத் தவர்போ லிருப்பர் பற் றற்றவரே. 19

(இ-ள்.) மா-சிறந்த,தானவத்தையும்-சுவர்க்காதிலோகங்களிலுள்ளசிந்தாமணி கற்பகம் காமதேனு ரம்பாமுதலிய வஸ்துக்களையும்,மாயாபுரியின்-மாயாலோகத்தின் மயக்கத்தையும், மயக்கத்தினையும் நீத்தார் தமக்கு, இறைவனருளால்பயனற்றவையெனவுணர்ந்து விடுத்தவுட்டுறவினர்க்கு, ஒரு நிட்டையுண்டோ-ஒருநிட்டையுளதோ? நித்தனன்புகொண்டு-அழியாதசிவபெருமான்அன்பைப்பொருளாகப்பெற்று, வேர்த்தால்-வெயருற்ருல், குளித்து-நீராடி, பசித்தால்-பசியெடுத்தால்,புசித்து-போசனஞ்செய்து, விழி துயின்று-கண்ணுறங்கி-பார்த்தால் - பார்வையிட்டால், உலகத்தவர்போல் - உலகத்தவரையொப்ப, இருப்பர்-இருப்பார்கள், பற்று அற்றவர்-பந்த நிவிர்த்திபெற்றவர்கள். எ-று.

(கு-ரை.) சொர்க்கமுமதன்கணுள்ளபோகதிரவியங்களும் மாயாகாரியமானவுலகமும் துச்சமானபொருளென இறைவனருளாலுணர்ந்து அவைகளை வெறுத்துச் சிவபெருமான்றிருவடி மலர்களில் அன்புடைய ஞனவொருவன் வெயர்த்தாற் குளிப்பன் பசித்தாற் புசிப்பன் நித்திரை வந்தாலுறங்குவனுதலினவனைப் பற்றற்றவனென்றறியப்படா விடினும் அன்னுன் பற்றற்ருனே என்று ஞானசாரங்கைப்பற்றிய மேலோனைப்புகழ்ந்துரைத்தனர்.

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல்லறமு நட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காம லேநமக் கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே. 20

(இ-ள்.) மனமே - எனது மனதே, உனக்கே - உன்றனுக்கே, இது உபதேசம் - (யான் கூறும் இந்த வாக்கியமான) உபதேசமானது, ஒன்று என்று இரு—ஒப்பற்றதென வுணர்ந்து இருப்பாயாக, (அந்த உபதேசம் எதுவென்றால்) தெய்வம் - கடவுள், உண்டு - இருக்கிறார், என்று - என, இரு - துணிந்திருப்பாயாக, உயர் - உயர்ந்த, செல்வம் எல்லாம் - செல்வமனைத்தும், அன்று என்று இரு - நிலையற்றவையெனக் கருதி யிருப்பாயாக, பசித்தோர், உணவின் வேட்கை யுற்றாரது, முகம் - முகத்தை, பார் - பார்ப்பாயாக, நல்லறமும் - பதிபுண்ணியமும், நட்பும்-சீவகாருணியமும்; நன்று என்று இரு—நல்லன என்று இருப்பாயாக, நடுநீங்காமல் - பொது நிலையினின்று மாறாமல், நமக்கு இட்டபடி - நமக்கமைத்த முறைப்படியன்றி, வேறு வருவது என்று என்று - எந்நாளில் என, இரு – இருப்பாயாக.

(கு-ரை.) மனதே யானுனக்குச் செய்யும் உபதேசம் இதுவாகும் எதுவென்றால். தெய்வமுண்டென் றிருத்தலும், அதாவது நித்தியமானதெனக் கருதியிருத்தலும், நித்தியமானதுபோற் காணப்படும். செல்வமனைத்தும் அநித்தியமென வறிந்து கோடலும் பசித்தோர்முகம் பார்த்தலும் பதிபுண்ணியமும் உயிர்ப்பகையின்மையும் நல்லவையென இருத்தலும் விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பொதுமையாக நாமனுபவிக்கு மூழனைத்தும் நமக்கிறைவன் அமைத்த வண்ணமென்றிருத்தலும் என வறிகவென்பதாம்.

இனி தெய்வமொன்றே யெனவும் அத்தெய்வமே அழியாத பரம்பொருளெனவும் மோக திரவியங்களான செல்வமாதிய வனைத்தும் நிலையில் பொருளெனவும் ஆன்மாக்கள் அறமுங் கருணையும் பொருந்தினரா யிருக்கவேண்டுமென்பதனையும் நமக்கு வருமா கூழ்போகூழாதிய வனைத்தும் நம்மாலியற்றப்பட்ட வினையின்பயனாய் இறைவனா லளிக்கப்படுதலி னவைகளை யெத்தகையோரு மனுபவித்தே தீரவேண்டுமென்பதனையும் மனத்தை முன்னிலையாக வைத்துலகிற் கறிவுறுத்தன ரெனினுமாம் "தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகி" என்னுந் தமிழ் மறைப்படி தெய்வமுளதென விரு எனவும் ஒருவனா யுலகேத்த நின்ற நாளென்ற சுருதியை யுட்கொண்டு ஒன்றென்றிரு-எ-ம். பொய்ம்மாயப் பெருங்கடல் என்ற சுருதிப்படி உலகபோகமான செல்வத்தை அன்றென்றிரு-எ-ம். "ஊழிற் பெருவலியாவுள என்பதனைக்கொண்டு நினக்கு வரும் துன்பங்கள் ஊழ்முறையா லுண்டாமவையென் றிரு என்பார். இட்டபடி என்றென்று" எ-ம் கூறினர்.

நாட்டமென் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லா வுடலை யடர்ந்தசந்தைக்
கூட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே. 21

(இ-ள்.) நெஞ்சே - எனது மனமே, நம்பு - (நான் கூறுவதை யுனக்கு றுதியானதென) நம்புவாயாக, உனக்கு - உன்றனுக்கு, உபதேசம்இது - இது உபதேசமென்றுருதி, அதாவது, சற்குருபாதத்தை - ஞானாசாரியனது திருவடிகளை, நாட்டம் என்றே - நாடும் பொருளான பரப்பொருட் டியானமெனவே, இரு - கருதியிரு, பொல்லா உடலை – அடாதசெயற்குரிய இவ்வுடலத்தை, பொம்மல் ஆட்டம் - தோற்பாவைக்கூத்து, என்றேஇரு – எனவேகருதி இருப்பாயாக, சுற்றத்தை - மக்கள் மனையொக்கன் முதலிய சுற்றங்களை, சந்தைக்கூட்டம் – சந்தையிற்கூடுஞ் சனத்திரள், என்றே – எனவே, இரு - இருப்பாயாக, வாழ்வை - இவ்வுலக வாழ்வினை, குடம் - குடத்தினின்றும், கவிழ் - சாய்த்த, நீர் - வெள்ளத்தின், ஓட்டம்என்றே - ஓட்டமெனவே, இரு-இருப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) குருவே சிவமெனக்கூறினனந்தி என்பதனால் சற்குருபாதத்தை நாட்டமென்றே இரு-எ-ம். "வாழ்வாவது மாயம்" என்பதனால், பொம்மல் ஆட்டம் சந்தைக்கூட்டம், குடங்கவிழ்நீர் ஓட்டம் எனமுறையே உடல் சுற்றம் வாழ்வென்பனவற்றை அநித்தியப்பொருளென்றனர்.

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செய லேயென் றுணரப்பெற் றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினை யோவிங்ங னேவந்து மூண்டதுவே. 22

(இ-ள்.) தெய்வமே - கடவுளே, இனி நின்னை என்னிறைவனென்றிருந்தபின்னர் - என்செயல் ஆவது, என்னுடைய செயலாக வுண்டாவது, யாதொன்றும் இல்லை, எதுவொன்றும் இன்றாம், உன்செயலே-அனைத்தும் நின்செய்கையேயென, உணரப்பெற்றேன் - அறியப்பெற்றேன், இந்த தேகத்தை நானல்லவென வுணர்ந்து தள்ளிய பின்னர், செய்ததீவினை - செய்யப்பட்ட கொடிய செயலேதொன்றுமின்றாம், பிறப்பதற்கு - இத்தகைய ஞானமுண்டாதற்கு, முன்செய்த-தேகமே யான்மாவென்றிருந்த காலத்துச்செய்த, தீவினையோ - தீச்செயலோ, இங்ஙனே - இவ்வாறு, வந்துமூண்டது - வந்து சேர்ந்தது. எ-று.

(கு-ரை.) ஆண்டானடிமையாக உணர்ச்சிவந்த பின்னர் ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரே என்றபடி அனைத்தும் நின்செயலென வுணர்ந்தேன்

அங்ஙன முணர்ந்தபின்னர் என்செயலொன்று மில்லையாகவும் இங்ஙனே வந்துமூண்டது நின்னருளடைதற்கு முன்செய்த கன்மபலமோ அறிகிலேன்.

இனி இந்த வூனெடுத்தபின்செய்த தீவினையாதொன்றுமில்லை என்பதற்கு இந்த மாங்கிச வுடலமான மனிதசரீரப் பிறப்பை யானடைந்ததற்குப் பின்செய்தபாவமோ யாதொன்றும் இல்லையெனவும் "பிறப்பதற்கு முன் செய்த தீவினையோ" என்பதற்கு இப்பிறப்பிற்கு முந்திய பிறப்புக்களிற் செய்த பாவகன்மமோ எ-ம் கூறலாகும். இக்கருத்தாக சிவன்செயலாலே யாதும் வருமெனத் தேறேனளும் என்றார் தாயுமானவரும்"

இப்பாசுரம் அடிகள் கழுவினைக்கண்டு கூறியதென்ப விவரம்.

பத்திரகிரியெனப் பெயருள்ள ஒரு மன்னவனது நகரினருகில் திருவெண்காட்டடிகள் சென்று ஒரு விநாயகாலயத்துள் ஒரு இரவில் நிட்டைகூடியிருந்தனர் அன்றிரவு அரசமாளிகையுட்சென்று திருடவேண்டுமெனும் எண்ணத்துடன் வந்த சில கள்வர்கள் வியாயகப்பெருமானைச் சுட்டிப்பெருமானே இன்றிரவு எங்கள்நினைவு கைகூடிவந்தால் தேவரீரை மறவாது நன்றாய்ப்பூசிப் போமெனக்கூறிச் சென்றனர். சென்றார்க்கு அரசமாளியுள் வேண்டுமளவும் இரத்தினாபரணங்களும் பொற்குவியல்களுங் கிடைத்தன, எவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் வெளிவந்த கள்வர்கள் திரும்பிவருங்காலத்து விநாயகாலயத்தில் வந்து அரசனணியும் இரத்தினவடமொன்றையெடுத்து விசிறி விநாயகர் மீதிட்டனர் அவ்வாரம் விநாயகாருகி னிட்டையிலிருந்த அடிகள் கழுத்தில் விழுந்தது அதனையறியாதடிகள் நிரதிசய இன்பநிட்டையிலிருந்தனர். பிற்றைநாட் காலையில் அரசமாளிகையிற் களவுசெய்த கள்வரைப்பிடித்துவரும் வண்ணம் அமைச்சனு லேவப்பெற்று நாற்புறமுஞ்சென்ற காவலருட் சிலர் விநாயகாலயத்துளூற்றுப்பார்த்து அரசணணியும் இரத்தினவட மணிந்திருக்கும் அடிகளைக்கண்டு கள்வர் தலைவனென வுட்கொண்டு பிடித்திழுத்து அரசன்முன்கொண்டு நிறுத்தினர் தனது கண்டசரம் பூண்டிருந்த அடிகளை யாராயாதன்னோன் கழுவிலிட வுத்தரவிட்டனன் அவனுணைப்படி காவலர் கழுக்கோலினருகி லடிகளை யழைத்துவந்தனர் அப்பொழுது நிட்டைதெளிந்து புறநோக்கம் விளங்கிய வடிகள் தம்மைக் கழுவிலிடுவான் கொண்டுவந்திருத்தலையுணர்ந்து புன்னகைகொண்டிச்செய்யுளை அருளிச்செய்தனர். என்பதாகும்.

திருவேட மாகித் தெருவிற் பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப் பிச்சை பகருமென் றானைப் பதம் பணிந்தேன்
கருவாகு மேதக் கடற்கரை மேவக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கிக் கொள்ளவல் லோவிங்ங னேசிவ னுற்றதுவே. 23

(இ-ள்.) திருவேடம் ஆகி - சிவனடியார் திருவுருவங்கொண்டு, தெருவில் - வீதியில், பயின்று உலாவி, எனை-அடியேனை, தேடிவந்து - விசாரித்தெய்தி, பரிவாக - விருப்பத்துடன், பிச்சை - பிச்சையை, பகரும் என்றனை - பகிர்ந்திடும் என்றருளிச்செய்தவரை, பதம் - திருவடிகளை, பணிந்தேன் - வணங்கினேன், கருவாகும் - பிறப்புண்டாகும், ஏதம் - துன்பமாகிய கடல்கரை-சமுத்திரத்தின் கரையை, மேவ-அடைய, கருதும்-நினைக்கின்ற, என்னை - அடியேனை, உருவாக்கிக்கொள்ள அல்லோ – தமது பொருளான அடிமையாகச் செய்துகொள்ளுதற்காகவன்றோ-இங்ஙனே, இவ்வண்ணம் சிவனுற்றது-சிவபெருமானெழுந்தருளியது-எ-று.

(கு-ரை.) பிச்சான்னத்தாற் றேகதாரணைசெய்துகொண்டு சமாதியிலிருக்கும் அடிகள் ஒருதினம் பிச்சைவாங்கி வந்த சமயத்தில் இறைவனுமோரடியவரைப்போல வேடந்தாங்கி இவரிடமடைந்து பிச்சையிடுகவென இவரும் தாமெடுத்துவந்த பிச்சையை யவர்க்களிக்க அவரதனைப்பெற்று மகிழ்ந்து மறைந்தருள இறைவனென் றுணர்ந்து மகிழ்ந்துகூறிய திச்செய்யுளென்ப.

தம்மைச் சனனசாகரத்திருந்தெடுத் தாட்கொள்ளக் கருதியோ சிவனடியார் வேடங்கொண்டு வந்து தம்பாலெய்தி இரந்தனரென அறிஞர் கூறுநிற்பச்சிலர் இச்செய்யுட்கு, திருவேடமென்பது கற்பின்மிகுந்தோமென்று கர்வித்திருந்த தாருகாவன மாதரைக் கற்பழிக்கக்கொண்ட வுருவமெனவும் தெரு அம்முனிவர் வீதியெனவும். உருவாக்கிக்கொள்ளுதல் சாரூப்பியமுத்தியெனவுங் கூறுகின்றனர்.

விட்டே னுலகம் விரும்பே னிருவினை வீணருடன்
கிட்டே னவருரை கேட்டுமி ரேன்மெய் கெடாதநிலை
தொட்டேன் சுகதுக்க மற்றுவிட் டேன்றொல்லைநான்மறைக்கு
மெட்டே னெனும்பர மென்னிடத்தே வந்திங்கெய்தியதே. 24

((இ-ள்.) விட்டேன் - விடுத்தேன், உலகம் - உலகத்தை, விரும்பேன் - விரும்பமாட்டேன், இருவினை - நல்வினை தீவினைகளை, வீணருடன் - உபயோகமற்றவர்களுடன், கிட்டேன் - நெருங்கேன், அவர் உரை - அவ்வீணரின்சொற்களை, கேட்டும் இரேன் - கேட்டுக்கொண்டும் இரேன், மெய்கெடாதநிலை - உண்மைப்பொருள் அழியாதநிலையை, தொட்டேன் - கைப்பற்றினேன், தொல்லை - புராதனமான, நான்மறைக்கும் - சதுர்வேதங்களுக்கும், எட்டேன் எனும் - அப்பாற்பட்டு நிற்பேன் என்கின்ற, பரம் - சிவமாகிய, பொருள் - பொருளானது, என்னிடத்தே - என்னிடத்தில், வந்திங்கு - வந்து இவ்விடத்தில், எய்தியது - கிட்டியது. எ-று.

(கு-ரை.) நான்மறைக்கும் எட்டேனெனும் பரம்பொருளென்னிடத்து வந்தெய்தியவதனுல் யான் உலகினைவிட்டேன் இருவினைகளை விரும்பேன்

வீணருடன் பழகுதலும் அவர்மொழியைக்கேட்டலும் விடுத்தேன் அழியாத நிலைமையை யடைந்தேன் என்பதாம்.

அட்டாங்க யோகமு மாதார மாறு மவத்தை யைந்தும்
விட்டேறிப் போன வெளிதனி லேவியப் பொன்று கண்டேன்
வட்டாகிச் செம்மதிப் பாலூற லுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாத பேரின்ப மென்னை விழுங்கி யிருக்கின்றதே. 25

(இ-ள்.) அட்டாங்கயோகமும் - அட்டாங்கங்களையுடைய யோகத்தினையும், ஆதாரம் ஆறும்-ஷடாதாரங்களையும், அவத்தை ஐந்தும்-பஞ்சாவத்தைகளையும் விட்டு ஏறிப்போன, கண்டு கழித்து - மேலேசென்ற, வெளிதனில்-அருள் வியாபகவெளியில், வியப்பொன்று - ஆச்சரியமொன்று, கண்டேன்-தரிசித்தேன், வட்டுஆகி - இனிமையிற் கருப்பு வட்டுப்போல்வதாயுள்ள செம்மதிப்பால் ஊறல் உண்டு, செவ்விய சந்திரகலாமிருதத்தை யருந்தி, மகிழ்ந்திருக்க - நிரதிசயவின்பானுபவமுற்றிருந்த, எட்டாத பேரின்பம் - கிட்டுதற்கருமையான பேரின்பமானது என்னை விழுங்கிஇருக்கின்றது, என்னைத் தன்னுளாக்கி அழியாது நிற்கின்றது. எ-று.

(கு-ரை.) இயம நியமாதன தாரணப்பிராணயாம பிரத்தியாகார தியானசமாதிகளையுடைய யோகவழியில் மூலாதார சுவாதிட்டான மணிபூரகவனுகத விசுத்தி யாக்கினையென்னு மாதாரங்களையும் படைத்தழிக்கும் இயல்பினையும் சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரிய துரியாதீதமாகிய பஞ்சாவத்தைகளையும்கடந்து ஞானசாதகமுற்று அருள்மயமான இடத்தையடைந்து கருப்பு வட்டினு மினிக்குஞ் சந்திரகலாமிர்தத்தை யுண்டு இருக்கும் வண்ணம் பிறருக்குக் கிடைக்காத பேரின்ப மெனக்குக்கிடைத்தது என்றனர். வட்டென்பதற்கு வட்டமான என்பாரும். வண்டு என்பாரும் உளர்.

எரியெனக் கென்னும் புழுவோ வெனக்கெனு மிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக் கென்னும் பருந்தோ வெனக்கெனுந் தான்புசிக்க
நரியெனக் கென்னும்புன் னாயெனக் கென்னுமிந் நாறுடலைப்
பிரியமு டன்வளர்த்தேனித னாலென்ன பேறெனக்கே. 26

(இ-ள்.) இந்நாறு உடலை - இந்த நாற்றம்பொருந்திய உடலத்தை, எரி எனக்கு என்னும் - தீயானதெனக்குரிய தென்னுநிற்கும், புழுவோ எனக்கென்னும்-கிருமிகளோ எனக்கெனக்கென்னுநிற்கும், இந்த மண்ணும்-இந்தப் பிருதிவியும், எனக்குச் சரிஎன்னும்-எனக்குச் சரியானதென்னும், பருந்தோ-எனக்கு என்னும் பருந்தோ எனக்குடைய தென்னுநிற்கும், தான்புசிக்க - தானுண்ணுதற்கு, நரியெனக்கு என்னும் - குறுநரியானது எனக்கென்றுகூறும், (இங்ஙனமாக இதனைப்) பிரியமுடன்-விருப்பத்துடன், வளர்த்தேன் -

வளர்த்தனன், இதனல் - இவ்வுடலத்தால், எனக்கு என்னபேறு - எனக்கு யாது பயன். எ-று.

(கு-ரை.) வெறுமக்களின் உடலாலொருபயனு மில்லையென்பதை விளக்க ஆன்ருேராசாரம்பற்றி எனக்கிதனு லென்ன பயனென்றனர். இதனல் தேகத்தின் நிலைமையையும் உரிமையின்மையும் விளக்கினர்.

அண்ணா றன் வீதி யரசிருப் பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொரு நாலொன்ப தாமவ ரேவலு நண்ணுமிவ்வூர்
துண்ணென் பசிக்கு மடைப்பள்ளி யானசுகமுமெல்லா
மெண்ணிலி கால மவமே விடுத்தன மெண்ணரிதே. 27

(இ-ள்.) அண்ணல்தன் - சிவபெருமானது, வீதி - சந்நிதான வீதியே, அரசு இருப்பாகும் - நமக்குஅரசாட்சி இருப்பிடமாகவுள்ளது, அணிபடையோர் - அழகிய சேனவீரர்கள், நண் ஒரு நால் ஒன்பது ஆம் - பொருந்திய முப்பத்தாறு பேர்களாகும். அவர்-அம்முப்பத்தறுவரின், ஏவலும்-ஊழியமும், நண்ணும் - பொருந்திநிற்கும், இவ்வூர் - நாம் இப்பொழுது வாழும் இந்த ஊரனைத்தும், துண்என் பசிக்கு-விரைந்துவருகிறபசிநோய்க்கு, மடைப்பள்ளியான - சமையற்சாலையாக வாயின, சுகமும் எல்லாம் - இத்தகைய ஞானராச்சியபரிபாலன சுகமனைத்தும், எண் இலிகாலம்-அளவற்றகாலம், அவமே விடுத்தனம்-அநுபவியாது வீணேகழித்தனம். எண்ணரிது-அவையிற்றை எண்ணுதலருமையாகும். எ-று.

(கு-ரை.) துறவறத்தின்பெருமையை விளக்கிக்கூறியதிது, ஊரெல்லாம் அட்டசோறு நமமதே என்ற மணிவாசகப் பெருமானையொப்பக் கூறியதாகும் இதற்கு ஆருதார நிலை பரப்பிரமத்துக்கரசிருக்கு மிடமெனவும் முப்பத்தறுவகை தத்துவங்களும் அப்பிரமத்துக்கு ஏவல் செய்யுமெனவும் இந்த உடலாகிய வூர் ஐம்புலன்களுந் தம்பசிநோய் நீங்குதற்கு மடைப்பள்ளியாகுமெனவும் இவ்வாருன வின்பத்தை நுகராமல் வாணுளை வீணுளாக்கிக் காலங்கழித்தனம் எனவும். ஆன்மானுபவத்திற் கன்னியமான சிவானுபவத்தினை இலேசமும் பெற்றேனில்லை என்ருர் எனவுங் கூறுப.

என்பெற்ற தாயரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற் றொழிய வொருபற்று மில்லை யுடையவனே. 28

(இ-ள்.) உடையவனே-சிவபெருமானே, என்பெற்ற தாயரும் - என்னையீன்ற அன்னையரும், என்னை - என்றனை, பிணம் என்று - சவம்என, இகழ்ந்துவிட்டார் - இகழ்ச்சிசெய்துதொலைத்தனர், பொன்பெற்றமாதரும்-

பரியமளித்து மணஞ்செய்துகொண்ட மனைவியரும், போஎன்றுசொல்லி - போதிஎன்று கூறி, புலம்பிவிட்டார் - அழுதுதொலைத்தனர், கொன்பெற்ற- வன்மையமைந்த, மைந்தரும் - புதல்வர்களும், பின்வலம்வந்து - பின்னிடத் தில் சுற்றிவந்து, குடம் உடைத்தார் - குடத்தை யுடைத்தனர், ஆதலின் உன் பற்று ஒழிய, உனக்கு மெனக்குமுள்ள நீங்காத பந்தமன்றி - ஒருபற்றும் வேறொரு பந்தமும் இல்லை அடியேனுக்குண்மையில் இல்லை. எ-று.

(கு-ரை.) மாதர் மனைவியர் மைந்தரொன நிற்குமின்னோர் தேகத்தை யானெனக் கருதி தேகநட்டமுண்டாங்காலத்துக் கைவிடுத்துப் பகைஞரை யொப்பச்செல்லுகின்றனர். இறைவனொருவனே எத்தனைச் சன்மங்கள் வரி னும் என்னைவிட்டுப் பிரியாமல் எனக்குற்ற துணையாக விளங்குகின்றனர். என வறிந்துகொண்டேன் என்றனர்.

கறையற்ற பல்லுங் கரித்துணி யாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்ற நெஞ்சமும் பொல்லாத வூணும் புறந்திண்ணையுந்
தறையிற் கிடப்பு மிரந்துண்ணு மோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்ற செல்வமென் றேகோல மாமறை கூப்பிடுமே. 29

(இ-ள்.) கறை அற்றபல்லும் - கறையில்லாத தந்தமும், கரித்துணி ஆடையும்-கரித்துணியாகிய ஆடையும், கள்ளம்இன்றி-வஞ்சனையிராமல், பொ றை உற்ற-சாந்தமடைந்த, நெஞ்சமும் - மனதும், பொல்லாத ஊணும்-சுவை யற்றவுணவும், புறந்திண்ணையும் - வெளித்திண்ணைவாசமும், தறையில் கிடப் பும் - தரையிற் கிடத்தலும், இரந்துண்ணும் - பிச்சைவாங்கி அருந்துகின்ற ஓடும் - மண்ணோடும், சகம் அறிய - உலகமறிய, குறைவற்ற - குறைவு இல் லாத, செல்வம் என்றே - செல்வம் எனவே, கோலமாமறை - அழகிய சிறந்த வேதம், கூப்பிடும்-முறையிடாநிற்கும்.

(கு-ரை.) உபநிடதங்களுள் நாரதபரிவிராஜ கோபநிடதமானது இப் பாட்டின் பொருளை நன்கு வலியுறுத்துகின்றது துறவறச்செயலிழிந்த செய லன்று வேதத்தாற் புகழ்ந்துரைக்கப்பெற்ற உயர்ந்த செயலென விளக்குவார் இங்ஙன முரைத்தனர்.

கறை - தாம்பூலக்கறையென வறிக.

எட்டுத் திசையும் பதினாறு கோணமு மெங்கு மொன்றாய்
முட்டித் ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச் சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பார் கருத்தில்வையார்
பட்டப் பகலை யிரவென்று கூறிடும் பாதகரே. 30

(இ-ள்.) எட்டுத்திசையும் - திசை எட்டும், பதினாறுகோணமும் - பதி னாறு கோணமும், ஆகிய எங்கும் - எவ்விடத்திலும், ஒன்றாய் - ஒரேதன்மை

யாய், முட்டி - நிறைந்து, ததும்பி - மேல்வழிந்து, முளைத்து - உண்டாகி ஓங்குசோதியை - உயர்ந்து விளங்கும் அருட்பெருஞ்சோதியை; மூடர் எல்லாம்-மூடரானவரும், கட்டிச்சுருட்டி - சுருட்டிக்கட்டி, தம் கக்கத்தில்-தமது கைப்மூலத்தில், வைப்பர் – வைப்பார்கள், கருத்தில்-உள்ளத்தில், வையார்–வைக்கமாட்டார்கள், பட்டப்பகலை – வெட்டவெளிச்சமான அப்பரஞ்சோதியான பகற்காலத்தினை, இரவு என்று – வெளிச்சமற்ற இராத்திரியென்று, கூறிடும் பாதகர் - சொல்லும்பாவிகள். எ-று.

(கு-ரை.) பட்டப்பகலை இரவென்று கூறிடும் பாதகர்களே எங்குநிறைந்த அருட்பெருஞ் சோதியான சிவத்தைக் கருத்தில் வையாமற் கட்டிச் சுருட்டி தங்கக்கத்தில் வைப்போர். எங்குநிறைந்த சிவபெருமானை விக்கிரகமுதலியவைகளில் மாத்திரம் இருப்பவராகக்கொண்டு அவரைத்தியானிக்க வகையறியாது விக்கிரவர்களைச் சுமந்து திரியோம் எ-ம். நூல்களைமாத்திரம் படித்துச் சுமத்தலையன்றி இறைவனை யுள்ளிற் கருதார் மூடரெனவுங் கூறியபடி.

வாய்நாறு மூழன் மயிர்ச்சிக்கு நாறிடு மைபிடுங்கண்
பீநாறு மங்கம் பிணவெடி நாறும் பெருங்குழிவாய்ச்
சீநாறும் யோனி ய்ழனுறு மிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறு மங்கையர்க் கோவிங்ங னேமனம் பற்றியதே. 31

(இ-ள்.) வாய்நாறும் ஊழல் - ஊழல்நாற்றம் வாயில் நாறுநிற்கும், மயிர் சிக்குநாறிடும் – தலைரோமமோ, சிக்குநாற்றம் வீசாநிற்கும், மையிடும்கண்-மைதீட்டுகிற கண்கள், பீநாறும் - பீளைநாற்றம் வீசாநிற்கும், அங்கம் - உடலம், பிணவெடி நாறும் - பிணநாற்றம் வீசாநிற்கும், பெருங்குழிவாய் குய்யத்தில் - சீநாறும் - சீநாற்றம் வீசாநிற்கும், யோனி - யோனியில், அழல்நாறும் - தீநாறும், இந்தியம் சேறுசிந்தி-சுக்கிலமாகிய சேறு சிந்துற்று, பாய்நாறும்-பாயானது நாறுநிற்கும் மங்கையர்க்கோ-பெண்கட்காகத்தானோ, இங்ஙனே-இவ்விடத்தில், மனம்-மனமானது, பற்றியது-பற்றுவைத்தது. எ-று.

(கு-ரை.) எல்லாவங்கங்களும் இழிவுடைய மாதர்களிடத்தில்தானுமனம் பற்றவேண்டும் முற்றிலும் தூய்மையாளனான இறைவனை மனம் பற்றக்கூடாதா என்பது குறிப்பு.

உரைக்கைக்கு நல்ல திருவெழுத் தைந்துண் டுரைப்படியே
செருக்கித் தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக் கரித்துணி யாடையுமுண் டெந்தச் சாதியிலு
மிரக்கத் துணிந்துகொண்டேன் குறை யேது மெனக்கில்லையே. 32

(இ-ள்.) உரைக்கைக்கு - சதாசொல்லிக்கொண்டிருத்தற்கு நல்ல திரு ஐந்து எழுத்து உண்டு-நன்மையமைந்த அழகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கர மந்திரமுளது உரைப்படியே - தரிக்கச்சொன்ன வேதாகம முறைப்படியே, செருக்கித்

தரித்தற்கு, இறுமாந்து – உடலி லணிந்துகொள்ளுதற்கு, திருநீறும் உண்டு-விபூதியும் உளது, தரிக்க - உடுத்திக்கொள்ளுதற்கு, தெரு குப்பையில்-தெருவிலுள்ள குப்பைகளில், கரிதுணி ஆடையும் உண்டு - அழுக்குக்கந்த லாடைகளுமுள, எந்தச் சாதியினும் - எந்தச்சாதியினும், இரக்க - பிச்சை வாங்க, துணிந்துகொண்டேன் - உறுதிகொண் டிருக்கின்றேன், இதனல். குறையாதும் - யாதொரு குறைவும், எனக்கு இல்லை, எனக்குக் கிடை யாது. எ-று.

(கு-ரை.) எனக்கு வாக்கின் றொழிலுக்கு ஸ்ரீபஞ்சாட்சரமும் பூசிக்கொள்ளுதற்கு வேதபடிதமான திருநீறும் அணிந்துகொள்ளுதற்கு கரித்துணி யாடையும் உணவிற்கு எல்லாச்சாதியிலும் இரந்துண்ணுதலும் முறையெனக்கொண்டேன் ஆதலின், எனக்கு யாதுங்குறைவில்லை என்றனர். அதிவன்னாச்சிரமத்தை யடைந்த துறவிகட் கிணை யெங்கு மிலரென இதனாலறியக்கூறினர்.

ஏதப்பட் டாயினி மேற்படும் பாட்டையி தென்றறிந்து
போதப்பட் டாயில்லை நல்லோரிடஞ் சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட் டாய் மட மானார்கலவி மயக்கத்திலே
பேதைபட் டாய் நெஞ்சமே யுனைப் போலில்லை பித்தருமே. 33

(இ-ள்.) மனமே – மனதே, ஏதப்பட்டாய் - துன்பமுற்றனை, இனி மேற்படும்பாட்டை - இனிமேலடையும் துன்பத்தினை, ஈதென்று அறிந்து - இது என வுணர்ந்து, நல்லோர் இடம் - சிவஞானிகளிடம், சென்று-போய், போதப்பட்டா இல்லை-சிவஞானத்தையடைந்தாயில்லை, புல் அறிவால்-உனது சிவபோதச் சேட்டையால், வாதைபட்டாய் - நீ யேதலைவனெனக் கருதித் துன்பமுற்றனை, மடம்மானார்-மடப்பத்தினையுடைய மாதருடன்கூடும், கலவி மயக்கத்திலே, இணைவிழைச்சாகிய மயக்கத்தினில், பேதப்பட்டாய்-வேறு பாடடைந்தனை, (ஆதலின் - ஆராயுமிடத்து,) பித்தர் - அறிவு மயங்கினவர் கள், உனைப்போல் இல்லை - உன்னையொத்தவர் இலர். எ-று.

(கு-ரை.) மனதே பசுபதிபாசங்களின் பாகுபாடுகளை யுணராமையால் துன்புற்றனை. அவை போகநல்லாசிரியனை யடுத்து சிவஞானச் செல்வமெய்தித்துன்பநீங்கிச் சுகமுறாது மாதர்மயலுட் பேதப்பட்டனை ஆதலின் உனை யொத்த பித்தரொவருமிலர்.

சுரப்பற்று வல்வினைசுற்றமுமற்று த்தொழில்களற்று
கரப்பற்று மங்கையர்கையிணக்கற்று க்கவலையற்று
வரப்பற்று நாதனைவாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றி ருப்பதன்றோபரமாபரமா னந்தமே. 34

(இ-ள்.) பரமா - பரமனே, வல்வினை - தீவினைகள், சுரப்பு அற்று-சுரத்தல் நீங்கி, சுற்றமும் அற்று-உறவினரும் நீங்கி, தொழில்கள் அற்று-மன மொழிகளாற் செய்யும் பந்தச்செயல்களும் ஒழிந்து, காப்புஅற்று - பொன் னுதிகளைமறைத்துவைத்தலும் நீங்கி, மங்கையர்கை இணக்கு அற்று - மாதர் கையாற்றழுவுதலு மொழிந்து, கவலையற்று - மனோவிசாரமுமொழிந்து, வரப்பு அற்று - அளவன்றி, நாதனை-சிவபெருமானை, வாயாரவாழ்த்தி - வாயால் வாழ்த்துதல் செய்து, மனம்அடங்க - மனோலயமுண்டாக, பரப்புஅற்று இருப்பது அன்றோ - விடய வியாபார நீங்கி அருளிற் கலந்திருப்பதன்றோ, பரமானந்தம் - சிவானந்தம். எ-று.

(கு-ரை.) வல்வினைச் சுரப்பற்றுப்பந்தமுதலியவொழிந்து இறைவனை வாயாரவாழ்த்தி நிர்விகாரமாக விருந்து துதித்தலே பேரின்பமென விளக்கினர்.

பேய்போற் றிரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சையெல்லா
நாய்போ லருந்தி நரிபோ லுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற் கருதித் தமர்போ லனைவர்க்குந் தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போ லிருப்பர்கண் டீருண்மை ஞானந் தெளிந்தவரே. 35

(இ-ள்.) உண்மைஞானம்-மெய்ஞ்ஞானம், உணர்ந்தவர்கள் - அறிந்தவர்கள், பேய்போல்திரிந்து - திரிதலில் பேய்போலவும், பிணம்போல் கிடந்து-கிடத்தலிற் பிணம்போலவும், இட்டபிச்சை எல்லாம்-பிறரிட்ட பிச்சையனைத்தும், நாய்போலருந்தி-உண்ணுதலில் நாயெனவும், நரிபோல் உழன்று-உழலுதலில் நரியெனவுழன்றும், நன்மங்கையரை-குலமாதர்களை, தாய்போல்கருதி-தாயைப்போலநினைத்தும், அனைவர்க்கும்-உலகினரனைவருக்கும், தமர்போல்-சுற்றத்தினரைப்போல், தாழ்மைசொல்லி-தாழ்மொழிகூறி, சேய்போல் இருப்பர்-இருக்குந்திறத்தில் குழவியைப்போல இருப்பர், (கண்டீர்-முன்னிலையசை.) எ-று.

(கு-ரை.) உண்மைஞான முணர்ந்தோர் பேய்போற்றிரிதலையும் பிணம்போற் கிடத்தலையும் நாய்போலருந்துதலையும் நரிபோலுழலுதலையும் மாதரைத் தாய்போற் கருதுதலையும் அனைவரிடத்துந் தமர்போற் தாழ்வுகூறுதலையும் உடையராய்ச்சேய்போ லிருப்பாரென்க.

விடக்கே பருந்தின் விருந்தே கமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கே புழுவந் துறையிட மேமல முற்றுமிலாச்
சடக்கே கருவி தளர்ந்துவிட் டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கே யுனைச்சுமந் தேனின்னி னேது சுகமெனக்கே. 36

(இ-ள்.) விடக்கே-மாமிசபிண்டமே, பருந்தின்விருந்தே - பருந்தெனும் பறவைக்கு விருந்துப்பொருளே, கமண்டலவீணன்-கமண்டலமேந்தியவெறுவி

யோனுனபிரமன், இட்ட-அமைத்துவைத்த, முடக்கே-சிறுகுடிலே, புழுவந்து உறையிடமே-புழுக்கள்தங்கும் இடமே, நலம் - நன்மையென்பது, முற்றும் இலா-சிறிதும் இல்லாத, சடக்கே-உடலே அல்லதுசட்டையே, கருவி-அந்தக் கரணம், தளர்ந்துவிட்டால்-தளர்ச்சியடைந்தால், பெற்றதாயும்-ஈன்ற அன்னையும், தொடா-தீண்டாத, தொடக்கே-தீட்டுப்பொருளே, உனை-உன்னை, சுமந்தேன்-தாங்கினேன், நின்னில்-உன்னால், எனக்குசுகம்எது-எனக்கென்ன சுகம். எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடலி ஞபாசத்திற மனைத்தும் விளக்கியிருத்தல் காண்க தொடக்கு என்பதற்கு எழுவகைத் தாதுக்களால் பின்னப்பட்ட தாதலின் தொடக்கென்றனரென்ப; இறந்தபின்பெவருந்தொடாத அசுத்தப்பொருளாக மதிக்கப்படுதலிற் தொடக்கென்பதற்குத் தீட்டென்றும்.

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற் பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற் பயனென்ன நின்னை யொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற் பயனென்ன நன்மையுந் தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாப் படிவருமோ சலி யாதிரென் னேழை நெஞ்சே. 37

(இ-ள்.) என் ஏழைநெஞ்சே-எனதேழைமனதே, அழுதாற்பயன்என்ன-அழுதமையாற் பிரயோசனம்யாது, நொந்தாற் பயன்என்ன - நோதலாற்பயனென்ன, தொழுதாற்பயன்என்ன-வணங்கினுற் பயனென்ன, ஒருவர்நின்னை-ஒருவர் உன்னை, சுடஉரைத்த-மனம் வருந்தக்கூறிய, பழுதாற் பயனென்ன-குற்றமானசெயலாற் பயனென்ன, ஆவது இல்லை-இவைகளால் ஆகப்போவது ஒன்றும் இல்லை, நன்மையும் - நல்லவையும், தீமையும்-தீயவையும், பங்கயத்தோன்-கமலாசனன பிரமன், எழுதாப்படி-எழுதாவகை, வருமோ-வராநிற்குமோ, சலியாது இரு-சலனமுருமல் இருப்பாயாக. எ-று.

(கு-ரை) சாதன்முதலிய வுண்டாகுங்காலத்தழுதலாலும் தெய்வமே என நோதலாலும் பிறர் நம்மைத்தொழுதலாலும் இகழ்தலாலும் ஒருபயனும் ஆவது இல்லை பிரமலிபிப்பிரகாரம் நன்மையுந் தீமையும் வருமேயன்றி வேறு விதமா கவராதென்க.

செல்வரைப் பின்சென் றுபசாரம் பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவி யாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற் புக்குநல் லேகாந்த மாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற் றென்றிருப் பேனுல நீழலரும் பொருளே. 38

(இ-ள்.) ஆலநீழல்-கல்லாலநிழலில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, அரும்பொருளே-அரியபரப்பொருளே, செல்வரை-சம்பனரின், பின்சென்று-பின்போகி உபசாரம்பேசி-உபசாரங்கூறி, தினம்தினமும்-நாடோறும்,பல்லினைக்காட்டி-பல்லினைத் திறந்திளித்துக்காட்டி, பரிதவியாமல் - வருந்தாமல், பரமானந்தத்

தின்-சிவானந்தத்தின், எல்லையில்புக்கு-முடிவை அடைந்து, நல் ஏகாந்தமாய்-மிகவும் தனிமையாய், எனக்கு-என்றனக்கு, ஆம் இடத்தே-ஆகிய இடத்தில், அல்லல்அற்று-சலனம்இன்றி, என்று இருப்பேன்-எந்நாளில்இருப்பேன். எ-று

(கு-ரை.) ஆலநிழலரும்பொருளே செல்வர் பின்சென் றுபசாரம்பேசி நாடோறும் பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமல் எனக்கானவிடத்தில் ஏகாந்தமாய்ப்பரமானந்த எல்லையையடைந்து அல்லலற்று எந்நாளிருப்பேன். அல்லல் பிறரிடமிச்சகம் பேசலாதியனவும் கரணேந்திரியங்களின் விடய வியாபாரங்களுமாகும்.

ஊரீருமக்கோருபதேசங்கேளுமுடம்படங்கப்
போரீர்சமணைக்கழுவேற்றுநீற்றைப்புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச்சுற்றத்தைநீங்கிச்சகநகைக்க
வேரீருமக்கவர்தாமேதருவரிணையடியே. 39

(இ-ள்.) ஊரீர்-ஊரினரே, உமக்கு-உங்களுக்கு, ஒரு-ஒப்பற்ற, உபதேசம்-உபதேசத்தை, கேளும்-கேளுங்கள், சமணை-சமணர்களை, கழுவேற்றும்-கழுவிலேற்றிய, நீற்றை-விபூதியை, உடம்புஅடங்க - உங்கள் சரீரமுழுதும், போரீர்-பூசுங்கள், சுற்றத்தைநீங்கி-மனைவிமக்கள் ஒக்கலென்னுஞ் சுற்றத்தை விடுத்து, புறந்திண்ணையில்-வெளித்திண்ணையில், சாரீர்-அடைவீர், அனந்தலை நீங்கி-வீண்தூக்கத்தை விடுத்து, சகம்-உலகம், நகைக்க-சிரிக்குமாறு, ஏரீர்-பிச்சையேற்பீர்களாக, உமக்கு - இங்ஙனஞ்செய்வீராகு லுங்களுக்கு, அவர் தாமே-அந்தச் சிவபெருமானே, தருவார்-அளிப்பார், இணையடி-சரணயுகளங்களை-எ-று.

(கு-ரை.) தாமின்புறுவ துலகின் யுறுவதெனுந்தக்க காரியலைக் கடைப்பிடித்துத் தம்மையொப்பப் பெருந்துறவினையடைந்து சுகமுறுவான் உலகினரைவிளித்துரைத்தனர். யான்கூறியாங்கு துறவறநிலைபெறுதிரேல் திருவடியின்பத்தினை இறைவன்றருமாக வேநுமக்குத் தருவனென்றனர். இறைவனுக்குத் துறவறமதிக விருப்பமாயுள்ள தென்பதனை விளக்க. விபூதியின் மகிமையினை விளக்கச் சமணைக்கழுவேற்றிய நீற்றை என்றனர். அது சமணரால் நீக்க முடியாத வெப்புநோயை ஞானசம்பந்தப்பெருமான் மந்திரமாவது நீறென்ற தமிழ் வேதம் பாடிவெப்பு நோயாற்றி மற்றையவாதங்களிலும் சமணரை வென்று சுழுவேற்றுவித்துப்பாண்டிநாடுமுழுமையும் திருநீற்று வெற்றியையுண்டாக்கினமையின் என்க.

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப் பிறக்க வகையறிந்தா யில்லைமாமறைநா
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற் கிடந்துந்துறை யறியாம லலைகின்றையே. 40

(இ-ள்.) மனமே-என்மனதே, நீ-நீ, நீற்றை-விபூதியை, புனைந்துஎன்ன-தரித்தென்ன, நீராட-தீர்த்தங்களில் முழுகுதற்கு, போய்என்ன-யாத்திரையாகச் சென்றுஎன்ன, மாற்றிப்பிறக்க-இதுகாறும் மலத்துட்சிக்கிப்பிறந்தது போலன்றி அருளிற்படியமாற்றிச் சனித்தற்கு, வகையறிந்தாஇல்லை - முறையை அறிந்துகொண்டாய் இல்லை, மாமறைநூல்-சிறந்த வேதாகமங்களில, எற்றிக்கிடக்கும்-வைக்கப்பெற்றுக் கிடக்கின்ற, எழுகோடிமந்திரம்-சத்தகோடி மகாமந்திரம், என்னகண்டாய்-என்னவுணர்ந்தனை, ஆற்றில் கிடந்தும்-ஆற்றினிற் கிடந்தும், துறைதெரியாமல்-ஏறுந்துறையறியாமல், அலைகின்றையே-அலைகின்றனையே. எ-று.

(கு-ரை.) விபூதி தாரணமும் தீர்த்த யாத்திரையும் மகாமந்திர செபமும் உடையையேனும் மனமே அருளுருவமாகி மாற்றிப்பிறத்தற்கு அம்மார்க்கம் எளிதாகவும் அதனையறியாத நீ ஆற்றிற்கிடந்தும் துறையறியாதார்க்கே இணையாதி.

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலே யொருவித்துவந்து
பாங்காய்முளைத்த பயனறிந்தாற்பதி னாலுலகு
நீங்காமனீங்கி நிறையாநிறைந்து நிறையுருவா
யாங்காரமான வர்க்கெட்டாக்கனி வந்தமர்ந்திடுமே. 41

(இ-ள்.) ஓங்காரமாய்-பிரணவவடிவமாய்,நின்றவத்துவிலே-நின்றபொருளினில், ஒருவித்துவந்து-ஒருவிதைதோன்றி,பாங்குஆக-முறையாக,முளைத்த-தோன்றின, பயன் அறிந்தால்-பிரயோசனம் இன்னதென்று தெரிந்துகொண்டால், பதினாலுலகும்-பதினான்கு உலகமும், நீங்காமல்நீங்கி-வியாபித்திருந்தே வேறாய், நிறையாநிறைந்து-குடத்துணீரென நிறையாது ஆகாயம்போல பூரணமாகி, நிறைஉருவாய் - அகண்டபரிபூரணமாய், ஆங்காரம் ஆனவருக்கு-யானெனு மாணவபோதச் சேட்டையுடையாருக்கு, எட்டா-கிட்டாத, கனி வந்து அமர்ந்திடும்-பழம்வந்து பொருந்தும். எ-று.

(கு-ரை.) ஓங்காரத்திலுண்டான வித்தானது இன்னதற்காகவுண்டாயது என்பதனையறிந்து கொண்டால் அவ்வித்தினால் பதினாலு லோகங்களிலும் நிறையாமல் நிறைந்துநிற்கும் கனியானது கிடைக்கும் இக்கனிவேண்டியவர்கள் தம்மைப் பரதந்திரரெனக் கோடலாகிய அகங்கார மின்மையையுடையாதல் வேண்டும். இனி இதற்கு. பிரணவத்துள் நாதமாத்திரையாயெழுமுண்மையான விசாரத்தால் பிரபஞ்சவுருவந் தோன்றுது அந்நாதத்துக்குக்காரணராகிய சிவபெருமான் ரேன்றுவர். எ-ம் பிரணவத்தின் முதலெழுத்தான அகாரமே சிவபெருமானென உள்ளபடி யறிந்தார்க்கு சர்வபரிபூரணராகிய அப்பரமசிவன்தானே வெளிப்படுவாரென்றும் கூறுப.

விதியார்படைப்புமரியாரளிப்பும்வியன்கயிலைப்
பதியார்துடைப்புநம்பாலணுகாதுபரானந்தமே

கதியாகக்கொண்டுமற்றெல்லாந்துயிலிற்கனவெனநீ
மதியாதிருமனமேயிதுகாணன்மருந்துனக்கே. 42

(இ-ள்.) மனமே—மனதே, பரமானந்தமே-சிவானந்தமொன்றுமே கதியாகக்கொண்டு-நாமடையுங்கதியாகக்கருதி, மற்று எல்லாம்-மற்றவையனைத்தும், துயிலில் - தூக்கத்தில், கனவென - சொப்பனம்போல, நீமதியாதிரு - நீமதிக்காமலிருப்பாயாக, இதுகாண் - இது கண்கூடான, மருந்து உனக்கு - மருந்தாகும் உன்றனுக்கு, (இவ்வகை யனுபவத்தில் நீநிற்பையேல்) விதியார்-பிரமருடைய, படைப்பும் - ஆக்கற்றொழிலும், அரியார் - திருமாலாருடைய, அளிப்பும் - காத்தற்றொழிலும், வியன்-பெருமையமைந்த, கைலைப்பதியார் — கைலாய நாதரின், துடைப்பும் - அழித்தற்றொழிலும், நம்பால் — நம்மிடத்தில், அணுகாது - சாராது, எ-று.

(கு-ரை.) மனமே பிரபஞ்ச காரியங்களை உறக்கத்துக்கனவையொப்ப மதித்துத் திருவருளொன்றையே இலக்காகக்கொண்டு சிவானந்தப்பேற்றை நாடி இருப்பவர்கள். அயனார்படைப்புளும் அரியார் காப்புளும் அரனாரழிப்புளும் அகப்படாமல் சனனமரணரகிதர்களாய் நிரதிசயவின்பமுத்தியாகியதிருவடிப்பேற்றினை யேயுறுவர் என்பார், இதுகாண் மருந்துனக்கேயென்றார். மூன்றவத்தையினுங் கனவுண்மையிற் சொப்பனத்துட் சொப்பனத்தை விளக்குவார் துயிலிற் கனவென வென்றார்.

நாய்க்குண்டு தெண்டு நமக்குண்டு பிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட் சரமதியாமல்வரும்
பேய்க்குண்டு நீறு திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டு தேசிகன் றன்னரு ளோக்கங்க ளுேக்குதற்கே. 43

(இ-ள்.) நாய்க்கு உண்டுதெண்டு — நாய்க்கெவ்விடத்திலும் தெண்டித்தின்னலுளது, நமக்குண்டு பிச்சை - நமக்கெவ்விடத்திலும் பிச்சையுளது, நமனைவெல்ல - யமனை வெல்லுதற்கு, வாய்க்கு உண்டு மந்திர பஞ்சாட்சரம் — வாய்க்கு மந்திரமான பஞ்சாட்சரமுளது, மதியாமல்வரும் - மதிக்காமல்வருகின்ற, பேய்க்கு உண்டுநீறு — பேய்க்குளது திருநீறு, திகைப்புண்டுநின்ற— திகைத்தலுற்று நின்ற, பிறவிப்பிணி நோய்க்குண்டு - சனன வியாதியாகிய நோய்க்குளது, நோக்குதற்கு - நாம் தியானத்திற் பார்ப்பதற்கு, தேசிகன்தன்- ஞானசிரியனது, அருள்நோக்கங்கள்-அருட்பார்வைகள், உள-உள்ளன எ-று.

(கு-ரை.) நாய்க்குத் தெண்டித்தின்னலும் நமக்குப் பிச்சையும் நமனைவெல்ல மந்திர பஞ்சாட்சரமும் மதியாமல்வரும் பேய்க்குத்திருநீறும் திகைப்புண்டு நின்ற பிறவிப்பிணிநோய்க்குத் தேசிகனருள்நோக்கமும் இருத்தலின் நமக்கென்னை குறையுளதென்றனர். தெண்டலென்பது பிறருண்ணுங் காற் கண்ணிமையானது பார்த்திருந்து அவர்களாலிரக்கத்தாலோ மிகுதியாலோ

வைக்கப்படு மன்னமாதியை உண்ணலென்ப. இதனைச்சோம்பரைத் தெண்டித்தின்போரென இகழ்ந்து கூறுதலைக்கொண்டுணர்க.

தெண்டென்பதனை இலைக்கட்டென்பாரு முளர்.

நேமங்கணிட்டைகள்வேதகங்ளாகமநீதிநெறி
யோமங்கடர்ப்பணஞ் சந்திசெபமந்த்ரயோகநிலை
நாமங்கள் சந்தனம்வெண்ணீறுபூசிநலமுடனே
சாமங்கடோறுமிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பனையே. 44

(இ-ள்.) நேமங்கள் - நித்தியநைமித்திய நியமங்களும், நிட்டைகள்-பலதேவர்களையுத்தேசித்துப் பலமுறை தியானம்புரிதலும், வேதாகமங்கள்-வேதங்களையும் ஆகமங்களையும் ஓதுதலும், நீதிநெறி - தருமசாஸ்திரவொழுக்கமும், ஓமங்கள் - ஓமங்களும், தர்ப்பணம்-தருப்பணங்களும், சந்தி-சந்தியாவந்தனமும், செபம் - பலவகை மந்திரங்களும், யோகநிலை - யோகமார்க்கத்தில் நிற்றலும், நாமங்கள் - நாமங்களிட்டும், சந்தனம் - சந்தணமணிந்தும்; வெண்ணீறுபூசி - வெள்ளிய பற்பந்தரித்தும், நலமுடனே - நன்மையுடனே, சாமங்கள்தோறும் – ஒவ்வொரு யாமத்திலும், செய்யும் - செய்கின்ற, பூசைகள் - ஆராதனைகள், சர்ப்பனையே - வஞ்சனையேயாகும், எ-று.

(கு-ரை.) வைகறைத்துயிலெழன்முதலிய நியமங்களையும் சூரிய நமஸ்காரம் இஷ்டதேவதாத்தியானமாதியநிட்டைகளையும் சுவாத்தியாயபடனம் ஆகமபாராயணந் தருமசாத்திர வொழுக்கங் கணபதியோமம் அக்கினிகாரியம் ரிஷிதேவ பிதிர் தருப்பணங்களையும் சந்திசெப மந்திரயோக நிலைகளையும் மண் முதலியவைகளாலிடு மூர்த்துவபுண்டரமான நாமங்களையும், சந்தனாதிகளா லிடப்படுகின்ற திலதங்களையும் பஸ்மத்தாலாகிய திரிபுண்ட ரோத்தூளனாதிகளையும் உடையாராய் யாமங்கள்தோறு மின்னோர்செய்யும் சூரிய நாராயணரை பைரவமூர்த்தியாதி தேவபூசைகளெல்லாம் ஆராயுமிடத்தில் பொய்யாகுமேயன்றி மெய்யாகாதாதலின் அத்தகைய போலிச்செயலில் மயக்கங்கொண்டு நிற்காமல் நிரதிசயவின்பவீடான திருவடியின்பத்தைத் தரும் சிவஞான செல்வத்தினையளிக்கும் அருணிலையில் நிற்பதே தகுதியென்றனர்.

இனி, மனத்தினைப் புறத்தினில் அலையவிடுத்துச் செய்யும் நேமநிட்டைகள் பயனற்றனஎன்பதே கருத்தென்பாரும். மனத்தினையொருவழிப்படுத்தி வேறுசிந்தனை சிறிதுமின்றி மேற்கூறியவற்றைச்செய்யிற் பயனுண்டாமென்பாரும் உளர், ஞானசாரமின்றிச்செய்யுங்கிரியையாதிகள் ஆராயுங்கால் சர்ப்பனையே என்பாரும் உளர்.

நானெத்தனைபுத்தி சொன்னாலும் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
யேனிப் படிகெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன்றூண்டி லிட்டவகையதுபோற்
போனத்தை மீள நினைக்கின் றனையென்ன புத்தியிதே. 45

(இ-ள்.) நான் எத்தனை - நான் எவ்வளவு, புத்திசொன்னாலும் - புத்தியைக்கூறினாலும், சேட்டில்லை – சேட்டாயில்லை, என் இப்படி - ஏனிவ்வாறு, செட்டு உழலுகின்றாய்-அழிந்துழலுகின்றனை, இனி-இனிமேல், எதுமிலா-யாதொரு சட்பந்தமும் இல்லாத, வானத்தின் - ஆகாயத்திலுள்ள, மீனுக்கு - மீனெனப்பெயருள்ள உடுக்கணங்களைப் பிடித்தற்கு, வல்தூண்டில் - பெரிய தூண்டில் முள்ளினை, இட்டவகைபோல் - மூடன் இட்டவாறுபோல், போனத்தை - ஆராயுங்கால் இல்லாததாய்ப்போன உலகசுகத்தை, மீள - திரும்பவும், நினைக்கின்றனை - வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றனை, இது என்ன புத்தி - இது என்ன அறிவு, எ-று.

(கு-ரை.) இருவினைச் செறிவாலுண்டாகும் இன்பதுன்பங்களான சுகதுக்கங்கள் ஆராய்ச்சியிற் பொய்யாகித் திருவடியின்பமொன்றே மெய்யாக விளங்கவும் மாயா போகங்களை யேன் மெய்யாகக் கருதி விழைகின்றனை விழையாதை என்றனர். இதற்கு ஒருவன்சென்ற விஷயங்களைப்பற்றி மீட்டு மீட்டுமெண்ணி வருந்தல் ஆகாயத்துள்ள விண்மீனைப் பிடிக்கவேண்டுமெனக்கருதிப்பூமியிலிருந்தபடி தூண்டின்முள்ளைப்போடக்கருதும் அறிவீனத்தினையொக்கும் என்று கூறுக.

அஞ்சக் கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த வைம்புலனும்
வஞ்சப் புலக்கட்டை வேரற வெட்டிவளங்கள் செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித் தேன்வளர்த் தேன்சிவ போகத்தையே. 46

(இ-ள்.) அஞ்சு அக்கரம் எனும், பஞ்சாட்சரமென்று சொல்லப்படுகின்ற, கோடாலிகொண்டு - கோடரியைக்கொண்டு, இந்த ஐம்புலன் ஆம் - இந்த ஐம்புலனென்னும், வஞ்சப்புலக்கட்டை - பொய்யறிவானகட்டையை, வேரற - முதலற, வெட்டி - சேதித்து, வளங்கள்செய்து - வளமாகச்செய்து, விஞ்சத்திருத்தி - மிகவுந்திருத்தஞ்செய்து, சதாசிவம் என்கின்ற - சதாசிவமென்னும், வித்தையிட்டு – விதையைநட்டு, புஞ்சக்களை - கூட்டமானகளையை, பறித்தேன் - பறித்து, சிவபோகத்தை-சிவபோகமெனும் பயிரை வளர்த்தேன், வளர்த்தனன். எ-று.

(கு-ரை.) ஐம்புலனும் வஞ்சப்புலக்கட்டையை அஞ்சக்கர மென்னும் கோடரிகொண்டு வேரறவெட்டி அவைகளின் வாதனைகளை மறத்தலான வளங்களை யமைத்துச்சதாசிவமெனும் விதையை நட்டுத் தத்துவக்கூட்டமாகிய களைகளைப்பறித்துச் சிவபோகத்தை வளர்த்தேனென்றனர். இனி, ஒருவனுக்குப் பஞ்சாட்சர செபமிருக்குமானால் ஐம்புலச்சேட்டைகள் ஒடுங்கும் ஒடுங்கினால், மனநிலையுறும், உற்றால் அது சதாசிவத்தியானத்துக்கேதுவாகும் எதுவாகவே சிவபோகம் விளையும். எனவுங்கூறுப.

தாயாருஞ் சுற்றமும் பெண்டிருங் கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுநா
ணீயாரு நானு ரெனப்பகர் வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும் வந்து குடிகொள்வ ரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாரு நீயுமல் லாற்பின்னை யேதுநட் பாமுடலே. 47

(இ-ள்.) தாயாரும் - மாதாவும், சுற்றமும் - பந்துக்களும், பெண்டிரும் - மனைவியரும், கைவிட்டு - கைசோரவிடுத்து, தாழ்ந்திடும் நாள் - பின்னிடைகின்ற காலத்தில், நீயாரு-நீயார், நான் யார் - நான்யார், என பகர்வர் - என்று கூறுவர்; அந்த நேரத்தில் - அந்தசமயத்தில், நோயாரும் – வியாதியும், வந்து குடிகொள்வர் - வந்து நிலையுறும்; கொண்டநோயும் - மேற்கொண்ட வியாதியும், ஒரு பாயாரும் - கிடைக்குமொருபாயும், நீயும் அல்லால் - நீயுமன்றி, பின்னை எது நட்பு ஆம்-வேறு உறவு யாது, உடலே–எனது சரீரமே, எ-று.

(கு-ரை.) எனதுடலமே! செல்வாதிகளுடன் நீ பிறர்க்குபயோகமாகும் வண்ணம் உலாவியகாலத்தில், நாங்கள் தாயாரெனவும் நாங்கள் மனைவியரெனவும் உறவாடுவோர் நினக்கு நோயுண்டாகி நீ பாயிற்கிடந் தினித்தேறுயென்ருகுங்கால், கொண்டநோயும் பாயுமன்றி நினக்கிவர் துணையாகா ரென்பதை உலக வனுபத்தாலறிந் தின்னுரிடத்து நீ வைத்துள்ள அபிமானத்தை விடுத்துத் திருவருளினை நாடுவாயாக. என்றனர்.

ஆயும்பொழுதுமயிர்க்கால்கடோறுமருங்கிரிமி
தோயுமலக்குட்டையாகியசாயத்தைச்சுட்டுவிட்டாற்
பேயுநடனமிடுங்கடமாமென்றுபேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோபொருடேடநினைந்தனையே. 48

(இ-ள்.) ஆயும்பொழுது - விசாரிக்குங் காலத்தில், மயிர்க்கால்கள்தோறும்-உரோமத்துவாரங்கள்தோறும், அருங்கிருமி-சிறுபுழுக்கள், தோயும்-படிந்துகிடக்கின்ற, மலக்குட்டை—மலநிறைந்த பள்ளமாகிய, காயத்தை-உடலத்தை, சுட்டுவிட்டால்-தகனஞ்செய்தால், பேயும் நடனமிடும்-பிசாசுங் கூத்தாடுகின்ற, கடம் ஆமென்று-காடாகும் என, பேசுவதை-உலகமுரைப்பதனை, நீயும்அறிந்திலையோ-நீயுங்கேட்டுணர்ந்தாயில்லையோ, பொருள் தேட-(இவ்வுடலைக் காத்தற்கு) செல்வந்தேட, நினைந்தனையே-கருதினையே இஃதென்னை?

(கு-ரை.) உரோமத்துவாரங்கள் தோறும் புழுநிறைந்த மலக்குட்டையாகிய இத்தேக நட்டமுற்றபின்னர் சுட்டசுடலைக்களம் பேயுநடமிடுங் காடாகுமெனப் பேசுவதைக் கேட்டிலையோ? மனமே! இதனை வளர்க்கப் பொருள் தேட நினைந்தனை, இஃதாச்சரியம், இவ்வுடன் மீது வீணுசை வையாதை என்று மனதை நோக்கி கூறினர்.

பூணும் பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத் தானல்ல பூமிதனைக்
காணும் படிக்கல்ல மங்கையர்க் கல்லநற் காட்சிக்கல்ல

சேணுங் கடந்த சிவனடிக் கல்லவென் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும் வளர்க்க வடியேன் படுந்துயர் சற்றல்லவே. 49

(இ-ள்.) பூணுப்பணிக்குஅல்ல-அணிந்துகொள்ளுப் ஆபரணத்துக்கன்று, பொன்னுக்குத்தான் அல்ல-பொன்னைச்சேகரிக்கும் பொருட்டன்று,பூமிதனை காணும்படிக்குஅல்ல - நிலமுடையேனுதலைக்காணுதற்கன்று, மங்கையர்க்கு அல்ல-மடந்தையர்பொருட்டன்று, நல்காட்சிக்குஅல்ல-நல்லகாட்சிக்குஅன்று, சேணும்-ஆகாயத்தையும், கடந்த-நீங்கிநிற்கிற, சிவன்அடிக்குஅல்ல-சிவபெருமானது பாதத்திற்கன்று, என் சிந்தை-என் மனம், கெட்டு-அழிந்து, சாணும் வளர்க்க-சாண்வயிற்றையும் வளர்த்தற்கு, அடியேன் படுந்துயர்-அடியேனடைகின்ற துன்பம், சற்றல்ல-கொஞ்சமன்று, எ-று.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர் கொங்குநாட்டில் மௌனவிரதத்துடன் சஞ்சரித்த காலத்திற் பசிப்பிணியை யடக்க ஒருவன் வீட்டுவாசலிற்சென்று நின்றனர். நின்றவிவரை வீட்டுக்குடையோன் கள்வனென நினைத்துக் கோலாற் புடைத்தனன். புடைத்தபொழுது அடிகள் "சிவ சிவ" என்றனர். இச்செயலினைக் கண்ட எதிர் வீட்டுக்காரன் பெரியோரென மதித்தழைத்துச் சென்று உபசாரத்துடன் உணவளித்தனன். அக்காலத்திற் 'பூணும் பணிக்கல்ல' என்னும்இக்கவியை யடிகளருளிச்செய்தனரென்ப. ஔவையாரும் "மானங்குலங் கல்வி வண்மையறிவுடமை, தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை-தேனின், கசிவந்தசொல்லியர்மேற் காமுறுதல்பத்தும், பசிவந்திடப்பறந்து போம்"என்றனர்.

வெட்டாத சக்கரம் பேசாத மந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாத புட்ப மிறையாத தீர்த்தமினி முடிந்து
கட்டாத லிங்கங் கருதாத நெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாத பூசை யன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே. 50

(இ-ள்.) வெட்டாத - ஒன்றனிற் பொறிக்காத, சக்கரம் - யந்திரமும், பேசாத-செபிக்காத,மந்திரம்-மந்திரமும், வேறொருவருக்கு-மற்றொருவருக்கு, எட்டாத புட்பம்-பறிக்கப்படாத புட்பமும், இறையாத தீர்த்தம்-அருக்கியமுதலியவையாக இறைக்காத தீர்த்தமும், முடிந்து இனி கட்டாத லிங்கம்-முடிந்து இனிக்கட்டாதஇலிங்கமும்கருதாதநெஞ்சம்-தியானஞ்செய்யாதமனதும்ஆகி, கருத்தினுள்-நினைவிற்குள், முட்டாத-தவறுதுசெய்யும், பூசையன்றோ-பூசனையன்றோ, குருநாதன்-குருசிரேட்டன், மொழிந்தது-உபதேசித்தது, எ-று.

(கு-ரை.) பாகிய பூசைக்கு இடம்பொருளேவன் முதலிய வேண்டியிருத்தலின் துறவறத்தினருக்குக் கட்ட சாத்தியமெனவும், அதனால் திருவுளக்கேடுஉண்டாதலுண்மையால்துறவினையடைந்ததமக்கந்தரியாகமேசிறந்ததென ஆசிரியர் உபதேசித்தனரென்பார் 'குருநாதன் மொழிந்ததுவே' என்றார்.

எருமுட்டை பிட்கி னுதிர்ந்திடுஞ் செல்லுக் கெவரழுவார்
கருமுட்டை புக்குக் கழலகன் றேய்கன துக்கமதாய்ப்

பெருமுட்டுப் பட்டவர் போலழும் பேதையிர் பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டும் வீட்டு மரனும மென்றைக்கு மோதுமினே. 51

(இ-ள்.) கருமுட்டைபுக்கு-கருப்பமாகிய முட்டையிற்புகுந்து, சுழல்கின்றீர்-பிறந்திறந்து சுழல்பவர்களே, பெருமுட்டுபட்டவர்போல்-மிக்க தடையை யடைந்தவர்களைப்போல, கனதுக்கமதாய் அழும்-மிகுந்த துன்பமுடையவராக அழுகின்ற, பேதையீர்-அறிவிலிகளே, பேத்துகிறீர்-(இந்தஉடலமழியுமென) கலங்குகின்றீர்கள், எருமுட்டை - எருமுட்டையை, பிட்கின் - உடைத்தால், உதிர்ந்திடும்-சிந்துகின்ற, செல்லுக்கு-சிதலுக்கு, எவர் அழுவார்-யாவரழுவர் அழார், ஒருமுட்டும் வீட்டும் - ஒருவகைக்குறைவையும் வராமற்செய்கின்ற, அரன் நாமம் - சிவபெருமானது திருநாமத்தை, என்றைக்கும் - எந்நாளிலும், ஓதுமின்-துதியுங்கள், எ-று.

(கு-ரை.) எருமுட்டையை உடைத்தால் விழுஞ்செல்லுக் கெவருமழாமையை யொப்ப, இத்தேக நீக்கத்துக்காகவும் வருந்துவதிற் பயனில்லை; அரனுமமொன்றே பயன் தரத்தக்கது; ஆதலினதனையே யுரைக்க வுலகீர் விரும்புதிர் விரும்புதிரேல் நற்கதியுறுதிர் என்றனர்.

மையாடு கண்ணியு மைந்தரும் வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
யையாநின் மாயை யுருவெளித் தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யா யிருந்தது நாட்செல நாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப் பழங்கதை யாய்க்கன வாய்மெல்லப் போனதுவே. 52

(இ-ள்.) செந்தீ ஐயா-செவ்வியதீயினையேந்திய ஐயனே! நின் மாயையுருவெளி தோற்றம் - நினது மாயையான உருவெளித் தோற்றமானது, அகிலத்துள்ளே-உலகத்தினுள்ளே, மையாடு கண்ணியும்-மையணிந்தகண்களையுடைய மனைவியும், மைந்தரும்-புதல்வரும், வாழ்வும்-வாழ்க்கையும், மனையும்-வீடும் என, மெய்ஆய் இருந்தது-உண்மையாக இருந்தது; நாள்செல நாள்செல-காலம் போகப்போக, வெட்ட வெறும்பொய்ஆய்-முற்றிலும் பொய்யாய், பழங்கதையாய்-பழயகதைபோல்வதாய், கனவாய் - சொப்பனமாய், மெல்ல - மெல்லென, போனது-கழிந்தது, எ-று.

(கு-ரை.) செவ்வியதீயினைக் கையிலேந்திய ஐயனே! மனைவியும் மைந்தரும் வாழ்வும் வீடுமாதியவனைத்தும் தேவரீரது மாயா லீலையால் பொய்த்தோற்றமா யுள்ளதெனத் திருவருளா லுணர்ந்தேன்; ஆதலினினித் திருவடிப் பேறொன்றே நித்தியமானதென வறிந்தேன் என்றனர். இனி உலகத்தைப் பரீட்சியாமல் வெளிநாட்டத்துடன் வாழ்ந்தநாளில் அனைத்தும் உண்மைப் பொருளெனத் தோன்றினவெனவும், முறையே தத்துவசோதனை செய்தகாலத்தில் அவரவர்கள் கன்மத்துக்கேற்ப இறைவன் மாயையினின்று காரியப்படுத்திவைத்த பதார்த்தங்களாக விளங்குதலும் அவையிடத்திருந்த பற்றொழிந்தவுடன் அவைமீட்டு முண்மைப் பொருளாகத் தோன்றுத லிலையாதலின் 'மெல்லப்போனதுவே' என்றனர் என்றுங் கூறுக.

ஆயாய் பலகலை யாய்ந்திடுந் தூய வருந்தவர்பாற்
போயா கிலுமுண்மை யைத்தெரிந் தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்த தோளியர் காமவி காரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய் விழிக்கின் றனைமன மேயென்ன பித்துனக்கே. 53

(இ-ள்) மனமே-எனதுநெஞ்சே, ஆயாய் பலகலை-பலநூல்களையும் ஆராயுந் திறமில்லாய்; ஆய்ந்திடும் - நூல்களை யாராய்கின்ற, தூய-பரிசுத்தமான, அருந்தவர்பால் - அரியதவத்தினரிடத்தில், போயாகிலும் - சென்றாலும், உண்மை தெரிந்தாய் இல்லை-உண்மையை யறிந்தாயில்லை; பூதலத்தில்-உலகத்தில், வேய் ஆர்ந்த தோளியர்-மூங்கிலனைய தோள்களையுடைய மங்கையரின், காமவிகாரத்தில்-இச்சையாகியவிகாரத்தில், வீழ்ந்து அழுந்தி-விழுந்துமுழுகி, பேயாய் - பிசாசுபோலாகி, விழிக்கின்றனை - விழித்துநிற்கின்றனை, என்ன பித்து உனக்கு-என்னபைத்தியம் உனக்கு. எ-று.

(கு-ரை.) உண்மை நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றலும் கேட்டலுமாகிய இவை யுடையராயிற் றெளிதலு நிட்டைகூடுதலுமாகிய இவை யெளிதிற் கிட்டுமாதலின் முன்னிரண்டனைக் குறித்தனர். உண்மை நூலுணர்ந்தாரை யுற்றேகேட்க வேண்டுமென்பார் 'போயாகிலும்' என்றனர். பெண் வலைப்பட்டார்க்கு நூலாராய்ச்சி கிட்டாதென்பார் 'என்பித்து' என்றனர். உண்மையென்றது ஆன்மதரிசன சிவதரிசனங்களை எனவுணர்க இனி, பொதுவிலக்கணங்கூறுவது வேதம், சிறப்பிலக்கணங் கூறுவது ஆகமம் ஆதலின் ஆகமங்களை யாராய்ந்திலை 'யென்பார் உண்மையைத் தெரிந்தாயில்லை' என்றனர். "ஆரணநூற்பொதுச்சைவமருஞ் சிறப்புநூலாம்" என்பது சிவஞானசித்தியார். என்றும் கற்றலுங்கேட்டலும் வேண்டுமென்பார் 'ஆயாய்' என்றும், போயாகிலும் என்றவும்மை அவர் வாராமையைச் சுட்டுகின்றதென்றுங் கூறுப.

அடியா ருறவு மரன்பூசை நேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில் வேறு பயனுள தோபங் கயன்வகுத்த
குடியான சுற்றமுந் தாரமும் வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியா லடியுண்ட வாறொக்கு மென்றினஞ் சார்ந்திலரே. 54

(இ-ள்.) அடியார் உறவும்-சிவபத்தர்களின் நேசமும், அரன் பூசை நேசமும்-சிவபூசையில் விருப்பமும், அன்பும் அன்றி-பத்தியும் அல்லாமல், படிமீதில்-இவ்வுலகத்தில், வேறு பயன் உளதோ-வேறுபிரயோசனமுளதோ; பங்கயன்-பிரமன், வகுத்த-படைத்த, குடியான சுற்றமும்-ஒரு குடும்பத்திற்பிறந்த உறவும், தாரமும்-மனைவியும், வாழ்வும்-வாழ்க்கையும், குயக்கலங்கள் - மட்பாத்திரங்கள், தடியால் அடியுண்ட-தடியடிபட்ட, வாறு ஒக்கும்-தன்மையை ஒக்கும், என்று-என, இனம் சார்ந்திலர் - இனத்தினையடையாது துறவுற்று நின்றனர், எ-று.

(கு-ரை.) மனிதனாகப் பிறந்த ஒருவன் சட்டாயமாக அடையவேண்டியது அடியாருறவையும் அரன்பூசை நேசத்தையும் அன்பையுமாம். இவையல்லாதனவற்றாற் பயனின்றென்றனர். அடியரிடத்தும் பூசையிலும் அன்பிலுமே இறைவன் விளங்குதலி னவைகளைக் கூறினர்.

ஆங்காரப் பொக்கசங் கோபக் களஞ்சிய மாணவத்தா
னீங்கா வரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண் ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவி லாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே. 55

(இ-ள்.) ஆங்காரம்-நானென்பது இருக்கிற, பொக்கசம் - பண்டாரம்; கோபம் - கோபமென்பதிருக்கிற, களஞ்சியம்-பண்டசாலை; ஆணவம்தான்-ஆணவமானது, நீங்கா-விடாமலிருக்கிற, அரண்மனை-அரண்மனை, பொய்வைத்த-பொய்யை வைத்திருக்கிற, கூடம்-கூடம், விண்-வானத்தில், நீடி வளர்-உயர்ந்து வளர்ந்த, தேங்கு ஆர்-நிறைவுபொருந்திய, பெருமதில்-உயர்ந்த மதிலினையுடைய, காம விலாசம்-காமவிலாசம் ஆகிய, இத்தேகம் - இவ்வுடல், கந்தல்-பலதுவாரங்களை யுடைமையில் கந்தலேயாம், பாங்காய்-முறையாய், உனை பணிந்து - உனைவணங்கி, எப்படி-எவ்வாறு, ஞானம் பலிப்பது-ஞானசித்திபெறுவது, எ-று.

(கு-ரை.) இறைவனே; இத்தேகமானது ஆங்காரங் கோபம் ஆணவம் பொய் காமம் இவைகளுக் கிருப்பிடமுமான கந்தலாதலா லிதனில் வாழ்ந்துகொண்டு உன்னை வணங்கி யுன்னாலளிக்கப்படு ஞானசித்தியை எவ்வாறடைவது என்றனர். இவ்வாறன்றி உடலையே விளித் துரைத்தன ரென்பாருமுளர். "பாங்கா யுனைப்பணிந் தெப்படி ஞானம் பலிப்பதுவே" என்பதற்கு நீ பக்குவமாக இருக்க உன்னை வணங்கி உணவு முதலியவைகளா லுபசரித்தால் எப்படி ஞானம் கைகூடுவது என்ப.

ஒழியாய் பிறவி யெடுத்தேங்கி யேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப் பதவிக் கவுடதங் கேட்டிய நாதியனை
மழுமான் கரத்தனை மால்விடை யானை மனத்திலுன்னி
விழியாற் புனல்சிந்தி விம்மி யழுநன்மை வேண்டுமென்றே. 56

(இ-ள்) ஒழியா-நீங்காத, பிறவி எடுத்து-சனனமெடுத்து, ஏங்கி எங்கி-எக்கமுற்று, உழன்ற-கீழுமேலுமாகச்சுழன்ற, நெஞ்சே-நெஞ்சமே, அழியாப்பதவிக்கு-அழிவில்லாத வீட்டுலக மடைதற்கு, ஔடதம்-மருந்து, கேட்டி-கேட்பாயாக, அநாதியனை-என்றுமுள்ளவனை, மழுமான் கரத்தனை - மழுவுமானுமேந்தியகரங்களையுடையானை, மால் விடையானை-பெருமாள் மாட்டை யுடையவனை, மனத்தில் உன்னி-நெஞ்சினினைத்து, விழியால் புனல் சிந்தி-கண்களிலானந்தக்கண்ணீர் ஒழுகவிடுத்து நன்மை வேண்டும் என்று, விம்மிஅழு அடியேன் கருதிய நன்மையைத் தரல்வேண்டும் எனத் துதிப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) அழியாப்பதவியை விழைந்தார் அழியாதானையே வேண்டுதல் வேண்டுதலின் அறுதியனை எ-ம் கண்ணீர்கம்பலையாதிகளுடன் யாசித்தார்க்கே அதுகிட்டுமாதலின் விம்மியழு எ-ம் விம்மி யழவே வேண்டுமென்பதனை "மெய்ஞானரும்பி" விம்மியழுதாற் பெறலாமே என்பதனுலுமறிக. அறுதியாளவ னிவனெனவிளக்குவான் மழுமான்கரத்தனை மால்விடையானை என்றனர்.

நாய்க்கொரு சூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொரு ஞானம் பிடிபடு மோபெருங் காஞ்சிரக்கா
யாக்குவ ரார தருந்துவ ராரதுபோலுடம்பு
தீக்கிரை யாவதல் லாலேதுக்காமிதைச் செப்புமினே. 57

(இ-ள்.) நாய்க்கு ஒரு சூலும்-நாய்க்கு முயற்சியுடன் வளர்க்கவேண்டிய கருப்பமும், அதற்கு ஒரு மருத்துவம்-அப்படி கருப்பமுண்டாக்குதற்கு ஒரு வைத்தியமும், நாட்டில் உண்டோ-உலகத்தில் உள்ளதோ, பேய்க்கு-பிசாசினுக்கு, ஒருஞானம் - ஒப்பற்றஞானம், பிடிபடுமோ - மனதிற் பதியுமோ, பெருங்காஞ்சிரங்காய்-பெரிய எட்டிக்காயை, ஆக்குவர் ஆர்-சமைப்பவர்கள் யாவர், அது அருந்துவர் ஆர்-அதனைத் தின்னுபவர்கள் யார், அதுபோல்-அதனைப்போல, உடம்பு-இச்சரீரம், தீக்கு இரை ஆவது அல்லால் - நெருப்புக்கு உணவு ஆதலன்றி, எதுக்கு ஆம்-வேறெதற்கு ஆகும், இதை-இதனை செப்புமின்-உரையுங்கள், எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளை பத்திரகிரியார்க்குத் தேகத்தினிழிவைச் செவியறிவுறுத்த அடிகள்கூறினரென்ப. நாய்க்குக்கருவுண்டாக எவரும்வைத்தியஞ் செய்ய முன்வராவாறு பேயனையானுக்கு மெவருஞானமுணர்த்தார் பயனின்மை கருதி என்றனர். உணவுக்குதவாத எட்டிக்காயைச் சமைப்பாருந்தின்னுவாரும் இல்லாவண்ணம் பிரயோசனமற்றவுடலை விரும்புவாரும் அதனாலின்ப நுகருவாரும் அறிஞரிலெவரு மிலரென்க என்றனர் நாய்க்குண்டான சூலைக் கவனித்து மருத்துவஞ் செய்வாரில்லாமைபோல் பேய்போலுழலுஞ் சமுசாரிகளுக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்வாருமெவரு மிலரெனவும் பயனற்றஎட்டியையொப்ப இவ்வுடலமும் தீக்கிரையாகி ஒரு பயனுமில்லாதொழியு மெனவுங் கூறினரெனினுமாம்.

கச்சிற் கிடக்குங் கனதனத் திற்கடைக் கண்கள் பட்டே
யிச்சித் திருக்கின்ற வேழைநெஞ் சேயிமவான்பயந்த
பச்சைப் பசுங்கொடி யுண்ணு முலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக் கிடமன மேயொரு காலுந் தவறில்லையே. 58

(இ-ள்.) கச்சில்கிடக்கும்-கச்சுக்குள் கிடக்கும், கனதனத்தில்-பெருத்த கொங்கைகளில், கடைக்கண்கள்பட்டு-கட்கடை பொருந்தி, இச்சித்து இருக்கின்ற-அதனையே விரும்பி யிருக்கின்ற, ஏழை நெஞ்சே-வீரமற்ற நெஞ்சமே, இமவான் பயந்த-மலையரசன் பெற்ற, பச்சைப்பசுங்கொடி-பச்சைநிறமும்பசு

மையுமமைந்த கொடிபோல்பவளாகிய, உண்ணமுலை பங்சர்-அபீரகுசாம்பி கையை ஒரு புறத்திலுடையவரான சிவபெருமானது, பாரத்தில்-திருவடிக ளில், தச்சுக்கிட மனமே-பொருந்திக்கிட நெஞ்சமே, ஒருகாலும்-ஒருகாலத்தி லும், தவறில்லை-தவறுதல் உண்டாகாது, எ-று.

(கு-ரை.) கொடியிடை மடவியர் கொங்கைக்குடங்களில் அடுகளிறனைய ஆண் மக்கள் சிக்குண்டு கிடத்தல் இயல்பாதலின் தனத்தில் இச்சித்திருக் கின்ற வேளை நெஞ்சே எ-ம் திருவடிஞானமே சிவகதிக்கேதுவாதலில் தைச் சுக்கிட எ-ம் அருளிச்செய்தனர் திருவடியடைதலே சிவகதியென்பதனை திரு வடியே சிவமாவது தேரிற்றிருவடியே சிவலோகஞ் சித்திக்கிற், திருவடியே செல்கதியது செப்பிலற்றிருவடியே தஞ்சமுட்டெளிவார்க்கே என்னுந்திருமந் திரத்தாலுணர்க.

மானார் விழியைக் கடந்தேறி வந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனாகி யென்னைக் குடியேற்றிக் கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந் தாலுநற்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணானு மிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே. 59

(இ-ள்.) மானார் விழியை-மான்போலும் பார்வையினையுடைய மாதரின் கண்களை, கடந்துஏறிவந்தனன்-தப்பி (உயர்ந்ததுறவறமென்னும் மேட்டிலேறி வந்துளேன்) வாழ்குருவும்-இறைவன் திருவடிநீழலில் வாழ்கின்ற ஞானசாரி யனும், கோன் ஆகி-எனக்கு ஆசிரியனாகி, என்னை-அடியேனை, குடி ஏற்றி கொண்டனன்-திருவடிநிழலிற் குடியேறச்செய்தனன் குற்றம் இல்லை-தோட மில்லை,' போனாலும்-இவ்வுடலழிந்துபோனாலும், பேறு இனியான் அடைவது திருவடிப்பேற்றையேயிருந்தாலும் நற்பேறு—அழியாதிருந்தாலுமடைவது நல்ல திருவடிப்பேற்றையே, இது பொய் அன்று-இஃதுண்மையே, ஆனாலும்-ஆகி னும், இந்த உடப்போடு-இந்த தேகத்துடன், இருப்பது அருவருப்பு - இருப் பதுவெறுப்புக்கிடமே யாகும். எ-று.

(கு-ரை.) மிகுந்த துன்பத்துக்கிடமான மாதர்கண்வலையினின்று தப்பி சத்குரு கடாட்சம் அடைந்து திருவருள் வீட்டில் குடியிருத்தலால் முத்திபெ றுவது திண்ணம் ஆகிலும் இவ்வுடலுடனிருப்பது மாத்திரம் அருவருப்புக் கிடமென்றனர்.

சற்று கினுந்தன்னைத் தானறி யாய்தனை யாய்ந்தவரை
யுற்று கினுமுரைக் கப்பொருந் தாயுனக் கானதில்லை
பற்றுய்க் குருவைப் பணியாய் பரத்தையர் பாலிற்சென்றேன்
பெற்றுய் மடநெஞ்ச மேயுனைப்போலில்லை பித்தனுமே. 60

(இ-ள்.) சற்று ஆகிலும்-சிறிதேனும், தனைத்தான் அறியாய்-உனது தன் மையை நீ உணர்ந்திலை, தன்னை ஆய்ந்தவரை-தன்னைவிசாரித்துணர்ந்தோரை, உற்றுகிலும்-அடைந்தாயினும், உரைக்க-பொருந்தாய்அவர்களுரைக்கேளாய்'

உனக்கு ஆன-உனக்குரியதான, நிலைபற்றுய்-நிலையையடையாய், குருவைப ணியாய் - ஆசாரியனை வணங்காய், பரத்தையர்பாலிற்சென்று-வேசையரிடஞ் சென்று, என்பெற்றுய்-யாதுபெற்றனை, மடநெஞ்சமே-அறியாமையினையுடை யமனமே, உனைப்போல்-உன்னைப்போல், பித்தனும் இல்லை – பைத்தியக்கார னும் இல்லை. எ-று.

(கு-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னை அரனுடைமையெனவும் நித்தியனென வும் சதசத்தெனவும் அறிதலே தன்னைத்தானறிதலாம். மேற்கூறியவண்ணம் தன்னையுணர்ந்து தலைவனையடைந்த வாசிரியர்க ளெரனை யாய்ந்தவராவார். திருவருளைப்பற்றிக் கிடத்தலே உனக்கான நிலையாம். இவைகளையெல்லா முக்கியமாக அடைதற்கு வேண்டியது ஆசிரியவழிபாடேயாகும்.

உளியிட்ட கல்லையு மொப்பிட்ட சாந்தையும் மூத்தையறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயர் பொன்னெனவே
யொளியிட்ட தாண்டுள்ளே யிருத்துவ துண்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத் தேனினி மேலொன்றும் வேண்டிலனே.

(இ-ள்.) உளியிட்டகல்லையும்-உளியினால் வேலைசெய்யப்பட்ட கல்லினை யும், ஒப்பிட்ட சாந்தையும்-உறுப்புக்களை நிரம்ப வமைத்த சுண்ணச் சிலை யையும், ஊத்தைஅற-களிம்புநீங்க, புளியிட்ட செம்பையும்-புளியிட்டுத்துலக்கிய செம்பையும், போற்றுகிலேன்-வணங்கேன், உயர்பொன்எனவே-மாற்றுயர்ந்த பொன்னைப்போலவே, ஒளியிட்ட-பிரகாசிக்கின்ற, தாள்இரண்டு-உபயபாதங் களையும், உள்ளே இருத்துவது – நெஞ்சினின்பதிய வைப்பது, உண்மை என்று-உண்மையென, வெளி இட்டு-பிரசுரியச்செய்து, அடைத்துவைத் தேன்–இருதயகுகைக்குள் அவ்வடிமலர்களைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்தனன், இனிமேல்-இதன்பின்னர், ஒன்றும் வேண்டிலன்-ஒன்றையும் விரும்புபவனல் லேன் எ-று.

(கு-ரை.) இதற்கு வெளிமுகத்திற்சற்சிலையினையும் சாந்துருவத்தினையும் பொற்சிலையினையும் தாம்பரச்சிலையினையும் தரிசிக்குங்கால் தரிசிப்பார்க்கவை தத்தம் நிசவடிவாக விளங்குவதை யன்றித் தெய்வவடிவமாகச்சிந்தித்தற்குப்பக் குவமில்லேனாகலின் அப்பாவனையில் அபசாரப்படாது உண்முகத்திற்சிவபெ ருமான்திருவடிகளைத்தியானித்துய்வேனென்றனர் எ-ம் விக்கிரகங்களைத்தெய் வமாகப் பாவியாது தெய்வங்களை விக்கிரகங்களாகத் தியானித்தல் இழுக்கா கும் அது அதி தீவிரபக்குவமுடையார்க்கே விளங்குமாகலானும் பக்குவம் விளையாதவழி, மனத்தியானத்திலேயே திருத்தியடையவேண்டியதாகலினு லும் இனிமேல் ஒன்றும் வேண்டிலனே என்றனர் எ-ம் இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளாது சிலர் ஆசிரியர் விக்கிரகாராதனையை மறுத்துக் கூறினர் என்பர் எ-ம் இங்ஙனங் கூறுவோர்தாளிரண்டு எனத் திருவடியைக் குறித்த உண் மையேஉணராதாராவர்எ-ம்தாள்உருவத்திற்கன்றி அருவத்திற்கின்றென்பதை யாவருமறிவர்தான் என்பதற்கு வேறுபொருள்கூறி இடர்ப்படுவாருமுளரென்

றும்கூறுவர் சிலர். இவையுள் விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப் பாவியாது தெய்வத்தை விக்கிரகமாகப் பார்க்கவேண்டு மாதலினாலும் என்ற வசனம் ஊன்றி யாராய்ந்துணரத்தக்க நுண்ணியதோ ரரியவிடயமேயாகும்.

வேறுசிலர் அடிகள் உளியிட்ட கல்லையும் ஒப்பிட்ட சாந்தையும் ஊத்தை யறப்புளியிட்ட செப்பையும் துதித்து வணங்கேன், உயர்ந்தபொன்னை யொப்பப் பிரகாசிக்கின்ற பிங்கலை இடகலை என்ற இரண்டு சரங்களையும் உள்ளே அடக்குவது புறத்திற் செல்லாது உள்ளே யடக்குநெறி உண்மைநெறி என்று வெளியிட்டு அவ்விரண்டு கலைகளையும் வெளிவிடாது பத்திரப்படுத்தி வைத்தேன் என யோகநூலார் கூறுவர் என்பர்.

பின்னும் இவர் மானதபூசை கைவந்தவராகையால் உளியிட்டகல்முதலிய வற்றைப் போற்றுகிலேன் என்றார் என்றுங் கூறுவர். ஒவ்வொருவருந் தத்தங் கொள்கைக் கிணங்கப் பொருள் கொள்ளுமாறு சொற்றொடரமைத்து யாப்புறுத்த ஆசிரியர்திறமும் ஆராய்ச்சிக்காரர் திறமும் வியக்கத்தக்கனவேயாகும். ஆசிரியர் வெண்காட்டடிகளின் திருவாக்கான விச்செய்யுள் அவரவர் தகுதிக் கிணங்கப் பொருள் தரத்ததாகவே விளங்குகின்றது. ஒருவர் கொள்கையை யொருவர் மறுத்துக் கூறினும் ஆசிரியவசனத்தினை அனைவரு மங்கீகரித்தே நிற்கின்றனர்.

ஆசிரியரை நோக்கிச் சில கிரியாகாண்டிகள் "நீர் சைவத் துறவினராக விளங்கியும், கணபதி சங்கராதிகளி னுருவங்களை வணங்க ஆலயமுதலிய இடங்களுக்கு வாமல் ஒரே இடத்திலிருந்து கண்மூடிக் கொள்ளுதல் தகுதியோ" என்று கேட்டனரென்றும், அங்ஙனங் கேட்டாரைச் சுட்டியே இக்கவி யடிகளருளிச்செய்ததெனவும், இக்கவியில் போற்றுகிலேனென்ற சொல்லினை வினாக்குறிப்பாகக்கொண்டு எடுத்தலோசையாற் கூறிப் போற்றாமலா இருக்கின்றேன், போற்றிக்கொண்டே யிருக்கின்றேன் என்பார். "பொன்னெனவே ஒளியிட்ட தாளிரண்டுள்ளே யிருத்துவதுண்மை என்றனர்" என்றுங் கூறுப.

பட்டினத்தடிகள் மானதபூசை கைவந்தவராதலால் பகிர்ப்பூசையைவெறுத்தனரென்பார். பகிர்ப்பூசை செய்வோரெல்லாம் நாடோறும் மானதபூசை யுடையாராகவே இருக்கின்றாரென்பதனை மறந்தாரேயாவர். உளியிட்ட கல் முதலியவைகளை மூடர்களே போற்றுவர் சிவசமஸ்காரம் பெற்ற பின்னரே அறிஞர் விக்கிரகங்களை வணங்குவர். மதிற்புறங்களிலும் கோபுரங்களிலுங் காணப்படும் கற்சிலைகளை எவருவணங்காதிருத்தல் எதனாலெனவும், ஆலயங்களிற் பிரதிட்டிக்கப்பட்டுள்ள கற்சிலைகளைக் கண்டவுடன் வணங்குவது எதனாலென்பதனையும் ஊன்றி ஆராய்வார் நன்குணர்வர். ஆசிரியர் விக்கிரகாராதனை மறுத்திலரெனவும், உடன்பட்டவரேயாவரெனவும், விக்கிராராதனையின் செயலைச் சிவபூசை முதலியவைகளை தீட்சாக்கிரமங்களுடன் அறிந்தனுஷ்டிப்பவர்க ளறிவார்கள். விக்கிரகங்கள் முன்னிலைச் சுட்டென்பதனையும்

சமஸ்காரத்தால் வணங்க யோக்கியதை யுற்றனவென்பதனையும் உணர்ந்தவர்கள் விக்கிரகாராதனையை மறுத்திலரென வறிவர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயாருக்குத்

தகனகிரியை செய்கையிற் பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிங்களா வங்கமெலாநொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதேபரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்திலேந்திக்கனகமுலைதந்தாளை
யெப்பிறப்பிற்காண்பேனினி. 1

(இ-ள்.) ஐயிரண்டு திங்கள் ஆ-பத்துமாதங்கள் ஐயோவென்னுமாறு சுமந்து, அங்கம் எல்லாம்-கான்முதற்றலையளவுள்ள உறுப்புக்களனைத்தும், நொந்துபெற்று-வருத்தமடைந்து பிரசவித்து, பையல் என்றபோதே-ஆண்குழந்தையென அருகிலுள்ளார் கூறக்கேட்டவுடனே, பரிந்து-விரும்பி, எடுத்து-கைதனிலெடுத்து, செய்ய-செவ்விய, இருகைப்புறத்தில்-இரண்டு கையினிடத்திற்றாங்கி, கனகமுலை தந்தாளை-பொன்னணிபூண்ட ஸ்தனங்களிலுள்ள பாலினையுண்ணுமாறளித்த வன்னையை, இனி எப்பிறப்பில் காண்பேன்-இனி எந்தப் பிறப்பிற் காணப்போகின்றேன் (காணேன் என்பது கருத்து) எ-று.

(கு-ரை.) அன்னையானவள் தான் பெறுதற்கு மிக்க கவலையுண்டாகி இளைப்புற்றுக் கிடக்குங் காலத்தில் பிறந்தது ஆண்மகவு என்று சொல்லக் கேட்டால் இளைப்புக் களைப்புகளை ஒருபொருட்டாக மதியாது விரைந்தெழுந்து குழந்தையை யெடுத்துப் பாலூட்டுவது உலகவழக்கமாதலையிங்கு விளக்கியவ்வாறு தம்மையுஞ்செய்த வன்னையிறந்ததற்காக இரங்கி ‘எப்பிறப்பிற்காண்பேனினி’ என்றனர். பெண் குழந்தையினிடத்து அன்னையருக் கவ்வளவன்பிராதென்பது இதனுல் விளங்குகின்றது. ஒருமுறை யொருவனுக் கன்னையாக நின்றவள் மற்றொரு பிறப்பில் அன்னையாவாளென்னு நியதியின்மையா லெப்பிறப்பிற் காண்பேனினி என்றனர்.

முந்தித்தவங்கிடந்துமுந்நூறுநாளளவு
மந்திபகலாச்சிவனையா தரித்துத்-தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்றதாயார்தமக்கோ
வெரியத்தழன்மூட்டுவேன். 2

(இ-ள்.) முந்தி தவம் கிடந்து-(சந்தானம் வேண்டுமென) முன்னே தவஞ்செய்து, முந்நூறுநாள் அளவும்-கருப்பதிந்த நாள்முதல் முந்நூறுநாள்வரையும், அந்தி பகலாய்-இரவிலும் பகலிலும் ஆக, சிவனை ஆதரித்து-சிவபெருமானைப்

பிரார்த்தித்து, நொந்து சரிய - வயிறுமுன்றள்ள, சுமந்து - என்னைச்சுமந்து, பெற்ற-பிரசவித்த, தாயார் தனக்கோ-அன்னைக்கோ, எரிய - பற்றியெரியும் வண்ணம், தழல் மூட்டுவேன்-தீயைப்பற்றவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுளை அடிகள் தமதன்னைய ிறந்துபோனவுடன் அவருடலைச் சுற்றத்தார் சுமந்து சுடலைக்குக் கொண்டுவருதலைக் கண்டு அவர்களைக் கல்லாலெறிந்து துரத்தித் தாமே சவத்தினை யெடுத்துச் சென்று சுடலை சேர்த்து தகனஞ்செய்யத் தொடங்கிய பொழுதுரைத்ததென்ப.

வட்டிலிலுந்தொட்டிலும்மார்மேலுந்தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும்வைத்தென்னைக்காதலித்து—முட்டச்
சிறகிலிட்டுக்காப்பாற்றிச்சீராட்டுந்தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத்தீமூட்டுவேன். 3

(இ-ள்.) வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் - துணியாலுண்டாக்கப்படுகின்ற வணையினும் மரமுதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தொட்டிலிலும், மார்மேலும் தனதுமார்பத்தும், தோள்மேலும் - புயத்தின்மீதும், கட்டிலிலும் - மஞ்சத்திலும், வைத்து-இருத்தி, என்னை காதலித்து-என்னைவிரும்பி, முட்ட-முற்றிலும், சிறகிலிட்டு காப்பாற்றி சீராட்டும் - கக்கத்தில் வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்பனைத்துஞ் செய்யும், தாய்க்கோ-அன்னைக்கோ, விறகில் இட்டு-கட்டையில்வைத்து, தீ மூட்டுவேன்-தீயைய் பற்றவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) சிறுகுழந்தைகள் அழுகிற சமயத்தி லன்னையர் கட்டில் வட்டில் முதலிய பலவிடத்தில் கிடத்தித் தூங்கச்செய்யும் வழக்கத்தினால் 'வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலும்' என்றனர்.

நொந்துசுமந்துபெற்றுநோவாமலேந்திமுலை
தந்துவளர்த்தெடுத்துத்தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலேகொண்டென்னைக்காப்பாற்றுந்தாய்தனக்கோ
மெய்யிலேதீமூட்டுவேன். 4

(இ-ள்.) சுமந்து பத்துமாதம்-தாங்கி, நொந்து-வருந்தி, பெற்று-பிரசவித்து, நோவாமல் ஏந்தி, எனக்கு நோவாதவண்ணம் கையிற்றாங்கி, முலை தந்து-பாலூட்டி, வளர்த்து எடுத்து - வளர்த்து உயர்த்தி, தாழாமே-தாழ்ச்சியின்றி, அந்தி பகல்-இரவும்பகலும், கையிலே கொண்டு—கையில்தாங்கி, என்னை-என்றனை, காப்பாற்றும்-வளர்த்த, தாய்தனக்கோ-அன்னைக்கோ, மெய்யிலே-உடலத்தில், தீமூட்டுவேன்-தீயெரியவைப்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) என்னால் தனக்கெவ்வளவு துன்ப முண்டானாலும் அதனை யொருபொருளாக மதியாதென்னைவளர்த்த என்னருமைத் தாயினுடலையெவ்வாறு தீ மூட்டுவேனென்றார்.

அரிசியோநானிடுவேனுத்தாடனக்கு
வரிசையிட்டுப்பார்த்துமகிழாம—லுருசியுள்ள

தேனேயமிர்தமேசெல்வத்திரவியப்பு
மானேயெனவழைத்தவாய்க்கு. 5

(இ-ள்.) ஆத்தாள்தனக்கு—என்னைப்பெற்ற தாய்க்கு, வரிசையிட்டு - வரிசைவைத்து, பார்த்து மகிழாமல்-கண்டுகளிப்புறாமல், (என்னை) உருசியுள்ள தேனே-சுவையுள்ள தேனேயெனவும், அமிர்தமே-அமுதமேயெனவும், செல்வத்திரவிய புமானே-செல்வத்தினையுந் திரவியத்தினையுமுடைய அரசனே, என அழைத்த - என்றுவிளித்த, வாய்க்கு-வாய்க்கு, அரிசியோ - அரிசையையோ,நான் இடுவேன்-நானிடாநிற்பேன், எ-று.

(கு-ரை.) இனியபல சொற்களா லென்னையன்புடனழைத்த வென்றாயின் வாயில் யானரிசியையோ அள்ளியிடுவேன்.

அள்ளியிடுவதரிசியோதாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனைவைப்பேனோகூசாமன்—மெள்ள
முகமேன்முகம்வைத்துமுத்தாடியென்றன்
மகனேயெனவழைத்தவாய்க்கு. 6

(இ-ள்.) மெள்ள - மெல்லென, முகம்மேல் - தன்முகத்தின்மீது, முகம் வைத்து - என்முகத்தினைவைத்து, முத்தாடி – முத்தமிட்டு, என்றன்மகனே - எனதுபுதல்வா, என அழைத்த-என்றுவிளித்த, வாய்க்கு-வாய்க்கு, அரிசியோ அள்ளியிடுவது - அரிசையையோ அள்ளிப்போடுவது, (அதுவுமன்றி) கூசாமல் கொள்ளிதனை வைப்பேனோ - கூச்சமின்றிக் கொள்ளியையும் வைப்பேனோ-எ-று.

வீருத்தம்.

முன்னை யிட்டதீ முப்பு ரத்திலே
பின்னை யிட்டதீ தென்னி லங்கையி
லன்னை யிட்டதீ யடிவ யிற்றிலே
யானு மிட்டதீ மூள்க மூள்கவே. 7

(இ-ள்.) முன்னை இட்ட தீ-முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு, முப்புரத்தில் - திரிபுரத்தின்கண், (மூண்டெரிந்தது) பின் - அதன்பின்னர், ஐ-வானரருட்சிறந்த அநுமானால், இட்ட தீ-இடப்பட்டநெருப்பு, தென்னிலங்கையில் - அழகிய இலங்கா நகரத்துள், (மூண்டெரிந்தது) அன்னை-என் மாதா, இட்ட தீ - எனக்கிட்ட நெருப்பு, அடிவயிற்றில் - வயிற்றின் அடியில், (மூண்டெரியாநின்றது) ஆதலின், யானும் இட்ட தீ - நானும் என்னன்னையினுடலிலிட்ட நெருப்பு, மூள்க மூள்க-பற்றுக பற்றுக, எ-று.

(கு-ரை.) சிவபெருமானும் அநுமானும் அன்னையுமிட்டதீ புரதகனத்துக்கேற்பன வாதலினியானிட்ட நெருப்பும் மாதாவின் சரீரமாகிய புரத்தைதகனஞ்செய்க என்றனர்.

வெண்பா.

வேகுதேதீயதனில்வெந்துபொடிசாம்ப
லாகுதேபாவியேனையகோ—மாகக்
குருவிபறவாமல்கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த்தெடுத்தகை.

(இ-ள்.) மாகக்குருவி பறவாமல்-வானிற்பறக்குங் குருவிகள் என்னேரே பறவாவண்ணம், என்னை கோதாட்டி - என்னைப்பாராட்டி, கருதி-இவனால் யானனைத்து முடையேனுவே னெனவெண்ணி, வளர்த்தெடுத்த - எனைவளர்த்த, கை - அத்தங்கள், தீயதனில் – நெருப்பினில், வேகுதே - வேகின்றதே, வெந்து-வேவாநின்று, பொடிசாம்பல்-பொடியான சாம்பலாக, ஆகுதே-ஆகின்றதே, பாவியேன்ஐயகோ-இதனைக்கண்டு மிருக்கின்றேன் ஐயகோ, எ-று.

(கு-ரை) இளங்குழந்தைகளைச் சிலபறவைகளின் சாயைபடியவைத்திருந்தால் அதனுற் சிலநோய்கள் குழந்தைகளுக் குண்டாகுமென்பது மருத்துநூல் வழக்காதலின் அவ்வாறுண்டாகாவண்ணங் கையில்வைத்துக் காத்த வன்னையினுடலம் வெந்து சாம்பராதலைக் காணவும் விதியிருந்ததே என இரங்கினர்.

வெந்தாளோசோணகிரிவித்தகாநின்பதத்தில்
வந்தாளோவென்னைமறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னையேநோக்கியுகந்துவரங்கிடந்தென்
றன்னையேயீன்றெடுத்ததாய். 9

(இ-ள்) சோணகிரிவித்தகா-அருணசலவடிவமாக விளங்கும் ஞானவுருவனே, சந்ததமும்-எப்பொழுதும், உன்னையே நோக்கி - உன்னையே தியானித்து, உகந்து வரங்கிடந்து - மகிழ்வுடன் வரம்வேண்டி, என்றன்னை-என்னை, ஈன்றெடுத்த தாய் - பெற்றவன்னை, வெந்தாளோ-வெந்துபோயினளோ, நின் பதத்தில் - உனதுதிருவடிநிழலில், வந்தாளோ - வந்து சேர்ந்தாளோ, என்னை மறந்தாளோ-என்னை மறந்துவிட்டாளோ-அறிகிலேன், எ-று.

(கு-ரை.) உலகினர் மக்களைப்பெறு மருமை பெருமைகளையுந் தமதன்னையினரிய தவச்செயலையு நினைந்து வருந்தினரென்க.

வீற்றிருந்தாளன்னைவீதிதனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாளின்றுவெந்துநீறுனாள்—பாற்றெளிக்க
எல்லீருமாருங்களேதென்றிரங்காம
லெல்லாஞ்சிவமயமேயாம். 10

(இ-ள்.) அன்னை வீற்றிருந்தாள்-தாயானவள் சுகமாகவிருந்தாள், வீதிதனில் இருந்தாள் - வீதியிலு முலாவியிருந்தனள், இன்று வெந்து நீறு ஆனாள்-இத்தினம்வேவுற்றுச் சாம்பலாயினள், ஏதென்று இரங்காமல்-இஃதென்னை

யென வருந்தாமல், பால் தெளிக்க-பால் தெளித்தற்கு, எல்லீரும் வாருங்கள்-அனைவரும் வாருங்கள், எல்லாம் - அனைத்தும், சிவமயமேயாம் - சிவமயமே யாகும், எ-று.

(கு-ரை.) தோன்றலும் வளர்தலும் அழிதலும் புதிய செயலன்றாதலின் வருந்தாது வெந்துசாம்பரான அன்னைக்கு பால்தெளிக்க வாருங்கள்என்றனர்.

திருவிடைமருது.

மென்றுவிழுங்கிவிடாய்கழிக்கநீர்தேடல்
என்றுவிடியுமெனக்கென்கோவே—நன்றி
கருதாரபுரமூன்றுங்கட்டழலாற்செற்ற
மருதாவுன்சந்நிதிக்கேவந்து. 1

(இ-ள்.) நன்றி கருதார் புரம் மூன்றும்-தம்மையுயர்த்திய நன்றியைநினையாதாரின் முப்புரங்களையும், கட்டழலால் செற்ற-மிகுந்த நெருப்பினால் நீறாக்கிய, மருதா-இடைமருதீசனே, உன் சந்நிதிக்கே வந்து-உனது சன்னிதானத்துக்கே வந்து, மென்று விழுங்கி-உணவை மென்று விழுங்கி, விடாய்கழிக்க-தாகத்தை நீக்கிக்கொள்ள, நீர் தேடல்-நீரைத் தேடுகின்ற தொழிலானது, எனக்கு என்று விடியும்-எனக்கு எந்நாளிலொழியும், எ-று.

(கு-ரை.) உணவருந்தலு நீர்வேட்டலு நின்றியானத்துக்கு முட்டானவையாதலி னவையெனக்கென்றொழியு மென்றனர்.

ஒற்றி.

கண்டங்கரியதாங்கண்மூன்றுடையதாம்
அண்டத்தைப்போலவழகியதாந்—தொண்டர்
உடலுருகத்தித்திக்குமோங்குபுகழொற்றிக்
கடலருகேநிற்குங்கரும்பு. 2

(இ-ள்.) ஓங்கு புகழ்-மிக்க புகழினையுடைய, ஒற்றிக் கடல் அருகே நிற்கும் கரும்பு-ஒற்றிமாநகர்க் கடலருகில் விளங்கும் கரும்பானது, கண்டம் கரியது ஆம்-கண்டங் கரியதாகும், கண் மூன்று உடையதாம்-கண்கள் மூன்றையுடையதாகும், அண்டத்தைப்போல அழகியது ஆம்-ஆகாயத்தையொப்ப வழகினையுடையதாகும், தொண்டர்-அடியவர்களின், உடல் உருக தித்திக்கும்-உடலம் உருகாநின்று இனிக்கும், எ-று.

(கு-ரை.) ஒற்றிக்கடலருகிலுள்ள கரும்பு கண்டங்கரியதும் கணுக்கள் மூன்றினை யுடையதும் தொண்டர் உடலுருகத் தித்திப்பதுமாகும் என்றனர் கண்டங்கரியது-கண்டமில்லாதது அல்லது கற்கண்டில்லாதது, கண்-கணு.

ஓடுவிழுந்துசிப்பாயுமொன்பதுவாய்ப்புண்ணுக்
கிடுமருந்தையானறிந்துகொண்டேன்-கடுவருந்தும்
தேவாதிதேவன்றிருவொற்றியூர்த்தெருவிற்
போவாரடியிற்பொடி. 3

(இ-ள்.) ஒடு விழுந்து - கட்டிகளுண்டாகி, சீ பாயும்-சீழொழுகுகின்ற, ஒன்பது வாய் புண்ணுக்கு - நவத்துவாரங்களையுடைய உடலாகிய புண்ணுக்கு, இடு மருந்தை - இடுகின்ற மருந்தினை, யான் அறிந்துகொண்டேன் — நானறிந்துகொண்டேன்; கடு அருந்தும் - விடபானஞ்செய்யும், தேவாதிதேவன் - தேவாதி தேவனது, திருவொற்றியூர்த் தெருவில் - திருவொற்றியூர் வீதியில், போவார் — நடப்பவர்களின், அடியில் பொடி - காலடியிலுள்ள பொடி, எ-று.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூர் வீதியிலுலவுவோரடியிற் பொடியானது ஒன்பது துவாரங்களையுடைய உடலாகிய புண்ணுக்கு மருந்தாக வறிந்தேனென்றனர். அது அத்தலப்பெருமையைச் சுட்டி யென்றுணரவும்.

வாவியெல்லாந்தீர்த்தமணலெல்லாம்வெண்ணீறு
காவனங்களெல்லாங்கணநாதர்—பூவுலகில்
ஈதுசிவலோகமென்றென்றேமெய்த்தவத்தோர்
ஓதுந்திருவொற்றியூர். 4

(இ-ள்.) ஈது - இது, பூவுலகிற் சிவலோகம் - பூலோக சிவலோகம், என்று என்று - எனப்பன் முறைகூறி, மெய்த்தவத்தோர் ஓதும் - உண்மைத் தவமுடையாருரைக்கின்ற, திருவொற்றியூர் - திருவொற்றியூரிலுள்ள, வாவி எல்லாம்தீர்த்தம்-தடாகமனைத்துந் தீர்த்தங்கள், மணல் எல்லாம்-மணல் அனைத்தும், வெண்ணீறு - வெள்ளிய விபூதி; காவனங்கள் எல்லாம் - சோலைகளுநந்தவனங்களு மாதியவனைத்தும், கணநாதர் - சிவகணநாதர்களாகும், எ-று.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூரானது பூலோக சிவலோகம், அதன்கணுள்ள தடாகங்கள் புண்ணிய தீர்த்தங்கள், மணலனைத்தும் விபூதி, சோலைநந்தவனமாதிய சிவகணநாதர் என்றனர்.

திருவாரூர்.

ஆரூரரிங்கிருக்கவவ்வூர்த்திருநாளென்
றூரூர்கடோறுமுழலுவீர்—நேரே
உளக்குறிப்பைநாடாதவூமர்காணீவிர்
விளக்கிருக்கத்தீத்தேடுவீர். 5

(இ-ள்.) ஆரூரர் இங்கு இருக்க-திருவாரூருடையா ரிவ்விடத்திலிருக்க அவ்வூர் திருநாள் என்று-அந்த ஊரில் திருநாளென்று, ஊர் ஊர்கள்தோறும், ஊர்கள்தோறும் ஊர்கள்தோறும்சென்று, உழலுவீர் — அலைவோரே, நேரே - நேராக, உளக்குறிப்பை-மனக்கருத்தை, நாடாத-ஆராயாத, ஊமர்காள்-மூகர்களே, நீவிர் - நீங்கள், விளக்கு இருக்க — தீபம் இருக்க, தீ தேடுவீர் - நெருப்பைத் தேடுகின்றீர்கள், எ-று.

(கு-ரை.) "நகரின் மேன்மைபெற்றது கமலாலயநகரம் என்ப, ஆதலிற் சிறந்த ஆரூர்நாதனை வணங்குவதைவிடுத்து ஊர்ஊர்தோறு முழலுவது விளக்கினைக் கையிலேந்திக்கொண்டு தீயை நாடுதலையொக்கும் என்றனர்.

எருவாய்க்கிருவிரன்மேலே றுபுழுக்கூண்டுக்
கருவாய்க்கோகண்கலக்கப்பட்டாய்-திருவாரூர்த்
தேரோடும்வீதியிலேசெத்துக்கிடக்கின்றாய்
நீரோடுந்தாரைக்கேநீ. 6

(இ-ள்.) எருவாய்க்கு - மலத்துவாரத்திற்கு, இருவிரல்மேல் - இருவிரலளவிற்குமேல், எறு புழுக்கூட்டுக்கருவாய்க்கோ — உயர்ந்து காணப்படுகின்ற கிருமிக்கூண்டான பிறப்பிடத்திற்கோ, கண் கலக்கப்பட்டாய் - கண்கலக்கமுற்றனை; திருவாரூர் — திருவாரூரில், தேர் ஓடும் வீதியில் - தேரோடுந் தெருவில், செத்துக்கிடக்கின்றாய் - இறந்துகிடக்கின்றனை, நீரோடுந்தாரைக்கே நீ - நீரொழுகுந் துவாரத்துக்காக நீ, எ-று.

(கு-ரை.) மலத்துவாரத்துக் கிருவிரலுயரத்தருள்ள சலத்துவாரத்தினை விரும்பித்தெருவிலிறந்து கிடக்கின்றனையெனமடந்தையர் காமத்தாற் கொலையுண்ட வொருவனைச் சுட்டியுரைத்தனர் என்க.

எத்தனையூரெத்தனைவீடெத்தனைதாய்பெற்றவர்கள்
எத்தனைபேரிட்டழைக்கவேனென்றேன்-நித்தம்
எனக்குக்களையாற்றாயேகம்பாகம்பா
வுனக்குத்திருவிளையாட்டோ. 7

(இ-ள்.) ஏகம்பா கம்பா - திருவேகாம்பரத்தினையும் கம்பா நதியையும் உடைய பெருமானே ! எத்தனையூர்-எத்தனையூர்கள், எத்தனைவீடு-எத்தனை வீடுகள், எத்தனைதாய்-எத்தனை அன்னையர்கள், பெற்றவர்கள்-ஈன்றவர்கள், எத்தனை பேர்இட்டு அழைக்க-எத்தனை பெயர்களை இட்டுவிளிக்க, நித்தம் ஏன் என்றேன்-தினம் ஏனென்று கேட்டேன், (இவ்வாறுசுழலும்) எனக்குக் ஆற்றாய்-அடியேனுக்குண்டாகும் இளைப்பை ஆற்றுவாய், உனக்கு திருவிளையாட்டோ-தேவரீருக்குத் திருவிளையாட்டோ? எ-று.

(கு-ரை.) பிறப்பெடுத்த வூருக்கும் வீட்டிற்கும் அன்னையருக்கும் இட்ட பெயருக்கும் ஏனென்றதற்கும் அளவின்மையினத்தகையபிறவியை யொழித்தருளுவீராக என்றனர்.

கச்சிக்காரோணம்.

அத்திமுதலெறும்பீறானவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந்தேசிகா-மெத்தப்
பசிக்குதையாபாவியேன்பாழ்வயிற்றைப்பற்றி
யிசிக்குதையாகாரோணரே. 8

(இ-ள்) அத்திமுதல்-யானைமுதல், எறும்பு ஈறு ஆன-எறும்பு இறுதியாகவுள்ள, உயிர் அத்தனைக்கும்-சீவர்கள் அவ்வளவிற்கும், சித்தம்மகிழ்ந்து-திருவுளமகிழ்ந்து, அளிக்கும் - அவைகளுக்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கின்ற,

தேசிகா-தேசிகனே, மெத்த-மிகவும், பசிக்குது ஐயா - மிகவும் பசிக்கின்றது ஐயனே, பாவியேன் - பாவியான அடியேனது, பாழ்வயிற்றைப்பற்றி இசிக்குது ஐயா-பாழானவயிற்றைப்பிடித்து இழுக்கின்றது ஐயனே, காரோணரே-திருக்காரோணத்தி லெழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளே, எ-று.

(கு-ரை.) காரோணத்தையனே! அனைத்துயிர்களின் இட்டங்களையளிக்குங்கடவுள் தேவரீராதலின் அடியேனுடைய பசிப்பிணியையொழிக்கவேண்டுகின்றே னென்றனர்.

திருக்காளத்தி.

பொய்யையொழியாய்புலாலைவிடாய்காளத்தி
யையரையெண்ணுயறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமேயொழியாய்திருவெழுத்தைந்தோதாய்
மனமேயுனக்கென்னமாண்பு. 9

(இ-ள்.) மனமே - எனதுமனதே நீ, பொய்யை ஒழியாய் - பொய்பேசுவதை ஒழிக்கின்றாயில்லை, புலாலை விடாய் - ஊனுண்பதை விடுகின்றாயில்லை, காளத்தி ஐயரை எண்ணாய் - திருக்காளத்தி இறைவனை நினைக்கின்றாயில்லை, அறம் செய்யாய் - தருமஞ்செய்கின்றாயில்லை, வெய்ய சினமே ஒழியாய்-கடிய கோபத்தை யொழிக்கின்றாயில்லை, திருவெழுத்து ஐந்து ஓதாய் - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதுகின்றாயில்லை, உனக்கு என்ன மாண்பு - உனக்கென்னமாட்சிமையுளது, எ-று.

(கு-ரை.) மனமே பொய்யொழிதலாதிய நற்செயலெவையு மில்லாதபோது நீ மாண்புடையை யல்லை என்றனர்.

திருவிருப்பையூர்.

மாதாவுடல்சலித்தாள்வல்வினையேன்கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்துவிட்டானே—நாதா
இருப்பையூர்வாழ்சிவனேயின்னமோரன்னை
கருப்பையூர்வாராமற்கா. 10

(இ-ள்.) மாதா உடல் சலித்தாள் - அன்னையுடல் தளர்ந்தனள், வல்வினையேன் கால் சலித்தேன் - வலியவினையினையுடைய யான் கால்சலிப்புற்றேன், வேதாவும் கைசலித்துவிட்டான் - பிரமனுங் கைசலித்துவிடுத்தான், நாதா-நாதனே, இருப்பையூர் வாழ் சிவனே-திருவிருப்பையூரில் வாழுஞ் சிவபெருமானே, இன்னம்-இனிமேலும், ஓர் அன்னை-ஒருதாயின்,கருப்பை ஊர்வாராமல்-கருப்பப்பையாகிய ஊரினில் வாராமல், கா-அடியேனைக் காத்தருள்,எ-று.

(கு-ரை.) அன்னைமுதலியவனைவருஞ் சலித்தனராதலிற் பிறவிவேண்டேனென்றனர்.

திருவையாறு.

மண்ணுந்தணலாறவானும்புகையாற
எண்ணரியதாயுமிளைப்பாறப்—பண்ணுமயன்
கையாறவுமடியேன்காலாறவுங்கண்பார்
ஐயாதிருவையாறு. 11

(இ-ள்.) ஐயா திருவையாறு-என் தந்தையே திருவையாற்றுனே, மண்ணும் தணல் ஆற - பூமியும் நெருப்புத் தணியவும், வானும் புகை ஆற-ஆகாயமும் புகையடங்கவும், எண் அரிய தாயும் இளைப்பு ஆற - அளவற்ற அன்னையரு மிளைப்பொழியவும், பண்ணும் அயன் கை ஆறவும்-படைக்கின்ற பிரமனது கை யாறவும், அடியேன் கால் ஆறவும்-அடியேனுடைய கால் ஆறவும், கண்பார் - கருணைக்கண்ணாற் பார்த்தருளுவீராக, எ-று.

(கு-ரை.) யானொருவன்பிறப்பதனால் மண் வான் தாய் அயன் ஆதியருந் துன்புறவேண்டியிருத்தலின், அடியேன்வருத்தத்துடன் மண்ணுதியின் இளைப்புமொழிய கருணைக்கண்ணாற் பாரும் என்றனர்.

திருக்குற்றாலம்.

காலன்வருமுன்னேகண்பஞ்சடைமுன்னே
பாலுண்கடைவாய்ப்படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
உற்றாரழுமுன்னேயூரார்சுடுமுன்னே
குற்றாலத்தானையேகூறு. 12

(இ-ள்.) காலன் வருமுன்னே - யமன் வருவதற்குமுன், கண் பஞ்சு அடைமுன்னே - கண்கள் பஞ்சடைவதற்குமுன், பால் உண் கடைவாய் படு முன்னே-பாலாகிய வுணவு கடைவாயின் வழி யொழுகுதற்குமுன்னே, மேல் விழுந்து உற்றார் அழுமுன்னே - உடன்மீது விழுந்து உறவினரழுதற்குமுன், ஊரார் சுடுமுன்-ஊரினர் தகனஞ் செய்வதற்குமுன், குற்றாலத்தானையே கூறு-திருக்குற்றாலத் திறைவரையே துதிப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) மரணவேதனைக்கு முன்னரே சிவத்தியானஞ்செய்தால் நற்கதி பெறலாமென்பது கருத்து.

பொது.

சிற்றம்பலமுஞ்சிவனுமருகிருக்க
வெற்றம்பலந்தேடிவிட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தைத்தேடுதேபேதமடநெஞ்சம்
கறந்திடத்தைநாடுதேகண். 1

(இ-ள்.) சிற்றம்பலமும் சிவனும் அருகு இருக்க - திருச்சிற்றம்பலமும் சிவபெருமானும் அருகில் இருக்க, வெற்றம்பலம் தேடிவிட்டோம்-வெறுமை

யாகிய அம்பலத்தைத் தேடிக்கொண்டோம், நித்தம் – நாள்தோறும், பேதை மடநெஞ்சம் - அறியாமையினையும் மடமையினையுமுடைய நெஞ்சமானது, பிறந்திடத்தை நாடுது - பிறந்த தானத்தை நாடுகின்றது, கண் - நயனங்கள், கறந்திடத்தை நாடுது - பால்கறந்த தானத்தை நாடுகின்றது, எ-று.

(கு-ரை.) தோற்றுவாயான நிதம்பத்தினையும் பாலுணவினை யளித்த தனத்தினையுமுறையே மனங்கண்ணு நாடியும்பார்த்து மயங்குதலாற் பிறப்பே யுண்டாகுமாதலி னவைகளை யொழித்தல்வேண்டு மென்றனர்.

தோடவிழும்பூங்கோதைத்தோகையுனையிப்போது
தேடினவர்போய்விட்டார்தேறியிரு—நாடிநீ
என்னைநினைத்தாலிடுப்பிலுதைப்பேனுன்
உன்னைநினைத்தாலுதை. 2

(இ-ள்.) தோடு அவிழும் பூங்கோதைத்தோகை - இதழ் விரிந்த மலர் மாலையணிந்த கூந்தலினையு மயிலனைய சாயலினையுமுடைய மாதே, இப்போது உனை தேடினவர் போய்விட்டார் - இந்த சமயத்தி லுனைநாடினவர் போய் விட்டனர், தேறி இரு - மனந்தெளித்திருத்தி, நீ என்னை நாடி நினைத்தால்—நீ யென்னை நினைத்தனையேல், நான் இடுப்பில் உதைப்பேன்-நானுனதிடையி லுதைப்பேன், உன்னை நினைத்தால் உதை-உன்னை யான் நினைத்தால் நீயெ ன்னை இடுப்பிலுதைப்பாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) இச்செய்யுள் அருணைமாநகரிலடிக ளருளிச்செய்ததெனவும், அருணகிரி நாதரி னன்னையைப்பார்த் துரைத்ததெனவும் வழங்குவர். இதன் விவரங்களை யருணகிரிநாதர் புராணத்துட் காண்க.

வாசற்படிகடந்துவாராதபிச்சைக்கிங்
காசைப்படுவதில்லையண்ணலே—யாசைதனைப்
பட்டிறந்தகாலமெலாம்போதும்பரமேட்டி
சுட்டிறந்தஞானத்தைச்சொல். 3

(இ-ள்.) வாசற்படி கடந்து வாராத பிச்சைக்கு - தெருவாசற்படியைக் கடந்து கொண்டுவந்திடாத பிச்சைக்கு, ஆசைப்படுவது இங்கில்லை - விருப் பங்கொள்வது இங்கில்லையாகும், அண்ணலே - சுவாமியே! ஆசைதனை பட்டு இறந்த காலம் எல்லாம் போதும்- ஆசையுற்றழிந்த காலமனைத்தும் போதுமா னது, பரமேட்டி - சிவபெருமானே, சுட்டு இறந்த - சுட்டற்ற, ஞானத்தை சொல் - சுட்டிறந்த ஞானத்தை யருள்செய், எ-று.

(கு-ரை.) திரிபுடியில்லாத ஞானம் வேண்டுமென்றனர். திரிபுடியாவது ஒன்றனைச் சுட்டுபவனாகிய ஞாதுருவும், சுட்டப்படு பொருளாகிய ஞேயமும், சுட்டுதற்றொழிலாகிய (மனத்தின் செயலான) ஞானமும் என மூன்றுமென வறிக.

நச்சரவம்பூண்டானை நன்றாய்த்தொழுவதுவும்
இச்சையிலேதானிங்கிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவதமுண்பதுவும்வந்துதிருவாயிலிலே
தூங்குவதுந்தானேசுகம். 4

(இ-ள்.) நச்சரவம் பூண்டானை - விடத்தினையுடைய பாம்பினையணிந்த சிவபெருமானை, நன்றாய் தொழுவதுவும்—நன்மைபெற வணங்குவதும், இச்சையிலேதான் அங்கு இருப்பதுவும்-இட்டம்போல இருத்தலும், பிச்சைதனை வாங்குவதும்-பிச்சை யெடுப்பதும், உண்பதுவும் - உண்ணுவதும், திருவாயிலிலே வந்து - ஆலயவாயிலையடைந்து, தூங்குவதும் தானே சுகம் - உறங்குவதுமன்றோ சுகம், எ-று.

(கு—ரை.) பசிக்கிரந்துண்டு பரசிவா லயவாயிலிற் படுத்துறங்குவதே சுகமென்றனர்.

இருக்குமிடந்தேடியென்பசிக்கேயன்னம்
உருக்கமுடன்கொண்டுவந்தாலுண்பேன்—பெருக்க
அழைத்தாலும்போகேனரனேயென்றேகம்
இளைத்தாலும்போகேனினி. 5

(இ-ள்.) அரனே – சிவபெருமானே, இருக்கும் இடம் தேடி—யானிருக்குமிடத்தை யாராய்ந்து, என் பசிக்கு அன்னம்-எனது பசிக்குச் சோற்றை, உருக்கமுடன் கொண்டுவந்தால் உண்பேன் - பரிவுடன் கொண்டுவந்தாற் புசிப்பேன், பெருக்க அழைத்தாலும்-மிகவும் வருந்தியழைத்தாலும், போகேன்—போகமாட்டேன், இனி என் தேகம் இளைத்தாலும் போகேன் - இனி எனதுடலம் இளைப்படைந்தாலும் போகமாட்டேன், எ-று.

(கு-ரை.) மாதுகரபிச்சையானது விருப்பு வெறுப்புக்களுக் கிடமானதாதலின் அயாசித பிச்சையையே இனியருந்துவேனென்றனர்.

விட்டுவிடப்போகுதுயிர்விட்டவுடனேயுடலைச்
சுட்டுவிடப்போகின்றார்சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேரமுஞ்சிவனையேத்துங்கள்போற்றுங்கள்
சொன்னேனதுவேசுகம். 6

(இ-ள்.) விட்டுவிடப்போகுது உயிர் - உலகினரே யுங்களுடலைவிடுத்துயிர் போகப்போகின்றது, விட்டவுடனே-அங்ஙனம் உயிர் நீங்கியவுடனே, சுற்றத்தார் - உறவினர், உடலை சுட்டுவிடப்போகின்றார் - தேகத்தைத் தகனஞ்செய்துவிடப் போகின்றார்கள், பட்டது பட்டு - என்னபாடு பட்டாயினும், எந்நேரமும் - எப்பொழுதும், சிவனை - சிவபெருமானை, எத்துங்கள் போற்றுங்கள் - துதியுங்கள் வணங்குங்கள், அதுவே சுகம் - அவ்வாறு செய்வதே சுகமாகும், சொன்னேன் - உங்களுக்குரைத்தேன், எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடலைவிடுத் துயிர்போவது முயிர்போகியபின்னருறவின ருடலைச் சுட்டுவிடுவது மனுபவசித்தமாதலி னுடலுள்ளபோதே இறைவனைத் தியானித்து நற்கதிபெற விரும்புங்களென வுலகினரைச்சுட்டிக் கூறினர்.

ஆவியொடுகாயமழிந்தாலுமேதினியில்
பாவியென்றுநாமம்படையாதே—மேவியசீர்
வித்தாரமுங்கடம்பும்வேண்டாமடநெஞ்சே
செத்தாரைப்போலேதிரி. 7

(இ-ள்.) மடநெஞ்சே - மூடமனமே, ஆவியொடு காயம் அழிந்தாலும் - உயிருடனுடலழிந்தாலும், மேதினியில்-உலகத்தில், பாவி என்று-பாவியென, நாமம் படையாதே-பெயர்படைக்காதே, மேவிய சீர் வித்தாரமும் - பொருந்திய செல்வச் சிறப்பும், கடம்பும் - உலகவுறவும், வேண்டாம் - உனக்குவேண்டாம், செத்தாரைப்போலேதிரி-இறந்தாரை யொப்பாக வுலவுவாயாக, எ-று.

(கு-ரை.) நீ பாவியெனப் பெயரைப் படையாமலும் செல்வவித்தாரத்தைக் காட்டாமலும் உலகினரோ டுறவுகொள்ளாமலும் செத்தாரையொப்பத் திரிந்தாற் சிவானுபவசித்தி யெளிதிற் கைகூடிவரு மென்றனர்.

வெட்டவெளியானவெளிக்குந்தெரியாது
கட்டளையுங்கைப்பணமுங்காணுதே-இட்டமுடன்
பற்றென்றாற்பற்றுதுபாவியேனெஞ்சிலவன்
இற்றெனவேவைத்தவினிப்பு. 8

(இ-ள்.) பாவியேன் நெஞ்சில் - பாவியாகிய எனது மனதில், அவன்—அக்கடவுள், இற்று எனவைத்த இனிப்பு-இதுவெனவைத்த இனிமையானது வெட்ட வெளியான வெளிக்கும் தெரியாது - வெறுவெளியான வெளிக்குந் தெரியாது, கட்டளையும் கைப்பணமும் காணுது - கட்டளையும் கைப்பணமும் காணமாட்டாது, இட்டமுடன் பற்று என்றால் பற்றுது-பிரியத்துடன் பிடியென்றாலும் பிடியாது, எ-று.

(கு-ரை.) அந்தக் கடவுளளித்த சுகம் எவரானும் எதனுனும் அறிதற்கரிய நுண்ணியதென்பது கருத்து.

பின்முடுகு வெண்பா.

இப்பிறப்பைநம்பியிருப்பரோநெஞ்சகமே
வைப்பிருக்கவாயின்மனையிருக்கச்-சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற்கிட்டக்கண்மெத்தப்பஞ்சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத்துக்கொட்டக்கண்டு. 9

(இ-ள்.) இப்பிறப்பை நம்பி இருப்பரோ நெஞ்சகமே-இந்த பிறவியை நம்பி இருப்பார்களோ எனது மனமே, வைப்பு இருக்க - க்ஷேமப்பொருளிரு

க்க, வாயில் மனை இருக்க-வாயிலினையுடைய வீடு இருக்க, சொப்பனம்போல்-சனவுபோல், விக்கி - விக்கலெடுத்து, பல்கிட்ட - பல் கிட்டிக்கொள்ள, கண் மெத்த பஞ்சிட்டு - கண் மிகவும் பஞ்சடைந்து, அப்பை கக்கி - கபமொழுக விடுத்து, செத்து-இறந்து, கொட்டக்கொண்டு-சாப்பறையடிக்கப்படுதலைப் பார்த்து, எ-று.

(கு-ரை.) கனவுபோல இறத்தலைக் கண்கூடாகக் கண்டு மிந்த பிறவியை யறிவுடையார் நம்பியிருப்பரோ இரார் என்றறிக என்றனர்.

மேலுமிருக்கவிரும்பினையேவெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையேசிந்தையே—கால்கைக்குக்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்டவுடல்
கட்டையிட்டுச்சுட்டுவிடக்கண்டு. 10

(இ-ள்.) கால் கைக்கு-காற்குங்கைக்கும், கொட்டையிட்டு - சிறுதிண்டு சன்வைத்து, மெத்தை இட்டு-மெத்தைவிரித்து, குத்திமொத்தப்பட்ட உடல்-குத்தியடித்துப் பிடிக்கப்பட்ட சரீரம், கட்டையிட்டு - கட்டையில் வைத்து, சுட்டுவிடக் கண்டு - தகனஞ்செய்யப்பார்த்தும், சிந்தையே – உள்ளமே, மேலும் இருக்க விரும்பினையே-பின்னரும் இருக்க விரும்பினையே, வெள் விடையோன் - வெள்ளிய இடபத்தினையுடைய சிவபெருமானது, சீலம்அறிந்திலையே-கல்யாண குணங்களை யுணர்ந்திலையே, எ-று.

(கு-ரை.) கால் கைகளுக்குச் சிறுதிண்டிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்ட வுடலினைச் சுட்டுவிடக்கண்டு மின்னமிருக்கச் சிந்தையே விரும்பாதே. சிவபெருமானது கல்யாண குணங்களை யுணர்ந்தாயிலையே, எ-று.

ஒன்பதுவாய்த்தோற்பைக்கொருநாளைப்போலவே
அன்புவைத்துநெஞ்சேயலைந்தாயே—வன்கழுக்கள்
தத்தித்தத்திச்சட்டைதட்டிக்கட்டிப்பிட்டுக்
கத்திக்குத்தித்தின்னக்கண்டு. 11

(இ-ள்.) வல் கழுக்கள் - வலிய கழுவென்னும் பறவைகள், தத்தித்தத்தி-தடுமாறித் தடுமாறி, செட்டை தட்டிக்கட்டி - இறகைத்தட்டி ஒன்றோடொன்றணைத்து, பிட்டு - பிளந்து, கத்திக் குத்தி - இரைந்து மூக்கினாற்குத்தி தின்னக்கண்டு - தின்னப்பார்த்தும், நெஞ்சே - மனமே, ஒன்பதுவாய் - நவத்துவாரங்களையுடைய, தோல் பைக்கு – தோலாலாகிய உடலெனும் பைக்கு, ஒருநாளைப்போலவே-ஒருநாள்போலவே, அன்பு வைத்து அலைந்தாயே-பக்ஷம் வைத்துத் திரிந்தனையே, எ-று.

(கு-ரை.) வலிய கழுக்கள் குழுமி உடற்றசையைப் பலவிடத்துந் தின்னக்கண்டும் அதன்மீது ஆசைகொண் டலைகின்றனையே நெஞ்சமே என்றனர்.

இன்னம்பிறக்கவிசைவையோநெஞ்சமே
மன்னரிவரென்றிருந்துவாழ்ந்தவரை—முன்னம்
எரிந்தகட்டைமீதிலிணைக்கோவணத்தை
உரிந்துருட்டிப்போட்டதுகண்டு. 12

(இ-ள்.) மன்னர் இவர் என்று இருந்து வாழ்ந்தவரை - அரசரிவரென விருந்து வாழ்ந்தோரை, முன்னம் எரிந்த கட்டைமீதில் - முன்னம் எரிந்த கட்டையின்மீது, இணை கோ வனத்தை உரிந்து - துணையாயிருந்த கோவணத்தையுமுரிந்து, உருட்டிப்போட்டது கண்டு - உருட்டிப்போட்டதைப்பார்த்தும், நெஞ்சமே - எனது மனமே நீ, இன்னம் பிறக்க இசைவையோ-இன்னம் பிறத்தற்கு விரும்புவாயோ, எ-று.

(கு-ரை.) அரச வாழ்வினையுடையாரு மிறத்தலுண்மையி லழிவினையுடைய வுடலுடன் வாழ்வதனை நெஞ்சகமே விரும்புவதிற் பயனில்லை என்றனர்.

முதற்சங்கமுதூட்டுமொய்குழலாராசை
நடுச்சங்கநல்விலங்குபூட்டும்—கடைச்சங்கம்
ஆம்போததுவூதுமம்மட்டோவிம்மட்டோ
நாம்பூமிவாழ்ந்தநலம். 13

(இ-ள்.) முதல் சங்கு - நாம் பிறந்தவுடன் சங்கானது, அமுது ஊட்டும்- பாலடையாக நின்று பாலை யுண்ணச் செய்யும், நடு சங்கம் - அச்சங்கமானது நம்பிறப்பின் மத்தியில் (அதாவது யௌவனப்பருவத்தில்), மொய் குழலார் ஆசை நல் விலங்கு பூட்டும் - வண்டுபடிந்த கூந்தலினையுடைய இளமாதரின் ஆசையாகிய நல்விலங்கைக் கல்யாண முறையிலூதிப் பூட்டாநிற்கும், கடைச்சங்கம் - மூன்றுமுறையாகிய கடைசியிலூதப்படும் சங்கமானது, ஆம் போதது ஊதும் - இறங்குங்காலத்துக்குரியதாகி ஊதப்படும், (ஆகவே) நாம் பூமியில் வாழ்ந்த நலம் - நாம் உலகில் வாழ்ந்த சுகமானது, அம்மட்டோ இம்மட்டோ - அவ்வளவோ விவ்வளவோ அறிகிலேம், எ-று.

(கு-ரை.) சங்கமுதலிற் பாலூட்டிப் பின் கலியாணமாக்கிப் பின்னிறந்த குறியாக நிற்கின்றதாகவே நாம் வாழ்ந்த வாழ்வென்னை.

எத்தனைநாள்கூடியெடுத்தசரீரமிவை
அத்தனையுமண்டின்பதல்லவோ— வித்தகனார்
காலைப்பிடித்துமெள்ளக்கங்குல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக்குடியிருப்போமே. 14

(இ-ள்.) இவை-இவைகள், எத்தனைநாள் கூடியெடுத்த சரீரம் - எத்தனை நாள் சேர்த்தெடுத்த வுடலம், அத்தனையும் - அவ்வாறெடுத்த வுடலனைத்தும்,

மண்தின்பது அல்லவோ-மண்ணோடு மண்ணாவதன்றோ,வித்தகனார்-சிவபெரு மானது, காலைப் பிடித்து மெள்ள - திருவடிகளைப்பற்றி மெல்லென, கங்குல் பகல் அற்றிடத்தே - இரவும்பகலு மற்றவிடத்தில், மேலே குடியிருப்போம் - இனிக் குடியிருப்போம், எ-று.

(கு-ரை.) இவ்வுடல மழிவதாதலி னழியாதவிறைவன் திருவடிவீட்டி லிருப்போமென்றனர்.

எச்சிலென்றுசொல்லியிதமகிதம்பேசாதீர்
எச்சிலிருக்குமிடமறியீர்—எச்சிறனை
உய்த்திருந்துபார்த்தாலொருமைவெளிப்படும்பின்
சித்தநிராமயமாமே. 15

(இ-ள்.) எச்சில் என்று சொல்லி - மிச்சிலெனக்கூறி, இதம் அகிதம் பேசாதீர்-வேண்டுதல் வேண்டாமைகளையுரையாதீர்,எச்சில் இருக்கும் இடம் அறியீர் - மிச்சில் இருக்குந் தானத்தை யறியமாட்டீர், எச்சில்தனை-மிச்சிலை, உய்த்திருந்து பார்த்தால் - ஆலோசனையுட னிருந்துபார்த்தால், ஒருமை வெளிப்படும் - ஒற்றுமை வெளியாகும், பின்சித்தம் நிராமயம் ஆகும் - பின்னர் மனமானது துக்கமற்றதாகும், எ-று.

(கு-ரை.) வெறுப்புப் பொருள்களும் விருப்புப்பொருள்களும் ஒரேயிடத்தி லுண்டாதலின் வாளாவிருப்புவெறுப்பிற் காலந்தள்ளற்க வென்றனர். எச்சிலென்றது வாய்நீரைமாத்திரமன்று, வெறுப்புப் பொருளையென வுணர்க.

எத்தனைபேர்நட்டகுழியெத்தனைபேர்தொட்டமுலை
எத்தனைபேர்பற்றியிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும்புவியின்மடமாதரைவிட்
டுய்யடாவுய்யடாவுய். 16

(இ-ள்.) எத்தனை பேர் நட்டகுழி-எத்தனைபேர் நட்டபள்ளம், எத்தனை பேர் தொட்ட முலை - எத்தனைபேர்கள் பிடித்த தனம், எத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்த இதழ் - எத்தனைபேர் பிடித்து இழுத்த அதரம், நித்தம் நித்தம் நாள்தோறும், பொய் அடா பேசும் - பொய்யும் அடா தனவுங்கூறும், புவியின் மடமாதரை - உலகிலுள்ள அறியாமையினையுடைய பொருட்பெண்டிரை விட்டு உய் அடா உய் – கடைத்தேறடா கடைத்தேறு, எ-று.

(கு-ரை.) பொய்ம்மை முயக்கினரான பொருட்பெண்டிரை விடுமின் என அடிகள் அறத்தாறொழுகுவா னுலகினரை நோக்கி யுரைத்ததிதுவென்க.

இருப்பதுபொய்போவதுமெய்யென்றெண்ணிநெஞ்சே
ஒருத்தருக்குந்தீங்கினையுன்னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்றுநாமிருப்பநாய்நரிகள்பேய்கழுகு
தம்மதென்றுதாமிருக்குந்தான். 17

(இ-ள்.) நெஞ்சே - மனமே, இருப்பதுபொய் போவதுமெய்-இவ்வுட லுடனே இவ்வுலகிலிருப்பதுபொய் இறந்துபோவதுமெய், என்று எண்ணி- எனநினைந்து, ஒருத்தருக்கும்-எவருக்கும், தீங்கினை-கெடுதியை, உன்னாதே- நினையாதே, பருத்ததொந்தி நம்மதென்று நாமிருப்ப - பெருத்தவயிற்றினை யுடைய விவ்வுடலினை நம்மதென்று நாம் இருக்க, நாய்நரிகள் பேய்கழுகு-நா யும் நரியும் பேயுங்கழுகும், தம்மதென்று தாமிருக்கும்-தமது என அவைகளி ருக்கும், எ-று.

(கு-ரை.) நாம் நம்மதென விருக்குமுடலினை நாய்நரியாதிய தம்மதென விருத்தலிலதனை நம்பற்க.

எத்தொழிலைச்செய்தாலுமேதவத்தைப்பட்டாலும்
முத்தர்மனமிருக்குமோனத்தே - வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடியிருகைவீசிவந்தாலும்
தாதிமனநீர்க்குடத்தேதான். 18

(இ-ள்.) எத்தொழிலைச்செய்தாலும்-எந்தத்தொழிலைச் செய்யினும், எது அவத்தைப்பட்டாலும் - என்னவுபத்திரவமுற்றாலும், முத்தர்மனம் - முத் தான்மாக்களினுள்ளம், மோனத்தே இருக்கும் - மௌனநிலையிலேயே இரா நிற்கும், (எதுபோலும் என்னில்,) வித்தகமாய் - சாதுரியமாய், காதிவிளை யாடி இருகைவீசிவந்தாலும் - அசைந்து விளையாடிக்கொண்டு இரண்டுகை களை வீசிக்கொண்டு வந்தாலும், தாதிமனம்-வெள்ளாட்டி யுள்ளம், நீர்க்குடத் தேதான்-தண்ணீர்க்குடத்திலேதான் எனவறிக, எ-று.

(கு-ரை.) வெள்ளாட்டி வேறு வேலைசெய்து கையசைத்துச் செல்லினுந் தலையின்மீது வைத்த தண்ணீர்க்குடத்திலேயே சிந்தைசெலுத்திச் செல்லு மாறு முத்தர்களும் மோனநிலையிலேயே எத்தொழிலைச் செய்தாலு நிற்ப ரெனவறிக.

மாலைப்பொழுதினறுமஞ்சளரைத்தேகுளித்து
வேலைமினுக்கிட்டுவிழித்திருந்து - சூலாகிப்
பெற்றாள்வளர்த்தாள்பெயரிட்டாள்பெற்றபிள்ளை
பித்தானாலென்செய்வாள்பின். 19

(இ-ள்.) மாலைப்பொழுதில் - மாலைக்காலத்தில், நறுமஞ்சள் அரைத்துக் குளித்து - நல்லமஞ்சளையரைத்துக்குளித்து, வேலைமினுக்கிட்டு - வேலைகளை விடுத்து, விழித்து இருந்து - தூங்காமலிருந்து, சூல் ஆகி - கருப்பமுடையவ ளாகி, பெற்றாள் வளர்த்தாள் பெயரிட்டாள்-பெற்றுவளர்த்துப்பெயரிட்டாள், பெற்றபிள்ளை - அங்ஙனந்தான்பெற்றபிள்ளை, பித்தானால்-பைத்தியங்கொண் டவனானால், என்செய்வாள் பின் - பின்னர் யாதுசெய்வாள், எ-று.

(கு-ரை.) அன்னையின் நினைவிற்கேற்ப மைந்தனில்லாவிடிலவள் என் செய்வள், அதுபோல நமதெண்ணப்படி நிறைவேறாதவிவ்வுலக வாழ்வினிலாசை கொள்ளாது விடுதலே நலம் என்றனர்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்துநவநிதியந்தேடி
நலனொன்றுமறியாதநாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப்புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும்வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவர்பிளந்தமரத்துளையிற் கானுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனையசைத்துவிட்டகுரங்கதனைப்போல
அகப்பட்டீர்கிடந்துழலவகப்பட்டீரே. 20

(இ-ள்.) நா பிளக்க பொய் உரைத்து-நாவுபிளவுறும்வண்ணம் பொய் பேசி, நவநிதியம் தேடி - புதிதாகத் திரவியம் சம்பாதித்து, நலன் ஒன்றுமறியாத - நன்மையென்பது யாதொன்றையும் உணராத, நாரியரைக் கூடி-பெண்களை மணந்து, பூ பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போல-பூமிவெடிக்க அதினின்றும் வெளிப்படுகின்ற புற்றீசலையொப்ப, புலபுலெனக் கலகலென-புலபுல கலகலவென்று, புதல்வர்களை-பிள்ளைகளை, பெறுவீர்-பெறுவீர்கள், காப்பதற்கும் வகையறியீர்-அவைகளைக்காப்பாற்றவும் வழியறியமாட்டீர்கள், கைவிடவுமாட்டீர்-கைவிடவுமாட்டீர்கள், கவர்பிளந்த மரத்துளையில்-இருபிளவாகப்பிளந்த மரத்தின்துளையில், கால் நுழைத்துக்கொண்டு - காலைநுழையவிட்டுக்கொண்டு, ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல - ஆப்பையசைத்தெடுத்த குரங்கினையொப்ப, அகப்பட்டீர் - அகப்பட்டுக்கொண்டீர், கிடந்துழல அகப்பட்டீர் - கிடந்துழலுமாறு அகப்பட்டுக்கொண்டீர்கள், எ-று.

(கு-ரை.) அறிவின்றிச் சமுசாரத்தி லகப்பட்டுச் சுழலுவதினாற் பயனில்லை யென்றனர்.

வேறு.

வடிவந்தானும்வாலிபம்மகளுந்தாயும்மாமியும்
படிகொண்டாருமூரிலேபழிகொண்டாடனீதியோ
குடிவந்தானுமேழையோகுயவன்றானுங்கூழையோ
நடுநின்றானும்வீணனோநகரஞ்சூறையானதே. 21

(இ-ள்.) வடிவந்தானும் வாலிபம் - உருவமுமிளமை, மகளும் தாயும் மாமியும்-மகளும் தாயும் மாமியாரும், படிகொண்டு ஆரும் ஊரிலே - தங்கி வாழுமூரினில், பழிகொண்டு ஆடுதல் நீதியோ - பழியைக்கொண்டு கூறுதல் நியாயமோ, குடிவந்தானும் - குடியிருக்கவந்தவனும், ஏழையோ-ஏழையாயுள்ளவனோ, குயவன் தானும் கூழையோ-குயவனும் வன்மையில்லாதவனோ, நடுநின்றானும் வீணனோ - நடுவேநிற்பவனும் வீணனவனோ, நகருஞ்சூறையானதே - ஊருஞ்சூறையானது இஃதென்னை, எ-று.

(கு-ரை.) உடலையாக்கிய பிரமனாகிய குயவனாகிய பிரமனும் நடுநின்றானாகிய யமனும் குடியிருந்தவனான சீவனும் முறையே கூழையும் வீணனும் ஏழையுமல்லர், அங்ஙனமாகவும் உடலமாகிய நகரஞ்சூறைபோயது இதற்காக வருந்துவதிற் பயனென்னை.

மண்ணுமுருகுமரமுருகுமாயையுருகுமாலுருகும்
பெண்ணுமுருகுமாணுருகும்பேதாபேதவகையுருகும்
அண்ணலுருகுமிடத்தமர்ந்தவாத்தாளுருகுமரவணையான்
எண்ணியுருகுங் குருநாதனென்பாலுரைத்தவோர்மொழியே.()

(இ-ள்.) குருநாதன் - எனதுகுருசிரேட்டன், என்பால் உரைத்த ஓர் மொழி - எனக்குபதேசித்த ஒருமொழியை, எண்ணி - நினைந்து, மண்ணும் உருகும் - பூமியும் உருகாநிற்கும், மரமும் உருகும் - மரமும் உருகாநிற்கும், மாயையுருகும்-மாயையுமுருகாநிற்கும், மாலுருகும்-மாயாமோகமும் உருகாநிற்கும், பெண்ணும் உருகும் ஆணுருகும் - பெண்ணுமாணு முருகாநிற்கும், பேதாபேத வகையுருகும் - பேதாபேத வகைகளு முருகாநிற்கும், அண்ணல் உருகும் இடத்து அமர்ந்த ஆத்தாளுருகும் - சிவபெருமானுமுருகுவர் அவரிடப்பாகத்துறையு முலகமாதாவான உமாதேவியு முருகாநிற்பர், அரவணையான் எண்ணி உருகும் - அரவணையானான நாராயணனு நினைந்துருகாநிற்பன், எ - று.

(கு-ரை.) குருநாதனுரைத்த ஒருமொழியி னருமையைவியந்தபடி. "ஒருமொழியே பலமொழிககு மிடங்கொடுக்குமந்த, வொருமொழியே மலமொழிக்கும்" எ-ம், "மன்னவென்னை யோர்வார்த்தை யுட்படுத்து" எ-ம் வருவனவற்றாலுணர்க.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

அருட்புலம்பலும்

பதவுரையும்

*முதல்வன் முறையீடும்.

கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.

(பதவுரை.) கன்னிவனம்-மீனாட்சிதேவி கன்னிப்பெண்ணாகவிருந்து அரசு புரிந்ததலமாகிய மதுரையம் பதியிலே எழுந்தருளியிருக்கும், நாதா-கடவுளே.

மூலமறியேன்முடியுமுடிவறியேன்
ஞாலத்துட்பட்டதுயர்நாடநடுக்குதடா.

(ப-ரை.) மூலம் - வினையின் தோற்றத்தினை, அறியேன் - தெரிந்து கொண்டேனில்லை; முடியுமுடிவு - அவ்வினைமுடிவாதலை, அறியேன்-தெரிந்திலேன்; ஞாலத்துள்-உலகில், பட்ட-உண்டாகிய, துயர்-துன்பம், நாட-என்னைச்சேர, நடுக்குதடா - அனுபவமாகவருகிறது. (1)

அறியாமையாமலத்தாலறிவுமுதற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற்பித்துப்பிடித்தனடா.

(ப-ரை.) அறியாமை மலத்தால் - ஆணவவினையினால், அறிவு முதல் கெட்டனடா - அறிவுமுதலாகச் சொல்லப்பட்டயாவற்றினாலுங்கலங்கினேன், பிரியாவினைப்பயனால்-பிராரத்துவவினையின் காரியத்தால், பித்துப்பிடித்தனடா-பைத்தியத்திற்கட்டுப்பட்டேன். (2)

தனுவாதியநான்குந்தானாய்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்திவலையிலகப்பட்டனடா.

(ப-ரை.) தனுவாதியநான்கும் - தனு கரண புவன போகம் நான்கும், தானாய்-அவைகளின்மயமாய், மயங்கினன்-கலங்கினேன்; மனுவாதிசத்தி-நீதியாகியதிரோதைசத்தியின், வலையில்-மறைவெனும் வலையில், அகப்பட்டேன்-சிக்கிக்கொண்டேன். (3)

---

* இக்கண்ணிகளில் வரும் அரியவிஷயங்கள் பெரும்பாலும் முன்னமுள்ள விருத்தப்பாக்களில் வந்திருத்தலினாலும், அவ்வரிய விஷயங்களைப் பிரமாணவாயிலாக ஆங்காங்கே நன்குவிளக்கியிருத்தலினாலும், மீண்டும் விசேஷங்க ளெழுதாமல் அத்தியாவசியமான விஷயங்கள் பத வுரையுள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாமாயையென்னும்வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந்தாதுகலங்கிறண்டா.

(ப-ரை.) மாமாயை என்னும் - வியாபகமான அசுத்தமாயையென்னும், வனத்தில்-காட்டினிடத்தே, அலைகிறன் - அலைகின்றனன்; தாமாயுலகனைத்தும்-அம்மாயையேயாய் உலகமுழுவதும், தாதுகலங்கிறன்-மனஞ்சஞ்சலமுறுகின்றனன். (4)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

மண்ணாசைப்பட்டேனைமண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசைபோகேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மண்ணாசைப்பட்டேனை-உலகில் ஆசைவைத்த என்னை, மண்ணுண்டுபோட்டது-அவ்வுலகே என்னைவிழுங்கிவிட்டது; பொன்னாசை-திரவியத்துனிடத்து வைத்தவிருப்பமும், பெண்ணாசை-மாதரிடத்து வைத்தவிருப்பமும், போகேனேயென்குது-நீங்குதலில்லை. (5)

மக்கள்சுற்றத்தாசைமறக்கேனேயென்குதே
திக்கரசாமாசையதுதீரேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மக்கள்சுற்றத்தாசை-புத்திரன் உறவினர் (முதலியோர்) பற்று, மறக்கேனேயென்குது-நீங்கக்கூடவில்லை; திக்காசாமாசையது-எட்டுத்திசைக்களையும் கட்டியாளவேண்டுமென்னும் விருப்பமானது, தீரேனேயென்குது-விட்டுப்பிரிதலில்லை. (6)

வித்தைகற்குமாசையதுவிட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசைசிதையேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) வித்தைகற்குமாசையது - (உலக) கல்வியில் பழகும்பற்று, விட்டொழியேனென்குது-நீங்கமாறில்லை; சித்துகற்குமாசை-(அஷ்டமா) சித்தியினைத்தெரிந்துகொள்ளும்பற்று, சிதையேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (7)

மந்திரத்திலாசைமறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசைதுறக்கேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மந்திரத்திலாசை - மந்திரங் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்கிறபற்று, மறக்கேனேயென்குது - மறந்துபோவதில்லை; சுந்தரத்திலாசை - சௌந்தரியமாக விருக்கவேண்டுமென்கிறவிருப்பம், துறக்கேனேயென்குது-நீங்குவதில்லை. (8)

கட்டுவர்க்கத்தாசைகழலேனேயென்குதே
செட்டுதனிலாசைசிதையேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) கட்டுவர்க்கத்தாசை - (உயர்ந்த) வஸ்திர முதலியவற்றிலுண்டானபற்று, கழலேனேயென்குது-நீங்குவதில்லை; செட்டுதனிலாசை - திரவியம் சேர்த்துவைக்கவேண்டுமென்னும்பற்று, சிதையேனேயென்குது-ஒழிந்துபோனதில்லை. (9)

மாற்றுஞ்சலவைமறக்கேனேயென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னந்தூரேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) மாற்றுஞ் சலவை - அடிக்கடி உடுத்திக்கொள்ளுதற்கேற்ற சுத்தமான வஸ்திரங்களை, மறக்கேனேயென்குது-மறந்துவிடுவதில்லை; சோற்றுக்குழியுமின்னம்-சாப்பிடும் வயிறு இன்னம், தூரேனேயென்குது-நிரம்புவதில்லை. (10)

(கன்னிவனநாதா - கன்னிவனநாதா.)

ஐந்துபுலனுமடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந்தேறேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) ஐந்துபுலனும் - சத்த பரிச ரச ரூப கந்தங்களும், அடங்கேனேயென்குது - சேஷ்டை யொடுங்கின பாடில்லை, சிந்தைதவிக்கிறதும்-மனச்சஞ்சலமும், தேறேனேயென்குது-நிவிர்த்தியாயினதில்லை. (11)

காமக்குரோதம்கடக்கேனேயென்குதே
நாமேயரசென்றுநாடோருமெண்ணுதே.

(ப-ரை.) காமக்குரோதம் – காமமும் கோபமும், கடக்கேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை; நாமேயரசென்று-எல்லாரைவிட நாமேபெரியனென்று, நாடோறுமெண்ணுது-பிரதிதினம் நினைக்கின்றது. (12)

அச்சமாங்காரமடங்கேனேயென்குதே
கைச்சுமின்னுமானங்கழலேனேயென்குதே.

(ப-ரை.) அச்சம் ஆங்காரம் - அதைரியமும் இறுமாப்பும், அடங்கேனேயென்குது-அடங்குவதில்லை; கைச்சுமின்னுமானம்–யாவற்றையும் வெறுதும் அபிமானம், கழலேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (13)

நீர்க்குமிழியாமுடலைநித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயராசையழியேனேயென்குதே

(ப-ரை.) நீர்க்குமிழியாமுடலை - நீரிலுண்டாகும் மொக்குளையொத்ததேகத்தை, நித்தியமாயெண்ணுது-என்றைக்குமுள்ளதாக நினைக்கிறது; ஆர்க்குமுயராசை-அனுபவிக்குமிகுந்த அவா, அழியேனேயென்குது-ஒழிந்ததில்லை. (14)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரேகட்டையில்வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமாயிருப்போமென்றெண்ணுதே.

(ப-ரை.) கண்ணுக்குக் கண்ணெதிரே - நித்தியமும்தனக்கு முன்னே, கட்டையில்வேகக்கண்டும்-சுடுகாட்டில் எரியப்பார்த்தும், எண்ணுந்திரமாய்-எக்காலமும், இருப்போமென்றெண்ணுது-வாழ்ந்திருப்போமென்கிறது. (15)

அநித்தியத்தைநித்தியமென்றாதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதேதனைமறக்கேனென்குதே.

(ப-ரை.) அநித்தியத்தை நித்தியமென்று - அழியத்தக்கதை என்றுமுள்ளதென்று, ஆதரவாயெண்ணுது-பற்றாகநினைக்கின்றது; தனித்திருக்கேனென்குது - நிட்டைகூடத்தனித்திருப்பதில்லை; தனைமறக்கேனென்குது-மனதையொருமைப்படுத்துவதில்லை. (16)

நரகக்குழியுமின்னுநான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்குலுனைக்கெடுப்பேனென்குதே.

(ப-ரை.) நரகக்குழியும் - நரகக்குழியும், இன்னும் நான்புசிப்பேனென்குது-இன்னும்நான் எடுத்துவிழுங்கிவிடுவேனென்கிறது; உரகப்படுத்தல்குல்-பாம்பின்படத்தினையொத்த (மாதர்) நிதம்பமானது, உனைக்கெடுப்பேனென்குது-மயக்குகின்றது. (17)

குரும்பைமுலையுக்குடிகெடுப்பேனென்குதே
அரும்புவிழியுமென்றனாவியுண்பேனென்குதே.

(ப-ரை.) குடும்பைமுலையும் - (மாதரது) தென்னங்குரும்பினையொத்த தனமானது, குடிகெடுப்பேனென்குத-(தன்வசமாக்கிக்) குடும்பத்தினைக் கெடுத்துவிடுவேனென்கிறது; அரும்புவிழியும்-(அம்மாதர்கள்) நீலமலரினையொத்தகண்கள், ஆவியுண்பேனென்குது-உயிரையுண்டிடுவேனென்கிறது (;

மாதருருக்கொண்டுமறலிவஞ்சமெண்ணுதே
ஆதரவுமற்றிங்கரக்காயுருகிறண்டா.

(ப-ரை.) மறலி - இயமனானவன், மாதருருக்கொண்டு - பெண்கள் வடிவினையெடுத்து, வஞ்சமெண்ணுது-மோசஞ்செய்கின்றான்;ஆதரவுமற்று-(அதனால்) யாதொரு உதவியின்றி, அரக்காயுருகிறண்டா-தீயிலிட்ட அரக்கினையொத்து உருகிப்போகின்றேன். (19)

கந்தனையீன்றருளுங்கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்தினானேறிப்படருவண்டா.

கன்னிவனநாதா கண்ணிவனநாதா.

(ப-ரை.) கந்தனை யீன்றருளும் - முருகக்கடவுளைப் பெற்றெடுத்த, கன்னிவனநாதா-மதுரைச்சொக்கலிங்கப் பெருமானே,எந்தவிதத்தினால்-எந்த வுபாயத்தால், ஏறிப்படருவண்டா - உனதுதிருவடியினை யடைந்துய்வேன்

புல்லாகிப்பூடாய்ப்புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க்கழிந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) புல்லாகி - புல்லாகியும், பூண்டாய்-பூண்டாகியும், புலர்ந்த நாள்-வாடியகாலம், போதாதோ-; கல்லாய்-கல்லாகியும், மரமாய்-விருட்சமாகியும், கழிந்தநாள்-ஒழிந்தகாலம், போதாதோ-போதாதோ. (21)

கீரியாய்க்கிடமாய்க்கெட்டநாள்போதாதோ
நீரியாயூர்வனவாய்நின்றநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) கீரியாய் - கீரிப்பிள்ளையாகியும், கிடமாய் - புழுவாகியும் கெட்டநாள்-அறிவுகுறைந்திருந்தகாலம், போதாதோ-; நீரியாய்-நீர்வாழ்வன வாயும், ஊர்வனவாய்-நகருகின்ற பாம்புமுதலியவைகளாயும்,நின்றநாள்போதா தோ-வாழ்ந்தகாலம்போதாதோ. (22)

பூதமொடுதேவருமாய்ப்போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய்வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை) பூதமொடு-பூதங்களுடனே, தேவருமாய்-தெய்வலோகத்தர்க ளாய், போனநாள் - பிறந்துவாழ்ந்தகாலம், போதாதோ-; வேதனைசெய்தானவ ராய் - துன்பத்தினை விளைக்கின்ற அசுரர்களாய், வீழ்ந்தநாள் போதாதோ - அலைந்தகாலம் போதாதோ. (23)

அன்னைவயிற்றிலழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்துமரித்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) அன்னைவயிற்றில் - தாயினுடையகர்ப்பத்தில், அழிந்தநாள் போதாதோ-வெளிப்படாமலே அழிந்தகாலம்போதாதோ; மன்னவனாய் வாழ் ந்து-அரசனாகவிருந்து, மரித்தநாள் போதாதோ-இறந்தகாலம்போதாதோ. ()

தாயாகித்தாரமாய்த்தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச்சென்றநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) தாயாகி - (நான்ஒருவருக்குத்) அன்னையாகியும், தாரமாய்-(நானொருவருக்கு) மனைவியாகியும், தாழ்ந்தநாள்-தாழ்வையடைந்தகாலம், போ தாதோ-; சேயாய்-(நானொருவனுக்குக்)குழந்தையாய்,புருடனுமாய்-(நானொரு வனுக்கு) நாயகனாய், சென்றநாள்போதாதோ-காலங்கழித்தது போதாதோ.()

நோயுண்ணவேமேலிந்துநொந்தநாள்போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப்பிறந்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) நோயுண்ணவேமெலிந்து - பற்பலநோய்களின் உபத்திரவ த்தால் மெலிவுற்று, நொந்தநாள்-துன்பமடைந்தகாலமும், பேயுண்ணப்பே யாய்-அறியாமையுடையபேயாகி,பிறந்தநாள்-உதித்தகாலம்,போதாதோ-. (26)

ஊனவுடல்கூன்குருடாயுற்றநாள்போதாதோ
ஈனப்புசிப்பிலிளைத்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) ஊனவுடல் கூன்குருடாய் - மாமிசதேகத்தில் கூனையும் குருடாயும், உற்றநாள்-இறந்தகாலமும், ஈனப்புசிப்பில்-அற்பபோசனத்தால், இளைத்தநாள்-இளைத்துப்போனகாலம், போதாதோ—. (27)

பட்டகளையும்பரதவிப்பும்போதாதோ.
கெட்டநாள்கெட்டெனென்றுகேளாதும்போதாதோ,

(ப-ரை.) பட்டகளையும் - அடிக்கடிசென்மத்தானேர்ந்த இளைப்பும், பரதவிப்பும்-பரதவிப்பும், கெட்டநாள் கெட்டேனென்று - வீணாகக்கழிந்தகாலம் போக, கேளாதும் - இனியேனும் பிறர் சொல்லைக் கேளாதிருப்பது, போதாதோ. (28)

நில்லாமைக்கேயழுதுநின்றநாள்போதாதோ
எல்லாருமென்பாரமெடுத்தநாள்போதாதோ.

(ப-ரை.) நில்லாமைக்கேயழுது - தேகமுதலியநிலையாமைக்குவிளைந்த, நின்றநாள் - இருந்தநாளும், எல்லாருமென்பாரம் - (செனனங்கடோறும் என் தாய்மார்கள்என்னை) சுமந்தபளுவை, எடுத்தநாள்-எடுக்கும்படிச்செய்தகாலம், போதாதோ. (29)

காமன்கணையாற்கடைபட்டல்போதாதோ
ஏமன்கரத்தாலிடியுண்டல்போதாதோ.

(ப-ரை.) காமன்கணையால் - மன்மதனுடையஅம்பினால், கடைபட்டல்-கடைபட்டும், ஏமன்கரத்தால் - காலனுடையகரங்களினால், இடியுண்டல் - அடிக்கடி படைக்கப்பட்டதும், போதாதோ. (30)

நான்முகன்பட்டோலைநறுக்குண்டல்போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமிதேக்குண்டல்போதாதோ.

(ப-ரை.) நான்முகன்பட்டோலை-பிரமன்விதி எட்டினை, நறுக்குண்டல்-(அடிக்கடி) கிழித்ததும், தேன்துளபத்தானேமி - தேன் நிரம்பும் துளசியினையுடைய விஷ்ணுவின் ஆக்ஞையில், தேக்குண்டல் - படைக்கப்படலும், போதாதோ. (31)

உருத்திரனார்சங்காரத்துற்றநாள்போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலைவாவென்றழைத்தையிலை. (கன்னி)

(ப-ரை.) உருத்திரனார் சங்காரத்துற்றநாள் - உருத்திரனால் படைக்கப்பட்ட காலம்போதாதோ, வருத்தமறிந்தையிலை-என்கஷ்டத்தினைத் தெரிந்தாயில்லை, வாவென்றழைத்தையிலை-என்னைச்சமீபத்தும்வரச்செய்தாயில்லை.(32)

பிறப்பைத்தவிர்த்தையிலைபின்னாகக்கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தையிலையென்னென்றுகேட்டையிலை.

(ப-ரை.) பிறப்பைத் தவிர்த்தையிலை - எனதுபிறப்பினை யொழித்தாயில்லை, பின்னாகக்கொண்டையிலை - பின்பு அடிமையாகக் கொண்டதுமில்லை, இறப்பைத் தவிர்த்தையிலை - மரணத்தினை யொழித்தாயில்லை, என்னென்று கேட்டையிலை - என்னைவிசாரித்ததுமில்லை. (33)

பாசமெரித்தையிலைபரதவிப்பைத்தீர்த்தையிலை
பூசியநீற்றைப்புனையென்றளித்தையிலை.

(ப-ரை.) பாசமெரித்தையில்லை - என்பந்தத்தினை இல்லாமற் செய்தா யில்லை, பரதவிப்பைத் தீர்த்தையில்லை-என்கஷ்டத்தினை நீக்கினையில்லை, பூசிய நீற்றை-தரிக்கத்தகுந்த விபூதியினை, புனையென்று அளித்தையில்லை - தரிக்கும்படி கொடுத்தாயில்லை. (34)

அடிமையென்றுசொன்னையில்லையக்கமணிதந்தையில்லை
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன்வேடமளித்தையில்லை.

(ப-ரை.) அடிமையென்று சொன்னையில்லை-என்னை உனக்குத் தொண்டனென்று ஏற்றுக்கொண்டாயில்லை, அக்குமணி தந்தையில்லை - உருத்திராட்சமளித்தாயில்லை, விடுமுலகப்போக்கி - நீங்குவதற்கேதுவாகிய பிரபஞ்சத்தினின்றும்நீக்கி, உன்றன்வேடமளித்தையில்லை-சாரூபம் தந்தாயில்லை. (35)

உன்னிலழைத்தையில்லையொன்றாக்கிக்கொண்டையில்லை
நின்னடியார்கூட்டத்தினீயழைத்துவைத்தையில்லை

(ப-ரை.) உன்னிலழைத்தையில்லை - சாரூபந்தந்தாயில்லை, ஒன்றாக்கிக் கொண்டையில்லை - சாயுச்சியம் கொடுத்தாயில்லை, நின்னடியார் கூட்டத்தில்- சிவனடியார்சங்கத்தில்,நீயழைத்துவைத்தையில்லை-நீகூப்பிட்டுச்சேர்த்தாயில்லை.

ஓங்குபரத்துளொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியானெமக்கென்றுரைத்தையில்லை.

(ப-ரை.) ஓங்குபரத்துள் – ஓங்கியசிவத்துள், ஒளித்த – கலந்த, அடியார்க்கடியான் - அடிமைக்கடிமை, ஈங்கோரடியானெமக்கு - இவனும் நமது அடிமை, என்றுரைத்தையில்லை - என்றுசொன்னையில்லை. (37)

நாமந்தரித்தையில்லைநானொழியநின்றையில்லை
சேமவருளிலென்னைச்சிந்தித்தழைத்தையில்லை.

(ப-ரை.) நாமந்தரித்தையில்லை - சிவனடியான் என்று சொன்னையில்லை, நானொழியநின்றையில்லை - ஆங்காரத்தை நீக்கினையில்லை, சேமவருளிலென்னை - திருவருளிலென்னைச்சேர,சிந்தித்தழைத்தையில்லை-எண்ணிக்கூப்பிட்டாயில்லை,

முத்தியளித்தையில்லைமோனங்கொடுத்தையில்லை
சித்தியளித்தையில்லைசீராட்டிக்கொண்டையில்லை.

(ப-ரை.) முத்தியளித்தையில்லை - மோட்சம்கொடுத்தாயில்லை, மோனங் கொடுத்தையில்லை - சும்மாயிருக்க வைத்தாயில்லை, சித்தியளித்தையில்லை-அருட் சித்திதந்தாயில்லை, சீராட்டிக்கொண்டையில்லை - பாராட்டினையில்லை. (39)

தவிர்ப்பைத்தவிர்த்தையில்லைதானாக்கிக்கொண்டையில்லை
அவிப்பரியதீயாயென்னாசைதவிர்த்தையில்லை.

(ப-ரை.) தவிர்ப்பைத் தவிர்த்தையில்லை - பரிதவிப்பை நிவர்த்திசெய்தாயில்லை, தானாக்கிக் கொண்டையில்லை - சிவமாகச்செய்தாயில்லை, அவிப்பரிய

தீயாம் - அணையத்தகாத நெருப்பாகிய, என்னுசை தவிர்த்தையிலே - என் அவாவினை நீக்கினுயில்லை. (40

நின்றநிலையினிறுத்தியெனை வைத்தையிலை
துன்றுங்கரணமொடுதொக்கழியப்பார்த்தையிலை.

(ப-ரை.) நின்றநிலையில் - திருவருணிலையில், நிறுத்தி - அழுத்தி, எனை வைத்தையிலை - எனையிருக்கச்செய்தாயில்லை, துன்றுங்கரணமொடு - பொருந்திய அகப்புறக்கரணங்கள், தொக்கழிய - தாம்கூடியொழிய, பார்த்தையிலை- திருஷ்டித்தாயில்லை. (41)

கட்டவுலகக்காட்சிக்கட்டொழியப்பார்த்தையிலை
நிட்டையிலேநில்லென்றுநீநிறுத்திக்கொண்டையிலை. (கன்னி)

(ப-ரை.) கட்டவுலகக்காட்சி - பந்தமாகிய பிரபஞ்சகாட்சி, கட்டொழியப்பார்த்தையிலை - கலகலத்துப்போகத் தீக்ஷித்தாயில்லை, நிட்டையிலே நில்லென்று - சிவயோகத்திலே வாழென்று, நிறுத்திக்கொண்டையிலை - நிறுத்தினுயில்லை. (42)

கடைக்கணருள்தாடாகன்னிவனநாதா
கெடுக்குமலமொருக்கிக்கிட்டிவரப்பாரேடா.

(ப-ரை.) கன்னிவனநாதா - மதுராபுரித்தேவே, கடைக்கணருள்தாடா- நயனதீட்சை செய்வாயாக, கெடுக்கும் - பந்தத்திலருத்தும், மலம் - ஆணவத்தினை, ஒருக்கி - அதன்காரியத்தைநீக்கி, கிட்டிவாப்பாரேடா - சிவசாமீபத்தினையளிக்க அனுக்கிரகிப்பாயாக. (43)

காதல்தணியேனே கண்டுமகிழேனே
சாதல்தவிரேனேசங்கடந்தான்தீரேனே.

(ப-ரை.) காதல் - உலகஆசையை, தணியேனே - அடக்கிக்கொள்ளேனே, கண்டு - தேவரீர் திருவுருவத்தினைத் தரிசனம்செய்து, மகிழேனே - களியேனே, சாதல் — மரணத்தினை, தவிரேனே - நீக்கிக்கொள்ளேனே, சங்கடந்தான் - பிரபஞ்சஅலைச்சல், தீரேனே - நீங்கேனே. (44)

உன்னைத்துதியேனேவூர்நாடிவாரேனே
பொன்னடியைப்பாரேனேபூரித்துநில்லேனே.

(ப-ரை.) உன்னை - தேவரீரை, துதியேனே - தோத்திரம் செய்யேனே, ஊர்நாடி - சிவத்தலங்களை விசாரித்து, வாரேனே — யாத்திரை செய்யேனே, பொன்னடியை - தேவரீர் திருவடியை, பாரேனே - தரிசியேனே, பூரித்துநில்லேனே - ஆனந்தமடையேனே. (45)

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பினுல்லாசம்பாரேனே
பாங்கானதண்டைபலபணியும்பாரேனே.

(ப-ரை.) ஓங்காரம்பொற்சிலம்பின் - (தேவரீர் திருவடியில்தரித்த) பிரணவசொரூபமாகிய அழகிய சிலம்பின், உல்லாசம்பாரேனோ - அழகைத் தரிசியேனோ, பாங்கான - பொருத்தமான, தண்டைப்பலபணியும் - தண்டைமுதலிய பலபூஷணங்களையும், பாரேனோ. (46)

வீரகண்டாமணியின்வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச்சுந்தரத்தைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) வீரகண்டாமணியின் - ஜயகண்டாமணியென்னும் ஆபரணத்தின், வெற்றிதனை - வல்லபத்தை, பாரேனோ - சூரர்கண்டுபோற்றும் - வீரர்கள் தரிசித்து வணங்கும், அந்தச்சுந்தரத்தை — அவ்வழகை, பாரேனோ. (47)

இடையில்புலித்தோலிருந்தநலம்பாரேனோ
விடையிலெழுந்தருளும்வெற்றியினைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) இடையில் - அரையில், புலித்தோல் - புலியின்தோல், இருந்த நலம் - தங்கியஅழகை, பாரேனோ-விடையில் - (தருமரூபமான) இடபத்தில், எழுந்தருளும்- ஆரோகணித்திருக்கும், வெற்றிதனை-ஜயத்தினை, பாரேனோ.

ஆனையுரிபோர்த்தவழகுதனைப்பாரேனோ
மானைப்பிடித்தேந்துமலர்க்கரத்தைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) ஆனையுரிபோர்த்த — யானைத்தோலைத்தரித்த, அழகுதனை - சுந்தரத்தை, பாரேனோ—மானைப் பிடித்தேந்து - மானையேந்திய, மலர்க்கரத்தை - தாமரை மலர்போன்ற திருக்கையினை, பாரேனோ. (49)

மாண்டார்தலைபூண்டமார்பழகைப்பாரேனோ
ஆண்டார்நமக்கென்றறைந்துதிரியேனோ.

(ப-ரை.) மாண்டார் - இறந்தவர்களாகிய பிரமவிஷ்ணுக்கள், தலை - சிரங்களை, பூண்ட - தரித்த, அழகை - சுந்தரத்தை, பாரேனோ-ஆண்டார் - தலைவர், நமக்கென்று - அடியேங்கட்கென்று, அறைந்து திரியேனோ-பேசிச் சஞ்சரியேனோ. (50)

கண்டங்கறுத்துநின்றகாரணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டர்குழுவினின்றதோற்றமதைப்பாரேனோ.

(ப-ரை.) கண்டங்கறுத்துநின்ற - திருமிடற்றில்விடந் தங்கிய, காரணத்தை - ஏதுவை, பாரேனோ - தொண்டர் குழுவினின்ற - சிவனடியார் சங்கத்திருந்த, தோற்றமதை - காட்சியினை, பாரேனோ. (51)

அருள்பழுத்தமாமதியாமானனத்தைப்பாரேனோ
திருநயனச்சடையொளிருஞ்செழுங்கொழுமைபாரேனோ.

(ப-ரை.) அருள்பழுத்த - திருவருள்முதிர்ந்த, மாமதியாம் - அழகிய சந்திரனையொத்த, ஆனனத்தை - திருமுகத்தினை, பாரேனோ - திருநயனம் -

கிருபாநேத்திரத்துடன், சடையொளிரும் - சடாபாரம் விளங்கும், செழுங் கொழுமை-மிகுந்த அழகினை, பாரேனே. (52)

செங்குமிழின் துண்டம்வளர்சிங்காரம்பாரேனே
அங்கனியைவென்றவதரத்தைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) செங்குமிழின் துண்டம்வளர் - செம்மையான குமிழமலரினை யொத்த நாசியினிலுண்டாகிய, சிங்காரம்-அழகினை, பாரேனே-அங்கனியை வென்ற-அழகியகோவைப்பழத்தினுமிக்க, அதரத்தை-உதட்டினை,பாரேனே.

முல்லைநிலவெறிக்குமூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத்தழகுதனைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) முல்லைநிலவெறிக்கும் - முல்லையரும்பினைப்போலப்பிரகாசிக்கும், மூரலொளி - பற்களின்பிரகாசத்தினை, பாரேனே - அல்லார்புருவத்து-கறுத்தபுருவத்தின், அழகுதனை-அந்தத்தை, பாரேனே. (54)

மகரங்கிடந்தொளிரும்வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ்செஞ்சடையும்பாரேனே.

(ப-ரை.) மகரங்கிடந்தொளிரும் – முதலையின் வடிவத்தினையொத்துப் பிரகாசிக்கும், வண்மைதனை-குண்டலங்களினழகைபாரேனே, சிகரமுடியழகும்-சிரசின்முடியழகினையும், செஞ்சடையும்-சிவந்தசடையினையும்பாரேனே

கங்கையொடுதிங்கணின்றகாட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்கரவைத்தான்சடையிற்பூண்டவிதம்பாரேனே.

(ப-ரை.) கங்கையொடுதிங்கணின்ற – கங்காநதியுடனே சந்திரன்றங்கிய, காட்சிதனை - அழகை, பாரேனே. பொங்கரவை - மிகுந்தசர்ப்பகூட்டங்களை, தான் சடையில் பூண்டவிதம் - தான் சடாபாரத்தில் தரித்தவகையினை, பாரேனே. (56)

சரக்கொன்றைபூத்தசடைக்காட்டைப்பாரேனே
எருக்கறுகூமத்தையணியேகாந்தம்பாரேனே.

(ப-ரை.) சரக்கொன்றைபூத்த - தொங்கும் கொன்றைமலர் புட்பித்த, சடைகாட்டை-டநெருங்கியசடையினைபாரேனே. எருக்கறுகூமத்தை-எருக்கு, அறுகு, ஊமத்தை, அணியேகாந்தம்-அணிந்ததனிக்கோலத்தை, பாரேனே.

கொக்கிறகுசூடிநின்றகொண்டாட்டம்பாரேனே
அக்கினியையேந்திநின்றவாநந்தம்பாரேனே.

(ப-ரை.) கொக்கிறகுசூடிநின்ற - கொக்குப்பட்சியின் இறகினைத்தரித்திருந்த, கொண்டாட்டம் - ஆனந்தத்தை, பாரேனே. அக்கினியை - மழுவாயுதத்தை, ஏந்திநின்ற - தாங்கிய, ஆனந்தம் - களிப்பினை, பாரேனே. (58)

தூக்கியகாலுந்துடியிடையும்பாரேனே
தாக்குமுயலகன்மேற்றாண்டவத்தைப்பாரேனே.

(ப-ரை.) தூக்கியகாலும் - கனகசபையின்கண்ணேதூக்கியதிருவடியும், துடியிடையும் - உடுக்கைபோன்ற இடையினையும், பாரேனே. தாக்கு முயலகன்மேல்-எதிர்த்தமுயலகாசுரன் முதுகில், தாண்டவத்தைச் செய்தருளும் நிர்த்தனத்தை, பாரேனே. (59)

வீசுகரமும்விகசிதமும்பாரேனே
ஆசையளிக்குமபயகரம்பாரேனே.

(ப-ரை.) வீசுகரமும் - சிற்றம்பலத்திலே வீசுகின்றதிருக்காத்தினையும், விகசிதமும் - குஞ்சிரிப்பினையும், ஆசையளிக்கும் - விருப்பத்தினைவிளைவிக்கும், அபயகரம் - அபயாஸ்தத்தையும், பாரேனே. (60)

அரிபிரமர்போற்றவமரர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர்பேரழகைப்பாரேனே

(ப-ரை.) அரிபிரமர்போற்ற - நாரணனும் நான்முகனுந்தோத்தரிக்க, அமரர்சயசயென - தேவர்கள் ஜெயஜெயஎன்ன, பெரியம்மை - பெரியநாயகியம்மை, பாகம்வளர்-இடதுபாகத்தில் தங்கியிருக்கும், பேரழகை - மிகுந்த அழகினை, பாரேனே. (61)

சுந்தரநீற்றின்சொகுசுதனைப்பாரேனே
சந்திரசேகரனுய்த்தயவுசெய்தல்பாரேனே. (கன்னி)

(ப-ரை.) சுந்தரநீற்றின் - அழகியவிபூதியின், சொகுசுதனை - அலங்காரத்தினை, பாரேனே. சந்திரசேகரனாய் - சந்திரசூடனாய், தயவுசெய்தல் - கிருபையுடன் தரித்திருத்தலை, பாரேனே. (62)

கெட்டநாள்கெட்டாலுங்கிருபையினிப்பாரோடா
பட்டநாள்பட்டாலும்பதமெனக்குக்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) கெட்டநாள்கெட்டாலும் - அருளையடையாமல் வீணானகாலம் போனாலும், கிருபையினிபாரோடா - இனியாயினும் கிருபைபாவிப்பாயாக பட்டநாள்பட்டாலும் - துன்பமடைந்தநாள் பலவுண்டாயினும், பதமெனக்குக் கிட்டாதோ - தேவரீர் திருவடி அடியேனுக்குச் சித்தியாதோ. (63)

நற்பருவமாக்குமந்தநாளெனக்குக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கழன்றவேகாந்தங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) நற்பருவமாக்கு மந்தநாள் - பரிபக்குவமாகுங்காலம், கிட்டாதோ-எப்பருவமுங் கழன்ற ஏகாந்தம் – எல்லாப்பருவங்களையும்கடந்து தனித்திருக்குநாள், கிட்டாதோ. (64)

வாக்கிறந்துநின்றமவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத்தற்சுத்திகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) வாக்கிறந்துநின்றமவுனமது - பேசாதிருந்தமவுனயோகநிலை, கிட்டாதோ - தாக்கிறந்துநிற்கும் - தற்போதமற்றுநிற்கும், அந்தத்தற்சுத்தி - அச்சுத்தமாந்தன்மை, கிட்டாதோ.— (65)

வெந்துயரைத்தீர்க்குமந்தவெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையந்தீர்க்குமந்தத்தேறலதுகிட்டாதோ.

(ப-ரை.) வெந்துயரைத்தீர்க்கும் - கொடியபிறவித்துன்பத்தை நிவிர்த்திக்கும், அந்தவெட்டவெளி — அச்சிதாகாயம், கிட்டாதோ—, சிந்தையையந்தீர்க்கும்-மனச்சந்தேகத்தையொழிக்கும், தேறலது-தேனனது, கிட்டாதோ.-

ஆனவடியார்க்கடிமைகொளக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னையுணர்த்துவித்தல்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) ஆனவடியார்க்கடிமைகொள - தேவரீருக்குரித்தாகிய சிவனடியவர்கட்கு அடிமையாய்வாழ, கிட்டாதோ, ஊனமறவென்னை - குற்றம்நீங்க அடியேனை, உணர்த்துவித்தல்-உள்நின்று திருவருளையூட்டல், கிட்டாதோ,

என்னென்றுசொல்லுவண்டாவென்குருவேகேளேடா
பின்னையெனக்குநீயல்லாற்பிறிதில்லையே. (கன்னி)

(ப-ரை.) என்குருவே - அடியேனதுஆசிரியரே! என்னென்றுசொல்லுவன் - அடியேனது வினையின் செயலை என்னவென வெடுத்துரைப்பேன், கேளேடா-கேட்பீராக, பின்னையெனக்கு-பின்புஅடியேனுக்கு, நீயல்லாற்பிறிதில்லை - துணைதேவரீரல்லது வேறில்லை. (68)

அன்னவிசாரமதுவற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந்தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) அன்னவிசாரமது - ஆகாரசம்பந்தமாக விளையுந்துக்கம், அற்றவிடம் - நீங்கினஇடம், கிட்டாதோ—, சொர்னவிசாரம் - பொருள் சம்பந்தமானதுன்பம், தொலைந்தஇடம் - நீங்கின இடம், கிட்டாதோ—, (69)

உலகவிசாரமொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார்வசியாதுங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) உலகவிசாரம் - பிரபஞ்சதுன்பம், ஒழிந்தவிடம் - நீங்கினஇடம், கிட்டாதோ—, மலக்குழுவின்மின்னார்-மலத்தடிப்பு மிகுந்த மாதர்கள். வசியாதும் - அவர்கள்மத்தியில் தங்காதிருப்பதும், கிட்டாதோ—, (70)

ஒப்புவமைபற்றறொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத்தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ.

(ப-ரை.) ஒப்பு-சமுத்துவம், உவமை - திருட்டாந்தம், பற்று - பந்தம், ஒழிந்தவிடம் - நீங்கியநிலை, கிட்டாதோ—, செப்புதற்கு - வாக்காலெடுத்தும் பேசுதற்கு, எட்டா-கிட்டா—, தெளிந்தவிடம்-சலனமற்றநிலை, கிட்டாதோ.

வாக்குமனாதீதவகோசரத்திற்செல்லவெனை
தாக்குமருட்குருவேநின்றாளிணைக்கேயான்போற்றி.

(ப-ரை.) வாக்கு - பேச்சினுக்கும், மனம்-உள்ளத்திற்கும், அதிகஅகோசரத்தில்-கடந்த துரியத்தில், செல்ல - அடைய, எனை - அடியேனை, தாக்கும்-சேர்க்கும், அருட்குருவே-திருவருணிறைந்தவடிவே நின்தாளிணைக்கே - தேவரீர்திருவடிக்கே, யான்போற்றி - அடியேன்தோத்தரிக்கின்றேன். (72)

முதல்வன் முறையீடு முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
மகுடேசுமுன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த
அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டேனருளடையவேண்டுமென்று
தங்காமல்வந்தொருவன்றற்சொருபங்காட்டியெனை.

(ப-ரை.) ஐங்கரனை-ஐந்துகரங்களுடன் கூடியவிநாயகரை, அருளடைய வேண்டுமென்று-திருவருளினைப் பெறவேண்டுமென்று, தெண்டனிட்டேன்-அஞ்சலித்தேன், ஒருவன் - முதல்வன், தங்காமல் - உடனே தாமதியாமல், வந்து - எழுந்தருளிவந்து, தற்சொருபங்காட்டி - தனதுஉண்மை வடிவினைக் காட்டி, எனை - அடியேனை. (1)

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக்கொண்டான்குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக்காரணமாய்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) கொள்ள - அநேகமான, பிறப்பறுக்க - சென்மங்களினை அறுக்க-ஒழிக்க; குருவடிவம்-ஆசாரியகோலத்தினை, கொண்டான்-எடுத்துக்கொண்டான், கள்ளம் - கபடமாகிய, புலனறுக்க - ஐம்புலன்களை வெல்ல, காரணமாய் - ஏதுவாய், வந்தாண்டி—, (2)

ஆதாரமோராறுமைம்பத்தோரட்சரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ்சுட்டான்றுரிசறவே.

(ப-ரை.) ஆதாரமோராறும் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகம், விசுத்தி, ஆக்ஞையாகிய ஆறினையும், ஐம்பத்தோரட்சரமும் - ஐம்பத்தோரெழுத்துகளையும், சூதானகோட்டை-இவையடங்கிய உடலையெல்லாம், துரிசறவே-குற்றமறவே, சுட்டான்-தீட்சித்தான். (3)

மெத்தவிகாரம்விளைக்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந்தலைகெட்டுவெந்ததடி.

(ப-ரை.) மெத்தவிகாரம் - அனேகமானவிகாரங்களை, விளைக்கும் - உண்டாக்கும், பலபலவாம் - பற்பலவாகிய, தத்துவங்களெல்லாம் - தத்துவ கூட்டங்களெல்லாம், தலைகெட்டு - ஆற்றலழிந்து, வெந்ததடி—. (4)

என்னோடுடன்பிறந்தாரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியேதரித்திருக்கமாட்டேனடி.

(ப-ரை.) என்னோடு - அடியேனுடன், உடன்பிறந்தார் - கூடவுற்பவித்தனவாகிய, எல்லாரும் - தத்துவசமூகமும், பட்டார்கள்-அழிந்தனர், தன்னந்தனியே - இனியடியேன்தனிமையாக, தனிந்திருக்கமாட்டேன் - தனித்து வாழேன். (5)

எல்லாரும்பட்டகளமென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற்றுயரமெனக்காறுமடி.

(ப-ரை.) எல்லாரும் - தத்துவங்களெல்லாம், பட்டகளம் - ஒடுங்கிய இடம், என்றுதொலையும் - எக்காலநீங்கும், சொல்லியழுதால் - என்துன்பங்களை வாயாற் சொல்லிக் கதறினல், துயரமெனக் காறுமடி - எனது விசனம் நீங்கும். (6)

மண்முதலாமைம்பூதமாண்டுவிழக்கண்டேனடி
விண்முதலாமைம்பொறிகள்வெந்துவிழக்கண்டேனடி.

(ப-ரை.) மண்முதலாமைம்பூதம் - மண், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம்ஆகிய பூதங்கள், மாண்டுவிழ - அவற்றின்காரியநீங்க, கண்டேன், விண்முதலா மைம்பொறிகள் - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய ஐம்பொறிகள், வெந்துவிழ - அழிய, கண்டேன்—, (7)

நீக்காப்புலன்களைந்துநீறுகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையுமாண்டுவிழக்கண்டேனடி.

(ப-ரை.) நீக்கா-நீங்குதற்கருமையான, புலன்களைந்தும் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களும், நீறுகவெந்தது-சாம்பலாயிற்று, வாக்காதிஐவரையும் - வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களும், மாண்டுவிழ - ஒடுங்க, கண்டேன்—. (8)

மனக்கரணமத்தனையும்வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடேயெரிந்துவிழக்கண்டேனடி.

(ப-ரை.) மனக்கரணமத்தனையும் - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் யாவும், வகைவகையே பட்டழிய - கிரமமாக ஒடுங்க, இனக்கரணத்தோடே - இவைகட்கேதுவான புறக்கரணங்களுடன், எரிந்துவிழ-சாம்பலாக, கண்டேன்,

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோபோதமிழந்தானே.

(ப-ரை.) ஆன்மதத்துவங்கள் - ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், அந்தக்கரணம், தன்மாத்திரை, பூதம் ஆகிய இவைகள், அடுக்கழிய - கலைய, வெந்ததடி—, போதமிழந்தானே - தற்போதமில்லாதமுதல்வனே, போற்றும்வகை- இனியேத்துவிடம், எப்படியோ - எங்ஙனமோ அறிகிலேன். (10)

வித்தியாதத்துவங்கள்வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ்சுட்டான்றுரிசறவே.

(ப-ரை.) வித்தியாதத்துவங்கள் - கலை, காலம், நியதி, வித்தை, அராகம் புருடன், மாயை ஆகிய இவைகள், வெந்துவிழ - அழிய, கண்டேண்டி—, சுத்தவித்தை ஐந்தினையும் - சுத்தவித்தை, ஈச்சுரம், சத்தி, சிவம் ஆகிய இவைகளின், துரிசறவே - காரியந்தலையெடாதபடி, சுட்டான்-தீட்சித்தான்.

மூன்றுவகைக்கிளையுமுப்பத்தறுவரையும்
கான்றுவிழச்சுட்டுக்கருவேரறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) மூன்றுவகைக்கிளையும் - சுத்தம், அசுத்தம். சுத்தாசுத்தமாக மூன்றுவகைப்பட்ட, முப்பத்தறுவரையும் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும், கான்றுவிழ - செயலற, சுட்டு - தீட்சித்து, கருவேரறுத்தான் – ஆசாரியன் அங்குரியாத வண்ணம் செய்தான். (12)

குருவாகிவந்தானோகுலமறுக்கவந்தானோ
உருவாகிவந்தானோவுருவழிக்கவந்தானோ.

(ப-ரை.) குருவாகிவந்தானோ-ஆசாரியனாகி எழுந்தருளினனோ, குலமறுக்கவந்தானோ-குலப்பற்றைநீக்கவந்தனனோ, உருவாகிவந்தானோ-சகளீகரித்து வந்தனனோ, உருவழிக்கவந்தானோ-தேகத்தடிப்பை நீக்கவந்தனனோ. (13)

கேடுவருமென்றறியேன்கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
பாடுவருமென்றறியேன்பதியாண்டிருந்தேண்டி.

(ப-ரை.) கேடுவருமென்றறியேன் - இனிவரும் கேட்டினைப்பற்றிச் சிந்தித்தேனில்லை, கெடுமதிகண்தோற்றாமல் - அறிவுவிளங்காமல், பாடுவருமென்றறியேன் - துன்பத்தினைநோக்கினேனில்லை, பதியாண்டிருந்தேன் - பூமியிற்றலைமை பூண்டிருந்தேன். (14)

எல்லாரும்பட்டகளமின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும்பொறியிலியைக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) எல்லாரும்பட்டகளம் - தத்துவங்களெல்லாம் ஒடுங்கியஇடம், இன்னவிடமென்றறியேன் - இன்ன நிலைக்களமெனத்தெரிந்தேனில்லை, பொ

ல்லாங்கு தீர்க்கும் - வினையையொழிக்கும், பொறியிலியை - ஐம்பொறிகடந் தமுதல்வனை, கண்டேன்—. (15)

உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தாரறுபதுபேர்பட்டார்கள்.

(ப-ரை.) உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தார் - தேகத்துள்ளே யிருந்ததத்துவங்கள், ஒக்கமடிந்தார்கள் - ஒருங்கேமடிந்தன, அக்கோட்டைக்குள்ளே - அவ்வுடலின்கண்ணே யிருந்ததத்துவங்கள், அறுபதுபேர் பட்டார்கள் - அறுபது மொடுங்கின. (16)

ஒக்கமடிந்ததடி யூடுருவவெந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங்கரிக்கோட்டையாச்சுதடி.

(ப-ரை.) ஒக்கமடிந்ததடி-தத்துவக் கூட்டங்கள் ஒருங்கேயொடுங்கியது ஊடுருவவெந்ததடி - அவைநீறாயின, கற்கோட்டையெல்லாம்-கருங்கல்கோட்டையொத்த உடலானது; கரிக்கோட்டையாச்சுது - கரிக்கோட்டைக்குச் சமானமானது. (17)

தொண்ணுற்றறுவரையுஞ்சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணேறுபட்டதடிகருவேரறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) தொண்ணூற்றறுவரையும்-தொண்ணூற்றாறுதத்துவங்களையும் துரிசற - குற்றமற, சுட்டான் - ஆசாரியன் தீட்சித்தான், கண்ணேறுபட்டது – பிறரால் திருஷ்டிபட்டது, கருவேரறுத்தான் - இனிமுளையாதபடி செய்தான். (18)

ஓங்காரங்கெட்டதடியுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடியடியோடறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஓங்காரம்கெட்டது - பிரணவத்திற்கேதுவாகிய நாதமுங்குறைந்தது, உள்ளதெல்லாம்போச்சுது - அதுசம்பந்தமான வெல்லாம் நீங்கியது, ஆங்காரங்கெட்டது - செருக்கொழிந்தது, அடியோடறுத்தான் - அதற்காதாரமானதும் முளையாதபடி செய்தான். (19)

தரையாங்குடிலைமுதல்தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்பையெல்லாமறுத்தாண்டி.

(ப-ரை.) தரையாங் குடிலைமுதல் - ஆதாரமான பூமியையொத்த சுத்தமாயைமுதலாக, தட்டுருவவெந்தது-ஊடுருவ அடங்கியது, இரையுமனத்திடும்பை - விவகரிக்கும் மனத்துன்பம், எல்லாமறுத்தான் - யாவுநீக்கினன். (20)

முன்னைவினையெல்லாமுழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியறியவேதானொருத்தியானேண்டி.

(ப-ரை.) முன்னைவினையெல்லாம் - சஞ்சிதமுழுவதும், முழுதுமறுத்தான் - முற்றுய்நீக்கினுன், தன்னையறியவே - ஆன்மசொரூபத்தினையறிந்த மாத்திரத்து, தானொருத்தியானேன் - முதல்வனேநாயகனுகக்கொண்டு நான் தனித்துவிட்டேன். (21)

என்னையேநானறியவிருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத்தலமெனக்குச்சொன்னுண்டி.

(ப-ரை.) என்னையேநானறிய - ஆன்மசொரூபத்தினைத்தெரிந்துகொள்ள, இருவினையுமீடழித்து - நல்வினைதீவினைகளைக்கெடுத்து, தன்னையறிய - முதல்வனைத்தெரிந்துகொள்ள, தலமெனக்குச்சொன்னுன்—தெரிந்துகொள்ளுமிடம் அறிவித்தான். (22)

தன்னையறிந்தேண்டிதனிக்குமரியானேண்டி
தன்னந்தனியேதனியிருக்கும்பக்குவமே.

(ப-ரை.) தன்னையறிந்தேன்-முதல்வனைத் தெரிந்துகொண்டேன், தனிக்குமரியானேன் - அனுபவிக்கும்பக்குவமடைந்தேன், தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ - இனித்தனிந்திருக்கும் பக்குவம்போலும். (23)

வீட்டிலொருவரில்லைவெட்டவெளியானேண்டி
காட்டுக்கெறித்தநிலாகனவாச்சேகண்டதெல்லாம்.

(ப-ரை.) வீட்டிலொருவரில்லை - உடலில்தத்துவமொன்றுமில்லை, வெட்டவெளியானேன் - சிதாகாயசொரூபனுயினேன்; எல்லாம் காட்டுக்கெறிந்தநிலா - பிரபஞ்சமுழுவதும் காட்டிலெறிகின்ற நிலவினை யொத்தும், கனவாச்சே - கனவாமுடிந்தது. (24)

நகையாரோகண்டவர்கள்நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ
பகையாரோகண்டவர்கள்பார்த்தாருக்கேச்சலவோ.

(ப-ரை.) கண்டவர்கள் நகையாரோ - என்றுறவினைக்கண்டவர்கள் சிரியாரோ? நாட்டுக்குப்பாட்டலவோ - நாடனைத்தும் பேச்சாகமுடியாதோ? கண்டவர்கள் பகையாரோ - கண்டார்விரோதியாரோ? பார்த்தாருக்கேச்சலவோ - நேர்ந்தவர்க்குப் பழிப்பலவோ? (25

இந்நிலைமைகண்டாண்டியெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டிகற்பைக்குலைத்தாண்டி

(ப-ரை.) இந்நிலைமைகண்டு-அடியேனுடைய நிலையினை நோக்கி; எங்குமிருந்தான் - பரிபூரணனுயிருந்தவன், கன்னியழித்தான் - ஆசிரியகோலங்கொண்டெழுந்தருளி அபக்குவத்தைநீக்கி, கற்பையழித்தான் - ஏகதேசஞானத்தினையொழித்து எல்லாம் சிவமாகப்பாவிக்கச் செய்தான். (26)

கற்புக்குலைத்ததையுங்கருவேறறுத்தமையும்
பொற்புக்குலைத்தமையும்போதமிழந்தமையும்.

(ப-ரை.) கற்புக்குலைந்தமையும் - கற்பினைநீக்கினமையும், கருவேரறுத்தமையும் - பிறப்பினையொழித்தமையும், பொற்புக்குலைத்தமையும் - அழகைக்கெடுத்தமையும், போதமிழந்தமையும் - தற்போதநீங்கினமையும். (27)

என்னவினைவருமோவின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெல்லாம்பலித்ததடிசோர்வறவே.

(ப-ரை.) இன்னமெனக்கு-மேலுமடியேனுக்கு, என்னவினைவருமோ - எந்தத்துன்பம்விளையுமோ, அறியேன் - தெரியேன், சொன்னசொல்லெல்லாம் - ஆசாரியன்கூறியவார்த்தையெலாம், சோர்வறவே - தவறுமல், பலித்தது - அனுபவத்தில்வந்தது. (28)

கங்குல்பகலற்றிடத்தைக்காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
பங்கமழித்தாண்டிபார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்.

(ப-ரை.) கங்குல்பகலற்றிடத்தே-இரவுபகலில்லாதசிதாகாயத்திலே, காட்டிக்கொடுத்தான்-சேர்ப்பித்தான், பங்கமழித்தான்-வினையைப் போக்கினன், பார்த்தானைப்பாாத்திருந்தேன் - அடியேனைநோக்கிய சிவத்தைநான்தரிசித்திருந்தேன். (29)

சாதியிற்கூட்டுவரோசாத்திரத்துக்குள்ளாமோ
ஓதியுணர்ந்ததெல்லாமுள்ளபடியாச்சுதடி.

(ப-ரை.) சாதியிற்கூட்டுவரோ - இறக்கத்துணிந்து கொண்டமையின் இனியுலகினர் குலத்திற் கூட்டிக்கொள்ளுவரோ, சாத்திரத்திற் குள்ளாமோ-நன்மைதீமைஇறந்த என் செயல்சாஸ்திரங்களிற் சட்டுப்படுமோ, ஓதியுணர்ந்ததெல்லாம் - படித்துத்தெரிந்ததெல்லாம், உள்ளபடியாச்சுது - பலித்தது.()

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோவெல்லாருங்காணுமல்
அன்னைசுற்றமெல்லாமறியாரோவம்புவியில்.

(ப-ரை.) எல்லாருங்காணுமல் - பிறரறியாதபடி, என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ - எதுதீமைபுரிந்தனனோ, அன்னைசுற்றமெல்லாம் - தாய்தந்தையாதியர் அறியாரோஅம்புவியில் - பூமியின்கண்ணே தெரிந்துகொள்ளாரோ, (31)

கொன்றுரைத்தின்றேனோதின்றுரைக்கொன்றேனோ
எண்ணுதெல்லாமெண்ணுமிச்சைமறந்தேனோ.

(ப-ரை.) கொன்றுரை - ஒருகாலத்திலென்னைக்கொன்றசீவனை, தின்றேனோ - மற்றொருகாலத்தினனதனைப் புசித்தேனோ, தின்றுரை-ஒருகாலத்திலெனைப்புசித்தசீவனை, கொன்றேனோ - யான்கொன்றுபுசித்தேனோ, எண்ணுததெல்லாமெண்ணும் – இத்துன்பங்களையெல்லாம் எண்ணி, இச்சைமறந்தேனோ - ஆசைமறந்தவனுயினனோ. (32)

சாதியிற்கூட்டுவரோசமயத்தோரெண்ணுவரோ
போதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம்பேச்சுக்கிடைமாச்சுதடி.

(ப-ரை.) சாதியிற்கூட்டுவரோ - இரந்துண்டவென்னை மறுபடியும் சாதியிற்கூட்டிக்கொள்வரோ, சமயத்தோரெண்ணுவரோ - கட்டுக்கடங்காதவென்னைச் சமயத்தாருளொருவராக மதிப்பார்களோ, பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் - வேற்றுமையாக வாழ்ந்ததெல்லாம், பேச்சுக்கிடமாச்சு - வைவுக்கு இடமாயிற்று. (33)

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோகாணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலாமூணல்லாதுண்பர்களோ.

(ப-ரை.) கண்டார்க்குப் பெண்ணல்லவோ — உண்மைதேர்ந்தவர்கட்கு முன்னேநான் பெண்டன்மையுடையவனல்லவோ, காணார்க்குக்காமமடி — அனுபவியாதவர்க்கே இச்சைவிளையுமன்றோ. உண்டார்களுண்டதெல்லாம் - அனுபவிப்பவர்போகமனைத்தும், ஊணல்லதுண்பர்களோ - ஊழன்றியனுபவிப்பார்களோ. (34)

கொண்டவர்கள்கொண்டதெல்லாங்கொள்ளாதார்கெள்ளுவரோ
விண்டவர்கள்கண்டவரோகண்டவர்கள்விண்டவரோ.

(ப-ரை.) கொண்டார்கள் கொண்டதெல்லாம் - ஆசாரியரிடத்துப்பெற்றபேறனைத்தும், கொள்ளாதார் கொள்ளுவரோ - பெறூர் அனுபவிப்பவரோ, விண்டவர்கள் - பேசுபவர், கண்டவரோ - உண்மையறிந்தவரோ, கண்டவர்கள் - உண்மைதெரிந்தவர்கள், விண்டவரோ - பேசுவரோ. (35)

பண்டாயநான்மறைகள்பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந்தோற்றியொடுங்குமதோ.

(ப-ரை.) பண்டாய நான்மறைகள் — பழமையான வேதங்கள், பாடும்பரிசலவோ - தோத்தரிக்குந் தன்மையுடைத்தன்றோ, தொண்டாய தொண்டருள்ளம் - அடியார்க்கடியாரது மனத்தில், தோற்றியொடுங்குமதோ - விளங்கியடங்குவதன்றோ. (36)

ஓதவெளிதோவொருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும்விளங்கும்பெருமையன்காண்.

(ப-ரை.) ஓதவெளிதோ - வாக்கினுக்கெட்டுவதோ, ஒருவருணர்வரிதோ - ஒருவன்தெரிந்து கொள்ளுந்தன்மையதோ, பேதமறவெங்கும் - அபேதமாக எவ்விடத்தும், விளங்கும்பெருமையன்காண் — பிரகாசிக்குந்தன்மையுடையன்.

வாக்குமனமுங்கடந்தமனோலயன்காண்
நோக்கவரியவன்காணுண்ணியரினுண்ணியன்காண்.

(ப-ரை.) வாக்குமனமும் - சொல்லும்இருதயமும், கடந்த - கடந்த, மனோலயன்காண் - மனத்திருப்பவன், நோக்கவரியவன்காண் - பிரத்தியட்சத்திற்கேலாதவன், நுண்ணியரில் நுண்ணியன்காண் - அணுவிற்கணுவாயிருப்பவன். (38)

சொல்லுக்கடங்கான்காண்சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோனின்றவன்காண்.

(ப-ரை.) சொல்லுக்கடங்கான்காண் - அபரஞானத்திற் கட்டுப்படாதவன், சொல்லிறந்து நின்றவன்காண் - அபரஞானத்தைக் கடந்தவன், கல்லுளிருந்த - சிவலிங்கத்திலெழுந்தருளியிருந்த, கனலொளிபோல் - அருட்சோதிபோல, நின்றவன்காண் - இருப்பன்காண். (39)

சுட்டிறந்தபாழதனிற்சுகித்திருக்கச்சொன்னவன்காண்
எட்டிலெழுத்தோவெழுதினவன்கைப்பிழையோ.

(ப-ரை.) சுட்டிறந்த - ஏகதேசவறிவிற்கெட்டாத, பாழதனில் - சிதாகாயத்தில், சுகித்திருக்க - சுகமாகவாழ்ந்திருக்க, சொன்னவன்காண் - கட்டளையிட்டவன், எட்டிலெழுத்தோ - (இத்தகையன் கட்டுக்கடங்குவனென்பது) எட்டிலெழுதிய வெறும்பேச்சோ, எழுதினவன் கைப்பிழையோ - எழுதும்போதுண்டானதவறோ, (அறியேன்.) (40)

சும்மாவிருக்கவைத்தான்சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதெனவடையவிழுங்கினண்டி.

(ப-ரை.) சும்மாவிருக்கவைத்தான் - மவுனநிலையில்வாழ வைத்தவன், சூத்திரத்தை நானறியேன் - தந்திரத்தினைமுதலிலறிந்து கொண்டேனில்லை, அம்மாபொருளிதென - (தெரிந்துகொண்டபின்னர்) அம்மா இன்னதுதான் பொருளென்ன, அடையவிழுங்கினன் - என்னைத்தானாக்கிக் கொண்டனன். ()

பார்த்தவிடமெல்லாம்பரமாகக்கண்டேண்டி
கோத்தநிலைகுலைத்தகொள்கையறியேண்டி.

(ப-ரை.) பார்த்தவிடமெல்லாம் - நானோக்கிய பொருளனைத்தும், பரமாகக்கண்டேன் - சிவமயமாகத் தரிசித்தேன், கோத்தநிலைகுலைத்த - (தரிசித்தபின்) தத்துவக்கூட்டங்களால் கட்டப்பட்டிருந்த, கொள்கையறியேன் - தன்மைகலைந்தவிதம் தெரிந்தேனில்லை. (42)

மஞ்சனமாட்டிமலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானேனநின்றநிலைகாணேண்டி.

(ப-ரை.) மஞ்சனமாட்டி - (சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு) அபிடேகம் செய்து, மலர்பறித்து - புட்பங்களைப்பறித்து, சாத்தாமல் - அருச்சனைசெய்யாமல், நெஞ்சு - மனத்தினை, வெறும்பாழானேன் - வீணாக்கிவிட்டனன், நின்றநிலைகாணேன்-(அதனால்) முதல்வன் உண்மைநிலை தெரிந்தேனில்லை. ()

பாடிப்படித்திருந்தும்பன்மலர்கள்சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாமலுருக்கெட்டுவிட்டேண்டி.

(ப-ரை.) பாடிப்படித்திருந்தும் - (பலசாஸ்திரம்) ஆராய்ச்சிசெய்திருந்தும், பன்மலர்கள் - பலபுட்பங்களை, சாத்தாமல் - சிவலிங்கத்தின்மேன் அரு

ச்சியாமல், ஓடித்திரியாமல் - பலதிவ்யத்தலங்கட்குச் செல்லாமல், உருக்கெட்டுவிட்டேன் - தேசத்தை வீணாக்கினன். (44)

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார்பேசாப்பெருமையன்காண்.

(ப-ரை.) மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் - மாணிக்கத்தின் கண்ணேவிளங்கும் பிரகாசத்தினைப்போல, மருவியிருந்தான - சிவசத்தித்திருமேனிகொண்டு விளங்கினன், பேணித்தொழுமடியார் — அத்தகைய முதல்வனைவிருப்பிப்பணிந்தார், பேசாப்பெருமையன்-சொல்லுதற்கரியஅருமையினையுடையன்.

அன்றுமுதலின்றளவுமறியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவாயிருந்தநிராமயன்காண்.

(ப-ரை.) அன்றுமுதலின்றளவும் - பிறந்தநாள்முதல் இன்றையவரையில், அறியாப்பருவமதில் - என்னையானறியாக்காலமுழுவதும், என்றும்பொதுவாயிருந்த - எக்காலமும்கலந்திருந்த, நிராமயன் - நிராமயனானவன். (46)

சித்தவிகாரத்தாலேசின்மயனைக்காணாமல்
புத்திகலங்கிப்புகுந்தேன்பொறிவழியே.

(ப-ரை.) சித்தவிகாரத்தாலே — மனமயக்கத்தினாலே, சின்மயனைக்காணாமல் - பெருமானைத் தரிசியாமல், புத்திகலங்கி - அறிவுவேறுபட்டு, புகுந்தேன் பொறிவழியே - இந்திரியங்களின் வழியேசென்றனன். (47)

பத்தியறியாமற்பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிடநித்திரையென்றொத்துமிருந்தேண்டி.

(ப-ரை.) பத்தியறியாமல் - சிவபக்தியின்னதெனத் தெரிந்துகொள்ளாமல், பாழிற்கவிழ்ந்தேன் - வீண்காலம்போக்கினேன், ஒத்தவிடநித்திரையென்று - சௌகரியமான இடமேசுகமென்ன, ஒத்துமிருந்தேன் - தங்கிவாழ்ந்தேன். (48)

செத்தாரையொத்தேண்டிசிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருமில்லையடிமறுமாற்றங்காணேண்டி.

(ப-ரை.) செத்தாரை — பிணத்தினை, ஒத்தேன் — ஒத்துவாழ்ந்தேன், சிந்தைதெளிந்தேன் - (அதனால்) மனத்தெளிவுற்றேன், மற்றொருமில்லை - சுட்டியவொருவருமில்லை, மறுமாற்றங்காணேன் - வேறுவார்த்தையுங் காணேன்.

கல்வியல்லகேள்வியல்லகைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றதடியெங்குநிறைந்ததடி.

(ப-ரை.) கைகாட்டுங்காரணம் - சின்முத்திரைக்குக் காரணம், கல்வியல்லகேள்வியல்ல - கல்விகேள்விகளால் தெரிந்துகொள்ளத்தக்கதல்ல, எல்லையளவற்றது - அகண்டிதமானது, எங்குநிறைந்தது - சர்வவியாபகமானது. ()

வாசாமகோசரத்தைமருவியிடங்கொண்டாண்டி
ஆருசமில்லாண்டியறிவுக்கறிவாண்டி.

(ப-ரை.) வாசாமகோசரத்தை மருவி - ஆன்மாக்களின் வாக்குக்கெட்டாததைப் பொருந்திய, இடங்கொண்டான் - இடத்தினைவாய்ந்தவன், அறிவுக்கறிவாய் - அறிவினுக்குஅறிவாகி, ஆருசமில்லான் - (யாரிடத்தும்) அருசையில்லாதிருப்பவன். (51)

பத்துதிசைக்கும்மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்குமிடைவிடாதேகமடி.

(ப-ரை.) பத்துத்திசைக்கும் - பத்துத்திசைகட்கும், அடங்கா - கட்டுப்படாத, பருவம் - நிலையினையுடையான், எத்திசைக்கும் - எவ்விடத்தும், எங்கும், இடைவிடாதேகம் - பரிபூரணமாக ஒன்றாயிருப்பவன். (52)

தித்திக்கவூறுமடிசித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட்பதித்தபரஞ்சோதியடி.

(ப-ரை.) சித்தமுடையார்க்கு - சிவத்தியான முடையார்க்கு, தித்திக்க ஆறும் - சுவைப்பொருளாயுள்ளவன், பத்திக்கடலுள் - பத்தியென்னும் சமுத்திரத்தில், பதித்தபரஞ்சோதி - நிலைத்த அருட்பெருஞ்சோதி. (53)

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்தமுணர்வுக்குணர்வாண்டி
எள்ளளவுமுள்ளதிலேயேறிக்குறையாண்டி.

(ப-ரை.) உள்ளுணர்வாய் நின்றவர்தம் - அதோமுகத்தி லிருப்பவர்கள், உணர்வுக்குணர்வான் - அறிவிக்கு அறிவாயிருப்பவன், எள்ளளவும் - சிறிதளவும், உள்ளத்திலே - (அடியர்) மனத்திலே, ஏறிக்குறையான் - வித்தியாசமாகவிரான். (54)

தூருந்தலைபுமிலான்றோற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாமலகண்டமாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) தூருந்தலையுமிலான் - அடிமுடியிலாதவன், தோற்றமொடுக்கமிலான் - பிறப்புஇறப்பில்லான், ஆருமறியாமல்-ஏகதேச உணர்வினாலறியப்படாத, அகண்டமாய்நின்றான் - வியாபகமாகவிருந்தான். (55)

எத்தனையோவண்டத்திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும்அணுவுங்குறையாண்டி.

(ப-ரை.) எத்தனையோ அண்டத்து - எண்ணிறந்த உலகங்களில், இருந்தவர்கள் எத்தனைபேர் - வாழ்ந்தவர்கள் எவ்வளவோ, அத்தனைபேர் உண்டாலும் - அவ்வளவு ஆன்மாக்கள் (திருவருளை) யுண்டாலும், அணுவுங்குறையான் - சிறிதும் குறையான். (56)

வாக்குமனமும்வடிவுமிலாவான்பொருள்காண்
போக்கும்வரவுமிலான்பொருவரியபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) வாக்கும் - சொல்லும், மனமும் - உள்ளமும், வடிவும் - உருவமும், இலான் - இலாதவனுகிய, பொருள்-பொருளாயுள்ளவன், போக்கும் - போதலும், வரவும் - வருதலும், இலான் - இல்லாதவன், பொருவரியபூரணன் - ஒப்பற்ற வியாபகன். (57)

காட்சிக்கெளியான்காண்கண்டாலுங்காணுன்காண்
மாட்சிமனம்வைத்தார்க்குமாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.

(ப-ரை.) காட்சிக்கெளியான் - திருவருட்பார்வைக்கு இலேசானவன், கண்டாலும்காணுன் - ஊனக்கண்ணுக்கு எட்டாதவன், மாட்சிமனம்வைத்தார்க்கு - பெருமையான மனத்தால் தியானித்தவர்கட்கு, மாணிக்கத்துள்ளொளி - மாணிக்கவொளி போன்றவன். (58)

வாழ்த்தியவனைவ ழிபட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண்சொல்லிறந்தசோதியன்காண்.

(ப-ரை.) வாழ்த்தி - வாயாரத்தோத்தரித்து, அவனை - அம்முதல்வனை, வழிபட்டால் - வணங்கினுல், தோற்ற - பிரத்தியட்சமாக, அரியான்காண் — அருமையானவன், சொல்லிறந்த - சொல்லுக்கெட்டாத, சோதியன் - அருட்பிரகாசன். (59)

ஐயமறுத்தவனையாராய்வாருண்டானுல்
வையகத்தேவந்துமலர்ப்பாதம்வைத்திடுவான்.

(ப-ரை.) ஐயமறுத்தவனை - சந்தேகமொழித்தவனை, ஆராய்வாருண்டானுல் - விசாரிப்பாருண்டானுல், வையகத்தே - பூமியின்கண்ணே, வந்து - ஆசாரிய கோலங்கொண்டுவந்து, மலர்ப்பாதம் வைத்திடுவான் - திருவடிதீட்சை செய்திடுவான். (60)

அணுவுக்குமேருக்குமகம்புறமாய்நின்ருன்காண்
கணுமுற்றுஞானக்கரும்பின்றெளிவான்காண்.

(ப-ரை.) அணுவுக்கும் - அதிசிறிதாகிய அணுவினிடத்தும், அதிபெரிதாகிய மேருவுக்கும் - மேருவினிடத்தும், அகம்புறமாய்-உள்ளும்புறமுமாய், நின்ருன் - வியாபகமாகவிருப்பவன், கணு - கணுவானது, முற்றும்-முதிர்ந்த, ஞானக்கரும்பின் - ஞானவடிவான கரும்பினது, தெளிவான் - சுவையுடன் விளங்கும் சாரமானவன். (61)

எந்நாளுமிந்நாளுமிப்படியாயப்படியாய்ச்
சொன்னுலுங்கேளான்காண்சோத்திரத்திற்கொள்ளான்காண்

(ப-ரை.) எந்நாளும் - எக்காலத்திலும், இந்நாளும் — இப்போதும், இப்படியாய் அப்படியாய் - இவ்விதமாயுள்ளவன் அவ்விதமாயுள்ளவன் என்று, சொன்னுலும் - அறிஞர் எவர்சொல்லினும், கேளான்காண் - கேட்கமாட்டான், சோத்திரத்திற் கொள்ளான் - காதுகொடான். (62)

ஆத்தாளுக்காத்தாளாமப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தார்க்குக்கோத்தநிலைகொண்டகுணக்கடல்காண்.

(ப-ரை.) ஆத்தாளுக் காத்தாளாம் - அன்னைக்கு அன்னையாகியும், அப்பனுக்கப்பனும் - தந்தைக்குத் தந்தையும், ஆம் - ஆனவன், கோத்தார்க்குக் கோத்தநிலை-சுற்றத்தினர்க்குச் சுற்றத்தினராயிருந்து, கொண்டகுணக்கடல்-வாய்ந்த கருணைக்கடல். (63)

இப்போபுதிதோடியெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போதருளறிவுந்தந்தாண்டி.

(ப-ரை.) இப்போபுதிதோ - இன்றுதித்தவனோ, எத்தனைநாளுள்ளது - பழமையாயுள்ளது, அப்போதைக்கப்போது - அடிக்கடி, அருளறிவுதந்தான் - திருவருளையறிந்தான். (64)

பற்றற்றார்பற்றாகப்பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டிகூடியிருந்தாண்டி

(ப-ரை.) பற்றற்றார் - பிரபஞ்சப்பற்றுநீங்கினர், பற்றாக - அவர்கட்கு ஆதரவாக, பற்றியிருந்தான் - சம்பந்தித்திருந்தான், குற்றமறுத்தான் - பாசத்தையொழித்தான், கூடியிருந்தான் - அத்துவிதமாகவிருந்தான். (65)

வெட்டவெளியிலெனைமேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடிபார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.

(ப-ரை.) வெட்டவெளியில் - சிதாகாயத்தில், எனைமேவியிருந்தான் - அடியேனைக்கலந்திருந்தான்,பட்டப்பகலில்-சுத்தமாயாபுவனத்தில்,பார்த்திருந்தாரெல்லாம் — அன்பரெலாம் பார்த்திருந்தனர். (66)

வாழ்வானவாழ்வெனக்குவந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேண்டிசற்றுங்குறையாமல்.

(ப-ரை.) எனக்கு - அதனாலடியேனுக்கு, வாழ்வானவாழ்வு - திருவருளாகியவாழ்வு, வந்தது - கிடைத்தது, வாழாமல் - பாசத்தில்வாழாமல், தாழாமல் - அதனாற்கீழ்படாமல், சற்றுங்குறையாமல் - சிறிதுங்குறையுண்டாகாதபடி, தாழ்ந்தேன் - திருவருளினமைந்தேன். (67)

பொய்யானவாழ்வெனக்குப்போதுமெனக்காணேண்டி
மெய்யானவாழ்வெனக்குவெறும்பாழாய்விட்டதடி.

(ப-ரை.) பொய்யான - நிலையில்லாத, வாழ்வெனக்கு - பிரபஞ்சவாழ்வெனக்கு, போதுமெனக்காணேன் - திருப்தியடையக்காணேன், மெய்யான வாழ்வெனக்கு - சத்தியமாகிய திருவருளெனக்கு, வெறும்பாழாய்விட்டது - சிதாகாயமாகவாச்சுது. (68)

கன்னியழித்தவனைக்கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியேனீதென்னமாயமடி.

(ப-ரை.) கன்னியழித்தவனே - மலத்திற்கட்டுப்பட்டிருந்தவயதை நீக்கினவனே, கண்ணாரக்கண்டேன் - பிரத்தியட்சமாகத்தரிசித்தேன், என்னியல்புநானறியேன் - (பின்னர்) எனது சுதந்தர நிலையினைத்தேரேன், ஈதென்னமாயம் - இஃதென்னவாச்சரியம். (69)

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச்சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்துமிப்போதறிபார்கள்

(ப-ரை.) சொல்லாலேசொல்லுதற்கு - அபரஞானத்தாற் பேசுதற்கு, சொல்லவாயில்லை - வாயெழவில்லை, எல்லாருங்கண்டிருந்தும் (இவ்வுண்மை) யாருமறிந்தும், இப்போதறியார்கள்-மலத்தடிப்பாலிப்போதுணரார்கள். (70)

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனையுருவழியக்கண்டேண்டி.

(ப-ரை.) கண்மாயமிட்டான் - (ஆசாரியன்) நயனதீட்சை செய்தான், கருத்துமிழந்தேன்-(அங்ஙனம் செய்தமாத்திரத்தில்) என்தற்போதமிழந்தேன், உண்மாயமிட்டவனை - என்னுள்ளே போதமிழக்கச்செய்தவனை, உருவழியக்கண்டேன் - நிஷ்களசிவமாகத்தெரிசித்தேன். (71)

என்னசொல்லப்போரேனுனிந்தவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்கமுகுகாய்த்ததடிகண்ணார.

(ப-ரை.) இந்தவதிசயத்தை - நிகழ்ந்த அருமைப்பாட்டினை, என்னசொல்லப்போரேன் - என்னவெனஎடுத்துச்சொல்லுவேன், கண்ணா-பிரத்தியட்சமாக, கன்னியிளங்கமுகு - (இளம்பாக்குமரம்போன்ற) சிறுவயதிலேயே, காய்த்தது - (காயுண்டானதுபோல) திருவருள்விளைந்தது (72)

ஆர்ந்தவிடமத்தனையுமருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாஞ்சவ்வாதுமணக்குதடி.

(ப-ரை.) ஆர்ந்தவிடமத்தனையும் – தங்கியவிடமெல்லாம், அருளாயிருக்கும் - திருவருண்மயமாக விருக்கும், சார்ந்தவிடமெல்லாம் - அடைந்தவிடமுழுவதும், சவ்வாதுமணக்குது - சிவமணம்வீசுகின்றது. (73)

இந்தமணமெங்குமியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தசுகாதீதத்தருட்கடலில்மூழ்கினண்டி.

(ப-ரை.) இந்தமணம் - இங்ஙனம்வீசிய சிவமணம், எங்குமியற்கைமணமென்றறிந்து - இயற்கையாகவேயெவ்விடத்தும் வீசுகின்றமணமென்னத்தெரிந்து, அந்தச்சுகாதீதவருட்கடலில் - அந்தஆனந்தாதீதகிருபாசமுத்திரத்தில், மூழ்கினன் - அழுந்தினேன். (74)

இரும்புநிறைநீர்போலவெனைவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி
அரும்புநிறைவாசனைபோலன்றேயிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) இரும்பினுறைநீர்போல-காச்சியவிரும்பு கிரகித்தநீரினைப்போல, என்னைவிழுங்கிக்கொண்டான் - அடியேனைக் கிரகித்துக்கொண்டான்,

அரும்பிலுறைவாசனைபோல் - புட்பத்திலுற்றமணப்போல, அன்றேயிருந்தான் - எக்காலத்தும் கலந்திருந்தான். (75)

அக்கினிகற்பூரத்தையறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல்
மக்கினமிம்பட்டுள்ளேமருவியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) அக்கினி - தீயானது, கற்பூரத்தை - கற்பூரத்தினை, அறவிழுங்கிக்கொண்டாற்போல் - கிரகித்தாற்போல, மக்கினப்பட்டு - மலக்குறைவடைந்த, உள்ளே - என்னிடத்தே, மருவியிருந்தான் - கலந்திருந்தான். (76)

கடல்நீறுமாறும்போற்கலந்துகரைகாணேண்டி
உடலுமுயிரும்போலுட்கலந்துநின்றாண்டி.

(ப-ரை.) கடல்நீரும் - கடற்சலமும், ஆறும்போல் - நதியும்போல, கலந்துகரைகாணேன் - சேர்ந்து எல்லைக்காணேன், உடலும் - தேகமும், உயிரும் - சீவனும்போல, உட்கலந்து - ஒருங்குசேர்ந்து, நின்றான் - இருந்தான். ()

பொன்னுமுரைமாற்றும்போற்பொருவரியபூரணன்காண்
மன்னுமனுபூதியடிமாணிக்கத்துள்ளொளிபோல்.

(ப-ரை.) பொன்னுமுரைமாற்றும்போல் - பொன்னும்அதனையுரைத்துத்தெரிந்து கொள்ளும்மாற்றும்போலவும், மாணிக்கத்தினுள்ளொளிபோல்- மாணிக்கத்தின் பிரகாசம்போலவும், பொருவரியபூரணன் — ஒப்பற்றபரிபூரணனாய், மன்னுமனுபூதி - நிலைபெற்றசுவானுபூதிக்குரியவன். (78)

கங்குகரையில்லாண்டிகரைகாணக்கப்பலடி
எங்குமளவில்லாண்டியேகமாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) கங்குகரையில்லான் - அளவிடப்பட்டான், கரைகாணக்கப்பல் - எத்துறையினையுநாடாதகப்பலொத்தான், எங்குமளவில்லான் — அகண்டிதன், ஏகமாய்நின்றான் — ஒருதனித்தபொருள். (79)

தீவகம்போலென்னைச்சேர்ந்தபரசின்மயன்காண்
பாவகமொன்றில்லாண்டிபார்த்திடமெல்லாம்பரங்காண்.

(ப-ரை.) தீவகம்போல் - தீபத்தினைப்போல, என்னைச்சேர்ந்தபரசின்மயன் - அடியேனைக்கலந்த ஞானமயன், பாவமொன்றில்லான்-அமலன், பார்த்திடமெல்லாம்பரன் - கண்டவிடம் எங்கும்வியாபி. (80)

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டியூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக்காரணமாய்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) உள்ளார்க்குமுள்ளான் - உண்டென்பார்க்குப்பிரத்தியட்சமானவன், ஊருமில்லான் பேருமில்லான் - தனக்கென ஊரும்பேருமில்லாதவன், கள்ளப்புலனறுக்க - வஞ்சகமான இந்திரியங்களையொழிக்க, காரணமாய்வந்தான் - ஆச்சாரியனாய்வந்தனென். (81)

அப்பிறப்புக்கெல்லாம்அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தானிவனுகுமெய்ப்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) அப்பிறப்புக்கெல்லாம் — முன்செனன்னகட்கெல்லாம், அருளாயமர்ந்தான் - திருவருள்கூட்டிவந்தான், இப்பிறப்பில் - இச்சென்மத்தில், வந்தான் — ஆசாரியனாய் வந்தான், இவனுகு மெய்ப்பொருள் - இவனே உண்மைச் சிவம். (82)

நீரொளிபோலெங்குநிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும்பரந்தபராபரன்காண்.

(ப-ரை.) நீரொளிபோல் - நீரிற்கலந்த அதனொளிபோல், நிறைந்த நிராமயன் - உலகவியாபகனானபலநோயற்றவன், பாரொளிபோல் - பூமியிற் சூரியப்பிரகாசம்போல, எங்கும் பரந்த பராபரன் - எங்கும் வியாபியாயுள்ளவன்.

நூலாலுணர்வரியநுண்மையினுநுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற்பரந்தபரிபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) நூலால் - பாசநூல்களினாலே, உணர்வரிய - எட்டற்கரிய, நுண்மையினும்-நுட்பத்திலும், நுண்மையன் - அதிசூக்கும மானவன், பாலாறு சர்க்கரைபோல் - பாலும் சருக்கரையுங் கலந்தாற்போல, பரந்தபரிபூரணன் - பரவியபரிபூரணன். (84)

உளக்கண்ணுக்கல்லாதூன்கண்ணாலோருமதோ
விளக்குத்திடரொளிபோன்மேவியிருந்தாண்டி.

(ப-ரை.) உளக்கண்ணுக்கல்லால் - மனத்தாலல்லது, ஊன் கண்ணாலோருமதோ-ஊனநேத்திரத்தா லாராயத்தக்கவனோ, விளக்குச் சுடரொளிபோல்-அகலிலேத்திய தீபம்போல, மேவியிருந்தான் - பொருந்தியிருந்தான். (85)

கல்லுளிருந்தகனலொளிபோற்காரணமாய்ப்
புல்லியிருந்தும்பொருவரியபூரணன்காண்.

(ப-ரை.) கல்லுள்ளிருந்த - கல்லினிடத்தே சூக்குமமாகவந்திருந்த, கனலொளிபோல் - அக்கினியைப்போல், காரணமாய் ஏதுவாக, புல்லியிருந்தும் - யாரிடத்தும் கலந்திருந்தும், பொருவரிய பூரணன் - ஒப்பற்ற சம்பூரணன். ()

பொற்பூவும்வாசனைபோற்போதம்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற்காணுக்கயவருக்கு.

(ப-ரை.) பொற்பூவும் வாசனைபோல் - அழகிய புட்பத்தினிடத்து மணம்போல, போதம் பிறந்தார்க்கு - அருளடைந்தார்க்குண்டு, கற்பூவும் வாசனைபோல் - கல்லாற்செய்யப்பட்ட பூவின் வாசனையைப்போல, காணுக்கயவர்க்கு - மருளுடையாருக்குண்டு. (87)

மைக்குழம்புமுத்து''போன்மருவிமறவாதவர்க்குக்
கைக்குட்கனியாகுங்கருவறுத்தகாரணர்க்கு.

(ப-ரை.) மைக்குழம்பு முத்தும்போல் - கருமையிற்கலந்த முத்தினைப் போல, மறவாதவர்க்குமருவி-தன்னைமறவாதவரிடத்தேபொருந்தி, கருவறுத்த

காரணர்க்கு - பிறவியை நீக்கிய பெரியோர்கட்கு, கைக்குட் கனியாகும்-உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாவன். (88)

பளிங்கிற்பவளமடிபற்றற்றபாவலர்க்குக்
கிளிஞ்சிலைவெள்ளியென்பார்கிட்டாதார்கிட்டுவரோ.

(ப-ரை.) பற்றற்ற பாவலர்க்கு - பிரபஞ்ச மில்லாதவர்கட்கு, பளிங்கிற் பவளம் - பளிங்கினுடன் கலந்த பவளம்போன்றான், கிட்டாதார் - யாருக்கு மெட்டாதவர், கிளிஞ்சியை வெள்ளியென்பார் - கிளிஞ்சலை வெள்ளியென மயங்குவார்கட்கு, கிட்டுவரோ - எட்டுவரோ. (89)

எட்டுக்கடங்காண்டியெழுத்திற்பிறவாண்டி
நாட்டினரிகளெல்லாநற்புரவிசெய்தாண்டி.

(ப-ரை.) எட்டுக்கடங்கான் - அளக்கப்படாதவன், எழுத்திற்பிறவான் - சொல்லாற்றீர்மானிக்கப் படாதவன், நாட்டில் - உலகில், நரிகளெல்லாம்-நரிகளெல்லாவற்றையும், நற்புரவிசெய்தான் - நல்ல குதிரைகளாகச் செய்தவன். ()

பஞ்சப்பிரளயத்துமிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்றானயனத்தழல்விழியான்.

(ப-ரை.) பஞ்சப்பிரளயத்து-பிருதிவியாதிஜவகைப் பூதங்களின் பிரளய காலத்தும், மிஞ்சியிருப்பான் - மிகுதியாகவிருப்பவான், நஞ்சுபொதிமிடற்றான் - விஷகண்டன், நயனத்தழல்விழியான் - அக்கினிநேத்திரன். (91)

அகங்காக்கும்புறங்காக்கும்அளவிலாவண்டமுதல்
செகங்காக்குங்காணுத்திசைபத்துங்காக்குமடி.

(ப-ரை.) அகங்காக்கும் புறங்காக்கும் - உள்ளும்புறமுங்காப்பவன், அளவிலாவண்டமுதல் - எண்ணிலாத அண்டமுதலாக, செகங்காக்கும் - உலகினைக்காக்கும், காணுதிசைபத்தும் - காணப்படாத பத்துத்திசைகளையும், காக்கும் - புரக்கும். (92)

பேசாப்பிரமமடிபேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபாசங்கள்அணுகாதபேரொளிகாண்.

(ப-ரை.) பேசாப்பிரமம் - இன்னபடியெனப் பேசப்படாததெய்வம், பேச்சிறந்தபேரொளி - வாக்குக்கெட்டாத பிரகாசன், ஆசாபாசங்களணுகாத பேரொளி-ஆசைபாசமு மணுக்கிரகிக்கப்படாத, பேரொளி-பெரியசோதி. ()

தேசமிறந்தவன்காண்திசையிறந்ததெண்கடல்காண்
ஊசிமுனையூன்றவில்லாவுறுபொருள்காண்.

(ப-ரை.) தேசமிறந்தவன் - ஊரில்லாதவன், திசையிறந்த தெண்கடல் - அளவில்லாத அருட்கடல், ஊசிமுனையூன்ற - ஊசிநுனியளவுமூன்ற, இல்லாவுறுபொருள் - இல்லாதவியாபகன். (94)

சிப்பியின்முத்தொளிகாண்சின்மயநோக்கில்லார்க்கு
அப்பிலொளிபோலமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) சிப்பியில்முத்தொளி-(ஞானிகட்குச்) சிப்பியில் விளங்குமுத்தி னையொத்தவன், சின்மயநோக்கில்லார்க்கு - ஞானப்பார்வையில்லார்க்கு, அப்பிலொளிபோல் - நீர்ப்பிரகாசம்போல, அமர்ந்தவரும்பொருள் - தங்கியஅருமையானவஸ்து. (95)

ஆலாவிருட்சமடியளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்விசும்பூடுருவுமெய்ப்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) அளவிலாச்சாகை - எண்ணில்லாத கிளைகளுடன்கூடிய, ஆலவிருட்சம் - ஆலமரம்போன்று, மேலாம்பதங்கள்விசும்பு - மேற்பட்ட உலகங்களில், ஊடுருவும்மெய்ப்பொருள் - பரந்தஉண்மைப்பொருள். (96)

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்துமருவாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாயெங்கும்ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்.

(ப-ரை.) வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து - பரம்பரையெல்லாங் கடந்து, வருமாமலர்ப்பதம் — விளங்கும்தாமரைத் திருவடியன், அங்கிஷமாயெங்கும் - எவ்விடத்தும் நுண்ணியனல், ஆய்ந்தவரும்பொருள் - ஆராயத்தகுந்த அரிய பொருள். (97)

நாமநட்டமானதடிநவிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணுலெரிக்கக்கனல்விழித்தகாரணன்காண்.

(ப-ரை.) நாமநட்டமானது - அஞ்சத்தகுந்த நடனஞ்செய்பவன், நவிலவிடமில்லை - பேசற்கிடமில்லாதவன், காமனைக்கண்ணுலெரிக்க - நேத்திரத்தால் மன்மதனை யெரிக்க, கனல்விழித்த காரணன் - அக்கினிநேத்திரம் வைத்தவன். (98)

கொட்டாதசெம்பொனடிகுளியாத்தரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடியீப்புகாத்தேனமுதம்.

(ப-ரை.) கொட்டாத செம்பொன் — உளிபடாத சுயம்பாகியபொன், குளியாத்தரளம் - கடலில்முழுகி எடுக்கப்படாதமுத்து, எட்டாதகொம்பில் - எட்டப்படாத கிளையில், ஈப்புகாத் தேன் - ஈக்கள் கட்டாத தேன், அமுதம் - தேவாமிர்தம். (99)

காணிப்பொன்னுணியுடன்கல்லுரைமாற்றின்னதென்றே
ஆணியுடன்கூட்டியடங்கவிட்டுக்கொண்டாண்டி

(ப-ரை.) காணிப்பொன்னுணியுடன்-யாவருக்கும்உரிமையாகிய பொன் கட்டையை, கல்லுரைமாற்றின்னதென்றே-கல்லுரைமாத்திரை இன்னதென்றே-கல்லிலுரைத்து மாற்றுக் கண்டுபிடியாதபடி, ஆணியுடன்கூட்டி-பொன் கட்டையின்தன்மையைத் தெரிந்துகொள்ளுதல்போல, அடங்கவிட்டுக்கொண்டான் — எல்லாரையும் தெரிந்துகொண்டான். (100)

அளவிறந்தவண்டத்தாரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும்பேசாப்பிரமமடி.

(ப-ரை.) அளவிறந்தவண்டத்தார் - எண்ணில்லாத அண்டத்தினர்கள், அத்தனைபே ருண்டாலும் - அவ்வளவுபேர்களும் புசித்திடினும், பிளவள வும் - ஒருசிறிதும், தான்சற்றும்பேசாப்பிரமம் - தான்சிறிதும் குறையாத முதல்வன். (101)

கன்னெஞ்சினுள்ளேகழுநீலம்பூத்தாற்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளேயிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

(ப-ரை.) கன்னெஞ்சினுள்ளே - (பக்குவனல்லாத) கல்போன்ற மனத் தினிடத்தே, கழுநீலம்பூத்தாற்போல் - நீலோற்பலமலர்பூத்ததுபோல், என் னெஞ்சினுள்ளே - அடியேன்மனத்திலே, இணையடிகள்வைத்தான் - இரண் டுதிருவடிகளையும் வைத்தனன். (102)

வேதப்புரவியடிவிரைந்தோடியுமறியார்
காதற்றஞானமடிகாண்பார்கருத்துடையோன்.

(ப-ரை.) வேதப்புரவி - மறைகளாகிய குதிரைகளின்மேல் செல்பவன், விரைந்தோடியுமறியார் - அதிவேகமாசப் பின்றொடர்ந்தும் அகப்படாதவன், காதற்றஞானம் - காதினாற்கேளாது (மவுனநிலையினால்) கேட்கப்படாதவன், காண்பார் கருத்துடையான் - (தற்போதநீங்கித்) தரிசிப்பார் மனத்திலே விளங்குபவன். (103)

பாசவினையைப்படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைக்காட்டிநில்லென்றுசொன்னாண்டி.

(ப-ரை.) பாசவினையைப்படப்பார்த்த - பாசசம்பந்தமான வினையொ ழியதீட்சித்த, பார்வையுடன் - நேத்திரத்துடன், நேசத்தைக்காட்டி - (திரு வருளாகிய) அன்பினைக்காட்டி, நில்லென்றுசொன்னான் - சிவோகம்பாவனை யிலிருவென்று கட்டளையிட்டான். (104)

ஓசையொடுங்குமிடமோங்காரத்துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும்பிரமமிதுவென்றாண்டி.

(ப-ரை.) ஓசையொடுங்குமிடம்-வாக்கிறந்தவிடம், ஓங்காரத்துள்ளொளி காண் - பிரணவத்துட்சோதியானவன், பேசாதிருக்கும்பிரமமிதுவென்றான்- சிவம்மவுனநிலையினர்கட்குத் தோன்றுவதென்றான். (105)

சின்மயநன்னோக்காற்சிற்சொருபங்காட்டியெனைத்
தன்மயமாயாக்கியேதானவனாய்நின்றாண்டி.

(ப-ரை.) சின்மயநன்னோக்கால் - ஞானப்பார்வையினால், சிற்சொரூபம் காட்டி - ஞானவடிவைத்தரிசிப்பித்து, தன்மயமாக்கி - சிவமயமாக்கி, தான வனாய்நின்றான் - நான்சிவமாக விளங்கச்செய்தான். (106)

தானென்னைப்பார்த்தாண்டிதன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டிநவிலவிடமில்லையடி.

(ப-ரை.) தானென்னைப்பார்த்தான் - ஆசாரியன் அடியேனைத் திருஷ்டித்தான், தன்னைத்தானல்லாமல் — எங்கும்சிவமயமா யிருப்பதல்லால், நானென்ன சொல்லுவன் — இன்ன நிலையினை நானென்னவெனச் சொல்லுவேன் நவிலவிடமில்லையடி-சொல்லும்வகை யில்லை. (107)

இன்றிருந்துநாளைக்கிறக்கிறபேரெல்லாரும்
என்றும்பரிபூரணத்திலினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.

(ப-ரை.) இன்றிருந்து - இன்றைக்குயிருடன்வாழ்ந்து, நாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லாம் - அடுத்தநாள் இறக்கத்தகுந்தமனிதரையெல்லாம், என்றும் - எக்காலத்தும், பரிபூரணத்தில் - திருவருளில், இனிதிருக்கச்சொன்னான் - நன்றாய்வாழும்படி கட்டளையிட்டான். (108)

பார்க்கிலெளிதலவோபற்றற்றபற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்டவவனிதனில்வந்தாண்டி.

(ப-ரை.) ஆர்க்குமிடங்காட்ட - யாவருக்கும்மோட்சநிலைகாட்ட, அவனிதனில்வந்தான் - ஆசாரியவடிவாகஉலகில்வந்தவன், பார்க்கிலெளிதலவோ- (தற்போதமொழிந்துபார்க்கில்)எளிமையானவனன்றோ, பற்றற்றபற்றலவோ- (பிரபஞ்ச) பற்றிலார்கட்கு பற்றுடையானல்லவோ. (109)

இத்தனைகாலமடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடியிரும்பினுறைநீரானேன்.

(ப-ரை.) இத்தனைகாலம் - இதுகாறு (முலகில்,) இறந்துபிறந்ததெல்லாம் - இறப்பினும்பிறப்பினும் பட்டதெல்லாம், இத்தனையுமில்லை - இவ்வளவுமினி யில்லையென்னும்படி, இரும்பினுறை நீரானேன் - காய்ச்சிய இரும்பு நீரைக் கிரகித்ததுபோலாக்கினான். (110)

எக்காலம்பட்டதடியிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம்அழுந்தினேனானரகில்.

(ப-ரை.) இறந்துபிறந்ததெல்லாம் - இறப்புப்பிறப்பனைத்தும், எக்காலம் பட்டது - எவ்வளவுகாலமுண்டானதோ, அக்காலமெல்லாம் - அவ்வளவுகாலமனைத்தும், அழுந்தினேனானரகில் - நரகிலழுந்தினேன். (111)

காலங்கழிந்ததடிகர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
நாலுவகைக்கருவுநாமகட்டமாச்சுதடி.

(ப-ரை) காலங்கழிந்தது - அனேககாலம்சென்றது, கர்மமெல்லாம் போச்சுது - கர்மவினையனைத்துநீங்கியது, நாலுவகைக்கருவும் - நாலுவகைப்பட்டஅண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம் ஆகியபிறப்பும், நாமநாட்டமாச்சுது - பெயராற்றுச்சூனியமாகியது. (112)

முப்பாழுக்கப்பால்முதற்பாழ்முழுமுதலாய்
இப்போதுவந்தான்காண்எனைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்.

(ப-ரை.) முப்பாழுக்கப்பால் - விந்துமோகினிமாணுகிய மூன்றுபாழுக்குமப்பால், முதற்பாழ்முழுமுதலாய் - சிதாகாசத்தில் முழுமுதலாயுள்ளவன், இப்போதுவந்தான்காண் - இப்போது ஆசாரியகோலங் கொண்டுவந்தான், எனைவிழுங்கிக்கொண்டான் - அடியேனைத் திருவருளில் முழுகச்செய்தான்.

பாலின்கணெய்யிருந்தாற்போலப்பரஞ்சோதி
ஆலிங்கனஞ்செய்தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

(ப-ரை.) பாலின்கணெய்யிருந்தாற்போல - பாலில்மறைந்த நெய்யினைப்போல, பரஞ்சோதி - அருட்சோதி, ஆலிங்கனஞ்செய்து-கலந்து, அறவிழுங்கிக்கொண்டான் - தன்னருளில்முற்று மறையச்செய்தான். (114)

தெத்தபடமானேனண்டி தீயிரும்பினீரானேன்
ஒத்தவிடநித்திரையென்றேதுமுணர்வறிந்தேன்.

(ப-ரை.) தெத்தபடமானேன் - நெருப்பிலிட்ட வஸ்திரமாயினேன், தீயிரும்பினீரானேன் - அக்கினிமயமான இரும்புகிரகித்தநீராயினேன், ஒத்தவிடநித்திரையென்றேது முணர்வறிந்தேன் - வினையொத்த வவசரத்திலே சிவயோக நித்திரையுண்டென்றறிந்தேன். (115)

ஒப்புமுவமையுமற்றேதவரிதாயபொருள்
இப்பூவினின்குருவேயென்னவந்தோன்றாள்வாழி.

(ப-ரை.) ஒப்புவமையு மற்றேதவரிதாயபொருள் - சமுத்தவமும் உவமானமும் அற்ற முதல்வன், இப்பூவினில் - இவ்வுலகில், குருவே யென்னவந்தோன் - ஆசாரியராகவந்தோன், தாள்வாழி - திருவடிவாழ்க. (116)

ஒப்பாரிசொல்லிடினுமுவமைபிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர்முன்னோர்பொறுத்தருள்வார்.

(ப-ரை.) ஒப்பாரிசொல்லிடினும் - யான் ஒப்புச்சொல்லிப்பாடிப் புலம்பினும், உவமைபிழைத்திடினும் - உவமைதவறினும், முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் - முன்னோர் மும்மாயையின்சொருபமறிந்த பெரியோர், பொறுத்தருள்வர்-பொறுத்தருளவேண்டும். (117)

அருட்புலம்பல் முற்றிற்று.

இறந்தகாலத் திரங்கல்.

—(*)—

வார்த்தைத்திறமில்லாமனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச்சதுரிழந்துகேட்டேனே.

(ப-ரை.) வார்த்தைத் திறமில்லாமனிதருக்கு-பேச்சுறுதியில்லாத மானிடர்க்கு, புன்சொல்லாஞ்சாத்திரங்கள்சொல்லி - பாசநூல்களைப்போதித்து, சதிரிழந்து கெட்டேன் - சமர்த்திழந்து கெடுதியடைந்தேன். (1)

மெத்தமெத்தச்செல்வாக்கில்வேறுமருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த்தானடந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) மெத்தமெத்தசெல்வாக்கில் - அபாரமானசெல்வத்தில், வேறு மருளடுத்து - வேருனமருளிற்சிக்கி, தத்தித்தலைகீழாய் - ஒழுங்கற்று, தானடந்துகெட்டேன் - நான்வாழ்ந்து கெடுதியடைந்தேன். (2)

வழக்கத்தலங்களினுமண்பெண்பொன்னுசையினும்
பழக்கந்தவிராமற்பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) வழக்கத்தலங்களினும் - பழகிய ஊர்களிலும், மண் பெண் பொன்னுசையினும் – ஈஷணுதிரயங்களினும், பழக்கந் தவிரரமல் – பழக்கத்தைவிடாமல், பதியிழந்துகெட்டேன்-முதல்வனையிழந்து கெடுதியடைந்தேன்.

ஆணிப்பொருந்துமரும்பூமியத்தனையுங்
காணிநமதென்றுகனம்பேசிக்கெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆணிப்பொருந்தும் - முதன்மைவாய்ந்த, அரும்பூமியத்தனையும் - அரிய உலகனைத்தும், காணிநமதென்று-சொந்த நமக்கென்று. கனம் பேசிக்கெட்டேன் - கௌரவம் பாராட்டிக் கெடுதியடைந்தேனே. (4)

ஆசாரமில்லாவசடருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசிப்பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆசாரமில்லா – ஒழுக்கமில்லாத, அசருடன்கூடி - அதிபதிகளைச் சேர்ந்து, பாசாங்குபேசி - வஞ்சக வார்த்தைப்பேசி, மதியிழந்து கெட்டேனே. (5)

குருமார்க்கமில்லாக்குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளேகருத்தழிந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) குருமார்க்கமில்லா - ஆசாரியனை வழிபட்டு நடவாத, குருடருடன் கூடி - மனக்குருடருடன் சேர்ந்து, கருமார்க்கத்துள்ளே - பிறவிக்கேதுவான வழியிலே, கருத்தழிந்து கெட்டேன்-உளந்தடுமாறி யழிந்தேன். ()

ஆலமருந்தபரன்பெருமையெண்ணுமல்
பாலர்பெண்டிர்மெய்யென்றுபதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) ஆலமருந்தும் - விஷமுண்ட, அரன்பெருமை யெண்ணுமல் - சிவபெருமான் மகிமைமையினை நினையாமல், பாலர் பெண்டிர் - புத்திரரும் மனைவியரும், மெய்யென்று - நிலையென்று, பதியிழந்து கெட்டேன். (7)

பிணவாசமுற்றபெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலேபதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) பிணவாசமுற்ற-முடைநாற்றமுற்ற, பெருங்காயமெய்யென்று- தேகம் சத்தியமென்றும், பணவாசையாலே – திரவிய விருப்பத்தாலே, பதியிழந்து கெட்டேன். (8)

கண்டபுலவர்கனக்கவேதான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லாமுப்பரித்துக்கெட்டேனே.

(ப-ரை) கண்டபுலவர் - எதிரிட்ட வித்துவான்கள், கனக்கவே தான் புகழ - அதிகமாகத் தோத்தரித்துப்பாட, உண்ட உடம்பெல்லாம் - ஊனூட்டிய தேகத்தினை, உப்பரித்துக் கெட்டேன்-தளர்ச்சியடையக் கண்டேன். (9)

எண்ணிருந்தசென்பமெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற்பதியிழந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) எண்ணிறந்த சென்மம்-அளவற்ற பிறப்புக்கள், எடுத்து-பிறந்து, சிவபூசைபண்ணி – சிவபூசைசெய்து, பிழையாமல்-பிறப்புவாராதபடி செய்துகொள்ளலாம், பதியிழந்து கெட்டேன்.— (10)

சிற்றெறும்புசற்றுந்தீண்டப்பொறுவுடம்பை
உற்றுறுக்கவுஞ்சுடவுமொப்பித்துமாண்டேனே.

(ப-ரை.) சிற்றெறும்பு-ஒரு சிறியஎறும்பு, சற்றுந்தீண்ட-சிறிதுங்கடிக்க, பொறு உடம்பை - சகியாத தேகத்தை, உற்றுருக்கவும் சுடவும் – கொளுத்தவும் சுடவும், ஒப்பித்து மாண்டேன்-நெருப்பினிடம் ஒப்புவித்துஇறந்தேன்.

தன்னுடம்புதானேதனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாமலின்பமென்றுமாண்டேனே.

(ப-ரை.) தன்னுடம்புதானே - தனது தேகம்தானே, தனக்கும் பகையாமென்று - தனக்கு விரோதியென்ன, உணர்வில்லாமல் – அறிவில்லாமல், இன்பமென்று - இன்பமுடையதென்றெண்ணி, மாண்டேனே.— (12)

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந்தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புஞ்சுத்தமென்றுவீறுப்பாய்மாண்டானே.

(ப-ரை.) தோலெலும்பு மாங்கிஷமும்–தோலும் எலும்பும் மாமிசமும், தொல்லன்னத்தால் வளரும் - பழமையான அன்னத்தால்வளரும் உடலும், சுத்தமென்று-சுத்தமானதென்று, வீறுப்பாய் - கருவித்து, மாண்டேனே.—

போக்குவரத்தும்பொருள்வரத்துங்காணுமல்
வாக்கழிவுசொல்லிமனமறுகிக்கெட்டேனே.

(ப-ரை.) போக்கும் வரத்தும் - பிறப்பும் இறப்பும், பொருள்வரத்தும் - முதல்வனனுக் கிரகமும், காணுமல் - தோராமல், வாக்கழிவு சொல்லி - வீண் வார்த்தைபேசி, மனமறுக்கி - மனமயக்குற்று, கெட்டேனே.— (14)

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று.

நெஞ்சொடு புலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டிமாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டிலாடுகின்றதேசிகனைப்போற்றாமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங்கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போலலைந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, செங்காட்டிலாடுகின்ற-திருச்செங்காட்டிலே நிர்த்தனஞ்செய்கின்ற, தேசிகனைப்போற்றாமல்-சிவபெருமானைத்தோத்தரியாமல், மண்காட்டி - மண்ணைக்காட்டியும், பொன்காட்டி - பொன்னைக்காட்டியும், மாயவிருள்காட்டி - மாயாசொரூபமாகிய (பெண்ணைக்) காட்டியும், கண்காட்டு - கண்சாடைகாட்டும், வேசியர் தம்-விலைமாதர்களுடைய, கண்வலையிற்சிக்கி மிக - மிகுந்தஆசை வலையிற் சிக்குண்டு, அங்காடிநாய்போல - கடைத்தெரு நாய்போல, மிக அலைந்தனையே.— (1)

புட்பாசனவணையிற்பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணியோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்றிமுயங்கிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே மனதே புட்பாசனவணையில் - புஷ்பம்பரப்பிய சட்டிலில், பொற்பட்டு மெத்தையின்மேல் - அழகியபட்டு மெத்தையின்மீது, ஒப்பாவணிந்த பணியோடு - அழகாகத்தரித்த ஆபரணங்களுடன், ஆணிநீங்காமல்-நிலைநீங்காது, இப்பாய்கிடத்தி - (அத்தகையஉடலை) பாயிலில்கிடைத்தி, இயமனுயிர் கொள்ளுமுன்னே - எமன் உயிர்க் கொண்போமுன்னே, முப்பாழைப்போற்ற - விந்துமோ கினிமானென்னும் பாழினை நீங்க, முயங்கிலையே-முயற்சித்தாயிலையே. (2)

முப்பாழும்பாழாய்முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பானின்றாடுமதைப்போற்றாமல்
இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பியேற்றவர்க்கொன்றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினைசூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை. நெஞ்சமே - மனதே, முப்பாழும் பாழாய் - பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாயை மூன்றும் பாழாக, முதற்பாழ் வெறும்பாழாய் - சிதாகாயம் சூனியமாய், அப்பாழுக்கப்பால் – சிதாகாயம்கடந்து, நின்றாடும்-நிலையுற்று நிர்த்தனம்செய்யும், அதைப் போற்றாமல் - அவரைத் தோத்தரியாமல், இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி - இவ்வுலக வாழ்வினைநம்பி, ஏற்றவர்க்கொன்றீயாமல் - யாசித்தவர்க்கொன்றும் கொடாமல், துப்பாழாய்வந்தவினை - குற்றமாக வந்த வினை, சூழ்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (3)

அன்னம்பகிர்ந்திங்கலேந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ்சிவனருளைப்போற்றாமல்
பொன்னுமனேயுமெழிற்பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாகவெண்ணினேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, அன்னம்பகிர்ந்திங்கு - இவ்விடத்திலன்னத் தினைப்பங்கிட்டு, அலேந்தோர்க் குதவிசெய்யும் - ஆதரவற்றவர்க்குபகரிக்கும், சென்மமெடுத்தும் - மனிதசென்மமெடுத்தும், சிவனருளைப் போற்றாமல்-சிவபெருமான் திருவருளுக் காளாகாமல், பொன்னும் மனேயும்-பொன்னினேயும் மண்ணினேயும், எழிற்பூவையரும் வாழ்வும் - அழகுவாய்ந்த பெண்ணேயும் போகத்தையும், இன்னும் சதமாக - இந்நாள்பரியந்தம் சத்தியமாக, எண்ணினேயே - நினைத்தனேயே. (4)

முற்றொடர்பிற்செய்தமுறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்பெற்றோமென்றெண்ணாதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாமலரன்பூசையோராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற்கண்மறந்துவிட்டனேயே.

(ப-ரை.) பாழ்மனமே - பழாகியநெஞ்சே, முற்றொடர் பிற் செய்த-பூர்வ சென்மங்களிற் புரிந்த, முறைமையால் வந்த செல்வம் – கிரமமாக அனுபவிக்கத்தகுந்த ஐஸ்வரியம், இன்றை நாட் பெற்றோமென்று - இந்நாளில் வாய்க்கப் பெற்றோமென்று, எண்ணாது - நினையாது. அற்றவர்க்கு மீயாமல்-தரித்திரர்க்கும் கொடாமல், அரன் பூசை யோராமல் - சிவபூசைநாடாமல், கற்றவர்க்குமீயாமல்-கல்விமான்களுக்கு உதவாமல், கண்மறந்து விட்டனேயே - கண்மறைந்துவாழ்கின்றனேயே. (5)

மாணிக்கமுத்துவயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன்சிங்காதனத்திலிருந்தாலும்
காணித்துடலேநமன்கட்டியேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன்கூடவரக்காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு - இரத்தினம் முத்து வயிரமிவற்றாலாய ஆபரணந்தரித்து, ஆணிப்பொன் சிங்காதனத்தி லிருந்தாலும் - உயர்ந்த பொன்னாலிழைக்கப்பெற்ற சிம்மாசனத்தின் மீது வீற்றிருந்தாளும், காணித்துடலே நமன்-இலட்சியம்வைத்துத் தேகத்தை இயமனானவன், கட்டியே கைப்பிடித்தால் - இறுக்கியே அவன்கையிற் சிக்கிக் கொண்டால், காணிப்பொன் கூடவர-காணியளவும் பொருள் தன்னுடன்வர, காண்கிலமே - கண்டோமில்லேயே. (6)

கற்கட்டுமோதிரநற்கடுக்கனரைநாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்றத்திசைக்கொருத்தரானாலும்

பற்கிட்டவேமனுயிர்பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக்காண்கிலமேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, கற்கட்டுமோதிரம் - கல்லிழைத்தமோதிரம், நற்கடுக்கன் - உயர்ந்த கடுக்கன், அரைஞாண் பூண்டு - அரைஞாணும் தரித்து, திக்கெட்டும் போற்ற-எத்திசையும்புகழ, திசைக்கொருத்தராலும்-எத்திசைக்கும் மேற்பட்ட வனாயினும், பற்கிட்ட எமனுயிர் - பல்லுகிட்டுகையிலே உயிரினை இயமன், பந்தாடும் வேளையிலே - பந்தினைப்போல இலேசாகக் கொண்டு செல்லுகையில், கைச்சட்டம் கூடவர - ஒரு ஓலையும் எடுத்துக் கொண்டுபோக, காண்கிலமே - கண்டோமில்லையே. (7)

முன்னநீசெய்ததவமுப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும்பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாகச்சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற்காட்சியற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) முன்னநீசெய்ததவம் - பூர்வம்நீ புரிந்ததவம் முப்பாலுஞ்சேருமன்றி-மூன்று சென்மத்திலுந்தொடருவதல்லாமல், பொன்னும் பணிதிகளும் பூவையுமங்கே வருமோ - திரவியங்களும் ஆபரணங்களும் மாதர்களும் செல்லும்போது வந்திடுமோ, தன்னைச் சதமாக - அவற்றை நிலையாக எண்ணி, சற்குருவைப் போற்றாமல் - உண்மைக்குருவை யாசிரியாமல் கண்ணற்ற அந்தகன்போல் - கண் கெட்ட குருடனைப்போல, காட்சியற்றாய் - பார்வையில்லாதவனாயினை. (8)

பையரவம்பூண்டபரமர்திருப்பொற்றாளைத்
துய்யமலர்பறித்துத்தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையுங்காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிறுமாந்துவிட்டனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, பையரவம் பூண்டபரமர் திருபொற்றாளை - படத்துடன் கூடிய சர்பத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமான் அழகிய திருவடியை, துய்யமலர்ப்பறித்து - சுத்தமான புட்பங்களையெடுத்து, அருச்சித்துத்தொழுது வணங்காமல்-தோத்தரித்துப் பணியாமல், கையிலணிவளையும், காலில் தரிக்கும் பாடகத்தையு (முடையமாதரை,) மெய்யென்று - நிலையென்று இறுமாந்துவிட்டனையே - சர்வித்தனையே. (9)

மாதுக்கொருபாகம்வைத்தவரன்பொற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும்போற்றிவருந்தாமல்
வாதுக்குத்தேடியிந்தமண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீயெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, மாதுக்கு-பார்வதியாருக்கு, ஒருபாகம் வைத்த - ஒருபாகத்தைக்கொடுத்த, அரன்பொற்றுளை - சிவபெருமான்றிருவடியை, போதுக்கொருபோதும் - ஒருநாளைக்கொருபொழுதேனும், போற்றி வருந்தாமல்-எத்தியிரங்காமல், வாதுக்குத்தேடி - வம்பிலேசம்பாதித்து, இந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்து-பூமியிற்சேமித்துவைத்து, எதுக்குப்போக-எந்த நிலையடைய, எண்ணினை - நினைத்திருக்கின்றாய். (10)

அஞ்சருளைப்போற்றி யைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தைநீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, அஞ்சருளைப்போற்றி - பயப்படத்தகுந்த திருவருளினைத்தோத்தரித்து, ஐந்துபுலனைத்துறக்க - பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்க, நெஞ்சேயுனக்கு - மனதேஉனக்கு, நினைவுநான் சொல்லுகிறேன் — உனக்கு ஞாபகஞ்செய்விக்கின்றேன், வஞ்சகத்தைநீக்கி - வஞ்சகமொழித்து, மறுநினைவு வாராமல் - வேறுசிந்தை செய்யாமல், செஞ்சரணத்தானை - செவ்விய திருவடியுடையவனை, சிந்தைசெய்வாய் - தியானிப்பாயாக: (11)

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவைப்போற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன் உடமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

(ப-ரை.) அற்புதமாயிந்த வுடல் - ஆச்சரியகரமாக இத்தேகத்தில், ஆவியடங்குமுன்னே - உயிரொடுங்குமுன்பே, சற்குருவைப்போற்றி - ஆசாரியனை யேத்தி, தவம்பெற்றுவாழாமல் - தவத்தினையடையாமல், உற்பத்தி - உண்டாகின்ற, செம்பொன் - செவ்வியபொன், உடமை - ஆபரணம், பெருவாழ்வை - பிரபஞ்சபோகத்தை - நம்பி - நம்பி, சற்பத்தின் வாயின் - பாம்பினது வாயிலகப்பட்ட-தவளைபோலானேனே, தவளையினை யொத்திட்டேன்.

உற்றாரார்பெற்றாரா ருடன்பிறப்பார்பிள்ளைகளார்
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றாவிழந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச்
சிற்றாகிச்சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, உற்றார் — உறவினர்கள் யாவர், பெற்றார் - பெற்றவரியாவர், உடன்பிறப்பார்-கூடப்பிறந்தவர் யாவர், பிள்ளைகளார் - புத்திரரியாவர், மற்றாலிருந்தாலென் - மற்றவர்கள் எத்தனைபெயரிருந்துமென்ன, மாளும்போதுதவுவரோ - மரணகாலத்தில் உதவிசெய்வாரோ, கற்றாவிழந்த — பசுவினைப்பிரிந்த, இளங்கன்றதுபோல - சிறிய கன்றினைப்போல, உருகி-மனங்கசிந்து, சிற்றாகி - சிறுமையடைந்து, சிற்றின்பஞ்சேர்ந்தனையே - பிரபஞ்ச வின்பமடைந்தினையே. (13)

வீடிருக்கத்தாயிருக்கவேண்டுமனையாளிருக்க
பீடிருக்கவூணிருக்கப்பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்கக்கன்றிருக்கவைத்தபொருளிருக்கக்
கூடிருக்கநீபோனகோலமென்னகோலமே.

(ப-ரை.) வீடிருக்க — வீடிருக்கவும், தாயிருக்க - அன்னையிருக்கவும், வேண்டுமனையிருக்க - மிகவிரும்பத்தகுந்த பெண்சாதியிருக்கவும், பீடிருக்க-பெருமையிருக்கவும், ஊணிருக்க - உணவிருக்கவும், பிள்ளைகளுந்தானிருக்க-புத்திரர்களிருக்கவும், மாடிருக்ககண்ணிருக்க-மாடுகளும் கன்றுகளுமிருக்கவும், வைத்தபொருளிருக்க - இருப்பாயுள்ள செல்வமிருக்கவும், கூடிருக்க - உடலிருக்கவும், நீபோனகோலமென்னகோலமே — ஆன்மாவாகிய நீபிரிந்த மாய்கையென்னமாய்கையே. (14)

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ்சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாப்பூசிமிகுவேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்றகன்னியருந்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனுயென்றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, சந்தனமுங்குங்குமமும் - சந்தனத்தினையும் குங்குமத்தினையும், சாந்தும்பரிமளமும் - கூட்டுவர்க்கத்தினையும் மற்றும் வாசனங்களையும், விந்தைகளாய்ப்பூசி - விநோதமாகப் பூசிக்கொண்டு, மிகு வேடிக்கைஒய்யார - வேடிக்கையாகவும் ஒழுங்காகவும், கந்தமலர்சூடுகின்ற - வாசனைப்புட்பங்களைத் தரிக்கின்ற, கன்னியருந்தானிருக்க - பெண்களுமிருக்க, எந்தவகைபோனுயென் றெண்ணிலையே - என்னவிதத்தில் பிரிந்தாயென்று நினைத்தாயில்லையே. (15)

காற்றுத்துருத்திகடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தையுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம்பசித்தோருக்கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போலவளாவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே-மனதே, காற்றுத்துருத்தி-காற்றினையடைத்துவைத்ததோல்துருத்தியாய், கடியவினைக்குள்ளான-கொடியவினையிற் கட்டுப்பட்ட ஊற்றைச்சடலத்தை - நாற்றமுறுதேகத்தை, உண்டென்றிறுமாந்து - நிலையெனக்கருவித்து, பார்த்திரங்கி-கண்டுஇளகி, அன்னம்பசித்தோருக்கீயாமல்-ஐயமிட்டுண்ணுமல், ஆற்றுவெள்ளம்போல - நதியின்நீரினைப்போல, அளாவினையே-பரதவிக்கின்றனையே. (16)

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பிநிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாமன்னம்பசித்தோர்க்களியாமல்
போர்க்குளெமதூதன்பிடித்திழுக்கும்பபோது
ஆர்ப்படுவாரென்றேயறிந்திலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனதே, நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றே யெண்ணி-சலத்திலுண்டாகிய நீர்மொக்குளினையொத்தவாழ்வை நிசமென்ன கருதி, பாக்களவாய் அன்னம்-சிறிதன்னமும், பசித்தோர்க்களியாமல்-பசித்தவர்கட்குக்கொடாமல், போர்க்குள் - சிலேட்டும உபத்திரவகாலத்தில், எமதுதன் - இயமபடர்கள், பிடித்திழுக்கும்போது - கட்டிக்கொண்டுபோம்போது, ஆர்ப்படுவரென்று — ஆர் எதிரடைவரென்று, அறிந்திலேயே - தெரிந்துகொண்டாயில்லேயே. (17)

சின்னஞ்சிறுநுதலாள்செய்தபலவினையான்
முன்னந்தமார்பின்முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னந்தளதளப்பமயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ணவறிந்திலேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, சின்னஞ்சிறுநுதலாள் - மிகவும்சிறிய நெற்றியையுடையவள், செய்தபலவினையால் - பூர்வத்தில்செய்த வினைக்குத்தக்கபடி, முன்னந்தமார்பில் - மார்பின்முன்னே, முளைத்தசிலந்திவிம்மி - உண்டாகியகட்டியினை யொத்ததனமானதுபூரித்து, வன்னந்தளதளப்ப-அழகு பிரகாசிக்க, மயங்கிவலைக்குள்ளாகி - அதனால் மோகங்கொண்டு அவ்வலையிற்பட்டு, அன்னம்பகிர்ந்துண்ணவறிந்திலேயே - அடியவர்கட்கு அன்னம்கொடுத்துச்சாப்பிடத் தெரிந்தாயில்லேயே. (18)

ஓட்டைத்துருத்தியையுடையும்புழுக்கூட்டை
ஆட்டுஞ்சிவசித்தரருளைமிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்துவெளியையொளியாலழைத்துக்
காட்டும்பொருளிதென்றுகருதிலேயேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, ஓட்டைத்துருத்தியை - துவாரமுள்ள தோற்பையை, உடையும்புழுக்கூட்டை — இறக்கும்புழுக்கணிறைந்த கூண்டினை (யொத்தஉடலை), ஆட்டுஞ்சிவசித்தர்அருளை - ஆட்டிவைக்கும் எல்லாம் வல்லசித்தர்திருவருளை, மிகப்போற்றியே - மிகநாடியே, வீட்டைத்திறந்து - ஆணவக்கதவைத்திறந்து, வெளியை - சிதாகாயத்தை, ஒளியாலழைத்து - அருட்சோதியாலழைத்து, காட்டும்பொருளிதென்று - காட்டுவிக்குப்பொருளிதென்ன, கருதிலேயே-நினைத்தாயில்லேயே. (19)

ஊன்பொதிந்தகாயமுளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால்நீசற்குருவைப்போற்றாமல்
காண்பரந்தவெள்ளங்கரைபுரளக்கண்டேகி
மீன்பரந்தாற்போலேவிசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனதே, ஊன்பொதிந்தகாயம்-மாமிசம்நிறைந்த உடலை, உளைந்தபுழுக்கூட்டை-துளைக்கும் புழுக்கள்நிறைந்தகூண்டினை, தான் சுமந்ததல்லாமல் - தான்தாங்கினதல்லாமல், நீசற்குருவைப்போற்றாமல்-உண்

மையாசிரியனை வணங்காமல், கான்பரந்தவெள்ளம் - காட்டினிடத்தேசலப் பிரளயம், கரைபுரள - இருகரையும்வழிய, கண்டேகி - பார்த்துச்சென்று, மீன்பறந்தாற்போல - மீன்பாவியதுபோல, விசாரமுற்றுப் - துன்பமடைந்தினையே. (20)

உடக்கையொருக்கியுயிரையடைத்து வைத்த
சடக்கைச்சதமென்றுசார்ந்தங்கிறுமாந்தை
உடக்கைத்தகர்த்தேயுயிரையெமன்கொள்கையிலே
அடக்கமாய்வைத்தபொருளங்குவரமாட்டாதே.

(ப-ரை.) உடக்கையொருக்கி - (வாயுவாகியஒரு) சுள்ளாணியைமுறுக்கி, உயிரையடைத்துவைத்த - உயிரை அடக்கிவைத்திருக்கிற, சடக்கைச் சதமென்று - தேகத்தினைநிலையென்று, சார்ந்தங்கிறுமாந்தை - பொருந்தி இறுமாப்புற்றனை, உடக்கைதகர்த்தே - அச்சுள்ளாணியைக்கழற்றி, உயிரை யமன் கொள்கையிலே - உயிரைஇயமன் கிரகிக்கையிலே, அடக்கமாய்வைத்தபொருள் - இரகசியமாகவைத்திருந்த திரவியம், அங்குவரமாட்டாதே - கூடவருவதில்லையே. (21)

தித்திக்குந்தேனைத்தெவிட்டாததெள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தானமுப்பாழைப்போற்றாமல்
பற்றிப்பிடித்தியமன்பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றிருக்கும்வினைசூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, தித்திக்குந்தேனை - சுவையுடையதேனை, தெவிட்டாததெள்ளமுதை - வெறுக்காதநல்லமுதத்தை, முத்திக்குவித்தான - மோட்சத்திற்குக்காரணமான, முப்பாழைப்போற்றாமல் - முப்பாழினையும் கடந்தவொருபொருளை நாடாமல், பற்றிப்பிடித்தியமன் - நெருங்கிப்பிடித்து நமன், பாசத்தார்கட்டும்வண்ணம் - கயிற்றால்பிணிக்கும்படியாக, சுற்றியிருக்கும்வினை - சூழ்ந்திருக்கும்வினையை, சூழ்ந்தனையே - கூடினையே. (22)

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தாயைம்பத்தோரட்சரமாய்ப்
பிஞ்செழுத்தாய்நின்றபெருமானைப்போற்றாமல்
வஞ்சகமாயுற்றமுலைமாதர்வலைக்குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத்தேடிப்பாழுக்கிறைத்தோமே.

(ப-ரை.) அஞ்செழுத்தாய் - நமசிவயவாய், எட்டெழுத்தாய் - ஓம் அம் அவ்வும் சிவாயநமவாய், ஐம்பத்தோரட்சரமாய் - ஐம்பத்தோரெழுத்தாய், பிஞ்செழுத்தாய் - சத்தியட்சரமாய், நின்ற - இருந்த, பெருமானைப்போற்றாமல் - முதல்வனை வணங்காமல், வஞ்சகமாயுற்ற - வஞ்சகம்வாய்ந்த, முலைமாதர்வலைக்குள்ளாகி - தனமுடையபெண்வலையிற்பட்டு, பஞ்சரித்துத்தேடி - கெஞ்சிப் பேசி, பாழுக்கிறைத்தோமே - பாழுங்காலமாக்கினமே. (23)

அக்கறுகுகொன்றைதும்பையம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத்தொழுதுவணங்காமல்

மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமுடன்வாழ்வைமிகநம்பியன்பாய்
எக்காலமுமுண்டென்றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, அக்கறுகுகொன்றை - உருத்திராட்சம், அறுகம்புல் - இதழியினையும், அம்புலியும் சூடுகின்ற - சந்திரனையுந்தரிக்கின்ற சொக்கர்திருத்தாளை - சொக்கலிங்கக் கடவுள் திருவடியை, தொழுது வணங்காமல்-தொழுதுவணங்காமல், மக்கள்பெண்டீர் சுற்றமுடன்-புத்திரர் மனைவி உற்றருடன், வாழ்வை மிக நம்பி-வாழ்வை அதிகமாக நம்பி, அன்பாய்-ஆசையாய், எக்காலமுண்டென் றெண்ணினையே-நித்தியமென நினைத்தனையே. ()

ஆண்டகுருவினருளைமிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாயவீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன்மாதுநல்லார்பொய்மாய்கைக்குள்ளாகித்
தூண்டிலகப்பட்டுத்துடிகெண்டையானேனே.

(ப-ரை.) ஆண்ட - அடிமையென வாண்டுகொண்ட, குருவின் - ஆச்சாரியனுடைய, அருளை - திருவருளினை, மிகப்போற்றி - மிகவும் ஏத்தி, வேண்டும் - விரும்பப்படும், கயிலாய வீட்டுவழி-கைலையாகிய மோக்ஷ நெறியினை, பாராமல் - எதிர்பாராமல், பூண்ட குழல்மாதுநல்லார் - புட்பங்களைத்தரித்த மாதர்களின், பொய் மாய்கைக்குள்ளாகி - பொய்யான வஞ்சனையிற்சிக்குண்டு, தூண்டிலகப்பட்டு - தூண்டிமுள்ளிற் சிக்கி துடிகெண்டையானேனே - துள்ளுகின்ற மீனினை யொத்தேன். (25)

ஏணிப்பழுவாமிருளையறுத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலைபேறுபெறமாட்டாமல்.
காணவரும்பொருளாய்க்கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போலாகினனே நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே-மனமே, ஏணிப்பழுவாம்-ஏணியின் பழுமரம்போல (அஞ்ஞானத்திற்குச் சோபனம்)ஆகிய இருளையறுத்தாள - ஆணவமலத்தினையொழிக்க, முற்றும்பேணித்தொழும்-என்றும் வணங்கத் தகுந்த, கயிலைபேறுபெறமாட்டாமல் - கயிலாயத்தினையடையும் இலாபத்தையடையாது, காணவரும் பொருளாய் - அருவமாக வொரு பொருளிருப்பதாக வெண்ணி, கண்கலக்கப்பட்டு-கண்கலங்கி, அடியேன் - ஏழையேன், ஆணியற்ற மாமரம்போலாகினேன் - ஆதாரவற்ற பெரிய மாத்தினையொத்தேன், (26)

கோத்துப்பிரகாசங்கொண்டுருகியண்டமெல்லாம்
காத்தபடியேகயிலாயஞ்சேராமல்
வேற்றுருவப்பட்டடியேன்வெள்ளம்போலுள்ளுருகி
ஏற்றுங்கழுவிலிருந்தபிணமானேனே.

(ப-ரை.) கோத்து - கலந்து, பிரகாசங்கொண்டு - அருட்சோதியடைந்து, உருகி-மனங்கசிந்து, அண்டமெலாம் - உலகமுழுவதும், காத்தபடியே-இரக்ஷித்தவண்ணமே, கயிலாயஞ்சேராமல்-திருக்கயிலாய மடையாமல், வேற்

றுருவப்பட்டு - வேறு தெய்வங்களை வணங்கி, அடியேன் - ஏழையேன், வெள்ளம்போலுள்ளுருகி, நீர்போலத்தளர்ந்து, ஏற்றுங்கழுவிலிருந்த பிணமானேன் - ஏற்றிய கழுமரத்திலே செத்துக்கிடந்த பிணத்தினையொத்தேன். (27)

நிலைவிட்டுடலையுயிர்நீங்கியகலுமுன்னே
சிலைதொட்டவேடனெச்சிற்றின்றானைச்சேராமல்,
வலைபட்டுழலுகின்றமான்போற்பரதவித்துத்
தலைகெட்டநூலதுபோற்றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே - மனமே, நிலைவிட்டுடலையுயிர்நீங்கியகலுமுன்னே - தேகத்திலிருந்து ஆத்துமா பிரியுமுன்னர், சிலைதொட்டவேடனெச்சில் தின்றானை - வில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனார் எச்சிலையுகந்த முதல்வனை, சேராமல் - அடையாமல், வலைபட்டுழலுகின்ற - வலையிற்சிக்குண்டலைகின்ற, மான்போற்பரதவித்து - மானைப்போலக்கலங்கி, தலைகெட்ட நூலதுபோல் - நுனியகப்படாத நூலினைப்போல, தட்டழிந்தாய் - அலைந்தனை. (28)

முடிக்குமயிர்பொல்லாபுழுக்குரம்பைமின்னாரின்
இடைக்குநடைக்குமிதங்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத்தையனேநாயனையேன்
விடக்கையிழந்தமிருகமதுவானேனே.

(ப-ரை.) முடிக்கும் மயிர்பொல்லாமுழுக்குரம்பை மின்னாரின் ட்பு - பங்களைத்தரிக்கும் கூந்தலைவாய்ந்த பொல்லாத உடலுடன் கூடியமாதரின், இடைக்கும் நடைக்கும் இதங்கொண்ட வார்த்தைசொல்லி - (உடுக்கைபோன்ற) இடையென்றும், (அன்னம்போன்ற) நடையென்றும் இதமான வார்த்தைகளையும்பேசி, அடிக்கொண்ட தில்லைவனத்தையனே - ஆதாரமான சிதம்பரநாதனே, நாயனையேன் - நாயேன், விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேன் (வாயிலுள்ள) மாமிசத்தை நீங்கிய (நாயாகிய) மிருகத்தையொத்தேன். (29)

பூவாணர்போற்றும்புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச்சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந்தலைபுகுந்தநாய்போலே
ஆகாதநெஞ்சமேயலைந்துதிரிந்தாயே.

(ப-ரை.) ஆகாத நெஞ்சமே - உபயோக மில்லாத மனதே, பூவாணர் போற்றும் - பிராமணர் வந்திக்கும், புகழ்மதுரைச்சொக்கரது - கீர்த்திவாய்ந்த மதுரைச்சொங்கலிங்கப் பெருமானது, சீர்பாதம்போற்றி - திருவடியை வணங்கி, சிவலோகம் சேராமல் - சிவகதியடையாமல், தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்த நாய்போல - பலவீட்டின் தாவாரங்கள்தோறும் சென்று (அடியுண்ணும்) நாயினைப்போல, அலைந்து திரிந்தாயே - ஓடியலைந்தனையே, (30)

பத்தெட்டாயிரைந்தாய்ப்பதின்மூன்றிரண்டொன்றாய்
ஒத்திட்டுநின்றதோரோவியத்தைப்போற்றாமல்

தெத்திட்டுநின்றதிரிகண்ணுக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சேவிடவுமறியாயே.

(ப-ரை.) நெஞ்சே - மனதே, பத்து எட்டு ஓர் ஐந்து பதின்மூன்றையுங் கடந்தே - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்து, ஒத்திட்டு நின்றதோர் ஒவியத்தைப் போற்றாமல் - ஒத்தெழுந்தருளி அசைவற்று நின்ற சொருபத்தினை வணங்காமல், தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணுக்குள்ளாகி - வேடிக்கையிற்பட்டுத் திரிகின்ற கண்மயமாகி, வித்திட்டாய் விடவுமறியாய் - நிலையுற்றாய் நீங்கவுமறியாய். (31)

அஞ்சுமுருவாகியைம்மூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்தவிளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போற்பற்றிப்பிடியாமல்
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல்நானலைந்துகெட்டேனே.

(ப-ரை.) அஞ்சுடன் ஏழாகிஐம்மூன்றும் எட்டுமொன்றாய் மிஞ்சியிருந்த - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங்கடந்த, விளக்கொளியைப் போற்றாமல் - அருட்சோதியைப் போற்றாமல், பஞ்சிலிடுவன்னியைப்போல் பற்றிப்பிடியாமல் - பஞ்சிற்பிரவேசித்த அக்கினியைப்போன்று தாவாது, நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல் - விடமுண்ட மீனைப்போல, நானலைந்து கெட்டேன் - நான் திரிந்து வீணாயினேன். (32)

ஊனமுடனேயுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனேசுமந்துமண்ணுலகின்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்களாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம்போய்ப்பிழைத்தோமில்லையே.

(ப-ரை.) ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை - குற்றமுடனே அழியும்புழுநிரம்பிய தேகத்தை, மானமுடனே சுமந்துமண்ணுலகில் மாளாமல் - கவுரவத்துடனேதாங்கி உலகிலிறந்துபோகாமல், ஆனதொரு பஞ்சவர்கள் ஆண்டிருந்த தேசம்விட்டு - பஞ்சபாண்டவர் ஆண்டதமது சுதேசம்பிரிந்து, போனதுபோலே நாம்போய்பிழைத்தோமில்லை - காட்டிற்சென்று சீவித்தது போலநாமுஞ் சீவித்தோமில்லை. (33)

ஊறையிறைக்கின்றவுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறிநழுவும்புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தைவிரும்புகின்றதெப்படியென்
றாறுதநாட்டிலகன்றிருந்தேனில்லையே.

(ப-ரை.) ஊறையிறைக்கின்ற உப்பிருந்தபாண்டத்தை - மலசலமிறைக்கின்ற உப்படைத்த பாண்டம்போன்றதனை, நாறுமல்நாறிநழுவும் புழுக்கூட்டை - நாறுமலிருந்து இறந்துபோனவுடனே நாற்றமெடுத்து இறந்துபோகும் புழுமலிந்தஉடலை, வீறும்புரத்தை - செருக்குவாய்ந்த தேகத்தை, விரும்புகி

ன்றதெப்படி - நேசிப்பதெவ்விதம், ஆருதநாட்டிலகன்றிருந்தேனில்லை - அழிவற்றபூமியிற்சென்று வாழ்ந்தேனில்லை. (34)

அரியவரிதேடியறியாவொருமுதலைப்
பரிவுடனேபோற்றும்பரஞ்சுடரைப்போற்ருமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக்காமத்தழுந்தியே
அரிவாளிற்பட்டகரியதுபோலானேனே.

(ப-ரை.) அரிய அரிதேடியறியாவொருமுதலை - அருமையானவிஷ்ணு தேடிக் காணப்படாத ஒப்பற்ற முதல்வனை, பரிவுடனே போற்றும் பரஞ்சுடரைப் போற்ருமல் - ஆசையுடனேவணங்கும் சிவபரஞ்சுடரை யேத்தாமல், கரியபெருவாழ்வைநம்பி - கரிந்துபோகத்தகுந்த பிரபஞ்சவாழ்வைநம்பி, காமத்தழுந்தியே - காமாந்தகாரத்திலுட்பட்டு, அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேன் - சிங்கத்தின்வாயிற் பட்டயானையினை யொத்தேன். (35)

தந்திரத்தையுன்னித்தவத்தைமிகநிறுத்தி
மந்திரத்தையுன்னிமயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமாமேலொலியைக்காணுமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்தஅந்தகன்போலானேனே.

(ப-ரை.) தந்திரத்தையுன்னி - சிவாகமத்தைப்படித்து, தவத்தைமிகநிறுத்தாது - தவத்தினைநிலைபெறச் செய்யாது, மந்திரத்தையுன்னி-(சிறுதெய்வ) மந்திரங்களைத் தியானித்து, மயங்கித்தடுமாறி - மயக்கங் கொண்டலைந்து, விந்துருகிநாதமாம் மேலொளியைக் காணுமல் - விந்துநாதங்களைக் கடந்த அருட்பிரகாசத்தைத் தரிசியாமல், அந்தரத்தே கோலெறிந்த - ஆகாயத்தில் கோலை வீசிய, அந்தகன்போலானேன்-குருடனையொத்தேன். (36)

விலையாகிப்பாணனுக்குவீறடிமைப்பட்டதுபின்
சிலையார்கைவேடனெச்சிற்றின்றனைப்போற்ருமல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோலாணவத்திலுலழுங்கி
உலைவாய்மெழுகதுபோலுருகினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே - மனமே, விலையாகிப் பாணனுக்கு வீறடிமைப்பட்டு - பாணபத்திரர்பொருட்கு அவருக்கு அடிமைமாணவனுகி, அதுபின் சிலையார்கை வேடனெச்சில் தின்றனை - மற்றொருகாலத்தில் வில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனர் எச்சி லுண்டானை, போற்ருமல் - எத்தாமல், அலைவாய்த் துரும்பதுபோல் - கடலில்மொத்துண்ணும் துரும்பினைப்போன்று, ஆணவத்திலழுங்கி - ஆணவமலத்திற்கட்டுப்பட்டு, உலைவாய் மெழுகதுபோல் உருகினையே - கொல்லனுலையிற்பட்ட மெழுகினைப்போல அயர்ந்தனையே. (37)

நெஞ்சொடு புலம்பல்

முற்றிற்று.

பூ ர ண மா லை.

மூலத்துதித்தெழுந்தமுக்கோணசக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றுமல்மதிமறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே - எங்குநிறைந்தபொருளே, மூலத்துதித்தெழுந்த-மூலாதாரத்திலுதித்த, முக்கோணச்சக்கரத்துள் - திரிகோணவடிவானயந்திரத்தில், வாலைதனைப்போற்றுமல் - வாலாம்பிகைத்தாயை வணங்காமல், மதிமறந்தேன் - அறிவிழந்தேன். (1)

உந்திக்கமலத்துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணுமற்றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உந்திக்கமலத்து உதித்துநின்ற பிர்மாவை - சுவாதிட்டானத்தில் விளங்கு நான்முகனை, சந்தித்துக் காணுமல் - நெருங்கித் தரிசியாமல், தட்டழிந்தேன் - நிலைகுலைந்தேன். (2)

நாவிக்கமலநடுநெடுமால்காணுமல்
ஆவிகெட்டியானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நாவிக்கமல நடுநெடுமால் காணுமல் - மணிபூரகத்தில் விளங்குகின்ற விண்டுவைத் தரிசியாமல், ஆவிகெட்டு யானு மறிவிழந்தேன் - உயிரிழந்து புத்திகெட்டேன். (3)

உருத்திரனையிருதயத்திலுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உருத்திரனை யிருதயத்தில் உண்மையுடன் பாராமல் - அநாகதத்தில் உருத்திரமூர்த்தியைத் தரிசியாமல், கருத்தழிந்து நானும் கலங்கினேன் - மனங்கெட்டுச் சஞ்சலமுற்றேன். (4)

விசுத்திமயேசுரனைவிழிதிறந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம்பதறினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- விசுத்திமயேசுரனை விழிதிறந்துபாராமல் - விசுத்தியில் விளங்கும் மகேஸ்வரனை நோக்கி தரிசியாமல், பசித்துருகி நெஞ்சம் பதறினேன் - பசியால் வருந்தி மனங்கலங்கினேன். (5)

நெற்றிவிழியுடையநிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற்பொறியழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- நெற்றி விழியுடைய நிர்மல சதாசிவத்தை-விசுத்தியில் விளங்குகின்ற முக்கண் வாய்ந்த சதாசிவத்தினை, புத்தியுடன் பாராமல் - அறிவுடன் தரிசியாமல், பொறியழிந்தேன்-ஐம்பொறியிற் சிக்கினேன்.

நாதவிந்துதன்னைநயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நாதவிந்து தன்னை நயமுடனே பாராமல் - நாத தத்துவத்தையும் விந்து தத்துவத்தையும் விருப்பமுடனே தரிசியாமல், போத மயங்கிப் பொறியழிந்தேன் - அறிவுமயங்கி ஐம்பொறியிற்சிக்குண்டேன். (7)

உச்சிவெளியையுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உச்சி வெளியை யுறுதியுடன் பாராமல் - சிதாகாயத்தை நிலையாகத் தரிசியாமல், அச்சமுடனானு மறிவிழந்தேன் - பயத்துடனே புத்திகெட்டேன். (8)

மூக்குமுனையைமுழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மூக்குமுனையை முழித்திருந்து பாராமல் - சுழுமுனையை கண்விழித்து தரிசியாமல், ஆக்கை கெட்டு நானு மறிவழிந்தேன் - உடல்கெட்டு அறிவழியப்பெற்றேன். (9)

இடைபிங்கலையினியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந்தயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல் - சூரிய கலை சந்திரகலைகளின் தன்மையினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், தடையுடனே யானுந் தயங்கினேன் - தடைபட்டயர்ந்திட்டேன். (10)

ஊனுக்குணீநின்றுலாவினதைக்காணமல்
நானென்றிருந்துநலனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஊனுக்குணீணின்றுலாவினதைக்காணமல்-தேகத்தில் ஆன்மாவினுக் கான்மாவாகி யிருப்பதை யறியாமல், நானென்றறிந்து நலமழிந்தேன் - சிவமே நானெனவெண்ணி நன்மையிழந்தேன். (11)

மெய்வாழ்வைநம்பிவிரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப்புலம்பினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மெய்வாழ்வை நம்பி விரும்பி மிகவாழாமல்-திருவருளில் ஆசைகொண்டு வாழாமல், பொய் வாழ்வை நம்பிப் புலம்பினேன் - பிரபஞ்ச வாழ்வை நம்பித் துயரடைந்தேன். (12)

பெண்டுபிள்ளைதந்தைதாய்ப்பிறவியுடன்சுற்றமிவை
உண்டென்றுநம்பியுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பெண்டு பிள்ளை தந்தை தாய் பிறவியுடன் சுற்றம்- மனைவி, புத்திரர், பிதா, அன்னை, சோதரர், உறவினர், இவை யுண்டென்று நம்பி யுடலழிந்தேன் - இவர் சதமென வெண்ணி தேகமிழிந்தேன். (13)

தண்டிகைபல்லாக்குடனேசகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பியுணர்வழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- தண்டிகைப் பல்லாக்குடனே சகல சம்பத்துகளும் - தண்டிகை பல்லக்கு மற்ற ஐஸ்வரியம், உண்டென்று நம்பி யுணர்வழிந்தேன் - எந்நாளு மிருக்குமென நம்பி அறிவிழந்தேன். (14)

இந்தவுடலுயிரையெப்போதுந்தான்சதமாய்
பந்தமுற்றுநானும்பதமழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- இந்த வுடலுயிரை யெப்போதுந் தான்சதமாய் - இத் தேகத்திலே ஆன்மா எக்காலு நிலையாய் (இருக்குமென்று,) பந்தமுற்று நானும் பதமழிந்தேன்-பந்தப்பட்டவனாகி யடியேன் பக்குவமிழந்தேன். (15)

மாதர்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப்பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மாதர் பிரபஞ்ச மயக்கத்திலே விழுந்து - மாதர்கள் உலகபோகத்திலே முழுகி, போதமயங்கிப் பொறியிழந்தேன் - மிக்க கலங்கி அறிவிழந்தேன். (16)

சரியைகிரியாயோகந்தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சரியைகிரியை யோகந்தான் ஞானம் பாராமல், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் அனுஷ்டிக்காமல், பரிதிகண்ட மதியது போல் - சூரியனைக்கண்ட சந்திரன்போல, பயனிழந்தேன் - பிரயோசனமிழந்தேன். (17)

மண்பெண்பொன்னாசைமயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே;- மண்பெண்பொன்னாசை மயக்கத்திலேவிழுந்து- மண் பெண் பொன் என்கிற மயக்கிலேசிக்குண்டு, கண்கெட்டமாடதுபோல்- குருட்டுமாட்டினைப்போல, கலங்கினேன்-கலக்கமடைந்தேன். (18)

தனிமுதலைப்பார்த்துத்தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங்கலைந்துநின்றேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- தனிமுதலைப்பார்த்து - ஒப்பற்றமுதல்வனைத்தரிசித்து, தனித்திருந்துவாழாமல் - தன்னந்தனியே வசியாமல், அனியாயமாய்ப் பிறந்து - வீணாகப்பிறப்படைந்து, இங்கலைந்துநின்றேன் - இவ்வுலகிற்றிரிந்து வாழ்ந்தேன். (19)

ஈராறுதன்கலைக்குள்ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராமலறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஈராறுதன்கலைக்குள்ளிருந்து - துவாதசாந்தஸ்தலத்திலிருந்து, கூத்தாடினதை - நடனஞ்செய்யுமுதல்வனை, ஆராய்ந்துபாராமல் - நீரவிசாரியாமல், அறிவிழந்தேன் - புத்திமயங்கினேன். (20)

வாசிதனைப்பார்த்துமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே,

(ப-ரை.) பூரணமே:- வாசிதனைப்பார்த்து - பிராணவாயுவினைச் சோதித்து, மகிழ்ந்து - அதிற்சந்தோஷித்து, உனைத்தான்போற்றாமல் - தேவரீரையேத்தாமல், காசிவரைபோய்த்திரிந்து - காசித்தலம்வரையிற் சென்றலைந்து, காலலுத்தேன் - கால்நொந்தேன். (21)

கருவிகடொண்ணூற்றாறிற்கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராமலீடழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- கருவிகள் தொண்ணூற்றாறில் - தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களிலும், கலந்துவிளையாடினதை-அவற்றில் வியாபித்து அசைப்பித்த முதல்வனை, இருவிழியால்பாராமல் - இரண்டுநேத்திரங்களால் தரிசியாமல், ஈடழிந்தேன் - கெட்டேன். (22)

உடலுக்குணீநின்றுலாவினதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்துகாலலுத்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உடலுக்குள் நீநின்று - தேகத்துள் நீதங்கி, உலாவினதைக்காணாமல் - சஞ்சரித்ததைத் தரிசியாமல், கடல்மலைதோறுந்திரிந்து-கடலைத்தாண்டியும் மலைகளில் வாழ்ந்தும், காலலுத்தேன் - கால்சலித்தேன்.

எத்தேசகாலமுநாமிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராமலுருவழிந்தேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- எத்தேசகாலமு நாமிறவாதிருப்பமென்று - எந்தகாலத்திலேயும் நாம் சாகோமென்று, உற்றுனைத்தான் பாராமல்-தேவரீரைத் தரிசியாமல், உருவழிந்தேன் - நிலைகுலைந்தேன். (24)

எத்தனைதாய்தந்தையிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனுயானும்பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எத்தனை தாய் தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து-எண்ணில்லாத தாய்தந்தையர்க ளிடந்தங்கி, பித்தனுயானும் - பித்துப்பிடித்தவனுகியானும், பிறந்திறந்தேன்-இறப்பினும் பிறப்பினும் உட்பட்டேன். (25)

பெற்றலுத்தார்தாயார்பிறந்தலுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றுணைத்தாள்தந்துபுகலருள்வாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பெற்றலுத்தாள் தாயார் - அன்னைமார் பலர் என்னைப் பெற்றெடுத்து வாடினர், பிறந்தலுத்தேன் யானும் - அடியேனும் பலதரம் பிறந்துவாடினேன், உன்றன்பொற்றுணைத்தாள்தந்து - தேவரீர் அழகிய திருவடியினைத்தந்து, புகலருள்வாய் - அடைக்கலம் தந்தருளாய். (26)

உற்றாரழுதலுத்தாருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றாளுத்தார்தாயார்பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:- உற்றாரழுதலுத்தார் - சுற்றத்தினர் அடிக்கடி அழுது ஓய்ந்தார், உறன்முறையார் சுட்டலுத்தார் - உறவின்முறையார் அடிக்கடி கொளுத்தி ஓய்ந்தார், பெற்றலுத்தார்தாயார் - தாய்மார்கள் அடிக்கடி பெற்றெடுத்து ஓய்ந்தார், பிறந்தலுத்தேன் - யான் அடிக்கடி சென்மித்து ஓய்ந்தேன். (27)

பிரமன்படைத்தலுத்தான்பிறந்திறந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதானுண்டலுத்தான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- பிரமன்படைத்தலுத்தான்-நான்முகன் அடிக்கடி சிருஷ்டித்து ஓய்ந்தான், பிறந்திறந்து நானலுத்தேன் - அடிக்கடிபிறந்து இறந்து நான்ஓய்ந்தேன், உரமுடையவக்கினிதான் - பலம்பொருந்திய தீயானது, உண்டலுத்தான் - என்னைச்சுட்டு ஓய்ந்தான். (28)

எண்பத்துநான்குநூறாயிரஞ்செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும்புலம்பினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எண்பத்து நான்குநூறாயிரஞ் செனனமுஞ்செனித்து - எண்பத்து நான்குநூறாயிரம் பிறவிகளிற் பிறந்து, புண்பட்டு நானும் - யானும்துன்பமடைந்து, புலம்பினேன் - துக்கமடைந்தனன். (29)

என்னையறியாமலெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாமலுடலழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே;- என்னையறியாமலெனக்குள்ளே நீயிருக்க - நான் தெரிந்து கொள்ளாதபடி என்னிடத்தே அத்துவிதமாயிருக்க, உன்னை யறியாமல் உடலிழந்தேன் - உன்னைத் தரிசியாது தேகத்தை விட்டேன். (30)

கருவாயுருவாய்க்கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்றதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- கருவா யுருவாய்க்கலந்து - கர்ப்பத்திலிருந்த காலத்தும் உடலெடுத்தகாலத்தும் நீ அத்து விதமாகவிருந்து, உலகெலாம் நீயாய்- உலகமுழுதும் சர்வவியாபியாய், அருவாகிநின்றது - நிஷ்களமாக விருந்ததனை, அறிகிலேன் - தெரிந்தேனில்லை. (31)

செம்பொற்கமலத்திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்பைகொட்டவாடும்பசாசானேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- செம்பொற் கமலத் திருவடியைப் போற்றுமல்- சிவந்த அழகிய தாமரைபோன்ற சரணங்களை வணங்காமல், பம்பை கொட்ட வாடும் பசாசானேன் - உடுக்கைக்கொட்டத் தலைவிரித்தாடும் பேயனையே னுயினேன். (32)

எனக்குள்ளேநீயிருக்கவுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீரவரமருள்வாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே.- எனக்குள்ளே நீயிருக்க - என்னிடத்தே நீ அத்துவிதமாக விருக்கவும், உனக்குள்ளே நானிருக்க - உன் வியாபகத்தில் நான் வியாப்பியமாகவிருக்க, மனக்கவலை தீர வரமருள்வாய் - (அது தெரியாது மயங்கும் எனது) மனத் துன்பமொழிய வரந்தருள்வாய். (33)

எழுவகைத்தோற்றத்திருந்துவிளையாடினதைப்
பழுதறவேபாராமற்பயனிழந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- எழுவகைத் தோற்றத் திருந்து விளையாடினதை- எழுவகையான பிறப்புகளிலேயும் நீ தங்கி செய்த அருள் விளையாட்டை, பழுதறவே பாராமல் - குற்றமற விசாரியாமல், பயனிழந்தேன் - அப்பிரயோசன மடைந்தேன். (34)

சாதிபேதங்கள்தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையால்நின்றுமயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சாதிபேதங்கள் தனையறிய மாட்டாமல் - சாதி வித்தியாசங்களி னுண்மையைத் தீர விசாரியாமல், வாதனை யானின்று மயங்கினேன் - துன்பத்திலிருந்து கலங்கினேன். (35)

குலமொன்றுநீபடைத்தகுறிதனையறியாமல்நான்
பலபாண்டத்துள்ளிருந்துமயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- குலமொன்றாய் நீபடைத்த குறியை யறியாமல் மனிதசென்ம மொன்றுகவே நீ சிருஷ்டித்த குறிப்பினைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், யான் பல பாண்டத்துள்ளிருந்து - யான் மலநிறைந்த தேகத்திற் றங்கி மயங்கினேன் - கலங்கினேன். (36)

அண்டபிண்டமெல்லாமணுவுக்கணுவாய்நீ
கொண்டவடிவின்குறிப்பறியேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:- அண்டபிண்டமெல்லாம் - அண்டத்திலேயும் பிண்டத்திலேயும், அணுவுக்கணுவாய்நீ - அணுவினுக்கணுவாகி, கொண்டவடிவின் - இருக்கின்ற உண்மை வடிவினது, குறிப்பறியேன் குறிப்பினைத் தெரிந்துகொண்டேனில்லை. (37)

சகத்திரத்தின்மேலிருக்குஞ்சற்குருவைப்போற்றுமல்
அகத்திலுடவாணவத்தாலறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சகஸ்திரத்தின் மேலிருக்கும் - இருதயத்தின் ஆயிர மிதழுடன் கூடிய தாமரையி லெழுந்தருளியிருக்கும், சற்குருவைப் போற்றுமல் - ஆச்சாரியனைத் தோத்தரியாமல் அகத்தினுட ஆணவத்தால்- மனத்து ஆணவச் செருக்கால், அறிவழிந்தேன்-மயங்கினேன். (38)

ஐந்துபொறியையடக்கியுனைப்போற்றுமல்
நைந்துருகிநெஞ்சநடுங்கினேன் பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஐந்து பொறியையடக்கி - பஞ்சேந்திரியங்களை யுஞ் செயித்து, உனைப்போற்றுமல் - தேவரீரைத் தோத்தரியாமல், நைந்துருகி - மனங்கசிந்து, நெஞ்ச நடுங்கினேன் - உள்ளங்குலைந்தேன். (39)

என்னைத்திருக்கூத்தாலிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியாதுடலழிந்தேன் பூரணமே.

(ப-ரை-) பூரணமே:- என்னை - அடியேனை, திருக்கூத்தால் - (எனது கன்மத்திற்குத்தக்கபடி) பிரபஞ்சக்கூத்திலே, இப்படிநீயாட்டுவித்தாய் - இந்தப்பிரகாரம் ஆட்டிவைத்தனை, உன்னை யறியாது - (அதனுல்) தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், உடலழிந்தேன் - தேகமிழந்தேன் (40)

நரம்புதசைதோலெலும்புநாற்றத்துக்குள்ளிருந்து
வரம்பறியமாட்டாமல்மயங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- நரம்புதசை தோலெலும்பு - நரம்பு, மாமிசம், தோல், எலும்பு, நாற்றத்துக்குள்ளிருந்து-(இத்தகைய) நாற்றத்துடன் கூடிய தேகத்திற் றங்கி, வரம்பரியமாட்டாமல் - திருவருளின் எல்லையினை யறியாமல், மயங்கினேன் - கலங்கினேன். (41)

சிலந்தியிடைநூல்போற்சீவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமனலமழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- சிலந்தியிடை நூல்போல் - சிலந்திப்பூச்சியி னிடமிருந்து நூலுண்டானதுபோல, சீவசெந்துக் குள்ளிருந்த - ஆன்மாக்களுற்றங்கி (மாயையைக் காரியப்படுத்தின), நலந்தனை-உபகாரத்தினை, பாராமல்- ஆலோசியாமல், நலமழிந்தேன் - நன்மையிழந்தேன். (42)

குருவாய்ப்பரமாகிக்குடிலைசத்திநாதவிந்தாம்
அருவாயுருவானதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- குருவாய் - குருவாகியும், பரமாகி - பரம்பொருளாகியும், குடிலை - சுத்தமாயையாகியும், சத்தி-திருவருட்சத்தியாகியும், நாதவிந்தாய் - பரநாத பரவிந்துவாகியும், அருவாயுருவான-நிஷ்கள சகலமாகியும் உள்ள (உண்மையினை), அறிகிலேன் - தெரிந்தேனில்லை. (43)

ஒளியாய்க்கதிர்மதியாயுள்ளிருக்குமக்கினியா
வெளியாகிநின்றவியனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஒளியாய் - அருட்சோதியாய், கதிர்மதியாய்- சூரியசந்திரர்களாய், உள்ளிருளாய் - மனவிருளாய், அக்கினியாய் - தீயாய், வெளியாகி நின்ற - ஆகாயமாகியிருந்த, வியனறியேன் - பெருமையைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. (44)

இடையாகிப்பிங்கலையாலெழுந்தசுழுமுனையாய்
உடலுயிராய்நீயிருந்தவுளவறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- இடையாகி - சூரியகலையாய், பிங்கலையாய் - சந்திரகலையாய், எழுந்த சுழிமுனையாய் - சுழுமுனைநாடியாய், உடலுயிராய்- உடலுமுயிருமாய், நீயிருந்த - தேவரீர் வியாபித்த, உளவறியேன் - உண்மையினைத்தேரேன். (45)

மூலவித்தாய்நின்றுமுளைத்துடல்தோறுமிருந்து
காலனெனவழிக்குங்கணக்கறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மூலவித்தாய்நின்று-(ஆன்மக்களுண்டாதற்குக்) காரணமாகவிருந்து, உடல்தோறுமிருந்து - ஆன்மாக்கள்தோறும் அந்தராத்துமாவிருந்து, காலனெனவழிக்கும் - சங்கார கர்த்தாகவிருந்து ஒடுக்கும், கணக்கறியேன் - உண்மையறியேன். (46)

உள்ளும்புறம்புமாயுடலுக்குணீயிருந்த
தெள்ளவுநானறியாதிருந்தேனே பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- உடலுக்குள்-தேகத்தினிடத்தே, உள்ளும்புறம்புமாய் - உள்ளத்தும் புறத்தும், நீயிருந்தது-தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்தது, எள்ளளவு நானறியேன் - சிறிதுநானறியாது, இருந்தேனே - இருந்தேன். (47)

தாயாகித்தந்தையாய்த்தமர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- தாயாகித் தந்தையாய்-அன்னைபிதாவாகி, தமர்கிளைஞர் சுற்றமெலாம் - உறவினர் சுற்றம்யாவும், நீயாகிநின்ற - தேவரீராகவேயிருக்க, நிலையறியேன் - உண்மையைத் தேரேன். (48)

விலங்குபுள்ளூர்வனவசாம்விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையினின்றகுறிப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- விலங்கு, புள், ஊர்வன, தாவரம், தேவர் நீர்வாழ்வன மக்கள்ஆகிய:- எழுவகையில்நின்ற - எழுவிதமாகவிருக்க, குறிப்பறியேன் - சைகையினைத் தெரியேன். (49)

ஆணாகிப்பெண்ணாயலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்றவகையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- ஆணாகிப் பெண்ணாய் - ஆண்பெண்ணாகியும், அலியாகி வேற்றுருவாய் - அலியாகியும் அவற்றினுக்கு மாறுபட்டனவாகியும், மாணாகிநின்ற - பெருமையுடனின்ற, வகையறியேன் - விதமறியேன். (50)

வாலையாய்ப்பக்குவமாய்வளர்ந்துகிழந்தானுகும்
பாலையாய்நின்றபயனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-வாலை - வாலையாகியும், பக்குவமாய் - யௌவன மாகியும், வளர்ந்து கிழந்தானுகும் - முதிர்ந்த மூப்பாகியும், பாலை - சிறுவயதாகியும், நின்ற - இருந்த, பயனறியேன் -பிரயோசனந்தேரேன். (51)

பொய்யாய்ப்புவியாய்ப்புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்றவியனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பொய்யாய் - பொய்யாகியும், புவியாய் - பூமியாகியும், புகழ்வாரிதியாகி - புகழப்படுகின்ற சமுத்திரமாகியும், மெய்யாகிநின்ற - உண்மையாகவுமிருந்த, வியனறியேன் - ஆச்சரியத்தைத் தேர்ந்திலேன். (52)

பூவாய்மணமாகிப்பொன்னுகிமாற்றுகி
நாவாய்ச்சொல்லானநயமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பூவாய் - புட்பமாகியும், மணமாகி - வாசனையாகியும், பொன்னுகி - சொர்னமாகியும், மாற்றுகி - அதன் நிறமாகியும், நாவாய் - நாவாகியும், சொல்லான - அதன்சொல்லுமான, நயமறியேன் - நலத்தினையறியேன். (53)

முதலாய்நடுவாகிமுப்பொருளாய்மூன்றுலகாய்
இதமாகிநின்றவியலறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-முதலாய் - ஆதியாகியும், நடுவாகி - மத்தியமாகியும், முப்பொருளாய் - முத்தேவர்களாகியும், மூன்றுலகாய் - மூன்றுலகமாகியும், இதமாகிநின்ற - நன்மையாகவு மிருந்த, இயலறியேன் - தன்மையறியேன். (54)

ஊனுயுடலுயிராயுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனுய்ருசியானதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-ஊனுய் - மாமிசமாய், உடலுயிராய் - தேகமும் ஆன்மாவுமாய், உள்நிறைந்த கண்ணொளியாய் - உயிருணிறைந்த கண்ணொளியாகியும், தேனுய் - மதுவாய், ருசியான - சுவையாகிய, திறமறியேன் - தன்மையறியேன். (55)

வித்தாய்மரமாய்விளைந்தகனிகாய்பூவாய்ச்
சித்தாகிநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-வித்தாய் - விதையாய், மரமாய் - விருட்சமாய், விளைந்த - வளர்ந்த, கனியாய் - பழமாய், பூவாய் - புட்பமாய், சித்தாகிநின்ற - அறிவாகியிருந்த, திறமறியேன் - தன்மையறியேன். (56)

ஐவகையும்பெற்றுலகவண்டபகிரண்டமெல்லாம்
தெய்வமெனநின்றதிறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-ஐவகையும் - பஞ்சகிருத்தியங்களும், பெற்று - அடைந்து, உலகவண்ட பகிரண்டமெலாம் - உள்ளும் புறம்புமான அண்ட

மனைத்தும், தெய்வமென்கிற - தெய்வமாகவிருந்த, திறமறியேன் - தன்மை யறியேன். (57)

மனமாய்க்கனவாகிமாய்கையாயுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்றநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-மனமாய் - மனமாகியும், கனவாகி - மனத்தில்-விளையுங்கனவாகியும், மாய்கையாய் - மாயமாகியும், உள்ளிருந்து - இருதயத்திலிருந்து, நினைவாகி - நினைவாகியும், நின்ற - இருந்த, நிலையறியேன் - நிலையினையறியேன். (58)

சக்திசிவமிரண்டாய்த்தான்முடிவிலொன்ருகிச்
சித்திரமாய்நின்றதிறமறியேன்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:-சத்திசிவமிரண்டாய் - சத்தியசிவமென்றும் மிருவகையாகி, தான் முடிவிலொன்ருகி - சொரூபத்திலொன்றேயாகி, சித்திரமாய் நின்ற - விசித்திரமாயிருந்த, திரமறியேன் - தன்மையறியேன் (59)

பொறியாய்ப்புலனுகிப்பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்றவளவறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பொறியாய் - ஐம்பொறிகளாகவும், புலனுகி - ஐம்புலனுகியும், பூதபேதப்பிரிவாய், பஞ்சபூதப் பகுப்புகளாய், அறிவாகிநின்ற - அறிவு சொரூபமாகவிருந்த, அளவறியேன் - அளவினைத்தெரிந்தேனில்லை. ()

வானிர்கதிர்மதியாய்வளாந்துபின்னென்ருனதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்தவுயிர்ப்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-வானிற்கதிமதியாய் - ஆகாயத்தில் சூரியசந்திரர்களாய், வளர்ந்து பின் ஒன்ருனதுபோல் - தோன்றிப்பின்பு அருளொளியொன்றேயானதுபோல, ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த - ஊனுடன்கூடிய தேகத்தினிடமிருந்த, உயிர்ப்பறியேன் - பிராணனைத்தெரிந்தேனில்லை. (61)

பொய்யும்புலையுமிகப்பொருந்திவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனையுரைக்கவறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பொய்யும் புலையுமிகப்பொருந்தி - பொய்மையும் புலாலுண்ணுதலு மதிகமாகப்பெற்று, வீண்பேசலன்றி - வீணுனவார்த்தை பேசுதலில்லாமல், ஐயோ - அந்தோ, உனை உரைக்கஅறிகிலேன்-தேவரீரைத் தோத்தரிக்கத் தேர்ந்தேனில்லை. (62)

நிரந்தரமாயெங்குநின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப்பதமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-நித்தியமா யெங்குநின்று - நித்தியப் பொருளாக வெங்கு நிறைந்து, விளையாடினதை - திருவிளையாடற் செய்ததனை, பரமதுவே யென்ன - பரம்பொருளதுவேயென், பதமறியேன் - பக்குவமறியேன். (63)

கொல்வாய்பிறப்பிப்பாய்கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட்செயனறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-கொல்வாய் - சங்கரிப்பாய், பிறப்பிப்பாய்-சிருஷ்டி செய்விப்பாய், கூடவிருந்தேசுகிப்பாய்-உடனிருந்துகாப்பாய், செல்வாய்பிறர்க்குள் - பிறருயிருக்குயிராவாய், செயலறியேன் - இக்காரியத்தினையறியேன்.

வாரிதியாய்வையமெல்லாமன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாருதியாய்நின்றதலமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-வாரிதியாய் - சமுத்திரமாய், வையமெலாம்-உலகமுழுவதும், மன்னுமண்ட பிண்டமெலாம் - நிலைபெற்ற சர்வாண்டங்களும், சாரதியாய்நின்ற - நடத்துபவனுயிருந்த, தலமறியேன் - இடந்தெரியேன். ()

வித்தாய்மரமாய்வெளியாயொளியாய்நீ
சத்தாயிருந்ததலமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பரிபூரணமே:-வித்தாய் - விதையாகி, மரமாய் - விருட்சமாகி, வெளியாய் - ஆகாயமாகி, ஒளியாய் - பிரகாசமாகி, நீசத்தாயிருந்த - தேவரீருண்மையாகவிருந்த, தரமறியேன் - தன்மைதேரேன். (66)

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத்தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துணைத்தான்பாராமலுய்வாரோபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-தத்துவத்தைப்பார்த்து - தத்துவ தரிசனம்செய்து, மிகத்தன்னையறிந்து - பின் ஆன்மதரிசனம்செய்து, அறிவால் - அப்படியறிந்த அறிவால், உய்த்துணைத்தான்பாராமல் - ஆராய்ந்து தேவரீரைத் தரிசியாமல், உய்வரோ - உச்சீவிப்பரோ. (67)

ஒன்றாயுயிராயுடல்தோறுநீயிருந்தும்
என்றுமறியார்களேழைகள்தாமபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-ஒன்ருய் - ஒருதெய்வமாய், உயிராய் - உயிராய், உடல்தோறுநீயிருந்தும் - ஆன்மாக்கடோறு மந்தரான் மாவாயிருந்தும், ஏழைகள் தாம் - அறிவீனர்கள், என்று மறியார்கள்-எப்போது மறியமாட்டார்கள்.

நேற்றென்றுநாளையென்றுநினைப்புமறப்பாய்ப்படைத்து
மாற்றமாய்நின்றவளமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பரிபூரணமே :-நேற்றென்றும் - இறந்தகாலமென்றும், நாளையென்றும் - எதிர்காலமென்றும், நினைப்புமறப்பாய் - சகல கேவலமென்றும், படைத்து - உண்டாக்கி, மாற்றமாய் நின்ற - அவற்றின் வேறுபட்டிருக்கும், வளமறியேன் தன்மையறியேன். (69)

மனம்புத்திசித்தமகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவாந்தலமானநிலையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:- மனம்புத்திசித்தி-மனம் புத்திசித்தம், மகிழ்-களிக்கின்ற, அறிவாங்காரமதாய் - அறிவாகிய ஆங்காரமாகி, நினைவாந்தலமான- இவையுண்டாதற்கேதுவான இடத்தின், நிலையறியேன் - நிலையுணரேன்.

உருப்பேதமின்றியுய்ந்தசப்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்தகுணமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே;–உருப்பேதமின்றி - உருவினால் வித்தியாசமில்லா மல், உய்ந்த சத்தபேதமதாய் - சப்தமாத்திரத்தினாலே பேதமாய், குருபேத மாய்வந்த - ஆசாரியகோலங்கொண்டுவந்த, குணமறியேன் - தன்மையறி யேன். (71)

சட்சமயபேதங்கள்தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென்றுரைத்தனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–சட்சமயபேதங்கள் - ஆறுவகைச்சமயங்கள், தான் வகுத்து - தானுண்டாக்கி, பின்னுமொரு - அதற்குமேலுமொரு, உட்சமய முண்டென்று - அகச்சமய முண்டென்று, உரைத்தனையே - சொல்லி னையே. (72)

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய்முனைந்துபடைத்துள்ளிருந்த
செப்பிடுவித்தைத்திறமறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே.–முப்பத்திரண்டுறுப்பாய் - முப்பத்திரண்டு அங்கங் களாய், முனைந்து படைத்து - கூடிய உடலை யுண்டாக்கி, உள்ளிருந்த - அல் வுடலிலிருந்த, செப்படிவித்தையை - சாலவித்தையின், திறமறியேன் - சாமர் த்தியமறியேன். (73)

என்னதான்கற்றாலென்னெப்பொருளும்பெற்றாலென்
உன்னையறியாதாருய்வரோபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–என்னதான்கற்றாலென் - எவ்வளவு படித்துமென் ன, எப்பொருளும் பெற்றாலென் - எவ்வளவுசெல்வமடைந்துமென்ன, உன்னை யறியாதார் - தேவரீரைத் தெரிந்து கொள்ளாதவர், உய்வரோ - உச்சீவிப் பரோ. (74)

கற்றறிவோமென்பார்காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார்தங்களுக்குப்பிறப்பறுமோபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–கற்றறிவோமென்பார்-கல்வி தெரிந்தோமென்பர், காணார்களுன்பதத்தை - உன்திருவடி யினைக்காணார்கள், பெற்றறியார்தங்க ளுக்கு - உன்னையடைந்து உன்னையறியாதவர்கட்கு, பிறப்பறுமோ - சென்ம நீங்குமோ. (75)

வானென்பாரண்டமென்பார்வாய்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர்தலையறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :–வானென்பார் - இருப்பிடம் ஆகாயமென்பர், அண்டமென்பார், இருப்பிடம் அண்டமென்பர், வாய்ஞானம்பேசி - இங்ஙனம் வாசா கைங்கரியமாடி, தானென்பார் - தானேதெய்வமென்பர், வீணர் தனையறியார் - இவர்களியாவரும் ஆன்மவிலக்கணமறியாத வீணராவர். (76)

ஆதியென்பாரந்தமென்பாரதற்குணடுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத்தொழிலறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :-ஆதியென்பார் - உற்பத்திசொல்வர், அந்த மென்பார் - முடிவுசொல்லுவர், அதற்குணடுவாயிருந்த சோதியென்பார் - அவற்றின் மத்தியிலுள்ள சோதிசொரூபமென்பர், நாதத்தொழிலறியார் - நாததத்துவத்தின் சொரூபநிலைதெரிந்து கொள்ளார். (77)

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார்மோனமெனுமோட்சமென்பார்
பேச்சென்பாருன்னுடையபேரறியார்பூரணமே

(ப-ரை.) பூரணமே:-மூச்சென்பர் - பிராணவாயுவென்பர், உள்ளமென்பார் - மனமென்பர், மோகமெனு மோட்சமென்பர் - மவுனநிலைமோட்சமென்பர், பேச்சென்பார் - சத்தரூபமென்பர், உன்னுடையபேரறியார் - தேவரீர் உண்மைத்திருநாமமறியார். (78)

பரமென்பார்பானுவென்பார்பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரமென்பாருன்றன்வழியறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-பரமென்பார் - சிலர் மேலானவனென்பர், பானுவென்பார் - சிலர் சூரியனென்பார், பாழ்வெளியாய் நின்ற-சிதாகாய சொரூபமாகவிருந்த, வரமென்பார்-உன்றன் வழியறியார் - இவர்களியாரும் உன்நிலை தெரியார். (79(

எத்தனைபேரோவெடுத்தெடுத்துத்தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றுனதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-எத்தனைபேரோ - அளவிறந்தவர்கள், எடுத்தெடுத்து-வெகுவிதமாக, தானுரைத்தார்-எடுத்துப் பேசினர், அத்தனைபேர்க்கு - அவர்களுக்கெல்லாம், ஒன்றுனதறிகிலேன் - நீயொரு பொருளாக விருந்த தன்மை யறிந்தேனில்லை. (80)

நகாரமகாரமென்பார்நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பரர்வகையறியார்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நகாரமகாரமென்பர் - நகரஎழுத்து மகரயெழுத்து உச்சரிப்பர், நடுவே சிகாரமென்பர் - அவற்றினடுவே சிகரஎழுத்தை யுச்சரிப்பர், வகார யகாரமென்பர் - வகரஎழுத்து யகரயெழுத்து உச்சரிப்பர், வகையறியார் - இவ் வெழுத்துக்களை யதிட்டித்துக்கொண்டிருப்பவரைத் தெரிந்துகொள்ளார். (81)

மகத்துவமாய்க்காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற்பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-மகத்துவமாய் - கௌரமாய், காமமயக்கத்துக்குள்ளிருந்து-காமாந்தகாரத்திற் சிக்கி, பகுத்தறியமாட்டாமல்-பிரித்தறியவாராது, பயனிழந்தேன் -பிரயோசமிழந்தேன். (82)

உண்மைப்பொருளையுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலேபிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-உண்மைப்பொருளை - சத்தியமான பொருளினை. உகந்திருந்துபாராமல் - விரும்பித் தரிசியாமல், பெண்மயக்கத்தாலே - மாதர் மோகத்தினாலே, பிறந்திறந்தேன்-இறப்பினும் பிறப்பினும் கட்டுப்பட்டேன்.

வாயாரவாழ்த்திமகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காயமெடுத்துக்கலங்கினேன்பூரணமே.

(ப-ரை,) பூரணமே:-வாயாரவாழ்த்தி-வாய்நிறம்பத்தோத்திரஞ்செய்து, மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து, போற்றாமல் - தோத்தரியாமல், காயமெடுத்து - உடலெடுத்து, கலங்கினேன் - கலக்கமுற்றேன். (84)

சந்திரனைமேகமதுதான்மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப்பார்க்கிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை) பூரணமே:-சந்திரனை - சந்திரனை, மேகமது - மேகமானது, தான்மறைத்த வாறதுபோல் - தான்மறைத்த விதம்போல, பந்தமுற-பாசமுற, யானுமுனை - அடியேனுமுன்னை, பார்க்கிலேன் தரிசித்தேனில்லை. (85)

செந்தாமரைத்தாளைத்தினந்தினமும்போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றங்கலைந்தேநான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-செந்தாமரைத்தாளை - சிவந்த தாமரைபோன்ற திருவடியினை, தினந்தினமும் - நாடோறும், போற்றாமல்-துதியாமல், அந்தரமாய் நின்றங்கு - அனுதரவாக விருந்துகொண்டு, அலைந்தேனான் - நான்திரிந்தேன்.

நீர்மேற்குமிழிபோல்நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான்றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நீர்மேல்-சலத்தின்மீதுண்டாகின்ற, குமிழிபோல் குமிழினைப்போல, நிலையற்ற - நிலையில்லாத, காயமிதை - தேகமாகியஇதனை, தாரகமென்று - ஆதாரமென்று, எண்ணி - நினைத்து, நான் - அடியேன், தட்டழிந்தேன் தடுமாறினேன். (87)

நெஞ்சமுருகிநினைத்துனைத்தான்போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்கவகையறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நெஞ்சமுருகி - மனங்கசிந்து, நினைந்து - தியானித்து, உனைத்தான் தேவரீரையே, போற்றி - தோத்தரித்து, நெடுவஞ்சத்தை - பெரியவஞ்சகத்தை, போக்க - ஒழிக்க, வகையறியேன் - ஏது தெரியேன். (88)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியாதுருகினேன்பூரணமே.

(ப-ரை') பூரணமே:-எள்ளுக்குள்-எள்ளினுக்குள்ளே,எண்ணெய்போல்-எண்ணெயினைப்போல, எங்கும் - எவ்விடத்தும், குறைந்திருந்து - வியாபித்திருந்ததை, உள்ளமறியாது-மனதிற்கொள்ளாமல், உருகினேன்-இளைத்தேன்.

மாயாப்பிரபஞ்சமயக்கத்திலேவிழுந்தே
யோயாச்சனனமொழித்திலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–மாயாப்பிரபஞ்சம் - காரியரூபமான உலகத்தினது, மயக்கத்திலே - திகைப்பிலே, விழுந்தே - அழுந்தியே, ஓயா - நீங்காத, சனனம் - பிறப்பினை, ஒழிந்திலேன் - நீங்கினேனில்லை. (90)

பூசையுடன்புவனபோகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேநானுமறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–பூசையுடன், சிறுதெய்வப் பூசையுடன், புவனபோகமெனும் - பிரபஞ்சவாழ்வெனும், போக்கியத்தால் - அனுபவத்தினாலே, ஆசையுற்றே - அவாவைத்தே, நானும் - அடியேனும், அறிவழிந்தேன் - புத்திகெட்டேன். (91)

படைத்துமழித்திடுவாய்பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாத்துலங்குவிப்பாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–படைத்தும் - சிருஷ்டித்தும், அழித்திடுவாய்-சங்கரிப்பாய், பார்க்கில் - ஆராயில், பிரமாவெழுத்தை - பிரமன் எற்படுத்திய விதியை, தொடைத்து - கெடுத்து, சிரஞ்சீவியாய் - நித்தியமாய், துலங்குவிப்பாய் - பிரகாசிக்கச்செய்வாய். (92)

மந்திரமாய்ச்சாத்திரமாய்மறைநான்காய்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத்தகுமோதான்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:–மந்திரமாய் - பஞ்சாட்சரமந்திரமாகியும், சாத்திரமாய் - பதிநூலாகியும், மறை நான்காய் - நான்குவேதங்களாகியும், நீயிருந்த - தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்த, தந்திரத்தை - சூழ்ச்சியினை, நானறிய-அடியேன் தெரிந்துகொள்ள, தகுமோதான் - தகுதியாகுமோ. (93)

அல்லாய்ப்பகலாயனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்தொடர்பறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே :– அல்லாய் - இருளாய், பகலாய் - பிரகாசமாய், அனவரதகாலமெனும் - எல்லாக்காலமாகியும், சொல்லாய்ப்பகுத்த-நூலாலே வகுத்த, தொடர்பறியேன் - சம்பந்தந் தேரேன். (94)

நரகஞ்சுவர்க்கமெனநண்ணுமிரண்டுண்டாயும்
அரகராவென்பதறிகிலேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:-நரகம் - நரகமெனவும், சுவர்க்கமென - மோட்சமெனவும், நண்ணும் - பொருந்திய, இரண்டுண்டாய் - இரண்டிருந்தும், அரகராவென்பது - அரகராவென்னும் சொல்லினை, அறிகிலேன் - செபிக்கத் தெரிந்திலேன். (95)

பாவபுண்ணியமென்னும்பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்தவருளறியேன்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே.–பாவம் பாவமென்றும், புண்ணியமென்னும்-புண்ணியமென்றும், பகுப்பாய் - இரண்டுபிரிவாய், படைத்தழித்து - அவற்றின

னுபவத்திற்குத் தக்கபடி உண்டாக்கியும் அழித்தும், இங்கு - இவ்வுலகில், ஆவலை - ஆசையை, உண்டாக்கிவைத்த - ஏற்படுத்திவைத்த, அருளறியேன் - திருவருளினைத் தேரேன். (96)

சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ்சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றும்புத்தியென்றும்படைத்தனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—சாந்தமென்றும் - பொறுமையென்றும், கோபமென்றும் - சினமென்றும், சாதி பேதமென்றும் - வேறுவேறு சாதியெனவும், பாந்தமென்றும்-பந்தமெனவும், புத்தியென்றும்-அறிவென்றும், படைத்தனையே - வகுத்தனையே. (97)

பாசமுடலாய்ப்பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய்நின்றனையேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பாசமுடலாய் - பாசமென்பது தேகமாகியும், பசுவதுவும் - பசுவானதுவும், உயிராய் - ஆன்மாவாய், நேசமுடன் - விருப்பத்துடன், நீ பொருளாய் - தேவரீர் அவற்றிற்கும் பதியாய், நின்றனை - இருந்தனையே. (98)

ஏதிலடியாரிரங்கியிகத்தில்வந்துன்றன்
பாதமதில்தாழப்பரிந்தருள்வாய்பூரணமே,

(ப-ரை.) பூரணமே:—ஏதில் - குற்றமில்லாத, அடியார்-சிவனடியார்கள், இரங்கி - மனமிரங்கி, இகத்தில்வந்து - இம்மையில்வந்து, உன்றன் - தேவரீரது, பாதமதில் - திருவடியில், தாழ - வணஙக, பரிந்தருள்வாய் - விருப்பத்துடன் திருவருள்புரிவை. (99)

நானேநீநீயேநானுமிரண்டுமொன்றானால்
தேனின்ருசியதுபோற்றெவிட்டாய்நீபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—நானேநீ (சிவம் தன்மையடைய) நானே நீயாகியும், நீயேநானும் - நீயேநானாகவும், இரண்டுமொன்றானால்-இருவரும் சுத்தாதுவித தன்மையடைந்தால், தேனின் ருசியதுபோல் - தேனின் சுவையைப் போல, தெவிட்டாய்நீ-தேவரீர் தித்திப்பீர். (100)

முடிவிலொருசூனியத்தைமுடித்துநின்றுபாராமல்
அடியிலொருசூனியத்திலலைந்தேனேபூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—முடிவில் - தத்துவங்களின் முடிவிலும், ஒரு சூனியத்தை - விளங்காதபொருளை, முடித்து - தெரிந்து தீர்மானித்து, நின்று - திருவருளிலிருந்து, பாராமல் - தரிசியாமல், அடியில் - ஆரம்பத்திலேயே, ஒரு சூனியத்தை-ஒன்றுமில்லையென்றும் அறியாமையை, பட்டேன்-அடைந்தேன். (101)

பூரணமாலைதனைப்புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந்தழைப்பிப்பாய்பூரணமே.

(ப-ரை.) பூரணமே:—பூரணமாலைதனை-பூரணமாலையென்னு மிந்நூலை, புத்தியுடன் - அறிவுடனே, ஓதினர்க்கு - படித்தோர்க்கு, தாரணியில் - உலகில், ஞானம் - சிவஞானத்தை, தழைப்பிப்பாய் உண்டாக்குவாய். (102)

பூரணமாலை முற்றிற்று.

நெஞ்சொடு மகிழ்தல்.

அன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொடுசூட்சியுமாய்
நின்றநிலையறிய நேசமுற்ருய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-அன்றுமுதல் - பிறந்தநாள்முதலாக, இன்றளவும் - இதுவரையிலும், ஆக்கையொடு - எனது தேகத்துடன், சூட்சியுமாய் - தந்திரமாய், நின்றநிலை - கலந்ததன்மை, அறிய - தெரிந்துகொள்ள, நேசமுற்ருய் - விருப்பம்வைத்தாய். (1)

அங்கங்குணர்வா யறிவாகியேநிரம்பி
எங்கெங்குமானதிலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-அங்கங்குணர்வாய் - ஆன்மாக்கடோறும் அறிதற்கேதுவாய், அறிவாகியே நிரம்பி - அறிவு சொரூபமாகவிருந்து, எங்கெங்குமானதிலே - எவ்விடத்துமான எவற்றிலும், ஏகரித்தாய் - கலந்தனை. (2)

அலையாதபேரின்ப வானந்தவெள்ளத்திற்
றலையாயுருவிறந்து நின்றனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-அலையாத - சலியாத, பேரின்பவானந்த - சிவானந்த, வெள்ளத்தில் - அருட்கடலிலே, நிலையாய் - சாசுவதமாய், உருவிறந்து - அருவமாகி, நின்றனையே - இருந்தனையே. (3)

பாராமற்பதையாமற் பருகாமல்யாதொன்றும்
ஓராதுணர்வுடனே யொன்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-பாராமல் - ஒன்றை நோக்காமலும், பதையாமல் - பதைத்திடாமலும், பருகாமல் உண்ணுமலும், யாதொன்றும் - எதனையும், ஓராது - ஆராயாமலும், உணர்வுடனே - அறிவுடனே, ஒன்றினை - முதல்வனுடனொன்றுபட்டனை. (4)

களவிறந்துகொலையிறந்து காண்பனவுங்காட்சியும்போ
யளவிறந்துநின்றதிலே யன்புற்ருய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-களவிறந்து - பிறபொருளைகிரகிக்காமல், கொலையிறந்து - கொலைசெய்யாமல், காண்பனவும் - ஞாதுருவும், காட்சியும்-ஞானமும், போய் - கடந்து, அளவிறந்து நின்றதிலே - வியாபகப்பொருளிலே, அன்புற்ருய் - ஆசைவைத்தாய். (5)

பேச்சிறந்துசுட்டிறந்து பின்னிறந்துமுன்னிறந்து
நீச்சிறந்துநின்றதிலே நேசமுற்ருய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-பேச்சிறந்து - மவுனமாய், சுட்டிறந்து - ஏகதேசநோக்கற்று, பின்னிறந்து - எதிர்காலமிழந்து, முன்னிறந்து - இறந்தகால

மிழந்து, நீச்சிறந்து நின்றதிலே - வியாபாரமற்ற நிலையிலே, நேசமுற்றாய் - அன்புவைத்தாய். (6)

விண்ணிறந்துமண்ணிறந்து வெளியிறந்துவொளியிறந்து
எண்ணிறந்துநின்றதிலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விண்ணிறந்து - ஆகாயம் கடந்து, மண்ணிறந்து - பூமிகடந்து, வெளியிறந்து - வெளிகடந்து, ஒளியிறந்து - பிரகாசம்கடந்து, எண்ணிறந்து - அளவுகடந்து, நின்றதிலே - நின்றநிலையிலே, ஏகரித்தாய் - கலந்தனை. (7)

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவேயுட்புறம்புங்
கோத்தபடியுண்மையெனக் கொண்டனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:- பார்த்தவிடமெங்கும் - நோக்கிய இடங்கள்தோறும், பரமெனவே-சிவமயமெனவே, உட்புறம்பும் - உள்ளும்புறமும், கோத்தபடி - கலந்தபடி, உண்மையென - சத்தியமென, கொண்டனையே - தெரிந்து கொண்டனையே. (8)

ஊரிறந்துபேரிறந்து வொளியிறந்துவெளியிறந்து
சீரிறந்துநின்றதிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஊரிறந்து - தேசமிழந்து, ஒளியிறந்து - பூதப்பிரகாசமிழந்து, வெளியிறந்து - ஆகாயவெளியிழந்து, சீரிறந்து - பிரபஞ்ச சிறப்பிழந்து, நின்றதிலே - நின்றநிலையிலே, சேர்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (9)

ஆண்பெண்ணலியென் றழைக்கவரிதாய்நிறைந்து
காண்பவரிதாயவிடங் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆண்-புருடனென்றும், பெண்-மாதென்றும், அலியென்று - நபுஞ்சகனென்றும், அழைக்கவரிதாய் - பெயரிட்டழைக்க வருமையாய், நிறைந்து - எங்கும்வியாபகமாகி, காண்பவரிதாய் - காட்சிக்கரியதாய், இடங்கண்ணுற்றாய் - இடத்தினைக்கண்டனை. (10)

ஆங்காரமச்ச மகற்றியறிவினொடு
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆங்காரம் - செருக்கு, அச்சம் - பயம், அகற்றி - நீக்கி, அறிவினொடு - புத்தியுடன், தூங்காமல் - தற்போதத்தால், தூங்காமற்றூங்கி - அருட்போதத்தால் தூங்கி, சுகம்பெற்றாய் - இன்பமடைந்தனை. (11)

ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாநின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-ஆதியாய் - முதன்மையாய், நின்ற - இருந்த, அகண்ட - விசாலமான, பரிபூரணத்தை - வியாபகத்தை, சாதியாநின்ற - தெறிவிக்கத்தகுந்த, இடம் சார்வுற்றாய் - இடத்திற்சேர்ந்தனை. (12)

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமென் றிருந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விருப்பு - சுகம், வெறுப்பு - துக்கம், இல்லாத - கடந்த, வெட்டவெளியதனில் - சிதாகாயத்தில், இருப்பேசுகமென்று - இருத்தலே சுகமென்ன, இருந்தனையே - தங்கினையே. (13)

ஆருமுருப்பேரண்டத் தப்புறத்துமிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய்நெஞ்சமே,

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-ஆருமுரு - எவருமடைதற்குக்கூடாத, பேரண்டத்து - பெரிய ஆகாயத்தில், அப்புறத்தும் - அதன்வெளியிலும், இப்புறத்தும் - உள்ளும், நீருமுப்புமென - நீரிற்கலந்த உப்பேபோல, நிலைபெற்றாய் - நிலையுற்றனை, (14)

உடனாகவேயிருந்து முணரவரியானோடு
கடனீருமாறும்போற் கலந்திலையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-உடனாகவேயிருந்து - ஆன்மாவோடு கலந்திருந்து, உணரவறியானோடு - அவ்வான்மாவினாலே எட்டற்கரியவனுடனே, கடல் நீரும் ஆறும்போல்-கடற்சலமும் ஆற்றுச்சலமும் போல, கலந்திலையே-கலந்திருந்தாயில்லையே. (15)

நெடியகத்தைப்போக்கி நின்றசழக்கறுத்துப்
படிகத்துக்கும்பம்போற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-நெடிய - நீண்ட, கத்தைப்போக்கி - பேச்சிறந்து, நின்ற - நிலையுற்ற, சழக்கறுத்து - குற்றங்களைந்து, படிகத்து - படிகத்தினாற் செய்தபாண்டம்போல-கடத்தைப்போல, பற்றினையே - பிடித்தனையே. (16)

மேலாகியெங்கும் விளங்கும்பரம்பொருளிற்
பாலூறுமென்சுவைபோற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-மேலாகி - எவற்றினுக்கும் மேற்பட்டதாகி, எங்கும் - எவ்விடத்தும், விளங்கும் - பிரகாசிக்கும், பரம்பொருளில் - சிவத்தில், பாலூறும் - பாலிடத்திலுண்டான, மென்சுவைபோல்-விசேஷ சுவையினைப் போல, பற்றினையே - பிடித்தனையே. (17)

நீரோடுதண்ணாலிவிண்டு நீரானவாறேபோல்
ஊரோடுபேரில்லானோ டொன்றினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :-நீரோடு - சலத்தினிடத்தில், ஆலி - ஆலங்கட்டி, விண்டு - வெளிப்பட்டு, நீரானவாறேபோல் - மறுபடியும் நீரானதுபோல, ஊரோடு - ஊருடனே, பேரில்லானோடு - பெயரில்லாதவனுடனே, ஒன்றினையே - பொருந்தினையே. (18)

இப்பிறப்பைப்பாழ்ப்படுத்தி யிருந்தபடியேயிருக்கச்
செப்பவரிதாயவிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-இப்பிறப்பை-எடுத்தசன்மத்தினை, பாழ்ப்படுத்தி - மறுபடியு முண்டாகாதபடி பாழாக்கி, இருந்தபடியேயிருக்க - நிலையாக விருக்க, செப்பரிதாய் - சொல்லுதற்கருமையாகிய, இடஞ்சேர்ந்தனையே - இடத்தினையடைந்தனையே. (19)

மேலாம்பதங்களெல்லாம் விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தி னடந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை) நெஞ்சமே:—மேலாம்பதங்கள் - மும்மூர்த்திகளின் மேற்பட்ட பதவிகள், விட்டுவிட்டு - கடந்து, ஆராய்ந்து - அதன்மேலிடத்தையாராய்ந்து, நாலாம் பதத்தில் - நாலாவதாகிய சிவலோகத்தில், நடந்தனையே - அடைந்தனையே. (20)

கடங்கடங்கடோறுங்கதிரவனூடாடி
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:—கடங்கள் கடங்கள்தோறும் - உடலாகியபாண்டந் தோறும், கதிரவன்-காரியமாயையாகிய சூரியன், ஊடாடி-தங்கி, அடங்கும்-தங்கும், இடந்தானறிந்து - காரணமாயையினைத் தெரிந்து, அன்புற்றாய் - விருப்பமுற்றனையே. (21)

கற்றவனாய்க்கேட்டவனாய்க் காணானாய்க்காண்பவனாய்
உற்றவனாய்நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :—கற்றவனாய் - கற்றவனாகவும், கேட்டவனாய் - கேட்டவனாகவும், காணானாய் - காணாதவனாகவும், காண்பானாய் - காண்பவனாகவும், உற்றவனாய்-அடைந்தவனாகவும், நின்ற-நிலைபெற்ற, அதிலேயொன்றுபட்டாய் - அதிலேகலந்தனை. (22)

நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்ச்
சீலமுற்றுநின்றதிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:—நாலுவகைக்கரணம் - நான்குகரணங்களும், நல்குபுலனைந்தும் - விஷயங்களைக் கொடுக்கும் ஐந்து புலன்களும், ஒன்றாய் - ஒருமையாகி, சீலமுற்று - சுத்தனாகி, நின்றதிலே - இருந்தநிலையிலே, சேர்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (23)

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும் விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-விட்டிடமும் -நீங்கிய இடமும், தொட்டிடமும் - அடைந்த இடமும், விண்ணிடமும் - ஆகாயமும், மண்ணிடமும் - பூமியும், கட்டுமொருதன்மையென - சேர்ந்த ஒருதன்மையுடையதென, கண்ணுற்றாய் - பார்த்தனை. (24)

எங்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :—எங்தெந்தநாளும் - எக்காலமும், இருந்தபடியே - இருந்தவிதமாகவே, இருக்க - நிலையுற்றிருக்க, அந்தச்சுகாதீத - அந்த இன்பமயமாக, ஆக்கினையே - செய்தனையே. (25)

வாக்கிறந்துநின்ற மனோகோசரந்தன்னிலே
தாக்கறவேநின்றதிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :— வாக்கிறந்து - சொல்லிறந்து, நின்ற - நிலைபெற்ற, மனோகோசரந்தனிலே - மனாதீத நிலையிலே, தாக்கறவே - சம்பந்தப்படாத, நின்றதிலே - இருந்தநிலையிலே, தலைசெய்தாய் - தலைமைவாய்ந்தாய்.

எத்தேசமுநிறைந்தே யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்தினிடஞ்சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே :—எத்தேசமும் - எல்லாத்தேயங்களினும், நிறைந்தே - வியாபித்தே, எக்காலமும் - எக்காலத்தும், சிறந்து - சிறப்புற்று, சித்தாய - அறிவுருபமாயுள்ள, சித்திடம்-சிவசத்தியிடம், சேர்ந்தனையே - அடைந்தனையே. (27)

தாழாதேநீளாதே தன்மயமாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:—தாழாதே - தாழ்வு அடையாமல், நீளாதே - உயர்வடையாமல், தன்மயமாய் - சிவமயமாகி, நிறைந்து - வியாபித்து, வாழாதே - தற்போதமுன்னிட்டு வாழாமல், வாழ - அருளில்வாழ, மருவினையே - கலந்தனையே. (28)

உள்ளும்புறம்பு முவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்திநின்றதிலே கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:—உள்ளும் - அகத்திலும், புறம்பும் - வெளியிலும், உவட்டாத - தெவிட்டாத, ஆனந்த-சிவானந்தமாகிய, கள்ளருந்தி-தேனுண்டு, நின்றதிலே - நின்ற நிலையிலே, கண்ணுற்றாய் - தரிசித்தாய். (29)

வாதனைபோய்நிட்டையும்போய் மாமௌனராச்சியம்போய்
பேதமறநின்றவிடம் பெற்றனையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:—வாதனைபோய்-பிரபஞ்சவாசனை போய், நிட்டையும்போய் - யோகம் கலைந்து, மாமவுன ராச்சியம்போய் - மவுனநிலை நீங்கி, பேதமற - அபேதமாக, நின்ற இடம் - இருந்த இடம், பெற்றனையே - அடைந்தனையே. (30)

இரதம்பிரிந்துகலந் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தனல்பால் மேவினையேநெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-இரதம்பிரிந்து - பாதரசம் நீங்கி, கலந்து-உடனே கலந்து, ஏகமாய் - ஒன்றாகும், ஆறேபோல் - விதம்போல, விரகந்தவிர்ந்து - பிரபஞ்சமோகம் நீங்கி, அனல்பால் - சிவாக்கினியினிடத்து, மேவினையே அடைந்தனையே. (31)

சோதியான்சூழ்பனிநீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின்றிருத்தாள் நீபெற்றாய்நெஞ்சமே.

(ப-ரை.) நெஞ்சமே:-சோதியான் - சூரியன், சூழ்பனிநீர் - தன்னைச்சூழ்ந்த பனிநீரினை, சூறைகொளும் - நீக்கும், ஆறேபோல் - விதம்போல, நீதி குருவின்-ஒழுக்கம்வாய்ந்த ஆச்சாரியரின், திருத்தாள் - அழகிய திருவடியை, நீ பெற்றாய் - நீயடைந்தாய். (32)

நெஞ்சோடு மகிழ்தல் முற்றிற்று

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

உ ட ற் கூ ற் று வ ண் ண ம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்ததனதான தனதானனு.

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்புபொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
வூறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(ப-ரை.) ஒருமடமாது - ஒரு அழகிய பெண்ணும், ஒருவனுமாகி-ஒரு வாலிபனுங் கூடி, இன்பசுகந்தரு - இன்பமாகிய சுகத்தினைக் கொடுத்தற் கேதுவாகிய, அன்புபொருந்தி - அன்பினையடைந்து, உணர்வுகலங்கி - கலவியில் அவசமாகி, ஒழுகிய விந்து-வெளிப்பட்ட சுக்கிலம், ஊறு சுரோணிதம் - பெண்ணின் சுரோணிதத்துடன், கலந்து - கலந்து. (1)

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்துபு
குந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற—

(ப-ரை.) பனியிலோர்பாதி - பனித்துளியில் பாதி, சிறு துளி-துளியள வாகி, மாதுபண்டியில் - பெண்ணின்வயிற்றில், வந்து புகுந்து - பிரவேசித்து, திரண்டு - திரட்சியடைந்து, பதும அரும்பு - தாமரை மொக்கினைநிகர்ந்து, கமடமிதென்று-ஆமைவுருவாகி, பார்வைமெய்வாய் செவி கால்கைகளென்று-கண் உடல் வாய் காது கால் கைகளென்று சொல்லத்தகுந்த. (2)

உருவமுமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன்றுநி
றைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—

(ப-ரை.) உருவமுமாகி - உருவத்தினையடைந்து, உயிர்வளர் - உயிர் விருத்தியாதற்கு, மாதமொன்பது மொன்று - பத்துமாதங்கள், நிறைந்து - பூர்த்தியாகி, மடந்தை - அம்மாதின், உதரமகன்று - வயிற்றினின்றும் வெளி வந்து, புவியில்விழுந்து - பூமியில்விழுந்து, யோகமும்-இன்னயோகம், வாரம் இன்னவாரம், நாளும் - இன்னநாளுமென, அறிந்து-தெரிந்து. (3)

மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

(ப-ரை.) மகளிர்கள் சேனை — பெண்களின் கூட்டம், தரவணையாடை-வணையில் வளர்த்த, மண்பட வுந்தியுதைந்து — பூமியிலுதைத்தும், கவிழ்ந்து - கவிழ்ந்து, மடமயில் - மயில்போன்ற சாயலையுடைய, கொங்கை - தாயின் தனத்தினது, அமுதமருந்தி - பாலைக்குடித்து, ஓரறிவீரறிவாகி - சிறிதுசிறிதாக அறிவுவளர, வளர்ந்து - வயதடைந்து. (4)

ஒளிநகையூற லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(ப-ரை.) ஒளி - பிரகாசிக்கின்ற, நகை - பற்களுடன், ஊறல் இதழ் - ஊறும் உதட்டினை, மடவார் - பெண்கள், உவந்து - விரும்பி - முகந்திட-முத்தமிட, வந்து தவழ்ந்து - ஓடித்தவழ்ந்து, மடியிலிருந்து - மடிமீதில் தங்கி, மழலைமொழிந்து - குதலைவார்த்தைப்பேசி, வா இரு போவென - வா இரு போவென, நாமம் விளம்ப - இரண்டொரு வார்த்தை பேச. (5)

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்களொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து—
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே—

(ப-ரை.) உடை - உடுக்கத்தகுந்த, மணி - ஆபரணம், ஆடை-வஸ்திரம், அரைவடம் - அரைஞாண், ஆட - அசைய, உண்பவர் - சாதம் சாப்பிடுபவ

ரும், திண்பவர், - பல்காரம் சாப்பிடுபவரும், தங்களோடுண்டு - அவர்களுட னிருந்துஉண்டு, தெருவிலிருந்து – வீதியிற்றங்கி, புழுதியளைந்து - புழுதி பூசிக்கொண்டு, தேடியபாலரோடு-நாடிவரும் மற்றைய பிள்ளைகளுடன், ஓடி-ஓடி, நடந்து - நடந்து, அஞ்சுவயதாகி - ஐந்துவயதடைந்து, விளையாடியே – விளையாடியே. (6)

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

(ப-ரை.) உயர்தரு - உயர்வாகிய, ஞானகுரு - ஞானாசிரியரிடம், உப தேசமும் - உபதேசமும், தமிழின் கலையும் - தமிழ் சாஸ்திரங்களில், கரைக ண்டு - அளவுகண்டு; வளர்பிறையென்று – விருத்திச் சந்திரனென்று, பல ரும்விளம்ப-பற்பலருஞ் சொல்ல, வாழ்பதினாறு-வாழத்தகுந்தபதினாறு, பிராய மும் வந்து - வயதடைந்து. (7)

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல வண்டிமிர்தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—

(ப-ரை.) மயிர்முடிகோதி - தலைமயிர் வாரிமுடித்து, அறுபதம் – ஆறு கால்களுடன் கூடிய, நீலவண்டு-நீலவண்டுகள், திமிர்-தங்கிப் பாடுகின்ற, தண் தொடை–குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலை, கொண்டைபுனைந்து - தலையிற் றரித் து, மணி-இரத்தினங்களிழைத்த, பொன்னிலங்கு-பொன்னாற்செய்யப்பட்ட, பணிகள் - ஆபரணங்கள், அணிந்து - தரித்து, மாகதர் போகதர் – மாகதர் போகதராகிய பாடகர்கள், கூடி - சேர்ந்து, வணங்க - வணங்க. (8)

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டும
ருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(ப-ரை.) மதன சொரூபன்-மன்மதனையொத்த வடிவினன், இவனென-இவனென்ன, மோகமங்கையர் - காமமாதர்கள், கண்டு - பார்த்து, மருண்டு - மருட்சியுற்று, திரண்டு-கூடி, வரிவிழிகொண்டு-செவ்வரிபடர்ந்த நேத்திரத் தினால், சுழியவெறிந்து - சுழற்றிமருட்ட, மாமயில்போலவர் - அழகிய மயி லன்ன அவர்கள், போவதுகண்டு – நடப்பதைப்பார்த்து. (9)

மனதுபொறாம லவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(ப-ரை.) மனதுபொறாமல் - மனந்தாளாது, அவர் பிறகோடி - அவர் பின்சென்று, மங்கல - மங்கலமாகிய,செங்கலசம்-அழகிய கலசத்தையொத்த,

கொங்கை - அவர் தனங்களை, மருவ - அணைக்க, மயங்கி - திகைப்புண்டு, இதழமுதுண்டு - அதரபானஞ்செய்து, தேடிய - சம்பாதித்த, மாமுதல் - பெரிய செல்வத்தினை, சேரவழங்கி - முழுதுங்கொடுத்து, (10)

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(ப-ரை.) ஒருமுதலாகி - ஒருமுதற்பொருளாகவும், முதுபொருளாயிருந்த - அபாரமாகவிருந்த, தனங்களும் - செல்வமும், வம்பிலிழந்து - வீணுகச் செலவழித்து, மதனசுகந்த - மதனலீலை, விதனமிதென்று - விசனத்திற்கேதுவென்று, வாலிபகோலமும் - வாலிபப்பருவமும், வேறுபிரிந்து - வேறுபட்டு,

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே—

(ப-ரை.) வளமையும்மாறி - அழகுங்கெட்டு, இளமையும்மாறி - இளமையுங் கெட்டு, வன்பல்விழுந்து - வலிய பற்கள் விழுந்து, இருகண்களிருண்டு - இரண்டு நேத்திரங்களும் மறைந்து, வயதுமுதிர்ந்து - மூப்படைந்து, நரைதிரைவந்து - நரையும் திரையும் அடைந்து, வாத - வாதநோயும்; விரோத குரோதம் - விரோதிக்கும் கோபமுங்கொண்டு, செங்கையில்-செவ்வியகரத் தோர் தடியுமாகியே - ஒரு தடியூன்றியே,

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல்வி டாமன்மொழிந்து—

(ப-ரை.) ஒரு முதுகூனு - ஒருமுதுகூனுடன், வருவது போவது - வருவதும்போவதுமாகி, மந்தியெனும்படி - குரங்கினைப்போல, குந்திநடந்து- குந்திக்குந்திநடந்து, மதியுமழிந்து-அறிவுகெட்டு, செவிதிமிர் வந்து-காது செவிடுபட்டு,வாயறியாமல் - இன்னது சொல்வதென்றறியாமல், விடாமல்மொழிந்து - எந்நேரமும் பேசி,

துயில்வருநேர மிருமல்பொருது தொண்டையுநெஞ்சுமு
லர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—

(ப-ரை.) துயில்வருநேரம் - தூங்குகின்றசமயத்தில், இருமல்பொருது - இருமல் சகிக்கமுடியாமல், தொண்டையும் - தொண்டையும், நெஞ்சும் - மார்பும், உலர்ந்துவறண்டு - உலர்ந்துவறண்டு, துகிலுமிழந்து - இடுப்பிலுள்ள வஸ்திரம் நழுவ, சுணையுமழிந்து - சுரணையின்றி, தோகையர் - மாதரும், பாலர்கள் - பிள்ளைகளும், கோரணிகொண்டு - கோளாறு செய்யப்பெற்று,

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
காலவழிமேல்வழி சாரநடந்து—

(ப-ரை.)கலியுகமீதில் - இக்கலியுகத்திலே, இவர் மரியாதை - இவர்தன்மையினை, கண்டிடுமென்பவர் - பாருமெனச் சொல்பவர்கட்கு, சஞ்சலமிஞ்ச - துன்பமதிகரிக்க, கலகலவென்று - கலகலென, மலசலம்வந்து, மலமும் சலமும்பெருகி, கால் வழி-கால்வழியாகவும், மேல்வழி-தேகமேலும், சாரநடந்து பொருந்தவழிந்து,

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதெனநொந்து—

(ப-ரை.) தெளிவுமிராமல் - மனத்தெளிவின்றி, உரைதடுமாறி - குளறுபடிவார்த்தையடைந்து, சிந்தையும் நெஞ்சமும்-மனமும் எண்ணமும், உலைந்துமருண்டு-மிகஅலைந்து, திடமுமுலைந்து-தேகதிடம்தப்பி, மிகவுமலைந்து-மிகுதியும் பாடுபட்டு, தேறிநலாதரவு - நல்ல ஆதரவு, எதெனநொந்து - ஏதுமில்லையென வருந்தி,

மறையவன்வேத னெழுதியவாறு வந்ததுகண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியெனதொந்த
மேதினிவாழ்வுநி லாதினிநின்ற—

(ப-ரை.) மறையவன்வேதன்-வேதங்களுக்குரிய பிரமன், எழுதியவாறு-தலையிலெழுதிய விதி, வந்தது கண்டமுமென்று - இனி மரணகண்டம் வந்ததென, தெளிந்து-தெரிந்து, இனியெனகண்டம்-வேறுகண்டமேது, இனியென தொந்தம் - இனியென்ன சம்பந்தமுளது, எதினிவாழ்வு - இனியுலக வாழ்வேது, நிலாது - நில்லாது, நின்ற - பாக்கியாகவிருக்கும்,

கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு றங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொழிந்து கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—

(ப-ரை.) கடன்முறை பேசுமென - கடன் முதலியவற்றைப்பற்றி ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென, உறைநாவுறங்கி - சொல்லிக்கொண்டிருந்த நாவானது குளறி, விழுந்து - இழுத்துக்கொள்ள. கைகொண்டு மொழிந்து - கைகளினாற் சாடைகாட்டி, கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து- கஞ்சி பக்கங்களில் ஒழுகிவிட, பூதமும் - பஞ்சபூதங்களும், நாலு சுவாசமும்-விடுகின்ற பிராணவாயுவும், நின்று - தடைப்பட்டு,

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும்விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

(ப-ரை.) வளர்பிறைபோல - வளர்ந்தசந்திரனைப் போல, எயிறும் - பற்களும், உரோமமும் - மயிரும், சடையும் - சடையும், சிறுகுஞ்சியும் - சிறு குடுமியும், விஞ்ச - காண, மனதும் - (கடின) மனமும், இருண்டவடிவும் - கறுத்த உருவமும், இலங்க-பிரகாசிக்க, மாமலைபோல் - பெரிய மலையினைப் போல, யமதூதர்கள்வந்து - நமன் தூதுவர்கள் நெருங்கி,

வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும்வந்துகு
னிந்தழநொந்து மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—

(ப-ரை.) வலைகொடுவீசி-பாசவலையைவீசி, உயிர்கொடுபோக-உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டுபோக, மைந்தரும் - பிள்ளைகளும், வந்து குனிந்து - வந்து குந்தி, அழநொந்து - துக்கப்பட, மடியில் விழுந்து - மடிமேல் விழுந்து, மனைவிபுலம்ப - பெண்டாட்டி அழ, மாழ்கினரே இவர் - இவரிறந்தனரோ காலமறிந்து - இக்காலத்தினைக்கேட்டு,

பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—

(ப-ரை.) பழையவர்காணும்-இவர் மிகவயோதிகரென, எனுமயலார்கள் - சொல்லும் அயலவர்கள், பஞ்சுபறந்திட - பஞ்சினைப்போலவோடி, நின்றவர் - இருந்தவர், பந்தரிடுமென - இனிப்பந்தர் முதலிய இடஞ்செய்வீரென, வந்து பறையிட முந்தவே - (பஞ்சமர்) வந்து மேளங் கொட்ட ஆரம்பிக்கவே, பிணம்வேக - பிணத்தினைக்கொண்டுபோய்ச்சுட, விசாரியுமென்று - விசாரியுங்களென்று,

பலரையுமேவி முதியவர்தாமி ருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரென்று பணிதுகிறொங்கல் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—

(ப-ரை.) பலரையுமேவி - பலரையுமனுப்பிக்கேட்டு, முதியவர்தாம் - சிலபெரியர், இருந்தசவம் - தங்கிய பிணத்தினை, கழுவும் சிலரென்று - சிலர் கழுவுவீரெனச்சொல்லி, பணி - ஆபரணம், துகில் - வஸ்திரம், தொங்கல் - மாலை, களபம் - வாசனை, அணிந்து - முதலியதரித்து, பாவகமேசெய்து - அலங்கரித்து, நாறுமுடம்பை - துர்வாசனையுடைய தேகத்தை,

வரிசைகெடாம லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்கு
னிந்துசுமந்துகடுகிநடந்து சுடலையடைந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து—

(ப-ரை.) வரிசைகெடாமல் - கிரமமாக, எடுமெனவோடிவந்து - எடுமெனயாருமோடிவந்து, ளமைந்தர் குனிந்து - பிள்ளைகள் குனிந்து, சுமந்து - தாங்கி, கடுகிநடந்து - விசையாகச்சென்று, சுடலையடைந்து - சுடுகாட்டினைச் சேர்ந்து, மானிட வாழ்வு - மனிதவாழ்வு, என வாழ்வென நொந்து - இவ்வளவுதானோ வெனவருந்தி,

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்துமு
றிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கி
யோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(ப-ரை.) விறகிட - விறகு அடுக்கி, மூடி - மறைத்து, அழல்கொடு போட - நெருப்பு மூட்டிவிட, வெந்து - உடல்வெந்து, விழுந்துமுறிந்து - பிணம்விழுந்து நொறுங்கி, நிணங்களுருகி - கொழுப்பு உருகி, எலும்புகருகி - எலும்புகறுத்து, அடங்கி - தீயடங்கி, ஓர்பிடி - ஒருபிடியளவு, நீறு – சாம்பல், இலாதவுடம்பை - ஆகாததேகத்தினை, நம்பும் - நிலையென வெண்ணும், அடியேனை - அடியேனை, இனியாளுமே - இனியாட்கொள்ளவேண்டும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மெய்கண்டார் திருவடிவாழ்க.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் உடற்கூற்று வண்ணம்.

முற்றியது